BnF Gallica

Grec 702

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France. Département des Manuscrits.
Grec 702

BnF Gallica

EUSEBIUS Cæsariensis. Auteur du texte. Grec 702. 0901-1000.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :
- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

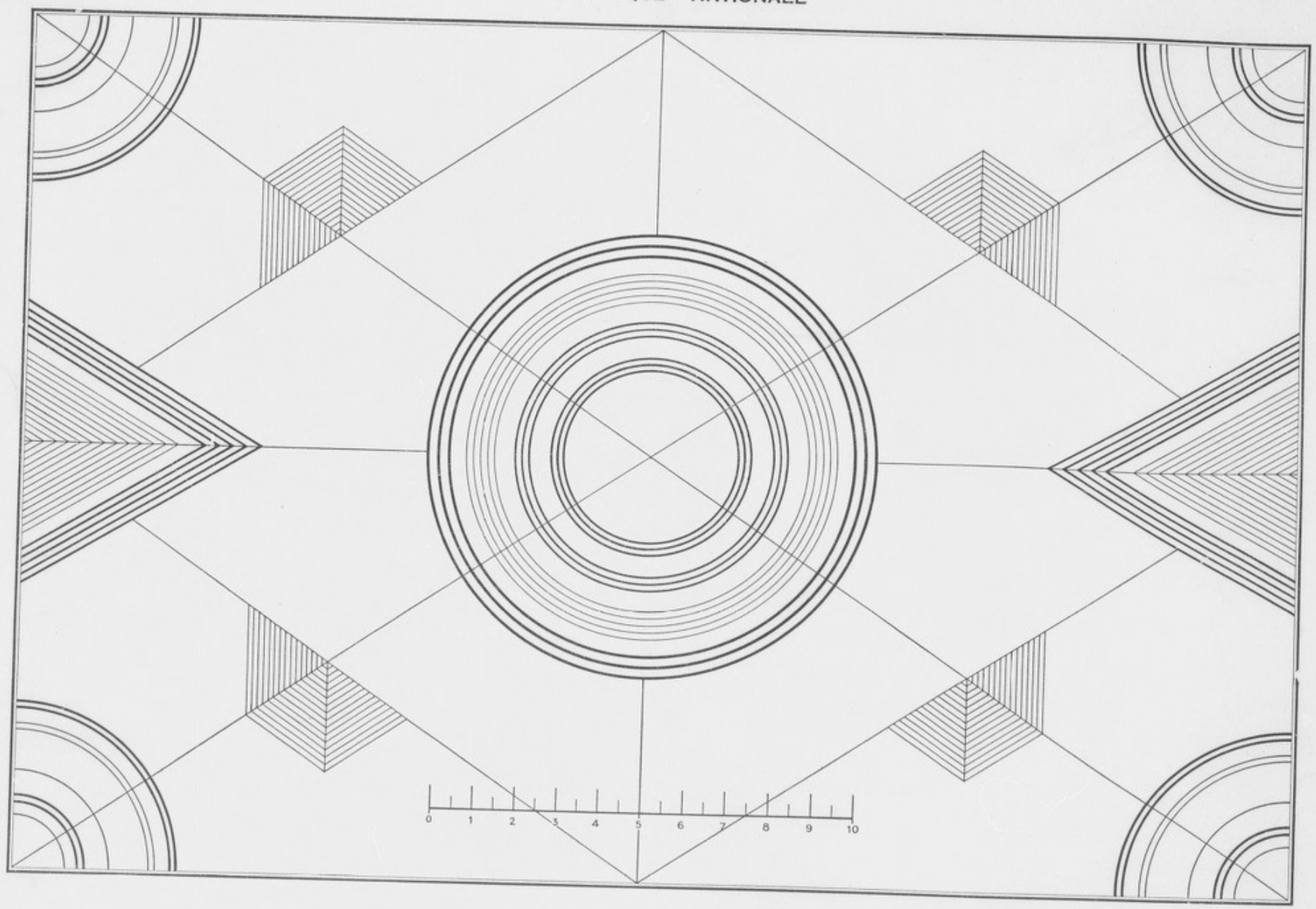
4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter **utilisation.commerciale@bnf.fr**.

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE

SERVICE PHOTOGRAPHIQUE

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France. Département des Manuscrits. Grec 702

DANS L'INTÉRÊT DE LA RECHERCHE LA BIBLIOTHÈQUE NATIONALE TIENT UN FICHIER DES TRAVAUX RELATIFS AUX MANUSCRITS QU'ELLE CONSERVE.

ELLE PRIE LES UTILISATEURS DU PRÉSENT MICROFILM DE LUI SIGNALER LES ÉTUDES QU'ILS *ENTREPRENDRAIENT ET PUBLIERAIENT* A L'AIDE DE CE DOCUMENT.

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE
SERVICE PHOTOGRAPHIQUE
PARIS

DÉPARTEMENT
DES MANUSCRITS

Voir 702.

fr 1
f° 434 v°

R. 14751.

-7313-
: 12,50

702. S. Joannis Chrysostomi commentarius in Matthæum (1); — Eusebii Cæsariensis et Isidori Pelusiotæ fragmenta de resurrectione Domini (122); — S. Joannis Chrysostomi commentarius in Joannem (126); — Hesychii disputatio de hora qua Dominus crucifixus est (200); — Titi Bostrensis et aliorum patrum commentarii in Lucæ evangelium (208); — S. Joannis Damasceni excerpta e variis S. Joannis Chrysostomi homiliis in XIV. epistolas Pauli (252).

IX s. Parch. 434 fol. (Reg. 2331.) *M.*

702.

S. Joannis Chrysostomi interpretatio Evangelij secundum Matthæum, fol. 1.
Imo potius Synopsis est et compendium ejus interpretationum.

Isidori Pelusiotæ quædam. p. 114.

Eusebij Pamphili de conciliatione locorum verborum Matth. 28. 1. Vespere autem Sabbati &c. et istorum Marci 16. 1. valde mane una Sabbatorum. p. 122. et 250. 2.°

Isidori Pelusiotæ de Salvatoris nostri Resurrectione Epistola Theognosto Presbytero. p. 123.

Ejusdem de tribus diebus et noctibus Sepulturæ Domini, Timotheo Lectori epistola. p. 123.

Eusebij Pamphili, quomodo Maria Magdalene a Matthæo dicitur Angelum lapidi insidentem vidisse, a Joanne vero angelos duos conspexisse. p. 123.

Joannis Chrysostomi interpretatio in Evangelij secundum Joannem, sive interpretationum ejus Epitome. p. 124.

S. Hesychij Presbyteri Hierosolymitani, quædam de Paracleto. p. 125.

p. 189. p.°

Ejusdem cur Marcus Christum hora tertia fuisse crucifixum dixerit; Joannes vero horæ Sextæ.

p. 200.

Isidori Pelusiotæ epistolæ duæ

p. 206. et 207.

S. Titi Bostrorum Episcopi et aliorum (scilicet Athanasij, Gregorij Nazianzeni, Gregorij Nysseni, Joannis Chrysostomi, Isidori Pelusiotæ) interpretationes in Evangelium secundum Lucam. p. 208. edita exstat To. 2. Biblioth. PP. Græc. Conferenda sunt excerpta enarrationis Titi Bostrorum quæ in catena Corderij in Lucam habentur, cum hac interpretatione.

/ p. 208.

Joannis Damasceni epitome omnium interpretationum Joannis Apostoli in epistolas Pauli

p. 252.

Vide Alcuin. in fac. scripsi

2331

Ἐπεὶ δὲ διαλῦσαι τὸ ἀπορηθὲν τῆς ἀντιφάσεως ἕνεκα τὸν ὑποθετικὸν συλλογισμὸν ἐποιήσατο, ὃν οὐκ ἀναιρεῖ τὸ ἀληθὲς εἶναι τὸ ἐναντίον τῷ ὑποθετικῷ συμπεράσματι, ἀλλ' ἐνδέχεται καὶ τὸ ἐναντίον τοῦ συμπεράσματος ἀληθὲς εἶναι, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐναντίον τοῦ ὑποθετικοῦ συμπεράσματος ἐνδέχεται

ὄρη νομὸν γὰρ τοῦτο τὸ συμφέρον τὰ διάφορα καὶ καὶ
μᾶλλον τὰ ὁμοῖα μᾶλλον ἀγαθὰ ἢ τὰ ἀνόμοια. ἐν δὲ μήπω σωμάτων ὁ
παντὸς οὐ φθαρτῶν μακαρίων οἰκείων ἀνθρώπων
μοι ὁμοίων μᾶλλον ἢ σώματος τοῦ τοιούτου ἄρξεται ὁμοίως
τῆς ὑποφερομένης ἀφθαρσίας καὶ
ζωῆς θεμένου μακαρίων καὶ τυχόντα ἀφθαρσίας καὶ
μᾶλλον τὸ ὅσα ὁμοιότερα ἀλλήλων ὁ νοῦς μακαρίζομένους καὶ
ταῦτα οὐ μήπω ἔφθασαν ἀλλ' οἷον καὶ ἀνθρώπους καὶ
μᾶλλον μᾶλλον καὶ ὁπόταν φθαρῶσιν ὅσον
ὅμοιον ἢ μακαρίους ἀνθρώπους καὶ
διὰ τοῦτο τὰ ὁμοῖα μᾶλλον ἀγαθὰ ἢ τὰ ἀνόμοια. ἢ μᾶλλον

φύσεως τὸν ἡμέτερον· τὸ γὰρ μαίεσθαι ὑμᾶς
τὴν ἡμετέραν καλὸν· μέγα δ' αἴτιον ὁ λόγιον· τὸ μὲν γὰρ ἡμᾶς
μητροφιλεῖς εἶναι ὑμῖν· ὑμεῖς δὲ τοιοῦτοι περὶ ἡμᾶς
καλὸν· μέγα δ' αἴτιον καὶ δόγμα τι μέγα νέμειν· ὃ καὶ πάσαις δοκεῖ
ταῖς πόλεσι τοῦτο προφέρεσθαι· ὑμᾶς χρὴ μόνους χρήσιμον
μέγα δὲ καὶ τοῦτο καὶ λαμπρόν· ἡ γὰρ ὁμόνοια τῶν φθόνων
μοῦ καὶ τῶν ἐχθρῶν· διὰ τοῦτο οὖν ὑμᾶς ἐγὼ μάλιστα τῶν πάντων
ποιοῦμαι τοὺς λόγους· τὸ δὲ ἡμᾶς ἐπαινεῖν ὑμῶν ἐστὶν ἐπὶ
ρυπαρὸν τοῦτο· τὸ δὲ φθόνου πρόσωπον ἐπὶ τοῖς ἐπαίνοις τοῖς ὑμε-
τοιούτοις· ἡ γὰρ μὲν ἀρετὴ ἔργου ἐστὶ καὶ πράξεως καὶ
μου· πόσοι γὰρ τῶν ἐμῶν αὐτοῦ θαυμάζουσιν ἐμὲ ὁμοίως θαυμάσαν·
τοιοῦτοι δὲ ὑμεῖς ἐστε τὸν ἀκριβῆ νόμον· τοῦτο γὰρ ἐστὶ φθό-
νου· τὸ δὲ φθόνου ἐστὶν ἐπιτήδευμα καὶ νόμος ἴδιος
δίκης μισοῦντος τὰ ἀδίκως ἐπαινούμενα· τὸν παῖδα παύσασθαι μισοῦν·
ἀλλὰ τὸν πατέρα· διὰ τοῦτο καὶ ὑμᾶς ἐγὼ τιμῶν· μὴ ἀπ' ἐκείνων
τῶν ἀσυμφόρων· οὐχὶ τῶν ἀδίκων ἀλλὰ τῶν ἀσυμφόρων δίκην
ὁ πόλεως μου μισούντων· ταῦτα τολμῶντας· τί οὖν φησὶν·
οὐχὶ ἡμᾶς ἀφεῖναι τῶν ἀσυμφόρων δίκην· οὐ τοῦτο δέ-
τερον· ἀλλὰ τὸ μὲν διδόναι καὶ ἀφεῖναι ἑκόντος· ἀλλὰ τὸ πα-
ρέχεμε αὐτοὺς· πάσχειν μὴ ἑκόντος· οὐ τοιαῦτα τῶν ἀσυμφόρων
ὑπὸ τῶν ἡμομοθετῶν· οὐδὲν γὰρ ἀνὴρ ἐπιεικὴς ἐκ τοῦ νόμου πάσχει
καὶ τὸ παρέχεμε τὸ τοιοῦτόν ἐστιν ἐφ' ἡμῖν ἐν τῷ δρᾶν ἢ μὴ δρᾶν
σαι· οὐκοῦν ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ἀπὸ τούτου ὁμοθετῶν· ἐγὼ
λαὶ ἐπὶ τῆς ὑμετέρας ἀμφοτέροις ἀρέσκειν πειρῶμαι
ωμῆμαι· τοῦτο φησίν· ὃ πάσαι γὰρ ὁ νόμος ὁ τῆς
τὰ ἀδίκως ἐπαινούμενα· οὐκοῦν ἐπὶ τοῖς ἐπαίνοις ἐστὶν ἡμῖν ὑμῖν·
ρὶ τοῦ ῥήματος τούτου λόγῳ μόνον· ἁμαρτάνειν περὶ ὑμῶν
ἅπασιν· οὐ τοσοῦτος ἐμπαίστης· οὐχὶ γὰρ ἀεὶ ὁμοίως
φέρομεν ἡμεῖς· ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἀσυμφόροις νόμοις τοῖς
μόνον· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν ὑμᾶς ἐπαινοῦμεν· οὐδὲν γὰρ
μᾶς ἐπὶ ἀμφοτέροις ἀρέσκεσθαι· ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἡμᾶς
ἰῶν· ἀλλὰ μᾶλλον προσθήκη τοῦτο· οὐ γὰρ ἐστὶ ταὐτὸν ἐπαινεῖν

ὁμοφρονοῦντας καὶ ὁμογνωμονοῦντας· ἐπὶ γὰρ τοῦ τοιούτου
τὸ ἀποδόσθαι τὸν σῖτον τοῦ σίτου δηλοῖ· ὁ μὲν γὰρ πρῶτος ἀπὸ τοῦ
οὗ τὸ δὲ τοῦ τοῖς ἀρχαίοις ἐρρήθη· αὐτὸ σῖτον
ρα· τὸ δὲ ἀπάντων τοῦτο μᾶλλον ἐπὶ τοῦτο φησὶν μᾶλλον ἢ
πὶ τοῦ οὗ μου· μᾶλλον ἐπὶ τὸν νῦν· μᾶλλον ἢ ἐμοί· τοῦ
πομβὸν ὑμᾶς οὐχ ἁπλῶς· ἀλλ' ὅσους δικαίως ἔχω λαμβάνειν
πὶ τούτων ὁ μὲν πρῶτος ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ· ὁ δὲ δεύτερος ἐπὶ τοῦ ὑμε-
λίου τοῦ τοῦτο· τὸ δὲ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ ἡμέτερον σημαί-
μος· ὁ πλείους ἢ ἐμέ· τὸ δὲ αὐτοῦ λώριον· τὸ σοῦ γὰρ τοῦτο
ἀφῃρῆσθαι φησὶν· τοῦτο γὰρ τοῦ ὑμετέρου ἐστὶν ἐπὶ
οὐδὲ τὸ πᾶν τοῦτο ὑμῶν ἐστὶν ἐπὶ τοῦτο· ὁ πλεῖστος
οὐ γὰρ ἐστὶν ὑμῶν τὸ ἐμὲ ἐπαινεῖν· ἀλλ' οὐδὲ ἡμῖν
αὐτὸν ἀφαιρεῖσθαι τοιοῦτον· ἢ οὐκ ἀνάγκη πλείους ἐστὶν ἢ ἐλάτ-
λαι καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου· ὁ τοῦτο δέκα ἐστὶν ἢ ἐννέα· ἢ οὐκ
δυνατὸν ἔρως· ἐγὼ δ' οὐκ ἐμαυτοῦ μόνον ἐρῶ· ἀλλὰ καὶ
ἀφαιρεῖσθαι τοιοῦτον· ἢ οὐκ ἀνάγκη πλείους ἐστὶν ἢ ἐλάτ-
λαι καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου· ὁ τοῦτο δέκα ἐστὶν ἢ ἐννέα· ἢ οὐκ
δυνατὸν ἔρως· ἐγὼ δ' οὐκ ἐμαυτοῦ μόνον ἐρῶ· ἀλλὰ καὶ
ἀφαιρεῖσθαι τοιοῦτον· ἢ οὐκ ἀνάγκη πλείους ἐστὶν ἢ ἐλάτ-
λαι καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου· ὁ τοῦτο δέκα ἐστὶν ἢ ἐννέα· ἢ οὐκ
δυνατὸν ἔρως· ἐγὼ δ' οὐκ ἐμαυτοῦ μόνον ἐρῶ· ἀλλὰ καὶ

δι᾽ αὐτῆς· ἀφ᾽ οὗ τὸ πᾶν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας ἀπολώλεκεν. ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἐλήλυθεν ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα τὰ ἐξ ἀρχῆς ἀνακαινίσῃ· ἵνα τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς πλάνης ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν μεταστήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν μεταβιβάσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἁμαρτίας εἰς τὴν δικαιοσύνην ἀναπλάσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀπωλείας εἰς τὴν σωτηρίαν ἀναδείξῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀκαθαρσίας εἰς τὸν ἁγιασμὸν μεταποιήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀσεβείας εἰς τὴν εὐσέβειαν μετατάξῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀπειθείας εἰς τὴν ὑπακοὴν μεταθήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀπιστίας εἰς τὴν πίστιν μεταστήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀφροσύνης εἰς τὴν σοφίαν μεταβιβάσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀσθενείας εἰς τὴν ἰσχὺν μεταποιήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀτιμίας εἰς τὴν δόξαν μεταθήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀκαρπίας εἰς τὴν εὐκαρπίαν μεταστήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀκαθαρσίας εἰς τὸν ἁγιασμὸν μεταβιβάσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀσεβείας εἰς τὴν εὐσέβειαν μεταποιήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀπειθείας εἰς τὴν ὑπακοὴν μετατάξῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀπιστίας εἰς τὴν πίστιν μεταθήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀφροσύνης εἰς τὴν σοφίαν μεταστήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀσθενείας εἰς τὴν ἰσχὺν μεταβιβάσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀτιμίας εἰς τὴν δόξαν μεταποιήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀκαρπίας εἰς τὴν εὐκαρπίαν μεταθήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀκαθαρσίας εἰς τὸν ἁγιασμὸν μεταστήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀσεβείας εἰς τὴν εὐσέβειαν μεταβιβάσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀπειθείας εἰς τὴν ὑπακοὴν μεταποιήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀπιστίας εἰς τὴν πίστιν μετατάξῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀφροσύνης εἰς τὴν σοφίαν μεταθήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀσθενείας εἰς τὴν ἰσχὺν μεταστήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀτιμίας εἰς τὴν δόξαν μεταβιβάσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀκαρπίας εἰς τὴν εὐκαρπίαν μεταποιήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀκαθαρσίας εἰς τὸν ἁγιασμὸν μετατάξῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀσεβείας εἰς τὴν εὐσέβειαν μεταθήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀπειθείας εἰς τὴν ὑπακοὴν μεταστήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀπιστίας εἰς τὴν πίστιν μεταβιβάσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀφροσύνης εἰς τὴν σοφίαν μεταποιήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀσθενείας εἰς τὴν ἰσχὺν μετατάξῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀτιμίας εἰς τὴν δόξαν μεταθήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀκαρπίας εἰς τὴν εὐκαρπίαν μεταστήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀκαθαρσίας εἰς τὸν ἁγιασμὸν μεταβιβάσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀσεβείας εἰς τὴν εὐσέβειαν μεταποιήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀπειθείας εἰς τὴν ὑπακοὴν μετατάξῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀπιστίας εἰς τὴν πίστιν μεταθήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀφροσύνης εἰς τὴν σοφίαν μεταστήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀσθενείας εἰς τὴν ἰσχὺν μεταβιβάσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀτιμίας εἰς τὴν δόξαν μεταποιήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀκαρπίας εἰς τὴν εὐκαρπίαν μετατάξῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀκαθαρσίας εἰς τὸν ἁγιασμὸν μεταθήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀσεβείας εἰς τὴν εὐσέβειαν μεταστήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀπειθείας εἰς τὴν ὑπακοὴν μεταβιβάσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀπιστίας εἰς τὴν πίστιν μεταποιήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀφροσύνης εἰς τὴν σοφίαν μετατάξῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀσθενείας εἰς τὴν ἰσχὺν μεταθήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀτιμίας εἰς τὴν δόξαν μεταστήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀκαρπίας εἰς τὴν εὐκαρπίαν μεταβιβάσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀκαθαρσίας εἰς τὸν ἁγιασμὸν μεταποιήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀσεβείας εἰς τὴν εὐσέβειαν μετατάξῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀπειθείας εἰς τὴν ὑπακοὴν μεταθήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀπιστίας εἰς τὴν πίστιν μεταστήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀφροσύνης εἰς τὴν σοφίαν μεταβιβάσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀσθενείας εἰς τὴν ἰσχὺν μεταποιήσῃ· ἵνα τὸν ἐκ τῆς ἀτιμίας εἰς τὴν δόξαν μετατάξ

πρωτονικη
κλητευσις
κ πολειτια
πλακουλε
νωνας
φλλ
εε
ϛ

περὶ τοῦ παραλλήλου

τῆς ἁγίας Πέτρας

τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως

κδ΄ τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος τοῦ παραλήπτου

ΚΒ

αὐτοὺς τοὺς ὁ χ̅ς̅ ου. οὐ σφόδρα ἄρα αἰσθομένους τοῦ
μὴ ἀγαθοῦ ἐπιθυμοῦντας. καὶ γὰρ ἐφ' ὅσον ἐπιθυμοῦσι
ἧττον τοῦ ἀγαθοῦ ἐπιθυμοῦσιν. ἐφ' ὅσον δὲ ἐπιθυμοῦσι
μᾶλλον τοῦ μὴ ἀγαθοῦ ἐπιθυμοῦσιν. ἐπὶ τοσοῦτον
ἄρα καὶ ἧττον ἐπιθυμοῦσι τοῦ ἀγαθοῦ. ἐπὶ τοσοῦτον
δὲ καὶ μᾶλλον ἐπιθυμοῦσι τοῦ μὴ ἀγαθοῦ. ἐπὶ τοσοῦτον
δὲ

λγ
ἐπὶ τὴν
ἐπιστροφὴν
τῶν
Ἰουδαίων

ουχ ἥττοις χοῦσιν λαθηναίοις. ἀλλοῦ σατθ καὶ οἱ τὰ αἰσθητὰ
χρήματα ἔχοντες. οὐ γὰρ διὰ ταῦτα καὶ οἱ τὰ αἰσθητὰ
ἄλλα καὶ τοῖς σωλου τοῦ σιν. ἡ γὰρ ἀρετὴ ἀγαθοὺς
ποιοῦ τον. τὸν μὲν ἀγαθὸν ὁμοίως διαθεῖσθαι τὸν δὲ
γενόμενον ὑπὸ τῆς ἀρετῆς μὴ ὄντα ὅμοιον ἀλλὰ
γὰρ ἄλλο τι ἀσεβὲς ἔχει. τοῦτο δὲ ἴσως ἀπορίαν
τινὰ ἐμποιεῖ. ἆρ' οὖν μὴ ὄντα ὅμοια ἀγαθὰ ἴσα
ἔσται ἀσεβήματα. τὸν μὲν γὰρ ἀγαθὸν ὁμοίως διαθεῖσθαι
δεῖ τὸν δὲ γενόμενον ὑπὸ τῆς ἀρετῆς μὴ ὄντα ὅμοιον
ἀλλὰ

τῶν δὲ τὴν ἀλλήλων προσορῶσαν. καὶ γὰρ οὐκ ἔστιν
ἡ πρόσοδος ἀπὸ τῶν ὑδρίων ἐπὶ τὰ ἄνθρακα. ἀπὸ τῶν
ἀλόγων ἐπὶ τὰ ἄλογα οὐδὲ ἀπὸ τοῦ τόπου τοῦ θερμοῦ ὁ ὄφις ἐπὶ τὸν
ψυχρόν. ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἐπὶ τὰ ὅμοια. διὰ τοῦτο καὶ τὸν
ὄφιν ἐκεῖνον ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐπέστρεψεν. ἵνα ἐκ τούτου
αὐτὸν τοῦ μέρους ἐπιστρέψῃ. ὃ δὲ οὐδὲ οὕτως ἐπέστρεψεν
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸν ὄφιν ἐπῆλθε καὶ τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τὸν ὄφιν
ἐπέστρεψεν. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸν ὄφιν ἐπῆλθε καὶ τὸν
ἄνθρωπον ἐπὶ τὸν ὄφιν ἐπέστρεψεν. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸν
ὄφιν ἐπῆλθε καὶ τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τὸν ὄφιν ἐπέστρεψεν. ἐπειδὴ
γὰρ ἐκεῖνος

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΤΟΥ ΠΗΛΟΥΣΙΩΤΟΥ

ΕΥΤΟΚΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ

Πῶς παραμένει τὸ μαθαίου τὸ σαμαίτου φάι μῆλα ὄρη νέρμος ὄρος ὄνειρ. παραδέχομαι λέγοντας πρὸς μὲν τὸν σαμαίτου τὸ τὸν σαμαίτου μὴ τὴν ἐπὶ σωτηρίαν ἡμῶν ἁρμόζειν τὸν τὴν μεγάλην οὐδὲν σημαίνειν λέγεσθαι. ἀλλὰ τὸ ἁπλοῦν καὶ ὁ τὸν τὸν ἡμέτερον οὐ παρὰ καὶ ὁ τὸν τὸν ὥραν ὁ ὃν θαυμάζομεν καὶ ὁ τὸν καὶ τὸν ὁ τὸν χρόνον οὐ τὴν ἐπὶ σωτηρίαν δηλοῦντος. ἄμφω τὸ σφόδρα ἁπλοῦν σημαίνοντος. καὶ γὰρ ὁ ταῦτα ὁ ματθαῖος μετὰ τὸ ὁ τὸν σαμαίτου δηλοῦν τὴν ῥαμὶ καὶ τὸν καὶ ἁρμόζοντος μετὰ τὸ σαμαίτου μυλικὸν τὸ ἀμφιτὴν ὃν τὸν καὶ τὸν σαμαίτου τὴν γαρ ὅτι φωσὶ λοῦσι ἡ ἡνίκα δὲ λαδὶ ὥραν. τὴν οἱ πολλοὶ δὲ ὑπὸ φαιοῦσι καὶ ὅτι φωσὶ λοῦσι τὴν καὶ τὴν ἡμέραν ἡ τὸν ἡ ὁ τὸ καὶ πορφυροῦν τὸ ὃν ὅλον οὐ ὅσον γὰρ ἡν τὸν ὁ μὲν ὀκτὼ μάδα σαμαίτου μὲν λόγῳ καὶ πάσας τὰς ἡμέρας σαμαίτου ὁμοιάζουν. οἱ ὁμοίως σαμαίτου καὶ δύο τρία δὲ καὶ τρὶ τὴ καὶ τὰ γὰρ τὸν σαμαίτου. ὁ ὅμοιον σύμφωνοι ὡς σὺν μὲν καὶ ὃν τοῦ τὸ οἱ ὃν ὅλον ἀγγελικὰ. ὁ γὰρ ματθαῖος τὸ τὸ σαμαίτου τὸ μὲν καὶ ὁ τὸν τὸν ὃν φωσὶ λοῦσι τὰς τὴν ὥραν τὴν ἡμέρας ὅσας ῥητῶς ὁ μάρκος ὁμοίως παρὰ τὴν ἡμέραν τὸν σαμαίτου ὃ ὥραν. ὃ γὰρ μὴ τοῦ τὸ ἡν. ἔχρην ἡμέραν τὴν ἡμέραν τοῦ σαμαίτου μεγάλην οὐδὲν σμικρὸν ἔθος λαοῦ ὄντος. ἡν αὐτῷ μὲν τὸν μυλικὸν. ἡ ὥραν τὸν ὃν ὅλον ἀγγελικὰ. ὁ γὰρ ματθαῖος ὁ τὸν τὸν ὃν φωσὶ λοῦσι τὰς τὴν ὥραν τὴν ἡμέρας ὅσας ῥητῶς ὁ μάρκος ὁμοίως παρὰ τὴν ἡμέραν τὸν σαμαίτου ὃ ὥραν. ὃ γὰρ μὴ τοῦ τὸ ἡν. ἔχρην

τοῦ ἐνδιαγίου τῆς ὥρας τοῦ πηλουσίου τοῦ περὶ τῆς τοῦ ἐρεβέννου
κινήσεως τὰ θεωρήματα τῶν πρεσβυτέρων.

λίαν θαυμάζω καὶ διστορῶ τινα μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ μ̄ τοῦ μ̄ ἡμέρα
ἀπὸ τίνος ἀρξαμένου τοῦ τριακοστημορίου ἡ μέρα μᾶλλον ἐφάνη
σημαίνειν τὸ μεσημβρινὸν σκιάσθαι τὸ γνώμονος ἐπὶ τὸ ἀρκτικὸν
μέρος τοῦ ὁρίζοντος. ἐξ ἧς δὲ ἀρξάμενον ἡμέρας ἐφάνη τὸ μεσημβρινὸν
σκιάσθαι τὸ γνώμονος ἐπὶ τὸ ἀρκτικὸν μέρος τοῦ ὁρίζοντος. καὶ τὸ πλῆθος
τῶν ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐφάνη τὸ μεσημβρινὸν σκιάσθαι τὸ γνώμονος
ἐπὶ τὸ ἀρκτικὸν μέρος τοῦ ὁρίζοντος. καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἡμερῶν ἀφ' ἧς
ἡμέρας ἐφάνη τὸ μεσημβρινὸν σκιάσθαι τὸ γνώμονος ἐπὶ τὸ ἀρκτικὸν
μέρος τοῦ ὁρίζοντος. ὁ δὲ λόγος τῶν ἡμερῶν τούτων πρὸς ἀλλήλας
ἐστὶν ὁ αὐτὸς ὃν ἔχει ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἰσημερινῷ κύκλῳ πρὸς τὸν ἐν τῷ
ζῳδιακῷ κύκλῳ ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου τοῦ κριοῦ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ
παρθένου. ἐν τούτοις γὰρ τοῖς ζῳδίοις ἐστὶν ὁ ἥλιος ὅτε τὸ μεσημβρινὸν
σκιάσθαι τὸ γνώμονος ἐπὶ τὸ ἀρκτικὸν μέρος τοῦ ὁρίζοντος ἐφάνη
ἀφαιρεθεισῶν τῶν ἡμερῶν τῶν ἐν τῷ ἰσημερινῷ κύκλῳ ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου
τοῦ κριοῦ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ παρθένου τῶν ἐν τῷ ζῳδιακῷ κύκλῳ
ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου τοῦ κριοῦ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ παρθένου τὰ λοιπὰ
τῶν ἡμερῶν τῶν ἐν τῷ ἰσημερινῷ κύκλῳ ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου τοῦ ζυγοῦ
μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἰχθύος τὸν αὐτὸν λόγον ἔχουσι τοῖς ἐν τῷ ζῳδιακῷ
κύκλῳ ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου τοῦ ζυγοῦ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἰχθύος. ὅτε
γὰρ ὁ ἥλιος ἐν τούτοις ἐστὶν τοῖς ζῳδίοις τὸ μεσημβρινὸν σκιάσθαι τὸ
γνώμονος ἐπὶ τὸ ἀρκτικὸν μέρος τοῦ ὁρίζοντος ἐφάνη. ἐν τούτοις γὰρ
τοῖς ζῳδίοις ἐστὶν ὁ ἥλιος ὅτε τὸ μεσημβρινὸν σκιάσθαι τὸ γνώμονος
ἐπὶ τὸ ἀρκτικὸν μέρος τοῦ ὁρίζοντος ἐφάνη ἀφαιρεθεισῶν τῶν ἡμερῶν
τῶν ἐν τῷ ἰσημερινῷ κύκλῳ ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου τοῦ κριοῦ μέχρι τοῦ
τέλους τοῦ παρθένου τῶν ἐν τῷ ζῳδιακῷ κύκλῳ ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου τοῦ
κριοῦ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ παρθένου τὰ λοιπὰ τῶν ἡμερῶν τῶν ἐν τῷ
ἰσημερινῷ κύκλῳ ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου τοῦ ζυγοῦ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ
ἰχθύος τὸν αὐτὸν λόγον ἔχουσι τοῖς ἐν τῷ ζῳδιακῷ κύκλῳ ἀπὸ τοῦ
ἀρχομένου τοῦ ζυγοῦ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἰχθύος. ὅτε γὰρ ὁ ἥλιος ἐν
τούτοις ἐστὶν τοῖς ζῳδίοις τὸ μεσημβρινὸν σκιάσθαι τὸ γνώμονος ἐπὶ τὸ
ἀρκτικὸν μέρος τοῦ ὁρίζοντος ἐφάνη. ἐν τούτοις γὰρ τοῖς ζῳδίοις ἐστὶν
ὁ ἥλιος ὅτε τὸ μεσημβρινὸν σκιάσθαι τὸ γνώμονος ἐπὶ τὸ ἀρκτικὸν μέρος
τοῦ ὁρίζοντος ἐφάνη ἀφαιρεθεισῶν τῶν ἡμερῶν τῶν ἐν τῷ ἰσημερινῷ
κύκλῳ ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου τοῦ κριοῦ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ παρθένου
τῶν ἐν τῷ ζῳδιακῷ κύκλῳ ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου τοῦ κριοῦ μέχρι τοῦ τέλους
τοῦ παρθένου τὰ λοιπὰ τῶν ἡμερῶν τῶν ἐν τῷ ἰσημερινῷ κύκλῳ ἀπὸ τοῦ
ἀρχομένου τοῦ ζυγοῦ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἰχθύος τὸν αὐτὸν λόγον ἔχουσι
τοῖς ἐν τῷ ζῳδιακῷ κύκλῳ ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου τοῦ ζυγοῦ μέχρι τοῦ τέλους
τοῦ ἰχθύος. ὅτε γὰρ ὁ ἥλιος ἐν τούτοις ἐστὶν τοῖς ζῳδίοις τὸ μεσημβρινὸν
σκιάσθαι τὸ γνώμονος ἐπὶ τὸ ἀρκτικὸν μέρος τοῦ ὁρίζοντος ἐφάνη. ἐν
τούτοις γὰρ τοῖς ζῳδίοις ἐστὶν ὁ ἥλιος ὅτε τὸ μεσημβρινὸν σκιάσθαι τὸ
γνώμονος ἐπὶ τὸ ἀρκτικὸν μέρος τοῦ ὁρίζοντος ἐφάνη ἀφαιρεθεισῶν τῶν
ἡμερῶν τῶν ἐν τῷ ἰσημερινῷ κύκλῳ ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου τοῦ κριοῦ μέχρι
τοῦ τέλους τοῦ παρθένου τῶν ἐν τῷ ζῳδιακῷ κύκλῳ ἀπὸ τοῦ ἀρχομένου
τοῦ

τοῦ ἁγίου τριῶν ἡμερῶν νηστείαν τῆς ἁγίας

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ι

Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ἀπὸ τῆς οἰκουμένης ἁπάσης ἐπὶ τὴν ἡμετέραν πόλιν συνέδραμον, ἵνα τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα Ἰωάννην ἴδωσι, καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ πολὺς ὄχλος ἐγένετο, τὰ δὲ ἁρμόδια πᾶσι τοῖς ἀκούουσι τὴν συμβουλὴν τὴν τοῦ διδασκάλου τὴν ἀφέλειαν τὴν ἐκ τῆς διδασκαλίας ἐπιζητοῦσιν· ἐπειδὴ τοίνυν ἐν τῷ θεάτρῳ πολὺς ὄχλος ἐγένετο, καὶ ὁ λόγος σαρκοειδέστερος ἐγένετο, τὰ δὲ ἁρμόδια πᾶσι τὰ κοινὰ τὴν συμβουλὴν

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΡΟΚΗΡΥΚΟΣ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κεφ. α'.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν. Ὃ γέγονεν ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

Ἐπειδὴ τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παρήχθη, ὁ δὲ λόγος οὐκ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἐγένετο, ἀλλ' ἦν, διὰ τοῦτο ἐν τῇ ἀρχῇ τὸν λόγον ἔθηκε, τὸν τῆς ὑπάρξεως ὅρον ἐκεῖνον ποιούμενος. Ἐν ἀρχῇ γὰρ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. Τοῦτο δὲ ἐποίησε, τὴν ἀκριβῆ τοῦ λόγου γνῶσιν ἡμῖν παραδιδούς. Οὐ γὰρ ἁπλῶς ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν θεόν· καὶ οὐ πρὸς τὸν θεόν μόνον, ἀλλὰ καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· τουτέστιν, ἐν τῷ Πατρί. Ἐν ἀρχῇ γὰρ ὁ Πατήρ· ἀρχὴ γὰρ τοῦ Υἱοῦ ὁ Πατήρ. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· τουτέστιν, ἐν τῷ Πατρί. Ἐν ἀρχῇ γὰρ ὁ Πατήρ· ἀρχὴ γὰρ τοῦ Υἱοῦ ὁ Πατήρ. Καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν. Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ Πατρὶ ἦν ὁ λόγος, ἵνα μὴ νομίσῃς ἐν τῷ Πατρὶ ὄντα τὸν λόγον ἀπολωλέναι τὴν ὑπόστασιν, καὶ πρὸς τὸν θεὸν ἦν ὁ λόγος. Καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ Πατρὶ ἦν ὁ λόγος, ἵνα μὴ νομίσῃς ἐν τῷ Πατρὶ ὄντα τὸν λόγον ἀπολωλέναι τὴν ὑπόστασιν, καὶ πρὸς τὸν θεὸν ἦν ὁ λόγος. Καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν. Ὃ γέγονεν ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

Ἐπειδὴ τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παρήχθη, ὁ δὲ λόγος οὐκ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἐγένετο, ἀλλ' ἦν, διὰ τοῦτο ἐν τῇ ἀρχῇ τὸν λόγον ἔθηκε, τὸν τῆς ὑπάρξεως ὅρον ἐκεῖνον ποιούμενος. Ἐν ἀρχῇ γὰρ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. Τοῦτο δὲ ἐποίησε, τὴν ἀκριβῆ τοῦ λόγου γνῶσιν ἡμῖν παραδιδούς. Οὐ γὰρ ἁπλῶς ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν θεόν· καὶ οὐ πρὸς τὸν θεόν μόνον, ἀλλὰ καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· τουτέστιν, ἐν τῷ Πατρί. Ἐν ἀρχῇ γὰρ ὁ Πατήρ· ἀρχὴ γὰρ τοῦ Υἱοῦ ὁ Πατήρ. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· τουτέστιν, ἐν τῷ Πατρί. Ἐν ἀρχῇ γὰρ ὁ Πατήρ· ἀρχὴ γὰρ τοῦ Υἱοῦ ὁ Πατήρ. Καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν. Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ Πατρὶ ἦν ὁ λόγος, ἵνα μὴ νομίσῃς ἐν τῷ Πατρὶ ὄντα τὸν λόγον ἀπολωλέναι τὴν ὑπόστασιν, καὶ πρὸς τὸν θεὸν ἦν ὁ λόγος. Καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ Πατρὶ ἦν ὁ λόγος, ἵνα μὴ νομίσῃς ἐν τῷ Πατρὶ ὄντα τὸν λόγον ἀπολωλέναι τὴν ὑπόστασιν, καὶ πρὸς τὸν θεὸν ἦν ὁ λόγος. Καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος.

ὁ δρ μὴ θύεται ἀφ' ὅτου· οὐ γὰρ ἀφ' ὁμοίου ὁμοίως
ὁ ἀρ μὴ ζ ὁμοίως ἡμῖν ζ οὐσίας· ἀλλ' ἀπὸ μὲν οὐσίας ζ ἀρχὴ
τὰ τῆς αὐθυπ[ο]στάτου ὑποθέσεως ἀπαρτίζειν· ἀμφότερα
ἀφ' ὁμοίου δ' ἀφ' ὁμοίου· τί μὲν οὖν ἡμῖν τοῦ τομίου
προμόμασιν· τοὺς δὲ θεωρητικοὺς ἀλεκτρυόνας ὑμῖν
δῆλον ὅτι καὶ τὴν ἀναμαίμαξιν τοῦ στιγμοῦ ὁ λεὼν
ταυόμματα ὦ ἄνδρ καὶ τὸ τθ καὶ μυμμεταρυθμίζων. τοῦ
γραίαιραμαιραιαὶ θ καὶ μ θ. καὶ τὴν σαραν σαρραν.
ὁ μὲν γὰρ δρᾶσον ἀλκουσαν παρα τοῦ παροδρόμου ἡ κομοῦθη
σὺν τῷ χῷ. καὶ ὁ σὰρ ος παρα τοῦ ἀμδρόου. ὁ δὲ φι μ ασ ζ
ασο θν. παρ' οὐδὲν ὃσ οὐδὲν μεθεν. ἀλλα τοῦ τομοῦ μὲν ζ ασο
τοιχῦ παροσαυτὸν ἀλκομοῦθημοι. ὅσος σθη τὸ θυθσσ
καὶ οὐ καμβχωρ ησεν. ἀλλα καὶ ἐκ ρυ ζ ἔδροισιν ζ μεθ.
δραμὸν γὰρ ὅσοι τὸν μαθαμαίην, ὃν δ' ἂν ἀτδν μὸν ὑσίοι καὶ
οἱ παροφθήται θυ ρὴ καμβν. παρ' ὃ τὸν μὲν δὴ ἀπὸ τὴν ἐφ'
μὴν τοιχῦ ὃρ τ ασασθαι τί θν αὐτῷ. ὅσος τασθ· καὶ δὴ ἀτὸν μὸ
ριν μὴν μὸν μὴ δὴ αμοι αμ ζχμ. καὶ συμ ζχῶ μὴν ἓξ ἀν τὰ μὸν ὑσὸ
ασ. καὶ παροσθολεὰν τὴν παρουσίαν αὐτοῦ. καὶ γὰρ τὸ
θύρη καμβν. ζ ἡ τοῦ μ τῶν ὅτι μ ἀὸς. μόνος δὲ θ καὶ τὴν ἡμὸν μὴν
τοῦ φι μ ασο ὁ θν αλφ ριτμὸς. ἵ μ α μ ἐσθ ὁμὸν καὶ ἀν τὸ θν
τοιχῦ τὴν δύ μ αμ ἵν. ὁ τί ἀπὸ τὴν οὖν δθμ ἀφ' ὃρ ου σὶ ὁσ οὶ καὶ ἀρ
ασο. τοῦ τῶν μ α θὴ τῶν ὁ ζ θ κρί τους ζ θ ζ θ ζ ατο. ὅσ οὶ δ' ὁ μὸ
ὑσθαι καὶ τοὺς παροφ ἡ ται τῶν μ α θ α μ αὶ ν ὁ φί μ ασο σ
παρ' ὃσ ὁ μ ἐθ ν. ἵ μ α ἄ ζ ι ὁ αἱ τομοὶ σὶ ν τὸ λὴ ρ ισ μ α. καὶ
γ α ρ ἡ ν ἀ λ κρι μ ὴν καὶ πα ν τὰ δ ὑ σ ἐ ρ μ ὲν ὁ σ ὁ μ α θ α μ αὶ ν
μὲν ἀ λ ὴ θ ἐ ας. ὦ σ ὶ σ καὶ ὁ χῷ ὅ μ α ρ τυ ρ ὴ σ ὁ μ ἂν τῷ. καὶ τὸ
ὃ ρ ὁ μ ὸν δ ἐ ζ θ μ. ὑμ δ ἐ ροῦ ἰ ω σ ὴ ἐ ζ ω μ. ὅσος δὲ ἰ τοῦ τοῦ ν δ
ασ ὁ μ αι πα ἰ σ ὃ μ ο μ ἰ ζ θ ο. μόνος δὲ θ ἰ ς μ ὰ ς ἀ ρ ξ ὶ δύ μ α
τὰ ἰ ν α θ ὁ μ ἐ ζ μ αι. δ ἡ ἀ τὸ ἀ ἰ σ ὁ ὺ σ α ἰ ἂν τὸν μ θ ἰ σ τ ὰ μ ι ρ α ἐ φ' ὁ μ
ὁ τί θ ἰ σ τ ὴ μ ὸ ν θ ὲ μ ὸ δ ὴ θ ὲ λ θ ὁ μ τὸν χῦ. τὸ δ θ ὲ ρ χ ου ἰ καὶ ἰ δ ὲ
φ ἡ σ ὶ μ ὸ φί μ ασο σ. ἑ ἆ ω σ ὸ ὑ ἰ κ α π ὸ ἀ ἡ σ ὸ μ ὸν μ ὸ ἰ μ ὰ ν ὁ μ ὸ ἰ ἂν ὁ μ ὲν
τῶν ἐ ἡ μ ἀ τ ὸ μ ἐ ν θ υ σ ὴ τ α ἰ καὶ τ ἡ ὸ δ ἡ α υ ἰ κ α ἰ ἀ τ ὸ ἰ χ ῦ.
μ ἑ ζ τ α ἰ δ θ ὰ ρ α π τ ὸ ἰ χ ῦ ἰ καὶ θ α υ μ ά ζ θ α ἰ ὦ σ ἀ ρ ἡ θ ὴ σ ἰ σ ρ α ἠ μ ἰ
τ ὴ σ δ ὸ ἰ ὁ μ ὸ ὑ ἰ ς ἔ χ ῶ μ. ὅ σ ος δ ἠ ἰ οὐδ ὲ ν π ρ ὸ σ χ α ρ ἰ μ οὐδ ὲ ν ὰ ὸ σ ὰ

οὐδ ἀ π ὸ τ ὸ ἀ λ λ ὸ τ ἰ θ ἰ ς ζ μ ὸ σ ὸ ὺ τ ῶ μ θ ὸ ἰ σ ἰ μ ὸ ν ἠ μ ῖ ν. ἰ καὶ ὁ υ λ ἰ μ ὸ ν
τ ἰ ἰ σ ὸ ρ δ ὸ σ ἀ π ὸ τ ὸ ὺ μ α θ ὴ μ α ὐ τ ὸ ὺ τ ὸ ὁ μ ὸ μ α. τ ὸ ὺ δ θ ἀ μ δ ρ θ
ὁ υ μ ὸ μ η τ α ἰ. ἰ καὶ δ ἡ ἀ τ ὸ ζ μ α ὐ τ ὸ ὺ τ ὸ θ α ἰ σ ἰ μ ὸ ν ἰ καὶ δ ἡ ἀ
τ ὸ τ α ὺ σ ἀ ρ χ ὰ σ τ ἰ ν α ὐ σ ὸ σ π ὸ ρ ὸ ἰ κ α τ α μ α λ ὸ σ θ α ἰ σ ἰ μ ὸ
μ ἰ τ ὸ θ α ὐ τ ὸ ὺ ἀ δ θ μ δ ὸ. ὁ θ μ ὸ ζ δ ἡ ἀ τ ὸ ὺ τ ὸ θ υ ζ θ σ σ ὰ ἰ κ ὸ ὺ σ α σ
ὁ τ ἰ σ ὸ ἰ ὼ σ ὑ μ ὰ σ ἀ μ ἰ σ ὸ ἀ μ θ ρ ὸ. σ ὸ μ. οὐ ἰ κ ἠ σ ὸ ρ ἡ σ ὸ μ π ὸ ρ ὸ σ
τ ἡ ν σ α ρ ὰ δ ὸ ξ ὸ μ ἰ ν σ ὸ σ χ ἰ σ ἰ μ. ἀ λ λ α σ ὸ σ θ ὲ σ η ἰ κ ὸ μ ἰ σ θ ἠ σ ὸ μ
ὁ σ ἰ μ ὸ μ. δ ἡ μ ὸ μ δ ὲ ὁ τ ἰ τ ὸ ὺ τ ὸ ζ σ τ ὸ μ ὸ σ ἰ μ ὸ μ α ὺ ὸ α μ θ ρ θ α σ θ ρ τ α
σ α τ ο. θ ἰ ς τ ὸ ὺ μ ἠ ἰ κ α τ α χ ῆ μ. π α ρ ὲ θ α υ τ ῷ τ ὸ μ τ ἡ σ ὸ δ ἡ α σ ἰ α
λ ἰ α σ τ ὸ ὺ σ ρ ὸ θ ἡ σ α υ ρ ὸ μ. ἀ λ λ α τ α χ θ σ σ ὸ δ ρ α μ ῆ μ ἰ καὶ τ ὸ ὺ
τ ὸ μ μ ε τ α δ ὸ ὺ ν α ἰ τ ῶ ἀ δ θ μ ῷ. τ ἰ δ ἠ μ ἰ ν τ ὸ ζ σ τ ὸ μ ὸ ν α ὐ τ ὸ μ
θ υ ρ ἡ ἰ κ α μ β μ τ ὸ μ μ ὸ ἰ α ν ὸ ὺ ὲ ρ μ η ὺ θ υ θ α ἰ χ ῶ. τ ἠ μ ῷ δ ἠ μ ὸ υ σ α μ
τ ἠ σ τ ὴ σ τ ὴ σ π α ρ ὸ υ σ ἰ α ν. ἰ καὶ ὁ τ ἰ π α ρ ὸ ἠ
ἀ ζ ῆ σ ἰ μ ὸ ν ἀ π ὸ τ ὸ ὺ ρ ἰ τ ὸ ὺ χ ὺ π α ρ ὸ υ σ ἰ α ν. ἰ καὶ ὁ τ ἰ π α ρ ὸ ἠ
ἀ π ὸ τ ὸ ὺ π α ρ ὸ ρ ρ ἠ σ θ ὲ μ. ἐ μ ἐ λ λ ὸ θ α σ ν γ ὰ ρ α ὐ τ ὸ ὺ ζ φ ἠ σ ἰ μ. σ ὺ ζ
σ ἰ μ ὸ μ σ ὲ ἰ ὼ μ α ὲ. ἀ π ὸ τ ὸ ὺ σ α ρ ὸ μ τ ὸ ὺ ἰ καὶ τ ὸ μ ὲ ν λ ὸ μ ὸ ἰ σ ὸ ὺ
τ α ἰ. ὁ γ α ρ τ ὸ ὁ μ ὸ ἰ α ζ ῶ μ. δ ἡ ἰ μ ὸ μ ὸ π ὸ ἰ καὶ τ ὸ μ ὲ ν μ ὸ μ σ ὸ ρ ὸ
ἠ ζ ἰ καὶ μ ὲ ζ θ ν ἰ ὲ μ ὸ ὺ ἠ σ ὸ ρ ὸ σ ἠ σ ὸ. τ ὸ ὺ τ ὸ δ ὲ ὁ ὺ ἰ κ ὸ μ ἰ σ ὸ ὺ
ὁ μ τ ὸ σ ἠ μ. ἀ λ λ α τ ὸ μ ὲ ν λ ὸ μ ὸ ρ ὸ μ ζ ὸ μ τ ὸ σ. σ ὺ ἐ μ ἠ θ ἠ σ ἰ κ ἠ ζ ὰ σ

ἀγγέλοις ἀμαὶ μουσικὴ καὶ καταμαὶ μουσικ. πῶς ἀμοσ οὐ τοσ ἀμφὶ
τέλοσ· ταῦτα δὲ τὰ περὶ τῶν ἀγγέλων φησὶ καὶ ὅσα μέλλω
ἐρεῖν τοῦτο περὶ καὶ τῆσ ἀμαρτίασ· καλοῦσι γὰρ τὸν γαμοῦντα
καὶ οὐχ ὡσ θαυμαστὸν δὲ μετὰ οὐδὲν ὡσ μέγα τι μᾶλλον·
καὶ ὡσ γαμοῦντα ὁρῶντεσ· ὁ θεὸσ τοῦ τοσοῦτοι μαὶ μὸ θυμᾶλ τῆσ φησὶν
ἡμῖν δὲ κἀμὲ τοῦ ἰῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ· ὡσ ἀσπρούμενοι τοῦ μὴ τοῦτον
ἀδελφὸν εἶναι· οὐ τω καὶ τὸν ἰμῆ θεὸν καλεῖσθαι· αἰτιῶσι δὲ ἀναφανδὸν
ὅτασ δὴ οὖν ἀφορμὴν λάβωσι τοῦ μὴ τοῦτον ἀδελφὸν εἶναι· ὁ γὰρ μὴ λέγων
ἀπὸ τοῦ πατρὸσ αὐτοῦ· ἀλλὰ ἀπὸ τῆσ μητρὸσ αὐτοῦ· ὁ γὰρ μὴ λέγων
ἀπὸ τοῦ πατρὸσ αὐτοῦ· ἀλλὰ ἀπὸ τῆσ μητρὸσ αὐτοῦ· ἀπὸ τοῦ
μᾶλλον μὴ λέγων ἀπὸ τοῦ πατρὸσ αὐτοῦ· ἀλλὰ ἀπὸ τῆσ μητρὸσ αὐτοῦ·
ἀπὸ τοῦ

πορτάδιον
κλαζομενῶν
ἡπειρῶτου
ἱκ.
ξ

15 ἐν τῷ πλοίῳ τῷ οὐδὲν ἡμῖν ὄφελος ἐγένετο. ὅρα τὴν ὑπερβολὴν τοῦ
πάθους· ἐν τῷ πλοίῳ φησὶ τῷ οὐδὲν ἡμῖν ὄφελος ἐγένετο. συμπαθῶς δὲ
καὶ τοῖς ὁρατοῖς
ἐπὶ τῷ ἀπολέσθαι τὸν τόμον. ἢ μᾶλλον ἐπὶ τῷ ἀφανισθῆναι τὸν ὅρον
τοῦ τόμου. τοῦ τόμου δὲ ἀπολωλότος μάρτυρας ἔχομεν τοὺς ἀφ' ἑαυτῶν
ῥαγέντας· οἱ γὰρ ἐξελθόντες ὅροι τῆς ἐκκλησίας συμπέρασμα τοῦ
ἀπολωλότος τόμου γεγόνασιν. ὁ οἶκος δὲ ὅλος ἐπλήσθη τῆς ὀσμῆς τοῦ
μύρου· ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐξεβλήθησαν οἱ ἀκάθαρτοι, ἐπλήσθη
πνεύματος ἁγίου ὁ οἶκος. ἢ ὁ οἶκος τὴν ἐκκλησίαν φησὶν ἢ τὸν οὐρανόν.
ἐπλήσθη γὰρ ὁ οὐρανὸς τῆς εὐωδίας τῶν ἁγίων. ἢ ὁ οἶκος τὸν ἄνθρωπον
φησὶν ὃν ἐποίησεν ὁ θεός· ἐπλήσθη γὰρ τῆς εὐωδίας τῆς ἐκ τῶν ἀρετῶν.
ἐπλήσθη δὲ τῆς εὐωδίας τοῦ μύρου καὶ ὁ οἶκος τῆς ἐκκλησίας καὶ ὁ
οὐρανὸς καὶ ὁ ἄνθρωπος. ἐπλήσθη δὲ καὶ ὁ οἶκος τῆς ἐκκλησίας ἐπειδὴ
ἐξεβλήθησαν οἱ ἀκάθαρτοι. ἐπλήσθη δὲ καὶ ὁ οὐρανὸς ἐπειδὴ ἐκεῖ
ἀνελήφθη ὁ κύριος. ἐπλήσθη δὲ καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀρετῶν
ἐγένετο εὐῶδες. ὅτι δὲ ἐκ τῶν ἀρετῶν ἐγένετο εὐῶδες ὁ ἄνθρωπος
δηλοῖ ὁ ἀπόστολος λέγων ὅτι χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ θεῷ ἐν τοῖς
σῳζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις. οἷς μὲν ὀσμὴ ἐκ θανάτου εἰς
θάνατον οἷς δὲ ὀσμὴ ἐκ ζωῆς εἰς ζωήν. ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
ἐστὶν ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία, ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐστὶ καὶ ἡ εὐωδία καὶ ἡ
δυσωδία. ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐστὶν ἡ εὐωδία ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐστὶν
ἡ ἀρετή. ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐστὶν ἡ δυσωδία ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐστὶν
ἡ κακ

θ μὴ τοῦ φωτὸς τοῦ κόσμου, ἵνα τὸ ἀμὴν καὶ τὸ ἀτρεμὲς περὶ τὴν ἀγαθό-
λογίαν ὁλόκληρον τοῦτο τὸ μέρος ἐκφωνῆται· ἐπεὶ καὶ ὁ τοῦ
θεοῦ ἀπόστολος τὴν ἀπόφασιν τοῦ ναὶ καὶ οὐ ἐν ἑαυτῷ
ἐκφωνεῖ λέγων· θεὸς πιστός, ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ
ἔστιν ναὶ καὶ οὔ· ὁ γὰρ τοῦ θεοῦ υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν
δι' ἡμῶν κηρυχθείς, δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ
ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ, ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν· ὅσαι γὰρ ἐπαγγε-
λίαι θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναί· διὸ καὶ δι' αὐτοῦ τὸ ἀμὴν τῷ θεῷ πρὸς
δόξαν δι' ἡμῶν· ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρί-
σας ἡμᾶς θεός, ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα
τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν· ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν θεὸν
ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι
ἦλθον εἰς Κόρινθον· οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ
συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἑστήκατε· ἔκρινα
δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν· εἰ γὰρ
ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ
ἐμοῦ; καὶ ἔγραψα τοῦτο αὐτὸ ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην σχῶ ἀφ' ὧν
ἔδει με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων
ὑμῶν ἐστίν· ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα
ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην
ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς· εἰ δέ τις λελύπηκεν,
οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας
ὑμᾶς· ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων,
ὥστε τοὐναντίον ὑμᾶς μᾶλλον χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, μή
πως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος· διὸ παρακαλῶ
ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα
γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε· ᾧ δέ τι χαρί-
ζεσθε καὶ ἐγώ· καὶ γὰρ ἐγὼ ὃ κεχάρισμαι εἴ τι κεχάρισμαι, δι'
ὑμᾶς ἐν προσώπῳ Χριστοῦ, ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ σα-
τᾶ· οὐ γὰρ αἱ νοήματα αὐτοῦ ἀγνοοῦμεν· ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Τρῳάδα
εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ θύρας μοι ἀνεῳγμένης ἐν κυρίῳ,
οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου τῷ μὴ εὑρεῖν με Τίτον τὸν
ἀδελφόν μου· ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν·
τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ καὶ
τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ·
ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ θεῷ ἐν τοῖς σῳζομένοις καὶ ἐν τοῖς
ἀπολλυμένοις· οἷς μὲν ὀσμὴ ἐκ θανάτου εἰς θάνατον, οἷς δὲ ὀσμὴ
ἐκ ζωῆς εἰς ζωήν· καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός; οὐ γάρ ἐσμεν ὡς οἱ
πολλοὶ καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας,
ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ κατέναντι θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· ἀρχόμεθα
πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; ἢ μὴ χρῄζομεν ὡς τινες συστατικῶν
ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν; ἡ ἐπιστολὴ ἡμῶν
ὑμεῖς ἐστε ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, γινωσκομένη καὶ
ἀναγινωσκομένη ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων· φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ
ἐπιστολὴ Χριστοῦ διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέλανι
ἀλλὰ πνεύματι θεοῦ ζῶντος, οὐκ ἐν πλαξὶν λιθίναις ἀλλ' ἐν πλαξὶν
καρδίαις σαρκίναις· πεποίθησιν δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χρι-
στοῦ πρὸς τὸν θεόν· οὐχ ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν ἱκανοί ἐσμεν λογίσασθαί
τι ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ· ὃς καὶ ἱκάνω-
σεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος ἀλλὰ πνεύ-
ματος· τὸ γὰρ γράμμα ἀποκτέννει, τὸ δὲ πνεῦμα ζῳοποιεῖ· εἰ δὲ
ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν ἐντετυπωμένη λίθοις ἐγενή-
θη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀτενίσαι εἰς τὸ
πρόσωπον Μωσέως διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν κατ-
αργουμένην, πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται
ἐν δόξῃ; εἰ γὰρ τῇ διακονίᾳ τῆς κατακρίσεως δόξα, πολλῷ μᾶλλον
περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ· καὶ γὰρ οὐ δεδόξα-
σται τὸ δεδοξασμένον ἐν τούτῳ τῷ μέρει εἵνεκεν τῆς ὑπερβαλλού-
σης δόξης· εἰ γὰρ τὸ καταργούμενον διὰ δόξης, πολλῷ μᾶλλον τὸ
μένον ἐν δόξῃ· ἔχοντες οὖν τοιαύτην ἐλπίδα πολλῇ παρρησίᾳ χρώ-
μεθα, καὶ οὐ καθάπερ Μωσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐπὶ τὸ πρόσωπον
ἑαυτοῦ πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ
καταργουμένου· ἀλλὰ ἐπωρώθη τὰ νοήματα αὐτῶν· ἄχρι γὰρ τῆς
σήμερον ἡμέρας τὸ αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς
διαθήκης μένει μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅτι ἐν Χριστῷ καταργεῖται·
ἀλλ' ἕως σήμερον ἡνίκα ἂν ἀναγινώσκηται Μωσῆς, κάλυμμα ἐπὶ
τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται· ἡνίκα δὲ ἐὰν ἐπιστρέψῃ πρὸς κύριον,
περιαιρεῖται τὸ κάλυμμα· ὁ δὲ κύριος τὸ πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ
πνεῦμα κυρίου, ἐλευθερία· ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακεκαλυμμένῳ προ-
σώπῳ τὴν δόξαν κυρίου κατοπτριζόμενοι τὴν αὐτὴν εἰκόνα μετα-
μορφούμεθα ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, καθάπερ ἀπὸ κυρίου πνεύματος·
διὰ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην καθὼς ἠλεήθημεν οὐκ
ἐγκακοῦμεν, ἀλλὰ ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης μὴ περι-
πατοῦντες ἐν πανουργίᾳ μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ
τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστάνοντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν
συνείδησιν ἀνθρώπων ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· εἰ δὲ καὶ ἔστιν κεκαλυμ-
μένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶν κεκαλυμ-
μένον· ἐν οἷς ὁ θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσεν τὰ νοήματα
τῶν ἀπίστων εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς
δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κη-
ρύσσομεν ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν κύριον, ἑαυτοὺς δὲ δούλους ὑμῶν
διὰ Ἰησοῦν· ὅτι ὁ θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψει, ὃς ἔλαμ-
ψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης
τοῦ θεοῦ ἐν προσώπῳ Χριστοῦ· ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν
ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ᾖ τοῦ θεοῦ καὶ
μὴ ἐξ ἡμῶν· ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορού-
μενοι ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπό-
μενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι· πάντοτε τὴν νέκρω-
σιν τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ
Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ· ἀεὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς
θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανε-
ρωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν· ὥστε ὁ θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται,
ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν· ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ
γεγραμμένον· ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ
καὶ λαλοῦμεν· εἰδότες ὅτι ὁ ἐγείρας τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ
Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν· τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα
ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ
εἰς τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ· διὸ οὐκ ἐγκακοῦμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ἡμῶν
ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσω ἡμῶν ἀνακαινοῦται ἡμέρα καὶ
ἡμέρα· τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν
εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, μὴ σκοπού-
ντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα
πρόσκαιρα, τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα αἰώνια· οἴδαμεν γὰρ ὅτι ἐὰν ἡ ἐπί-
γειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ θεοῦ ἔχομεν,
οἰκίαν ἀχειροποίητον αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ γὰρ ἐν τούτῳ
στενάζομεν τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐξ οὐρανοῦ ἐπενδύσασθαι ἐπι-
ποθοῦντες, εἴ γε καὶ ἐνδυσάμενοι οὐ γυμνοὶ εὑρεθησόμεθα· καὶ γὰρ
οἱ ὄντες ἐν τῷ σκήνει στενάζομεν βαρούμενοι, ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν
ἐκδύσασθαι ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς
ζωῆς· ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο θεός, ὁ δοὺς ἡμῖν
τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος· θαρροῦντες οὖν πάντοτε καὶ εἰδότες
ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ κυρίου· διὰ
πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἴδους· θαρροῦμεν δὲ καὶ εὐδο-
κοῦμεν μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τοῦ σώματος καὶ ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν
κύριον· διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα εἴτε ἐνδημοῦντες εἴτε ἐκδημοῦντες
εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι· τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμ-
προσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κομίσηται ἕκαστος τὰ διὰ
τοῦ σώματος πρὸς ἃ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθὸν εἴτε φαῦλον· εἰδότες
οὖν τὸν φόβον τοῦ κυρίου ἀνθρώπους πείθομεν, θεῷ δὲ πεφανερώ-
μεθα, ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι·
οὐ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλὰ ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν
καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχω-
μένους καὶ μὴ ἐν καρδίᾳ· εἴτε γὰρ ἐξέστημεν θεῷ, εἴτε σωφρονοῦ-
μεν ὑμῖν· ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο,
ὅτι εἷς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ ὑπὲρ
πάντων ἀπέθανεν ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ
αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι· ὥστε ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ νῦν οὐδένα
οἴδαμεν κατὰ σάρκα· εἰ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ
νῦν οὐκέτι γινώσκομεν· ὥστε εἴ τις ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις· τὰ ἀρ-
χαῖα παρῆλθεν, ἰδοὺ γέγονεν καινά· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ
καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διὰ Χριστοῦ καὶ δόντος ἡμῖν τὴν δια-
κονίαν τῆς καταλλαγῆς· ὡς ὅτι θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλ-
λάσσων ἑαυτῷ, μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν,
καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς· ὑπὲρ Χριστοῦ οὖν
πρεσβεύομεν ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν· δεόμεθα ὑπὲρ
Χριστοῦ καταλλάγητε τῷ θεῷ· τὸν γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν ὑπὲρ
ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη θεοῦ ἐν
αὐτῷ· συνεργοῦντες δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν
τοῦ θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς· λέγει γάρ· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου καὶ
ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι· ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος,
ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας· μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν,
ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστάντες ἑαυτοὺς ὡς
θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στε-
νοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις,
ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἁγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ,
ἐν χρηστότητι, ἐν πνεύματι ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ, ἐν λόγῳ
ἀληθείας, ἐν δυνάμει θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δε-
ξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφη-
μίας· ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι,
ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατ-
ούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ
πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες· τὸ στόμα
ἡμῶν ἀνέῳγεν πρὸς ὑμᾶς, Κορίνθιοι, ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται·
οὐ στενοχωρεῖσθε ἐν ἡμῖν, στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχνοις
ὑμῶν· τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν, ὡς τέκνοις λέγω, πλατύνθητε καὶ
ὑμεῖς· μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις· τίς γὰρ μετοχὴ δικαιο-
σύνῃ καὶ ἀνομίᾳ; τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; τίς δὲ συμφώ-
νησις Χριστοῦ πρὸς Βελιάρ; ἢ τίς μερὶς πιστῷ μετὰ ἀπίστου; τίς δὲ
συγκατάθεσις ναῷ θεοῦ μετὰ εἰδώλων; ὑμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἐστε
ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπερι-
πατήσω καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεὸς καὶ αὐτοί μου ἔσονται λαός· διὸ
ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει κύριος, καὶ ἀκα-
θάρτου μὴ ἅπτεσθε, κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέ-
ρα καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει κύριος παν-
τοκράτωρ· ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρί-
σωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπι-
τελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ θεοῦ· χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσα-
μεν, οὐδένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν· οὐ πρὸς κατά-
κρισιν λέγω· προείρηκα γάρ, ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ
συναποθανεῖν καὶ συζῆν· πολλή μοι παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι
καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν· πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, ὑπερπερισσεύο-
μαι τῇ χαρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν· καὶ γὰρ ἐλθόντων ἡμῶν εἰς
Μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὰρξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐν παντὶ
θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι· ἀλλ' ὁ παρακαλῶν τοὺς
ταπεινοὺς παρεκάλεσεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου· οὐ μόνον
δὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ᾗ παρεκλήθη
ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, τὸν ὑμῶν ὀδυρμόν,
τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ, ὥστε με μᾶλλον χαρῆναι· ὅτι εἰ καὶ ἐλύ-
πησα ὑμᾶς ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι· εἰ καὶ μετεμελόμην,
βλέπω ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη εἰ καὶ πρὸς ὥραν ἐλύπησεν ὑμᾶς, νῦν
χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλλ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυ-
πήθητε γὰρ κατὰ θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν· ἡ γὰρ κατὰ
θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κατεργάζεται,
ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη θάνατον κατεργάζεται· ἰδοὺ γὰρ αὐτὸ τοῦτο
τὸ κατὰ θεὸν λυπηθῆναι πόσην κατειργάσατο ὑμῖν σπουδήν, ἀλλὰ
ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ φόβον, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ
ζῆλον, ἀλλὰ ἐκδίκησιν· ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἁγνοὺς εἶναι
τῷ πράγματι· ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐκ ἕνεκεν τοῦ ἀδικήσαντος
οὐδὲ ἕνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλὰ ἕνεκεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν
σπουδὴν ὑμῶν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· διὰ τοῦτο
παρακεκλήμεθα· ἐπὶ δὲ τῇ παρακλήσει ἡμῶν περισσοτέρως μᾶλλον
ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ
πάντων ὑμῶν· ὅτι εἴ τι αὐτῷ ὑπὲρ ὑμῶν κεκαύχημαι, οὐ κατῃσχύν-
θην, ἀλλ' ὡς πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλαλήσαμεν ὑμῖν, οὕτως καὶ ἡ καύ-
χησις ἡμῶν ἡ ἐπὶ Τίτου ἀλήθεια ἐγενήθη· καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ
περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς ἐστίν, ἀναμιμνῃσκομένου τὴν πάντων ὑμῶν
ὑπακοήν, ὡς μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν· χαίρω ὅτι ἐν
παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν· γνωρίζομεν δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὴν χάριν τοῦ
θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας, ὅτι ἐν πολλῇ
δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ βάθους
πτωχεία αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς τὸ πλοῦτος τῆς ἁπλότητος αὐτῶν·
ὅτι κατὰ δύναμιν, μαρτυρῶ, καὶ παρὰ δύναμιν αὐθαίρετοι καὶ δεό-
μενοι μετὰ πολλῆς παρακλήσεως τὴν εἰς ἡμᾶς χάριν καὶ τὴν κοινω-
νίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, καὶ οὐ καθὼς ἠλπίσαμεν
ἀλλὰ ἑαυτοὺς ἔδωκαν πρῶτον τῷ κυρίῳ καὶ ἡμῖν διὰ θελήματος θεοῦ·
εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς Τίτον ἵνα καθὼς προενήρξατο οὕτως καὶ
ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην· ἀλλ' ὥσπερ ἐν παντὶ περισ-
σεύετε πίστει καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ πάσῃ σπουδῇ καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν
ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύητε· οὐ κατ' ἐπι-
ταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἑτέρων σπουδῆς καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγά-
πης γνήσιον δοκιμάζων· γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσεν πλούσιος ὤν, ἵνα ὑμεῖς τῇ
ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσητε· καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο
γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἵτινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι ἀλλὰ καὶ τὸ θέλειν
προενήρξασθε ἀπὸ πέρυσι· νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε, ὅπως
καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θέλειν οὕτως καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν·
εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, εὐπρόσδεκτος καθὸ ἐάν τις ἔχῃ οὐ κατὸ
οὐκ ἔχει· οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν θλῖψις, ἀλλ' ἐξ ἰσότητος·
ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περίσσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα, ἵνα
καὶ τὸ ἐκείνων περίσσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ἵνα γένη-
ται ἰσότης· καθὼς γέγραπται· ὁ τὸ πολὺ οὐκ ἐπλεόνασεν, καὶ ὁ τὸ ὀλίγον
οὐκ ἠλαττόνησεν· χάρις δὲ τῷ θεῷ τῷ δόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ
ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου· ὅτι τὴν μὲν παράκλησιν ἐδέξατο, σπουδαι-
ότερος δὲ ὑπάρχων αὐθαίρετος ἐξῆλθεν πρὸς ὑμᾶς· συνεπέμψαμεν δὲ
μετ' αὐτοῦ τὸν ἀδελφὸν οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν
ἐκκλησιῶν· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν
συνέκδημος ἡμῶν σὺν τῇ χάριτι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς
τὴν αὐτοῦ τοῦ κυρίου δόξαν καὶ προθυμίαν ἡμῶν· στελλόμενοι τοῦτο
μή τις ἡμᾶς μωμήσηται ἐν τῇ ἁδρότητι ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ'
ἡμῶν· προνοοῦμεν γὰρ καλὰ οὐ μόνον ἐνώπιον κυρίου ἀλλὰ καὶ ἐνώ-
πιον ἀνθρώπων· συνεπέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ὃν ἐδο-
κιμάσαμεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πολὺ σπουδ-
αιότερον πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς· εἴτε ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς
ἐμὸς καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴτε ἀδελφοὶ ἡμῶν, ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν,
δόξα Χριστοῦ· τὴν οὖν ἔνδειξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν καὶ ἡμῶν καυχήσεως
ὑπὲρ ὑμῶν εἰς αὐτοὺς ἐνδεικνύμενοι εἰς πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν·
περὶ μὲν γάρ ἐστιν περισσόν μοί ἐστιν τὸ γράφειν ὑμῖν· οἶδα γὰρ τὴν
προθυμίαν ὑμῶν ἣν ὑπὲρ ὑμῶν καυχῶμαι Μακεδόσιν ὅτι Ἀχαΐα παρε-
σκεύασται ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισεν τοὺς πλείονας·
ἔπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ, ἵνα καθὼς ἔλεγον παρεσκευασμένοι ἦτε·
μήπως ἐὰν ἔλθωσιν σὺν ἐμοὶ Μακεδόνες καὶ εὕρωσιν ὑμᾶς ἀπαρασκεύ-
ους καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς ἐν τῇ ὑποστάσει
ταύτῃ τῆς καυχήσεως· ἀναγκαῖον οὖν ἡγησάμην παρακαλέσαι τοὺς
ἀδελφοὺς ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσιν τὴν προε-
πηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν ταύτην εἶναι οὕτως ὡς εὐλογίαν καὶ μὴ
ὡς πλεονεξίαν· τοῦτο δέ, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει,
καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει· ἕκαστος καθὼς
προῄρηται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρὸν γὰρ δότην
ἀγαπ

λογίζεται
λληφρων
λεονίζ
ιβ
ιγ

Τοῦ ἐν Ἀρίοις Τίτου Ἐπισκόπου Βόστρων καὶ ἄλλων
τινῶν ἱερομνημεία εἰς τοὺς κατὰ λοιμὸν εἰς Ἀρίους ἐν ἀγρέλιον.

τοῦ ἐχομένου τοῦ λεγομένου. ἰς καὶ ϟ τῶν γεργεσηνῶν. ἰς ϟ
τῆς ἁγίας τροπῆς τοῦ ἀρχιεπισκόπου. ἰς καὶ ϟ τῆς ἁγίας μορφο
ὑγίας. ἰς περὶ τῆς ἀποστολικῆς ὡφελείας. ἰς καὶ ϟ τοῦ ἁγίου.
ἰς καὶ ϟ τῶν πέντε ἁρμάτων. ἰς καὶ ϟ τῆς τῶν ἁγίων μακαρίας πε
ρὶ τῆς εὐσεβείας. ὅτι τὴν ἀληθῆ λέγουσιν οἱ χλοιεῖς. ἰς περὶ τῆς
μεγαλοφωνίας. ἰς περὶ τοῦ σελήνιάζομένου. ἰς ϟ
τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων ἐστίν. ὁ περὶ ἐξ ἐν
ἰς φαλλίον ρβ΄ εἰς τὴν ἱερὰν εἰς τὸν ἅγιον λογισάν
μενος πρὸς γραφὴν εἰς τὸν ἅγιον
ὁ πατὴρ ὁμολογεῖ ἀπὸ ἀγγέλου. ἀφ' οὗ ἡ ἁμαρτία τοῦ ἀδελφοῦ ἢ αἰσχύνου.
ὁ πατὴρ ὁμολογεῖ ἀπὸ ἀγγέλου. ἀφ' οὗ ἡ ἁμαρτία τοῦ ἀδελφοῦ ἢ αἰσχύνου.
ὁμοπαθοῦσι γὰρ ἀλλήλοις ἐν τῷ βίῳ τούτῳ. ἢ ὅμοιόν τι ἐν τῷ βίῳ
τοῦτο. οἷς ἐστι δοῦναι καὶ λαβεῖν. ἐν τῷ ἐκείνου δὲ οὐκέτι. ἐκεῖ
γὰρ οὐδὲ ἀγοράζουσιν οὐδὲ πωλοῦσιν. ἀλλ' ὡσεὶ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ
ἐν οὐρανῷ εἰσιν. ἐπεὶ οὐδὲ γαμοῦσιν οὐδὲ γαμίζονται. ἀλλ' ἐν τῷ
μεταξὺ τούτου καὶ ἐκείνου. ἐν τῷ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖσε. ἐν τῷ
ἐνταῦθα μὲν ἐσθίουσι καὶ πίνουσι καὶ γαμοῦσι καὶ γαμίζονται.
ἐκεῖσε δὲ οὐκέτι. ἐνταῦθα μὲν ἁμαρτάνουσι καὶ μετανοοῦσι. καὶ
ἐκεῖσε δὲ οὐκέτι. ἐνταῦθα μὲν ἁμαρτάνουσι καὶ ἐξομολογοῦνται.
καὶ ἐκεῖσε δὲ οὐκέτι. ἐνταῦθα μὲν ἁμαρτάνουσι καὶ ἐξομολογοῦνται
καὶ ἀφίενται αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα. καὶ ἐκεῖσε δὲ οὐκέτι. ἐνταῦθα
μὲν ἁμαρτάνουσι καὶ ἐξομολογοῦνται καὶ ἀφίενται αὐτοῖς τὰ ἁμαρτή
ματα. καὶ ἐκεῖσε δὲ οὐκέτι. ἐνταῦθα μὲν ἁμαρτάνουσι καὶ ἐξομολο
γοῦνται καὶ ἀφίενται αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα. καὶ ἐκεῖσε δὲ οὐκέτι.
ἐνταῦθα μὲν ἁμαρτάνουσι καὶ ἐξομολογοῦνται καὶ ἀφίενται αὐτοῖς
τὰ ἁμαρτήματα. καὶ ἐκεῖσε δὲ οὐκέτι. ἐνταῦθα μὲν ἁμαρτάνουσι
καὶ ἐξομολογοῦνται καὶ ἀφίενται αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα. καὶ ἐκεῖσε
δὲ οὐκέτι. ἐνταῦθα μὲν ἁμαρτάνουσι καὶ ἐξομολογοῦνται καὶ ἀφίε
νται αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα. καὶ ἐκεῖσε δὲ οὐκέτι. ἐνταῦθα μὲν
ἁμαρτάνουσι καὶ ἐξομολογοῦνται καὶ ἀφίενται αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήμα
τ

ἐξ ταὐτομάτου ζῆσαι τοῦ

τὴν μέσον τοῦ σαββάτου. τὴν γὰρ βασιλεῦσι καὶ ἀρχιερεῦσι δηλαδὴ
ὥραν. τὴν μετὰ τὴν ἐννάτην οὖσαν καὶ δυσὶ ὥραις πρόσκειται καὶ
ἡ ἑβδόμη ὥρα. ἡ ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἐννάτης ἕως τῆς ἑνδεκάτης. ἐν
ᾗ καὶ ὁ κύριος ἐσταυρώθη. ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ ὥρᾳ ἐσταυρώθη
ὁ κύριος. ὁ θεὸς ἡμῶν. ἐν τῇ ἑβδόμῃ ὥρᾳ ἐσταυρώθη καὶ ἐν
τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ ἐσταυρώθη. ἐν τῇ ἑβδόμῃ γὰρ ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου ἐσταυρώθη. ἐν τῇ ἑβδόμῃ ὥρᾳ ἐσταυρώθη. ἐν τῇ
ἑβδόμῃ γὰρ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου ἐσταυρώθη. ὁ θεὸς ἡμῶν
ἐν τῇ ἑβδόμῃ ὥρᾳ ἐσταυρώθη. ἐν τῇ ἑβδόμῃ γὰρ ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου ἐσταυρώθη. ὁ θεὸς ἡμῶν. τὸν γὰρ βασιλεῦσι καὶ
ἀρχιερεῦσι δηλαδὴ ὥραν. τὴν μετὰ τὴν ἐννάτην οὖσαν καὶ
δυσὶ ὥραις πρόσκειται καὶ ἡ ἑβδόμη ὥρα. ἡ ἐστὶν ἀπὸ τῆς
ἐννάτης ἕως τῆς ἑνδεκάτης. ἐν ᾗ καὶ ὁ κύριος ἐσταυρώθη.
ἐν ταύτῃ γὰρ τῇ ὥρᾳ ἐσταυρώθη ὁ κύριος. ὁ θεὸς ἡμῶν.
ἐν τῇ ἑβδόμῃ ὥρᾳ ἐσταυρώθη καὶ ἐν τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ
ἐσταυρώθη. ἐν τῇ ἑβδόμῃ γὰρ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου ἐσταυρώθη.
ἐν τῇ ἑβδόμῃ ὥρᾳ ἐσταυρώθη. ἐν τῇ ἑβδόμῃ γὰρ ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου ἐσταυρώθη. ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν τῇ ἑβδόμῃ ὥρᾳ
ἐσταυρώθη. ἐν τῇ ἑβδόμῃ γὰρ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου ἐσταυρώθη.
ὁ θεὸς ἡμῶν. τὸν γὰρ βασιλεῦσι καὶ ἀρχιερεῦσι δηλαδὴ
ὥραν. τὴν μετὰ τὴν ἐννάτην οὖσαν καὶ δυσὶ ὥραις πρόσκειται
καὶ ἡ ἑβδόμη ὥρα. ἡ ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἐννάτης ἕως τῆς ἑνδεκάτης.
ἐν

† ΕΚΤΗΣΚΑΤΑΛΟΥΚΑΝΗΜΙΛΙΑΣ ΤΟΥΑΓΙΟΥΙΩΑΝΝΟΥΤΟΥΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΕΚΛΟΓΑΙΕΚΤΗΣΕΠΙΤΟΥΑΥΤΟΥΕΡΜΗΝΕΙΑΣΕΙΣΤΟΝΚΑΤΑΜΑΤΘΑΙΟΝΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝΤΟΥΑΓΙΟΥΙΩΑΝΝΟΥΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ

ΠΑΝΥΛΟΣΛΟΓΟΛΟΓΙΑΝ ΧΥ ΙΣΛΗΤΟΣΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΡΗΣΙΝ ΟΙΔΟΥΜΕΝΟΙ ΤΡΟΠΟΝ ΟΣΟΝ ΜΕΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΙΑΣ ΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΟΥ ΜΑΘΗΤΑΣ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΟΥΚ ΕΚ ΤΟΥ ΤΟΙΣ ΑΛΛΟΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΑΙΣ ΕΝΤΥΓΧΑΝΕΙΝ ΜΟΝΟΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΤΟΝ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΜΑΘΕΙΝ ΕΞΑΚΡΙΒΟΥΝΤΑ ΤΟΙΣ ΛΟΙΠΟΙΣ ΠΑΡΑΒΑΛΛΟΜΕΝΟΝ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΤΗΣ ΓΕΝΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΓΑΡ ΟΥΔΕΝ ΑΠΟΣΤΑΤΗ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΟΘΕΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΛΟΙΠΟΥΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΑΣ ΠΑΡΑΛΑΜΒΑΝΕΙΝ ΠΡΟΣΗΚΕΝ ΑΛΛΑ ΤΟΥΤΟ ΜΕΝ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΛΟΙΠ

φομ. ἑ γὰρ ἀπαλλοτρίουσθαι αὐτοὺς τῆς θεότητος ἀνδρὶ γε
τῷ θεῷ ἡ ἀπιστία τοῦτο ποιεῖ καὶ οὐ μέσον θανάτου.

ΙΒ 13ΙΔ Ἰ ΣΛΗΤΟΙΣ ΛΟΙΠΟΙΣ

ΙΒ ΔΔ Ὁρᾶν πάσως συμβαίνει τὸ ὁμοπαθὲς ἡμῖν ἡμῶν τοῖς ἀπὸ φόβου ὁμοίοις
ἀεὶ καὶ οὐ μέσον ἡμῖν τοῖς οὐσιωμένοις ἡμῶν τοῖς δὲ
γενομένοις ἀμαμήσαι· τὸ δὲ ἀγαπητὸν τοιοῦτο, διαφορὰν τοσαύτην ἀεὶ
οὐσῶν ἀγγέλων πρὸς ἀγγέλους ὁμόμορον αὐτοὺς τῆς θεότητος
ποιῆσαι τῆς τοῦ θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους ἀγαθότητος.

ΙΓ 13ΙΔ Χ ΑΡΙΣ ΥΜΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ ΑΠΟ ΘΥ ΠΡΣ ΗΜΩΝ ΙΣ ΧΥ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ

ΙΓ ΔΔ ΑΠΟ ΣΟΜΕΝ ἐσχυσεν ἡ τοῦ χυ ἀγάπη δι' ἣν ἐμυσήθη τοῖς ἐχθροῖς καὶ τὰ μὲν
μοι ἀγαθοῖς καὶ δικαίοις γέρασι μισθοδοτήσας· ὁ γὰρ παρὰ ταῦτα
ἢ οὐκ ὄντα ἀποδοὺς ἢ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν τοῖς ἀγαθοῖς
τὸν μισθὸν ἀποδοὺς ἀδικεῖ. ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ἐξ ἀγαθῶν
κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν τοῖς κακοῖς ἀποδοὺς ἀδικεῖ. ὁ γὰρ παρὰ ταῦτα
ἀγαθὰ ἀντὶ κακῶν τοῖς ἀγαθοῖς ἀποδοὺς ἀδικεῖ. ὁ δὲ παρὰ ταῦτα
κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν τοῖς κακοῖς ἀποδοὺς ἀδικεῖ. ὁ δὲ παρὰ ταῦτα
ἀγαθὰ ἀντὶ κακῶν τοῖς κακοῖς ἀποδοὺς ἀδικεῖ. ὁ δὲ παρὰ ταῦτα
κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν τοῖς ἀγαθ

λλ ΙΣΕΙ διὸ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν
αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν.

λδ ΕΡ τὸ σωρεύειν ἁμαρτίαν τοῖς ἀσεβέσι.

λε ΙΣΕΙ τοὺς δὲ τιμάζεσθαι διὰ τὰς ὠμότητας αὐτῶν ἐν αὐτοῖς.

ΕΡ τὸν θεὸν θεραπεύειν ἔχουσι μὴ διὰ δίκην καὶ προτροπὴς δικαίου τι-
νὸς καὶ αὐτοὶ γὰρ θεοὺς αὐτοὺς ταῦτα διέθηκαν. ἀσεβεῖς αὐ
τοὺς οἱ ἔχθροὶ διαθέσθαι οὐκ ἴσχυσαν.

λζ ΙΣΕΙ ὅτι τινὲς καὶ τὰ λοιπὰ ἀνθρώπινα ἀπὸ τοῦ θείου κρίνουσι
ἐπιβάσθαι καὶ ἰσοτρεχεῖν τῇ ἀληθείᾳ τοῦ θεοῦ λέγει ἐκ τῶν
ΕΡ δόξαν μυσταγωγίας καὶ θεσμῶν ἀσεβῶν ἀσεβῆ ἔθη.

λη ΙΣΕΙ ὅτι ἐστὶν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν. διὰ τοῦτο παρέ
δωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας· αἱ τε γὰρ θήλειαι
αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παράφυσιν·
ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἄρρενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν
τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους·
ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι
καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυ
τοῖς ἀπολαμβάνοντες· καὶ καθὼς οὐκ ἐδοκίμασαν τὸν θεὸν ἔχειν
ἐν ἐπιγνώσει· παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον
νοῦν ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα·

μ ΕΡ ὃ καὶ δίκαιόν φησι φέρειν τὸν αὐτὸν μισθὸν ἁμαρτάνοντα
λοιπὸν ἀμφοῖν οὐδὲν αὐτοῖς ἀπαθὲς βάρβαρον δέχεσθαι· ἔστι γὰρ βαρυλογητός·

μα ΙΣΕΙ πεπληρωμένους πάσης ἀδικίας καὶ κακίας πονηρίας πλεονεξίας μα
στοὺς φθόνου φόνου ἔριδος δόλου κακοηθείας ψιθυριστὰς
καταλάλους θεοστυγεῖς ὑβριστὰς ὑπερηφάνους ἀλαζόνας

ΕΡ ὃ τὸ μὴ τὸ γνήσιον. καὶ καθ' ὅσον οἱ τοιοῦτοι βραχέα καὶ
ἀπαθῆ ἁπάντων ἔφρασαν.

ΙΣΕΙ ὑφηγητὰς καὶ κακῶν

ΕΡ ἵ μαντίδων γράμμασι φοιβομανῆται τὸ καθηγόρημα· ἐβδυρᾶσθαι
καὶ κωμῳδοῦσι προσηγόρευσεν.

ΙΣΕΙ γονεύσιν ἀπειθεῖς ἀσυνέτους ἀσυνθέτους ἀστόργους ἀ
νελεήμονας οἵτινες τὸ δίκαιον τοῦ θεοῦ ἐπιγινώσκοντες

ΕΡ καὶ ἐπαινοῦσι φησὶν οὐ μόνον

ΙΣΕΙ ὃ τοιοῦτα τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοί εἰσι θανάτου οὐ μόνον αὐτὰ

ποιοῦσιν ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσιν τοῖς πράσσουσιν

λβ ΕΡ διὸ θεὸς ἀπὸ τοῦ θεοῦ θεραπεύοντας ἀμφοτέρους τί γὰρ ἀμφοῖν
ἀποστρέφοιτο ὁ τὰ οὐκ οἰκεῖα τοῖς ἀμφοτέροις συμβουλεύων καὶ τοῦ
μὴ ἐθέλειν ἄκων ἀφιστάμενος τοῦ γνωρίζοντος τὸν θεὸν καὶ ἀπορρί
πτου καὶ προπηλακίζοντος τὰ ἀμφοῖν ἀκριβῶς ἐπιτηδεύματα.

λγ ΙΣΕΙ διὸ ἀναπολόγητος εἶ ὦ ἄνθρωπε πᾶς ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν
ἕτερον σεαυτὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων·
οἴδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ ἐστὶν κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ
τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας.

λδ ΕΡ τροπούσου· ἀρχόμενος μὲν τῆς ὁμοίως ἀποτρέπεσθαι τοῦ μὴ τοῦ
προσῆκον ἁμαρτάνειν ἁμαρτάνοντος· ἐπὶ δὲ τοὺς ἑαυτοῦ γὰρ ἕκαστος
τὰ ὅμοια παραπλήσια λέγων τὸν ἕτερον κρίνομεν.

λε ΙΣΕΙ λογίζει δὲ ὦ ἄνθρωπε ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας
καὶ ποιῶν αὐτά ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ· ἢ τοῦ πλού
του τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς μα
κροθυμίας καταφρονεῖς· ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ
εἰς μετάνοιάν σε ἄγει·

λϛ ΕΡ ἀμφίδυμος φορά· ἀμφοτέρως οὖν ὁ λόγος μαχόμενος φησίν· ὁ δὲ κατὰ σὴν
σὴν οὐκ ἐξ ἀγγέλου μόνον ἀμφοῖν ἀλλὰ καὶ ἐμοῦ λόγου καὶ ὁράματος σοὶ
ἀρχῆς· τοῖς μὲν ἀμφοῖν ἀμφοτέροις δι' αὐτὸν χορηγεῖται ἀφορμάς·

λζ ΙΣΕΙ κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν
θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύ
ψεως δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ· ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ·

ΕΡ ἀμφοῖν τοῖς μὲν ἀμφοτέροις ἀμαρτάνουσιν ἀμαρτίαν ὀργὴν θησαυρί
ζεις σεαυτῷ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ·

μβ ΕΡ οὐδ' αὐτῷ φησὶν βάσανον ἀπαραίτητον ὀργὴν οὐχὸ θεοῦ σοι καὶ τὸ θη
σαυρίζεσθαι· ὃ ἀσαφῶς καὶ ἁμαρτωλὸν καὶ ὁμωμένον· ἢ μᾶλλον
μεμαιοῦσθαι αὐτὴν ὡς ἀσεβῆ καὶ ἁμαρτωλὸν ὁμωμένην.

μγ ΙΣΕΙ ὃς ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν
ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι ζωὴν αἰώνιον·

μδ ΕΡ οὐδὲ μόνον ὅσα ἀγαθὰ καὶ ἁμαρτωλὰ ἀμφοῖν ἀποδώσει ἀλλὰ καὶ τοῖς
ἀγίοις αὐτοῦ ἀριθμοῖς δικαιοκρισίαν ἀποδώσει τὴν ὑπὲρ αὐτῶν
τιμωρίαν αὐτὰ ἁμαρτήματα δοξάζοντα καὶ τιμῶντα

ιέρεων τῶν μὴ ἰδιωτεύοντων φαίρεται.

ΧΛΙΙΙΙ Τί οὖν προέχομεν οὐ πάντως προέτιλαμεν τὰ ἀρχαῖα ἀλλ' ἐν
ἰσαις ἀλλήλαις πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι καθὼς γέγραπται ὅτι
τί οὐκ ἔστιν δίκαιος οὐδὲ εἷς οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν οὐκ ἔστιν
ὁ ἐκζητῶν τὸν θεόν πάντες ἐξέκλιναν ἅμα ἠχρειώθησαν οὐ
κ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός τάφος ἀνεῳγ
μένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν ἰὸς ἀ
σπίδων ὑποτάχη ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν ὧν ἡ στόμα κατ
ᾶς γέμει καὶ πικρίας ὀξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχεαὶ αἷμα σύντριμμα καὶ τα
λαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν οὐκ ἔστιν φό
βος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν

ΧΛΙΙΙΙ Μετὰ τοφορίαν τοῦ μόσχου καὶ αἰγὸς καθὼς τὸν μὲν ἕνα
ὑπὲρ τῶν ὅλων ἁμαρτιῶν ἐξαπέστειλεν ἔξω τῆς παρεμβολῆς
ἵνα ἀπολυθῇ τὰ ἁμαρτήματα τοῦ λαοῦ ἐπὶ τὸν τράγον τὸν ἐξαπο
στελλόμενον ἐπὶ τὴν ἔρημον καὶ ἀπολυθήσεται ὁ τράγος ἐφ' ἑαυτοῦ
πάντα τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν εἰς γῆν ἀπολυθήσεται καὶ ἐκεῖ
ὀχεῖται πόλεσιν αὐτῶν ἐκ χειρὸς ἰδίας ἀνὴρ ἑτοίμου καὶ τὰς πορί
ας τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν οὐκ ἔστιν φό
βος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν

ΧΛΙΙΙΙ Μετὰ τοφορίαν. τί οὖν μόσχος καὶ αἰξ· ἀφ' ἑτέρου μὲν μέρους
οὐδαμῶς φησιν· καθ' ὅσον οὖν ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ μὲν ἑτέρου
μέρους τὴν μερίδα τοῦ Ἰουδαίου λαμβάνει τοιγαροῦν ἀμφοτέρων τοῦτο ποι
ήσαντες· ἀμφοῖν φησίν· μὴ δόξῃ σὺν θρόσκασι τράγου μετὰ Ἰου
δαίου· καὶ καστίγορον αὐτῶν μαρίαν τοῦ ἁμαρτή
ματος τὰ δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ.

ΧΛΙΙΙΙ Ἵνα πάντες τοὺλάφρατη·

ΧΛΙΙΙΙ Ἀμνὶ τύφαι· καθ' ἡμῶν Ἰουδαίων τὸ φρύαγμα ἀποδείκνυται αὐτοῖς τὴν
παρρησίαν· ἀ οὐδὲ αὐτοῦ τοῦ φησὶν ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ ἁμαρτω
λοῦ ἁμαρτήματα ἐξαλείφεται μᾶλλον ἀπεστραμμένων αὐτῶν

ΧΛΙΙΙΙ Καὶ ὑπολειφθήσεται πᾶσα ἡ σὰρξ ἐκεῖνος ἐκ τῶν ἐθνῶν ἐπὶ τὴν
νόμον οὐ λίκαι ὡς ἐκεῖ τὰ πᾶσα ἀρχὴ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

ΧΛΙΙΙΙ Ἐπὶ τοῦ φησὶ κύριος ἄμωμος ἑαυτῷ μὴ μεμιαμμένος ὡς ἐκεῖ τὸ ἐν
δεχρίζωμεν ἱερουργίαν.

ΧΛΙΙΙΙ Λίταρ νόμου ἐπίγνωσις λίταρ τίας·

ΧΛΙΙΙΙ Διὰ ταῦτα οὐδὲ μὴν οὐδὲ φησὶν ὁ μὲν διαστέλλεται· τοῦτο δὲ μᾶλλον ἴσχυ
ον· τὸ δὲ διαζωτίων ἁμαρτίαν· οὐ τοῦτο δὲ ὀργῶ τοῦ θεοῦ ὁμοίου

δικαιωθῶμεν· ὁ γὰρ νόμος μὴ παραβαίνοντα τὸν
λαὸν ἀπολύει τῶν ἁμαρτιῶν· διὰ τοῦτο δὲ
ἐπεφάνη ἵνα ἐπιδείξῃ τὴν ἀδυναμίαν αὐτοῦ·
ιγ νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη θεοῦ πεφανέρωται
ιδ συμμαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν· δικαιοσύ-
νη δὲ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ·
ιε ἐφ' ὅσους δὲ χωρὶς τοῦ νόμου ἡ δικαιοσύνη τοῦ θεοῦ πεφανέρω-
ται τοῦτο δὲ οὐ τοὺς ἐκ περιτομῆς μόνον ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐξ ἀκρο-
βυστίας· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως
ιζ καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν
ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
ιη ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
ιθ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
κ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
κα ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
κβ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
κγ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
κδ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
κε ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
κς ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
κζ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
κη ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
κθ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
λ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
λα ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
λβ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
λγ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
λδ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
λε ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
λς ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
λζ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
λη ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
λθ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
μ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
μα ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
μβ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
μγ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
μδ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
με ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
μς ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
μζ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
μη ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
μθ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
ν ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
να ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
νβ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
νγ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
νδ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
νε ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
νς ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
νζ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
νη ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
νθ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
ξ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
ξα ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
ξβ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
ξγ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
ξδ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
ξε ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
ξς ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
ξζ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
ξη ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
ξθ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
ο ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
οα ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
οβ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
ογ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
οδ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
οε ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
ος ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
οζ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
οη ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
οθ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
π ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
πα ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
πβ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
πγ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
πδ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
πε ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
πς ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
πζ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
πη ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
πθ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
ρ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
ρα ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
ρβ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
ργ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
ρδ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
ρε ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
ρς ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
ρζ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
ρη ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
ρθ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
ρι ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
ρια ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
ριβ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
ριγ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
ριδ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
ριε ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
ριϛ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
ριζ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
ριη ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
ριθ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
κ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
κα ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
κβ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
κγ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
κδ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
κε ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
κς ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
κζ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
κη ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
κθ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
λ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
λα ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
λβ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
λγ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
λδ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
λε ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
λς ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
λζ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
λη ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
λθ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
μ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
μα ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
μβ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
μγ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
μδ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
με ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
μς ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
μζ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
μη ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
μθ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
ν ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
να ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
νβ ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
νγ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
νδ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
νε ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ
νς ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ
πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως
νζ ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς· ἐπειδὴ γὰρ
ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν αὐτούς·
νη ἐπειδὴ γὰρ ἐκ πίστεως ἐδικαιώθησαν ἐκ πίστεως καὶ ἐδικαίωσεν
αὐτούς· ἐπειδ

πδ ιδ ει γὰρ ἀβραὰμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη ἔχει καύχημα ἀλλ' οὐ πρὸς
τὸν θν· τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει· ἐπίστευσεν δὲ ἀβραὰμ τῷ
θῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην·

πε ιε δυοῖν δὴ μαιμήμασιν τὸν μὲν ἀπὸ τῶν ἔργων τὸν δὲ ἀπὸ τῆς πίστεως
ἀποδείξας τοῦ μὲν ἀπὸ τῶν ἔργων τὸν ἀπὸ τῆς πίστεως ὁ
μὲν θς τοῖς ἔργοις μαιμαχόμενος τοὺς οἰκείους οὐκ ἔχει καυ-
χᾶσθαι· πρὸς μὲν γὰρ τὸν αὐτὸν τοῦτον καὶ τὸν θν μαιμόμε-
νος· καὶ μὴν ἐγὼ μαιμήσωμαι ἂν ὁρμώμενος ἐκ τῆς γραφῆς
δείξας μαιμαρισμὸν αὐτῷ τὸν θν· καὶ ὁ μὲν ἔργαζο μενος
μισθὸν οὐ λαμβάνει κατὰ χάριν ἀλλὰ κατὰ ὀφειλήμα·

πζ ιζ τῷ δὲ ἐργαζομένῳ οὐ λογίζεται κατὰ χάριν ἀλλὰ
κατὰ ὀφείλημα· τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ πιστεύοντι δὲ ἐπὶ
τὸν δικαιοῦντα τὸν ἀσεβῆ λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς
δικαιοσύνην·

πη ιη καὶ ὁ μὲν ἀβραὰμ ἐκ τῶν ἔργων ἐδικαιοῦτο· καὶ τὸν μισθὸν οὐκ ἐλάμβανεν
ἀλλὰ κατὰ χάριν· ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐκ τῆς πίστεως· καὶ τὸν μισθὸν
λαμβάνει κατὰ χάριν· καὶ ἐκ τῆς πίστεως δικαιοῦται· ἐκ
τῶν ἔργων δὲ οὐ δικαιοῦται· ἐκ τῶν ἔργων δὲ οὐ δικαιοῦται
ὁ ἀβραὰμ· ἐκ τῆς πίστεως δὲ δικαιοῦται· καὶ τὸν μισθὸν
οὐκ ἐλάμβανεν κατὰ χάριν· ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐκ τῆς πίστεως
δικαιοῦται· καὶ τὸν μισθὸν λαμβάνει κατὰ χάριν· ἐκ τῶν
ἔργων δὲ οὐ δικαιοῦται· ἐκ τῶν ἔργων δὲ οὐ δικαιοῦται
ὁ ἀσεβής· ἐκ τῆς πίστεως δὲ δικαιοῦται· καὶ τὸν μισθὸν
οὐκ ἐλάμβανεν κατὰ χάριν· ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα· ἐκ τῶν

ιμφ ψσωματω τ τοῦ ι σαναλ ι γομ ἡω· ὁ τι δ ἡ αὐτοῦ σω μφ ι γ ομ ε μ
τω ἡ ρ ὁθ μφ δ ἡ α τ ἡ ω ε ξ αὐτοῦ συ μ ι ὰ σ α ι τ ὰ ὁ ι σ μ α σ ρ ι α μ· τ οῦ τ ὰ σ α ι μ χ
ζ σ ο μ· τ α σ α ι τ α τ α ὰ θ μ ἡ α ι τ ε ὑ σ α ι τ α· χ ω ρ α ι δ θ ὰ ὁ ι α σ τ μ τ ὰ ἀ
μ ρ α α μ ὰ ἀ υ· τ ὰ μ ι α ι ᾶ σ θ α ι σ ρ α υ·

ΓΑΙΣΚΕ ὅτι παρελπιδὰ ἐπελπίδι ἐπίστευσεν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολ
λῶν ἐθνῶν· κατὰ τὸ εἰρημένον οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου·
καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει· κατενόησεν τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη
νενεκρωμένον· ἐκ γὰρ ἑκατονταετοῦς ὑπῆρχων· καὶ τὴν
νέκρωσιν τῆς μήτρας Σάρρας· εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θῦ
οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστείᾳ· ἀλλ ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει· δοὺς
δόξαν τῷ θῷ· καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὃ ἐπήγγελται δυνα
τός ἐστι καὶ ποιῆσαι· διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην·

ΓΑΙΣΚΕ ταῦτα παρόμοια μὲν τὸν ὁμοίοις· ὑπερβάλλοντα δὲ τοῖς ὑπερβάλλουσι·

ΓΑΙΣΚΕ Ὅτι δὲ οὐκ ἐγράφη δι αὐτὸν μόνον ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ· ἀλλὰ καὶ δι
ἡμᾶς· οἷς μέλλει λογίζεσθαι τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν
ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν κν ἡμῶν ἐκ νεκρῶν·

ΓΑΙΣΚΕ ΓΑΙΣΚΕ μαμβρῆ τῆ ὁαλιροαστῆ καὶ πατρὸς ἡμῶν· θλίψις γὰρ ἀχρὶ μὲ
δ μ α ω θ σ· ὑ τ ὁ τ μ ἡ μ ᾶ σ ἀ λ λ υ σ· τ ο ῦ σ α τ ρ ι α ρ χ ο υ μ α ρ μ ο δ ῆ ς
π ο λ λ ῶ π λ ε ῖ ο ν· τ ο σ α ὐ τ η γ ὰ ρ ἡ μ ῶ μ ὴ δ υ ν τ ρ ι α· ὡ φ ε ι λ ῶ λ ε ῖ σ θ α ι
ἀ ι μ τ ὴ ν ἡ μ ε ρ α ν τ ο ῦ σ ο μ ῆ ς·

ΓΑΙΣΚΕ ΓΑΙΣΚΕ καὶ ἀνάστασιν ἡμῶν·

ΓΑΙΣΚΕ δ μ α γ α ρ τ ο ῦ τ ο λ ε γ ε ι ἀ π ὸ μ ι ᾶ ς ἀ μ α ρ τ ι α ς λ ι μ ὸ μ ὴ ἀ ν τ μ ὶ μ α θ λ ε ῖ α ι ο υ σ ὶ μ ᾶ σ θ ρ γ ά σ η τ α ι·

ΓΑΙΣΚΕ ΓΑΙΣΚΕ ἀ ι ω ῦ ι ν τ ε ς ο ὖ ν ἐ κ π ί σ τ ε ω ς ε ἰ ρ ή ν η ν ἐ χ ω μ ε ν π ρ ὸ ς τ ὸ ν
θ ν· δ ι ὰ τ ο ῦ ΓΑΙΣΚΕ ΧΥ·

ΓΑΙΣΚΕ τ α σ ο μ α ὐ τ η ν ἀ φ ο ρ μ ὴ ν ἔ χ ο μ ε ν· κ α θ ὼ ς κ α ὶ ὁ π ρ ὸ ἡ μ ῶ ν ἁ γ ι ο ς
μ α θ η τ ὴ ς ἔ γ ρ α ψ ε ν· ἐ ν ἀ ρ χ ῇ ἦ ν ὁ λ ό γ ο ς κ τ λ· ἵ ν α κ α ὶ ἡ μ ε ῖ ς
γ ν ώ μ ο ν ἀ φ ο ρ μ ὴ ν ἔ χ ο μ ε ν· τ ο ῦ τ ὸ γ ὰ ρ ἐ σ τ ι μ ε τ ὰ ἀ μ α ρ τ ω λ ῶ
τ ο ῦ τ ο γ ὰ ρ ἐ σ τ ι μ α κ ρ ὰ ν ὁ μ ο λ ο γ ε ῖ ν τ ὰ ἁ μ α ρ τ ή μ α τ α·

ΓΑΙΣΚΕ Δ ι ὸ ΓΑΙΣΚΕ τ ὴ ν π ρ ὸ σ λ ω μ π η ν ἐ χ η σ α λ έ γ ε ι·

ΓΑΙΣΚΕ ζ ὡ ν τ ο σ ὴ μ ὰ ν δ ι α τ ὴ ν ἁ γ ί α ν σ ὺ ν ε ὐ λ ο γ ί α ν ἐ ν ε υ λ ο γ ῶ ν
μ ὴ ν ἐ σ τ ὶ ν ἡ δ ι α τ ο ῦ ἁ γ ί ο υ π ν ε ύ μ α τ ο ς ἐ ν ε υ λ ο γ ί α· δ ι ὰ τ α ῦ τ α ἐ ν ο ῦ μ ε ν
ἵ μ α κ α ὶ ἡ μ ε ῖ ς ε ὐ λ ο γ ῶ μ ε ν· σ τ ε ῖ ρ ο ν ὁ ν ὐ λ ο γ ε ῖ τ α ι δ ι α τ ὸ μ ὴ ἔ χ ε ι ν
τ έ κ ν α· ἀ λ λ ὰ κ α ὶ ἡ ἄ ν ο δ ο ς ἐ ν ε υ λ ο γ ε ῖ τ α ι δ ι ὰ τ ὸ μ ὴ ἔ χ ε ι ν τ έ κ ν α·
ἐ ν τ ο ῦ τ ῳ γ ὰ ρ ἐ σ τ ι ν ἡ ἀ ν ο δ ο ς ἐ ν ε υ λ ο γ ε ῖ τ α ι ὅ τ ι ο ὐ κ ἔ χ ε ι τ έ κ ν α·
ἐ ν τ ο ῦ τ ῳ γ ὰ ρ ἐ σ τ ι ν ἡ ἄ ν ο δ ο ς ἐ ν ε υ λ ο γ ε ῖ τ α ι ὅ τ ι ο ὐ κ ἔ χ ε ι τ έ κ ν α·

ἡ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν.

ιβ΄ ιβ΄ ιβ΄ καὶ οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα.

ιγ΄ ιγ΄ ιγ΄ εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν διὰ τοῦ ἑνός, πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσιν διὰ τοῦ ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ιδ΄ ιδ΄ ιδ΄ ἄρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτως καὶ δι' ἑνὸς δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς.

ιε΄ ιε΄ ιε΄ ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτως καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί.

ιστ΄ ιστ΄ ιστ΄ νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα· οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις,

ιζ΄ ιζ΄ ιζ΄ ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

ιη΄ ιη΄ ιη΄ τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμενοῦμεν τῇ ἁμαρτίᾳ ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ;

ιθ΄ ιθ΄ ιθ΄ μὴ γένοιτο· οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

κ΄ κ΄ κ΄ ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;

κα΄ κα΄ κα΄ συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρός, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν.

κβ΄ κβ΄ κβ΄ εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα,

κγ΄ κγ΄ κγ΄ τοῦτο γινώσκοντες ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ·

κδ΄ κδ΄ κδ΄ ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.

κε΄ κε΄ κε΄ εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ,

κς΄ κς΄ κς΄ εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνῄσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει.

κζ΄ κζ΄ κζ΄ ὃ γὰρ ἀπέθανεν τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὃ δὲ ζῇ ζῇ τῷ θεῷ.

κη΄ κη΄ κη΄ οὕτως καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς εἶναι νεκροὺς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

κθ΄ κθ΄ κθ΄ μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς τὸ ὑπακούειν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ,

λ΄ λ΄ λ΄ μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ ὡσεὶ ἐκ νεκρῶν ζῶντας καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ θεῷ·

λα΄ λα΄ λα΄ ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν.

λβ΄ λβ΄ λβ΄ τί οὖν; ἁμαρτήσωμεν ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον ἀλλὰ ὑπὸ χάριν; μὴ γένοιτο.

λγ΄ λγ΄ λγ΄ οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε, ἤτοι ἁμαρτίας εἰς θάνατον ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην;

λδ΄ λδ΄ λδ΄ χάρις δὲ τῷ θεῷ ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς,

λε΄ λε΄ λε΄ ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ.

λς΄ λς΄ λς΄ ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν· ὥσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτως νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν.

λζ΄ λζ΄ λζ΄ ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ.

λη΄ λη΄ λη΄ τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος.

λθ΄ λθ΄ λθ΄ νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον.

μ΄ μ΄ μ΄ τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

μα΄ μα΄ μα΄ ἢ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, γινώσκουσιν γὰρ νόμον λαλῶ, ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ;

μβ΄ μβ΄ μβ΄ ἡ γὰρ ὑπὸ ἄνδρα γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρός.

μγ΄ μγ΄ μγ΄ ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς μοιχαλὶς χρηματίσει ἐὰν γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνήρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ.

μδ΄ μδ΄ μδ΄ ὥστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἑτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ θεῷ.

με΄ με΄ με΄ ὅτε γὰρ ἦμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ·

μς΄ μς΄ μς΄ νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος.

μζ΄ μζ΄ μζ΄ τί οὖν ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἁμαρτία; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων εἰ μὴ διὰ νόμου· τήν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν· οὐκ ἐπιθυμήσεις.

μη΄ μη΄ μη΄ ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς γὰρ νόμου ἁμαρτία νεκρά.

μθ΄ μθ΄ μθ΄ ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν,

ν΄ ν΄ ν΄ ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· καὶ εὑρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν αὕτη εἰς θάνατον·

να΄ να΄ να΄ ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα διὰ τῆς ἐντολῆς ἐξηπάτησέν με καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν.

νβ΄ νβ΄ νβ΄ ὥστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἁγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.

νγ΄ νγ΄ νγ΄ τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγονεν θάνατος; μὴ γένοιτο· ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία, διὰ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα γένηται καθ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.

νδ΄ νδ΄ νδ΄ οἴδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σάρκινός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

νε΄ νε΄ νε΄ ὃ γὰρ κατεργάζομαι οὐ γινώσκω· οὐ γὰρ ὃ θέλω τοῦτο πράσσω, ἀλλ' ὃ μισῶ τοῦτο ποιῶ.

νς΄ νς΄ νς΄ εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω τοῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός·

νζ΄ νζ΄ νζ΄ νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

νη΄ νη΄ νη΄ οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοί, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ σαρκί μου, ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειταί μοι, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὔ.

νθ΄ νθ΄ νθ΄ οὐ γὰρ ὃ θέλω ποιῶ ἀγαθόν, ἀλλὰ ὃ οὐ θέλω κακὸν τοῦτο πράσσω.

ξ΄ ξ΄ ξ΄ εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλὰ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.

ξα΄ ξα΄ ξα΄ εὑρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται.

ξβ΄ ξβ΄ ξβ΄ συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον,

ξγ΄ ξγ΄ ξγ΄ βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσίν μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου καὶ αἰχμαλωτίζοντά με ἐν τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσίν μου.

ξδ΄ ξδ΄ ξδ΄ ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;

ξε΄ ξε΄ ξε΄ εὐχαριστῶ τῷ θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῒ δουλεύω νόμῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρτίας.

ἵ μᾶλλον μᾶσσον· οὐδὲ μὴν τὸ ὁμοτόμως ἅμα· ἅμα γὰρ καὶ τὸν θάνατον
ἔφη μένειν· ὁ γὰρ μὴ ἅμα τοῦ ἑτέρου θάνατος ἧττον ἂν εἴη ἁμαρτία·
ἀμφοτέρων δὲ ὁ θάνατος ἅμα γίγνεται· ὁ δὲ ἕτερος θάνατος οὐ παρὰ τὴν
παρὰ τὴν τοῦ δικαίου ἁμαρτίαν· παρὰ γὰρ τοῦτον οὐδὲν ἀπέθανεν·
καὶ οὐδὲν ἧττον ἀπέθανεν· διὰ τί οὖν ἐκεῖνος μᾶλλον; διὰ τί δὲ οὐχ
ἑκάτερος; ἀπορήσομεν.

ΙΖ,ΚΕ΄ ὥστε ἐπεὶ πλέον ἐστὶν ἡ ἁμαρτία ὑπερπερισσεύσειεν ἡ χάρις
ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτως
καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώ-
νιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

ΙΖ,ΚΔ΄ ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτω-
λοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί,

ΙΖ,ΚΕ΄ οὕτως καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασταθή-
σονται οἱ πολλοί.

ΙΖ,ΚΕ΄ νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα·

ΙΖ,ΚΕ΄ οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις·
ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτως
καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώ-
νιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

ΙΖ,ΚΕ΄ ὅτι γὰρ ἐὰν διὰ τοῦ ἑνὸς παραπτώματος οἱ πολλοὶ ἀπέθανον,
πολλῷ μᾶλλον ἡ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ
ἑνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν.

ΙΖ,ΚΕ΄ καὶ οὐχ ὡς δι' ἑνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δώρημα· τὸ μὲν γὰρ κρίμα
ἐξ ἑνὸς εἰς κατάκριμα, τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων
εἰς δικαίωμα.

ΙΖ,ΚΕ΄ εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἑνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος ἐβασίλευσεν διὰ τοῦ ἑνός,
πολλῷ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς
τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες ἐν ζωῇ βασιλεύσουσιν διὰ τοῦ
ἑνὸς Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΙΖ,ΚΕ΄ ἄρα οὖν ὡς δι' ἑνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς κατά-
κριμα, οὕτως καὶ δι' ἑνὸς δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους
εἰς δικαίωσιν ζωῆς.

ΙΖ,ΚΕ΄ ὥσπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατε-
στάθησαν οἱ πολλοί,

ΙΖ,ΚΕ΄ οὕτως καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἑνὸς δίκαιοι κατασταθή-
σονται οἱ πολλοί.

ΙΖ,ΚΕ΄ νόμος δὲ παρεισῆλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα·

ΙΖ,ΚΕ΄ οὗ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις·
ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτως
καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώ-
νιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

ΙΖ,ΚΕ΄ τί οὖν ἐροῦμεν· ἐπιμενοῦμεν τῇ ἁμαρτίᾳ ἵνα ἡ χάρις πλεο-
νάσῃ; μὴ γένοιτο· οἵτινες ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ πῶς
ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

ΙΖ,ΚΕ΄ ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν εἰς τὸν θά-
νατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ
τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χρι-
στὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρός, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν καινό-
τητι ζωῆς περιπατήσωμεν. εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν

τοῦτ' ἔστιν οὐδὲ θλῖψιν ὑποστῆναι τῶν θανάτου ἀφανισθῆναι
ἁμαρτίαν τὴν ἡμέτεραν ἀπὸ παντὸς ἐμοῦ αὐτὴν ἀφελεῖν
λέγει τὴν τοῦ βουρδῶνος αὐτὴν λέγει τὴν διὰ μετάνοιαν.

ΙΣΑΙΑΣ Ο ΛΕΞΙΝ ΖΗΤΩ ΤΩΝ.

τοῦ τοίνυν μὴ ἁπλῶς τὸν λόγον ὡς αὐτὸν μηδεμίαν ἁμαρτίαν
τοῦ ἔχειν λέγειν τὸν μαρτυρούμενον οὐχ οὕτως οὐδὲ ὡς
ἀναμάρτητον. ἀλλ' ὡς ἀπὸ τῶν ἔργων ἁμαρτίαν μὴ ποιοῦντα
οὐδὲ δόλον τινὰ εὑρεθῆναι ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ.

ΟΥΤΩΣ ΙΣΧΥΣΕΙ ΛΕΓΩΝ ΟΤΙ ΣΥ ΜΟΥ ΕΙ ΠΑΙΣ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ ΕΝ ΣΟΙ
ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΜΟΥ ΔΕΙΚΝΥΣΘΑΙ ΖΩΝΤΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΕΝ ΧΩΡΑ ΖΩΝΤΩΝ.
+ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙ ΔΙΚΑΙΟΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΣΟΥ ΠΑΣ ΖΩΝ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ

ΙΣΑΙΑΣ ΕΙ ΤΑΣ ΔΗ ΤΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΤΟΙΑΥΤΗΝ ΖΩΗΝ ΔΗΛΟΥΣΘΑΙ ΦΗΣΙ ΤΟΝ
ΟΥΜΠΑΣΟΣΙΜΑΙΟΝ ΤΟΝ ΟΡΘΡΙΟΝ ΤΟΝ ΤΟΙΑΥΤΟΝ ΒΑΘΥΝΟΜΕΝ ΛΟΓΟΝ ΕΝ
ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΤΟΝ ΑΝΑΣΤΗΣΟΜΕΝ ΜΑΛΛΟΝ ΖΗΤΗΣΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΔΙΚΗΣ ΤΙ
+ ΟΥΔΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΗ ΤΥΡΑΝΝΗΣΑΣ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΑΡΑΣΘΑΙ ΗΘΕΛΗΣΕΝ
ΖΗΝ ΤΩ ΘΕΩ ΤΟΝ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΒΙΟΝ ΕΝ ΤΗΙ ΓΗΙ ΔΙΑΓΕΙΝ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΝ ΕΙΣ
ΚΑΙΡΟΥΣ ΤΙΝΑΣ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΕΞΑΛΕΙΦΕΙΝ ΑΛΛΑ ΠΑΡΑΣΤΗΣΑΣΘΑΙ ΑΥΤΟΝ ΤΩΙ
ΘΕΩΙ ΕΙΚΟΝΙΚΩΣ ΖΩΝΤΑΣ ΙΣΑΙ ΤΑΣ ΜΕΛΛΟΥΣΑΣ ΨΥΧΑΣ Ο ΠΑΛΑΙ
ΙΣΑΙΟΣ ΥΜΝΗΣΕΤΩ ΦΩΝΗ ΑΜΑΡΤΙΑ ΓΑΡ ΥΠΟ ΠΟΝΗΡΟΥ ΓΕΓΟΝΕΝ.

ΙΣΑΙΑΣ ΤΟ ΣΩΜΑ ΜΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΧΥ ΤΑ ΡΟΥΣΙΑΣΘΗΝΑΙ ΟΥΧ ΩΣ ΤΟΥ ΜΗ
ΜΑΡΤΗΣΑΝΤΟΣ ΟΥ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΠΑΡΑΙΤΟΥΜΕΝΟΣ ΟΥ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΠΡΟΣΔΕΧΟΜΕΝΟΣ
ΤΟ ΜΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑΝ ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΘΑΝΟΝΤΑ ΔΙΚΗΝ ΔΟΥΝΑΙ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ.
ΡΑΘΥΜΟΥΜΕΝ. ΚΑΙ ΩΣ ΠΕΡ ΣΩΜΑ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΤΟ ΔΗ ΑΥΤΟΥ
ΚΑΘΑΡΣΙΟΝ. ΥΠΟΜΕΝΟΜΕΝ ΤΗΝ ΜΕΛΛΟΥΣΑΝ ΨΥΧΗΣ ΤΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΧΡΟΣ ΤΗΝ ΑΦΘΑΡΣΙΑΝ.

ΟΥΤΑΡΕΣ ΤΟ ΥΠΟΝΟΜΟΝΑΛΛΑ ΠΟΧΑΡΙΝ ΤΙΘΗΣΙΝ. ΑΛΛΑΡΤΗΣΟΜΕΝ
Ο ΤΙΟΥΚΕΤΙ ΜΕΝ ΠΟΝΟΜΟΝΑΛΛΑ ΠΟΧΑΡΙΝ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΤΟ.

ΤΟΥΤΟΔΕ ΛΕΓΟΜΕΝ ΠΡΟΣ ΚΑΙΡΟΥΣ ΟΥΣ ΤΙΝΑΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ.

ΟΥΚΟΙΔΑ ΤΕ ΟΤΙ ΤΟ ΠΑΡΕΣΤΑΝΕΤΑΙ ΑΥΤΟΥΣ ΛΟΥΛΟΓΕΙΤΩ ΠΑ
ΙΣΟΝΗΝ. ΛΟΥΛΟΙΣ ΤΕ Ο ΥΠΑΙΣΟΥΕΤΑΙ Η ΤΟΙΑ ΑΜΑΡΤΙΑΙ ΕΙΣΙ ΤΑ
ΝΑΤΟΝ. Η ΥΠΑΙΣΟΝΟΣ ΕΙΣΙ ΛΙΑΙΣΟΥΝΗΝ.

ΑΜΑΤΙΘΩΜΕΝ ΘΕΟΣ ΤΗΝ ΜΕΓΟΥΣΑΝ ΤΗ ΟΥΡΑΝΟΥΣΑΝ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΜΟΥ ΚΑΙ ΑΦΕ
ΤΗΝΑΙ ΤΗΝΔΕ ΤΗΝ ΣΜΙΚΡΟΤΕΡΑΝ ΤΗΝ ΕΓΓΥΤΕΡΑΝ ΜΗΚΕΤΙ ΠΡΟΣΘΕΙΣ ΜΟΙ ΜΗΔΕ

ΤΗΝ ΟΜΟΙΩΣ ΑΛΛΗΝ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. ΑΛΛΑ ΙΣΑΙΑΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΙΣΑΙΑΣ ΤΑΥΤΗΝ ΔΗ ΑΥΤΟΥ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΦΗΣΙ ΤΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΕΙΣ
ΖΩΗΝ ΜΕΤΑΒΑΣΙΝ. ΜΕΤΑΒΑΣΙΝ ΜΕΝ ΓΑΡ ΕΙΠΕΝ ΟΤΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ
ΑΥΤΟΥ ΟΥΔΕΝΟΣ ΜΕΡΟΥΣ. ΑΛΛ' Ο ΜΕΤΑΞΥ ΧΡΟΝΟΣ Ο ΤΟΙΟΥΤΟΣ ΔΙ' ΟΥ
ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΟΥΔΕΝΟΣ ΜΕΡΟΥΣ ΑΠΟΛΑΥΟΜΕΝΟΙ ΜΕΤΑΒΑΙΝΟΜΕΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΜΕΤΑΒΑΣΙΝ ΤΟΥΤΟΝ ΔΗΛΟΥΣΘΑΙ ΦΗΣΙ.

ΕΙ ΔΕ ΑΠΕΘΑΝΟΜΕΝ ΓΑΡ ΤΩ ΚΥΡΙΩ ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝ ΟΤΙ ΚΑΙ ΣΥΖΗΣΟΜΕΝ
ΑΥΤΩΙ ΕΙΔΟΤΕΣ ΟΤΙ ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΓΗΓΕΡΤΑΙ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΟΥΚΕΤΙ
ΑΠΟΘΝΗΣΚΕΙ

ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΠΑΛΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΩΜΑ ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΤΟ ΜΕΝ ΓΑΡ ΣΩΜΑ ΤΟΥ
ΘΑΝΑΤΟΥ ΜΕΤΕΧΕΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝ ΑΔΑΜ ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΤΟ ΔΕ ΠΝΕΥΜΑ ΖΩΗΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΕΓΕΡΣΙΝ ΤΟΥ ΧΡΟΣ

ΙΣΑΙΑΣ ΟΤΙ ΟΥΚ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΔΙΚΙΑΝ ΟΥΔΕ ΔΟΛΟΣ ΕΥΡΕΘΗ ΕΝ ΤΩΙ ΣΤΟΜΑΤΙ
ΑΥΤΟΥ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΠΡΟΣΕΤΙΘΕΙ ΤΟΙΣ ΕΙΡΗΜΕΝΟΙΣ ΟΥΚ ΕΠΟΙΗΣΕΝ
ΑΔΙΚΙΑΝ ΟΥΔΕ ΔΟΛΟΣ ΕΥΡΕΘΗ ΕΝ ΤΩΙ ΣΤΟΜΑΤΙ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΠΡΟΣΕΤΙΘΕΙ
ΤΟΙΣ ΕΙΡΗΜΕΝΟΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΜΗ ΔΟΚΕΙΝ ΤΙΣΙΝ ΤΟΥ ΜΗ ΑΜΑΡΤΗΣΑΝΤΟΣ ΤΟ ΠΑΘΕΙΝ
ΤΑ ΔΕΙΝΑ ΤΟΥΤΟ ΔΗΛΟΥΣΘΑΙ ΦΗΣΙ ΟΤΙ ΟΥΚ ΕΠΟΙΗΣΕΝ ΑΔΙΚΙΑΝ ΟΥΔΕ ΔΟΛΟΣ
ΕΥΡΕΘΗ ΕΝ ΤΩΙ ΣΤΟΜΑΤΙ ΑΥΤΟΥ

ΤΟΝ ΔΕ ΚΥΡΙΟΝ ΒΟΥΛΕΤΑΙ ΠΑΘΕΙΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΑΝ ΠΕΡΙΘΕΙΝΑΙ
ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΑΡΤΑΝΟΝΤΑΣ

ΝΙ 1251 ΕΝΤΑΙΣ ΕΝΤΟΛΑΙΣ ΑΥΤΗΣ ΑΠΕΙΣΤΕΙΝΕΝ· ὡΣ ΤΕΘΝΕΩΣ ΜΕΝΗ ΚΑΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ
ΙΣΑΙΝΕΝ ΤΟΛΗΝ ΑΓΡΙΑΝ ΙΣΑΙ ΑΝΙΣΑΙΑ ΙΣΑΙ ΑΓΑΘΗΝ· ΤΟΟΥΝ ΑΓΑΘΟΝ
ΕΛΕΟΣ ΓΕΝΕΤΟ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΣ. ΑΜΗΧΑΝΟΣ ΓΑΡ ΧΑΛΑ·

ΝΙΙ 1251 ΗΓΕΡ ὁρα ΠΑΣΟΣ ΑΜΑΡΤΑΛΟΥ ΤΗΝ ἁμαρτίαν ΜΕΜΙΜΗΤΑΙ· ΤΟΥ ΜΟΝΟΥ
ΓΑΡ ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΑΠΗΛΛΑΓΜΕΝΟΣ· ΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΝ ΑΠΟΚΟΠΗΝ· ΔΙΟ ΚΑΙΟΣ
ΑΝΗΡ Ω ΘΕΟΜΙΜΗΤΟΣ ΑΓΙΟΣ·

ΝΙΙΣΕΙ ΑΛΛΑ ΝΗ ΑΜΑΡΤΙΑ Α ΓΕΝΗ ΦΑΝΗ ΝΗ ΑΜΑΡΤΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΟΥ ΝΟΜΟΣ
ΙΣΑΤΕΡΓΑΖΕΤΟ ΜΕΝΗ ΘΑΝΑΤΟΝ· ΕΝΑ ΤΙ ΜΕΝΤΑΙ ΚΑΙ ΣΑΤΑΝΑΣ ΥΠΕΡ ΒΟΛΗΝ
ΔΕΔΕΙΚΤΑΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ ΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ·

ΝΙΙΔΕΡ ἁμαρτίαν τὸν ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΑΝΤΑ ἡμᾶς· ΤΟ ΓΑΡ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΝ ἁμαρτί
ΑΣ· ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΕΓΑ ΜΑ ΤΟΜ· ΟΥ ΔΗ ΑΜΟΡΦΗΣ ΤΗΝ ΧΑΡΙΤΑ ΡΟΥ ΣΑΣ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΓΝΩΣΙΝ· ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΟΥ ΧΑΡΙΝ ΑΝΤΙ ΧΑΡΙΤΟΣ ΛΑΒΕΤΕ ΑΜΟΡΦΗΝ
ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΧΑΡΙΝ
ΧΑΡΙΤΟΣ· ΤΟΥ ΜΗ ΡΟΣ ΟΥΔΕ ΔΗ ΑΜΟΡΦΟΣ ΜΑΡΘΑΚΗΣ Η ΔΥΝΑΤΟΝ ΔΗΛΑΔΗ ΤΟΥ ΜΗ
ΘΡΩ ΠΟΥ ΠΑΣΧΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΘΝΗΤΟΥ ΓΕΝΟΜΕΝΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΓΕΝΟΜ· ΧΑΡΙΣΑΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΑΝΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥ ΓΕΥΣΑΣΘΑΙ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΟΣ·

ΝΙΙΣΕΙ ΟΙΑ ΛΕΙ ΕΝΤΑΡ ΟΤΙ ΝΟΜΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΜΑΡΤΙΑ ΟΥΚ ΕΛΛΟΓΕΙΤΑΙ

ΝΙΙΔΕΡ ἥ γαμὴ θορυβηθῇ ΠΑΙΣ ἀΣΕΒΕΙΑΣ ἀΣΕΒΗΣ ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΤΗΝ ΔΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ
ΤΟΥ ΠΑΡΑΒΑΣΙΝ ἁμαρτίαν ἀΦΟΡΜΗΝ ΘΕΑΣΑΜΕΝΟΙ ΚΑΙ Ο ΤΙ ΕΞΕΣΤΙ ΤΟΙΣ ΠΑΣΙ
ΗΜΑΡΤΙΑΣ ΑΜΕΣΗΣ ΟΔΟΥ· ΚΑΙ Ο ΤΙ ΔΙ ΑΥΤΗΣ ΕΞΗΛΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΤΙΜΩΡΙΑΝ ΕΙΔΩΜΕΝ· ΙΝΑ ΜΗ ΤΟΥΤΟΝ ΠΑΘΩΜΕΝ ΤΟΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΙΜΩΡΟΥΜΕΝΟΝ
ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΙΤΙΟΝ ΜΟΝΟΝ ΤΟΥ ΜΗ ΠΑΣΧΕΙΝ· ΟΥ ΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ
ΑΥΤΟΝ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ· ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΟΡΓΗΣ ΑΞΙΟΝ ΓΙΝΟΜΕΝΟΝ ΕΚΔΕΧΕΣΘΑΙ ΑΥΤΟΝ ΜΟΝΟΝ
ΛΟΓΩΝ· ΟΙΔΑ ΜΕΝ ΓΑΡ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΟΥ ΜΕΝ ΔΕΟΜΕΝΟΝ ΣΟΥ ΔΕ
ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΔΗ ΤΟΝ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΙ
ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΥΜΕΝΟΝ· ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΕΣΤΙ ΜΟ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΟΝΟΝ ΤΟΥ
ΑΦΕΘΗΝ ΟΥΔΕΝ ΓΑΡ ΧΑΡΙΤΟΣ ΜΟΝΟΝ ΤΟΥΤΟΥ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ·

ΝΙΙΣΕΙ ΕΓΩ ΑΝΕΙΛΗΦΑ ΜΗΝΑΣ ΠΕΡΙΑΙΡΕΣΙΝ ΠΟΙΗΣΑΣΘΑΙ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑΝ·
ΝΙΙΣΕΡ ΜΗ ΓΑΡ ΘΑΜΑΤΟΥ ΦΟΒΟΥ ΜΕΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΟΤΙ ΘΝΗΤΟΣ ΕΙ ΚΑΙ ΣΑΡΚΙΝΟΣ
Ο ΤΙ ΓΑΡ ΘΝΗΤΟΝ ΓΕΓΟΝΕΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΕΝ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΤΟΥ ΔΕ
ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΑΠΟΘΝΗΣΚΕΙΝ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΧΑΡΙΤΟΣ ΓΕΥΣΑΣΘΑΙ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΟΣ

τάλαντα τῶν ὁλωτικῶν ἁμαρτιῶν· τῶν ὄντων ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

ξγ΄ 1131b Ὅρα πῶς ὁ γράφων μάχην μόνον φυσικὴν καὶ ἀμαρτίαν μίαν τὴν ἀμαρτίαν· τὸ γὰρ αἰχμαλωτίζον τοῦτο ἀλλήλων· τὸ μὲν ἀκούσιον ἀξίαν ἔχει συγγνώμης· τὸ δὲ ἑκούσιον οὐδὲ ἐλεεῖσθαι ἀξίαν.

ξδ΄ 1131b Τὰ λεπτὰ ἐπὶ πλέον ἐξήτασται ἐν τοῖς περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν.

ξε΄ 1131b μέχρι τοῦ ὁ ἑκὼν ἄρα ἀδικήσει τὴν ἀμαρτίαν. ἴσως τὸν οἰκεῖον ἀδικήσει καὶ ἑκὼν ἀδικήσει καὶ ἀδικήσει ἑκών· τί οὖν διαφέρει ἀδικεῖν ἑκόντα ἢ ἄκοντα; ἢ οὐδὲν διαφέρει πρὸς τὸ ἀδικεῖν· πρὸς δὲ τὸ ἀδικεῖν διαφέρει· ἐν γὰρ τοῖς ἑκουσίοις ἀδικήμασιν ἐστὶ καὶ ἡ μοχθηρία καὶ ἡ ἀκρασία· ἐν τοῖς ἀκουσίοις δὲ οὐδέτερον· οὐ γὰρ ἀδικεῖ ὁ ἄκων ἀδικῶν· ἀλλ' οὐδὲ ἁμαρτάνει· τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν πλάγιόν τι ἐστὶ τοῦ ἀδικεῖν.

ξς΄ 1131b Ὁ μοιχὸς ἐὰν μὴ γράφῃ μάχην μόνον ἐστὶ καὶ ἁμαρτίαν μίαν τὴν ἁμαρτίαν· τοῦ γὰρ αἰχμαλωτίζοντος τοῦτο δίκαιόν ἐστιν· μόνον δὲ τὴν ἁμαρτίαν οὐδὲ ταύτην ἀξίαν ἔχει συγγνώμης· ἀλλὰ δὴ καὶ ταύτην αὐτὴν ἴσως ἔχει· τοῦτο δὲ ἐπὶ πλέον ἐξήτασται ἐν τοῖς περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν.

ξζ΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

ξη΄ 1131b Ὁ μοιχὸς οὐκ ἐνδέχεται μὴ ἁμαρτεῖν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

ξθ΄ 1131b Ὁ δὲ κλέπτης τοιοῦτόν ἐστι· τὸ μὲν τοῦ πράγματος ἁμάρτημα ἄμοιρον ἐστὶ καὶ ἀπαθὲς ἀδικίας· ἐὰν δὲ καὶ ἐπιμένῃ τῷ ἔθει καὶ πολλάκις κλέπτῃ καὶ ἐπὶ πολλοῖς, ἐπιτίμιον ἔχει τὸ ἀδίκημα.

ο΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

οα΄ 1131b Ὁ μοιχὸς οὐκ ἐνδέχεται μὴ ἁμαρτεῖν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

οβ΄ 1131b Ὁ δὲ κλέπτης τοιοῦτόν ἐστι· τὸ μὲν τοῦ πράγματος ἁμάρτημα ἄμοιρον ἐστὶ καὶ ἀπαθὲς ἀδικίας· ἐὰν δὲ καὶ ἐπιμένῃ τῷ ἔθει καὶ πολλάκις κλέπτῃ καὶ ἐπὶ πολλοῖς, ἐπιτίμιον ἔχει τὸ ἀδίκημα.

ογ΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

οδ΄ 1131b μόνον ἁμαρτίαν. ὅτι οὐ τὸ μοιχεύειν ἀδικεῖν ἐστὶν ἀλλὰ τὸ ἑκόντα μοιχεύειν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

οε΄ 1131b Τὸ δὲ πορεύεσθαι ἐπὶ φόνον τὸν πατέρα ἢ τὸν υἱὸν τὸν αὐτὸν τρόπον ἐστὶ τῷ ἐπὶ τὸν φίλον ἢ τὸν ἄνθρωπον· χρὴ δὲ νομίζειν ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

οϛ΄ 1131b μέχρι τοῦ ὁ ἑκὼν ἄρα ἀδικήσει τὴν ἀμαρτίαν. ἴσως τὸν οἰκεῖον ἀδικήσει καὶ ἑκὼν ἀδικήσει καὶ ἀδικήσει ἑκών· τί οὖν διαφέρει ἀδικεῖν ἑκόντα ἢ ἄκοντα; ἢ οὐδὲν διαφέρει πρὸς τὸ ἀδικεῖν· πρὸς δὲ τὸ ἀδικεῖν διαφέρει· ἐν γὰρ τοῖς ἑκουσίοις ἀδικήμασιν ἐστὶ καὶ ἡ μοχθηρία καὶ ἡ ἀκρασία· ἐν τοῖς ἀκουσίοις δὲ οὐδέτερον· οὐ γὰρ ἀδικεῖ ὁ ἄκων ἀδικῶν· ἀλλ' οὐδὲ ἁμαρτάνει· τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν πλάγιόν τι ἐστὶ τοῦ ἀδικεῖν.

οζ΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

οη΄ 1131b μόνον ἁμαρτίαν. ὅτι οὐ τὸ μοιχεύειν ἀδικεῖν ἐστὶν ἀλλὰ τὸ ἑκόντα μοιχεύειν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

οθ΄ 1131b Τὸ γὰρ ἀνήνατον οὐ νοεῖ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῷ ἀνάγκην ἔχειν τὸν ἄνδρα τὸν τοιοῦτον· χάριν γὰρ τῶν τοιούτων ἐστὶ τὸ ἀνήνατον· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

π΄ 1131b μέχρι τοῦ ὁ ἑκὼν ἄρα ἀδικήσει τὴν ἀμαρτίαν. ἴσως τὸν οἰκεῖον ἀδικήσει καὶ ἑκὼν ἀδικήσει καὶ ἀδικήσει ἑκών· τί οὖν διαφέρει ἀδικεῖν ἑκόντα ἢ ἄκοντα; ἢ οὐδὲν διαφέρει πρὸς τὸ ἀδικεῖν· πρὸς δὲ τὸ ἀδικεῖν διαφέρει· ἐν γὰρ τοῖς ἑκουσίοις ἀδικήμασιν ἐστὶ καὶ ἡ μοχθηρία καὶ ἡ ἀκρασία· ἐν τοῖς ἀκουσίοις δὲ οὐδέτερον· οὐ γὰρ ἀδικεῖ ὁ ἄκων ἀδικῶν· ἀλλ' οὐδὲ ἁμαρτάνει· τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν πλάγιόν τι ἐστὶ τοῦ ἀδικεῖν.

πα΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

πβ΄ 1131b Ὁ μοιχὸς οὐκ ἐνδέχεται μὴ ἁμαρτεῖν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

πγ΄ 1131b Ὁ δὲ κλέπτης τοιοῦτόν ἐστι· τὸ μὲν τοῦ πράγματος ἁμάρτημα ἄμοιρον ἐστὶ καὶ ἀπαθὲς ἀδικίας· ἐὰν δὲ καὶ ἐπιμένῃ τῷ ἔθει καὶ πολλάκις κλέπτῃ καὶ ἐπὶ πολλοῖς, ἐπιτίμιον ἔχει τὸ ἀδίκημα.

πδ΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

πε΄ 1131b μόνον ἁμαρτίαν. ὅτι οὐ τὸ μοιχεύειν ἀδικεῖν ἐστὶν ἀλλὰ τὸ ἑκόντα μοιχεύειν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

πϛ΄ 1131b Τὸ γὰρ ἀνήνατον οὐ νοεῖ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῷ ἀνάγκην ἔχειν τὸν ἄνδρα τὸν τοιοῦτον· χάριν γὰρ τῶν τοιούτων ἐστὶ τὸ ἀνήνατον· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

πζ΄ 1131b μέχρι τοῦ ὁ ἑκὼν ἄρα ἀδικήσει τὴν ἀμαρτίαν. ἴσως τὸν οἰκεῖον ἀδικήσει καὶ ἑκὼν ἀδικήσει καὶ ἀδικήσει ἑκών· τί οὖν διαφέρει ἀδικεῖν ἑκόντα ἢ ἄκοντα; ἢ οὐδὲν διαφέρει πρὸς τὸ ἀδικεῖν· πρὸς δὲ τὸ ἀδικεῖν διαφέρει· ἐν γὰρ τοῖς ἑκουσίοις ἀδικήμασιν ἐστὶ καὶ ἡ μοχθηρία καὶ ἡ ἀκρασία· ἐν τοῖς ἀκουσίοις δὲ οὐδέτερον· οὐ γὰρ ἀδικεῖ ὁ ἄκων ἀδικῶν· ἀλλ' οὐδὲ ἁμαρτάνει· τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν πλάγιόν τι ἐστὶ τοῦ ἀδικεῖν.

πη΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

πθ΄ 1131b Ὁ μοιχὸς οὐκ ἐνδέχεται μὴ ἁμαρτεῖν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

ϙ΄ 1131b Ὁ δὲ κλέπτης τοιοῦτόν ἐστι· τὸ μὲν τοῦ πράγματος ἁμάρτημα ἄμοιρον ἐστὶ καὶ ἀπαθὲς ἀδικίας· ἐὰν δὲ καὶ ἐπιμένῃ τῷ ἔθει καὶ πολλάκις κλέπτῃ καὶ ἐπὶ πολλοῖς, ἐπιτίμιον ἔχει τὸ ἀδίκημα.

ϙα΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

ϙβ΄ 1131b Ὁ μοιχὸς οὐκ ἐνδέχεται μὴ ἁμαρτεῖν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

ϙγ΄ 1131b Ὁ δὲ κλέπτης τοιοῦτόν ἐστι· τὸ μὲν τοῦ πράγματος ἁμάρτημα ἄμοιρον ἐστὶ καὶ ἀπαθὲς ἀδικίας· ἐὰν δὲ καὶ ἐπιμένῃ τῷ ἔθει καὶ πολλάκις κλέπτῃ καὶ ἐπὶ πολλοῖς, ἐπιτίμιον ἔχει τὸ ἀδίκημα.

ϙδ΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

ϙε΄ 1131b μόνον ἁμαρτίαν. ὅτι οὐ τὸ μοιχεύειν ἀδικεῖν ἐστὶν ἀλλὰ τὸ ἑκόντα μοιχεύειν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

ϙϛ΄ 1131b Τὸ γὰρ ἀνήνατον οὐ νοεῖ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῷ ἀνάγκην ἔχειν τὸν ἄνδρα τὸν τοιοῦτον· χάριν γὰρ τῶν τοιούτων ἐστὶ τὸ ἀνήνατον· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

ϙζ΄ 1131b μέχρι τοῦ ὁ ἑκὼν ἄρα ἀδικήσει τὴν ἀμαρτίαν. ἴσως τὸν οἰκεῖον ἀδικήσει καὶ ἑκὼν ἀδικήσει καὶ ἀδικήσει ἑκών· τί οὖν διαφέρει ἀδικεῖν ἑκόντα ἢ ἄκοντα; ἢ οὐδὲν διαφέρει πρὸς τὸ ἀδικεῖν· πρὸς δὲ τὸ ἀδικεῖν διαφέρει· ἐν γὰρ τοῖς ἑκουσίοις ἀδικήμασιν ἐστὶ καὶ ἡ μοχθηρία καὶ ἡ ἀκρασία· ἐν τοῖς ἀκουσίοις δὲ οὐδέτερον· οὐ γὰρ ἀδικεῖ ὁ ἄκων ἀδικῶν· ἀλλ' οὐδὲ ἁμαρτάνει· τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν πλάγιόν τι ἐστὶ τοῦ ἀδικεῖν.

ϙη΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

ϙθ΄ 1131b Ὁ μοιχὸς οὐκ ἐνδέχεται μὴ ἁμαρτεῖν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

ρ΄ 1131b Ὁ δὲ κλέπτης τοιοῦτόν ἐστι· τὸ μὲν τοῦ πράγματος ἁμάρτημα ἄμοιρον ἐστὶ καὶ ἀπαθὲς ἀδικίας· ἐὰν δὲ καὶ ἐπιμένῃ τῷ ἔθει καὶ πολλάκις κλέπτῃ καὶ ἐπὶ πολλοῖς, ἐπιτίμιον ἔχει τὸ ἀδίκημα.

ρα΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

ρβ΄ 1131b Ὁ μοιχὸς οὐκ ἐνδέχεται μὴ ἁμαρτεῖν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

ργ΄ 1131b Ὁ δὲ κλέπτης τοιοῦτόν ἐστι· τὸ μὲν τοῦ πράγματος ἁμάρτημα ἄμοιρον ἐστὶ καὶ ἀπαθὲς ἀδικίας· ἐὰν δὲ καὶ ἐπιμένῃ τῷ ἔθει καὶ πολλάκις κλέπτῃ καὶ ἐπὶ πολλοῖς, ἐπιτίμιον ἔχει τὸ ἀδίκημα.

ρδ΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

ρε΄ 1131b μόνον ἁμαρτίαν. ὅτι οὐ τὸ μοιχεύειν ἀδικεῖν ἐστὶν ἀλλὰ τὸ ἑκόντα μοιχεύειν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

ρϛ΄ 1131b Τὸ γὰρ ἀνήνατον οὐ νοεῖ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῷ ἀνάγκην ἔχειν τὸν ἄνδρα τὸν τοιοῦτον· χάριν γὰρ τῶν τοιούτων ἐστὶ τὸ ἀνήνατον· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

ρζ΄ 1131b μέχρι τοῦ ὁ ἑκὼν ἄρα ἀδικήσει τὴν ἀμαρτίαν. ἴσως τὸν οἰκεῖον ἀδικήσει καὶ ἑκὼν ἀδικήσει καὶ ἀδικήσει ἑκών· τί οὖν διαφέρει ἀδικεῖν ἑκόντα ἢ ἄκοντα; ἢ οὐδὲν διαφέρει πρὸς τὸ ἀδικεῖν· πρὸς δὲ τὸ ἀδικεῖν διαφέρει· ἐν γὰρ τοῖς ἑκουσίοις ἀδικήμασιν ἐστὶ καὶ ἡ μοχθηρία καὶ ἡ ἀκρασία· ἐν τοῖς ἀκουσίοις δὲ οὐδέτερον· οὐ γὰρ ἀδικεῖ ὁ ἄκων ἀδικῶν· ἀλλ' οὐδὲ ἁμαρτάνει· τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν πλάγιόν τι ἐστὶ τοῦ ἀδικεῖν.

ρη΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

ρθ΄ 1131b Ὁ μοιχὸς οὐκ ἐνδέχεται μὴ ἁμαρτεῖν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

σ΄ 1131b Ὁ δὲ κλέπτης τοιοῦτόν ἐστι· τὸ μὲν τοῦ πράγματος ἁμάρτημα ἄμοιρον ἐστὶ καὶ ἀπαθὲς ἀδικίας· ἐὰν δὲ καὶ ἐπιμένῃ τῷ ἔθει καὶ πολλάκις κλέπτῃ καὶ ἐπὶ πολλοῖς, ἐπιτίμιον ἔχει τὸ ἀδίκημα.

σα΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

σβ΄ 1131b Ὁ μοιχὸς οὐκ ἐνδέχεται μὴ ἁμαρτεῖν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

σγ΄ 1131b Ὁ δὲ κλέπτης τοιοῦτόν ἐστι· τὸ μὲν τοῦ πράγματος ἁμάρτημα ἄμοιρον ἐστὶ καὶ ἀπαθὲς ἀδικίας· ἐὰν δὲ καὶ ἐπιμένῃ τῷ ἔθει καὶ πολλάκις κλέπτῃ καὶ ἐπὶ πολλοῖς, ἐπιτίμιον ἔχει τὸ ἀδίκημα.

σδ΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

σε΄ 1131b μόνον ἁμαρτίαν. ὅτι οὐ τὸ μοιχεύειν ἀδικεῖν ἐστὶν ἀλλὰ τὸ ἑκόντα μοιχεύειν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

σϛ΄ 1131b Τὸ γὰρ ἀνήνατον οὐ νοεῖ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῷ ἀνάγκην ἔχειν τὸν ἄνδρα τὸν τοιοῦτον· χάριν γὰρ τῶν τοιούτων ἐστὶ τὸ ἀνήνατον· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

σζ΄ 1131b μέχρι τοῦ ὁ ἑκὼν ἄρα ἀδικήσει τὴν ἀμαρτίαν. ἴσως τὸν οἰκεῖον ἀδικήσει καὶ ἑκὼν ἀδικήσει καὶ ἀδικήσει ἑκών· τί οὖν διαφέρει ἀδικεῖν ἑκόντα ἢ ἄκοντα; ἢ οὐδὲν διαφέρει πρὸς τὸ ἀδικεῖν· πρὸς δὲ τὸ ἀδικεῖν διαφέρει· ἐν γὰρ τοῖς ἑκουσίοις ἀδικήμασιν ἐστὶ καὶ ἡ μοχθηρία καὶ ἡ ἀκρασία· ἐν τοῖς ἀκουσίοις δὲ οὐδέτερον· οὐ γὰρ ἀδικεῖ ὁ ἄκων ἀδικῶν· ἀλλ' οὐδὲ ἁμαρτάνει· τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν πλάγιόν τι ἐστὶ τοῦ ἀδικεῖν.

ση΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

σθ΄ 1131b Ὁ μοιχὸς οὐκ ἐνδέχεται μὴ ἁμαρτεῖν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

τ΄ 1131b Ὁ δὲ κλέπτης τοιοῦτόν ἐστι· τὸ μὲν τοῦ πράγματος ἁμάρτημα ἄμοιρον ἐστὶ καὶ ἀπαθὲς ἀδικίας· ἐὰν δὲ καὶ ἐπιμένῃ τῷ ἔθει καὶ πολλάκις κλέπτῃ καὶ ἐπὶ πολλοῖς, ἐπιτίμιον ἔχει τὸ ἀδίκημα.

τα΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

τβ΄ 1131b Ὁ μοιχὸς οὐκ ἐνδέχεται μὴ ἁμαρτεῖν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

τγ΄ 1131b Ὁ δὲ κλέπτης τοιοῦτόν ἐστι· τὸ μὲν τοῦ πράγματος ἁμάρτημα ἄμοιρον ἐστὶ καὶ ἀπαθὲς ἀδικίας· ἐὰν δὲ καὶ ἐπιμένῃ τῷ ἔθει καὶ πολλάκις κλέπτῃ καὶ ἐπὶ πολλοῖς, ἐπιτίμιον ἔχει τὸ ἀδίκημα.

τδ΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

τε΄ 1131b μόνον ἁμαρτίαν. ὅτι οὐ τὸ μοιχεύειν ἀδικεῖν ἐστὶν ἀλλὰ τὸ ἑκόντα μοιχεύειν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

τϛ΄ 1131b Τὸ γὰρ ἀνήνατον οὐ νοεῖ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῷ ἀνάγκην ἔχειν τὸν ἄνδρα τὸν τοιοῦτον· χάριν γὰρ τῶν τοιούτων ἐστὶ τὸ ἀνήνατον· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

τζ΄ 1131b μέχρι τοῦ ὁ ἑκὼν ἄρα ἀδικήσει τὴν ἀμαρτίαν. ἴσως τὸν οἰκεῖον ἀδικήσει καὶ ἑκὼν ἀδικήσει καὶ ἀδικήσει ἑκών· τί οὖν διαφέρει ἀδικεῖν ἑκόντα ἢ ἄκοντα; ἢ οὐδὲν διαφέρει πρὸς τὸ ἀδικεῖν· πρὸς δὲ τὸ ἀδικεῖν διαφέρει· ἐν γὰρ τοῖς ἑκουσίοις ἀδικήμασιν ἐστὶ καὶ ἡ μοχθηρία καὶ ἡ ἀκρασία· ἐν τοῖς ἀκουσίοις δὲ οὐδέτερον· οὐ γὰρ ἀδικεῖ ὁ ἄκων ἀδικῶν· ἀλλ' οὐδὲ ἁμαρτάνει· τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν πλάγιόν τι ἐστὶ τοῦ ἀδικεῖν.

τη΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

τθ΄ 1131b Ὁ μοιχὸς οὐκ ἐνδέχεται μὴ ἁμαρτεῖν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

υ΄ 1131b Ὁ δὲ κλέπτης τοιοῦτόν ἐστι· τὸ μὲν τοῦ πράγματος ἁμάρτημα ἄμοιρον ἐστὶ καὶ ἀπαθὲς ἀδικίας· ἐὰν δὲ καὶ ἐπιμένῃ τῷ ἔθει καὶ πολλάκις κλέπτῃ καὶ ἐπὶ πολλοῖς, ἐπιτίμιον ἔχει τὸ ἀδίκημα.

υα΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

υβ΄ 1131b Ὁ μοιχὸς οὐκ ἐνδέχεται μὴ ἁμαρτεῖν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

υγ΄ 1131b Ὁ δὲ κλέπτης τοιοῦτόν ἐστι· τὸ μὲν τοῦ πράγματος ἁμάρτημα ἄμοιρον ἐστὶ καὶ ἀπαθὲς ἀδικίας· ἐὰν δὲ καὶ ἐπιμένῃ τῷ ἔθει καὶ πολλάκις κλέπτῃ καὶ ἐπὶ πολλοῖς, ἐπιτίμιον ἔχει τὸ ἀδίκημα.

υδ΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

υε΄ 1131b μόνον ἁμαρτίαν. ὅτι οὐ τὸ μοιχεύειν ἀδικεῖν ἐστὶν ἀλλὰ τὸ ἑκόντα μοιχεύειν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

υϛ΄ 1131b Τὸ γὰρ ἀνήνατον οὐ νοεῖ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῷ ἀνάγκην ἔχειν τὸν ἄνδρα τὸν τοιοῦτον· χάριν γὰρ τῶν τοιούτων ἐστὶ τὸ ἀνήνατον· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

υζ΄ 1131b μέχρι τοῦ ὁ ἑκὼν ἄρα ἀδικήσει τὴν ἀμαρτίαν. ἴσως τὸν οἰκεῖον ἀδικήσει καὶ ἑκὼν ἀδικήσει καὶ ἀδικήσει ἑκών· τί οὖν διαφέρει ἀδικεῖν ἑκόντα ἢ ἄκοντα; ἢ οὐδὲν διαφέρει πρὸς τὸ ἀδικεῖν· πρὸς δὲ τὸ ἀδικεῖν διαφέρει· ἐν γὰρ τοῖς ἑκουσίοις ἀδικήμασιν ἐστὶ καὶ ἡ μοχθηρία καὶ ἡ ἀκρασία· ἐν τοῖς ἀκουσίοις δὲ οὐδέτερον· οὐ γὰρ ἀδικεῖ ὁ ἄκων ἀδικῶν· ἀλλ' οὐδὲ ἁμαρτάνει· τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν πλάγιόν τι ἐστὶ τοῦ ἀδικεῖν.

υη΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

υθ΄ 1131b Ὁ μοιχὸς οὐκ ἐνδέχεται μὴ ἁμαρτεῖν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

φ΄ 1131b Ὁ δὲ κλέπτης τοιοῦτόν ἐστι· τὸ μὲν τοῦ πράγματος ἁμάρτημα ἄμοιρον ἐστὶ καὶ ἀπαθὲς ἀδικίας· ἐὰν δὲ καὶ ἐπιμένῃ τῷ ἔθει καὶ πολλάκις κλέπτῃ καὶ ἐπὶ πολλοῖς, ἐπιτίμιον ἔχει τὸ ἀδίκημα.

φα΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

φβ΄ 1131b Ὁ μοιχὸς οὐκ ἐνδέχεται μὴ ἁμαρτεῖν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

φγ΄ 1131b Ὁ δὲ κλέπτης τοιοῦτόν ἐστι· τὸ μὲν τοῦ πράγματος ἁμάρτημα ἄμοιρον ἐστὶ καὶ ἀπαθὲς ἀδικίας· ἐὰν δὲ καὶ ἐπιμένῃ τῷ ἔθει καὶ πολλάκις κλέπτῃ καὶ ἐπὶ πολλοῖς, ἐπιτίμιον ἔχει τὸ ἀδίκημα.

φδ΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

φε΄ 1131b μόνον ἁμαρτίαν. ὅτι οὐ τὸ μοιχεύειν ἀδικεῖν ἐστὶν ἀλλὰ τὸ ἑκόντα μοιχεύειν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

φϛ΄ 1131b Τὸ γὰρ ἀνήνατον οὐ νοεῖ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῷ ἀνάγκην ἔχειν τὸν ἄνδρα τὸν τοιοῦτον· χάριν γὰρ τῶν τοιούτων ἐστὶ τὸ ἀνήνατον· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

φζ΄ 1131b μέχρι τοῦ ὁ ἑκὼν ἄρα ἀδικήσει τὴν ἀμαρτίαν. ἴσως τὸν οἰκεῖον ἀδικήσει καὶ ἑκὼν ἀδικήσει καὶ ἀδικήσει ἑκών· τί οὖν διαφέρει ἀδικεῖν ἑκόντα ἢ ἄκοντα; ἢ οὐδὲν διαφέρει πρὸς τὸ ἀδικεῖν· πρὸς δὲ τὸ ἀδικεῖν διαφέρει· ἐν γὰρ τοῖς ἑκουσίοις ἀδικήμασιν ἐστὶ καὶ ἡ μοχθηρία καὶ ἡ ἀκρασία· ἐν τοῖς ἀκουσίοις δὲ οὐδέτερον· οὐ γὰρ ἀδικεῖ ὁ ἄκων ἀδικῶν· ἀλλ' οὐδὲ ἁμαρτάνει· τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν πλάγιόν τι ἐστὶ τοῦ ἀδικεῖν.

φη΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

φθ΄ 1131b Ὁ μοιχὸς οὐκ ἐνδέχεται μὴ ἁμαρτεῖν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

χ΄ 1131b Ὁ δὲ κλέπτης τοιοῦτόν ἐστι· τὸ μὲν τοῦ πράγματος ἁμάρτημα ἄμοιρον ἐστὶ καὶ ἀπαθὲς ἀδικίας· ἐὰν δὲ καὶ ἐπιμένῃ τῷ ἔθει καὶ πολλάκις κλέπτῃ καὶ ἐπὶ πολλοῖς, ἐπιτίμιον ἔχει τὸ ἀδίκημα.

χα΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

χβ΄ 1131b Ὁ μοιχὸς οὐκ ἐνδέχεται μὴ ἁμαρτεῖν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

χγ΄ 1131b Ὁ δὲ κλέπτης τοιοῦτόν ἐστι· τὸ μὲν τοῦ πράγματος ἁμάρτημα ἄμοιρον ἐστὶ καὶ ἀπαθὲς ἀδικίας· ἐὰν δὲ καὶ ἐπιμένῃ τῷ ἔθει καὶ πολλάκις κλέπτῃ καὶ ἐπὶ πολλοῖς, ἐπιτίμιον ἔχει τὸ ἀδίκημα.

χδ΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

χε΄ 1131b μόνον ἁμαρτίαν. ὅτι οὐ τὸ μοιχεύειν ἀδικεῖν ἐστὶν ἀλλὰ τὸ ἑκόντα μοιχεύειν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

χϛ΄ 1131b Τὸ γὰρ ἀνήνατον οὐ νοεῖ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῷ ἀνάγκην ἔχειν τὸν ἄνδρα τὸν τοιοῦτον· χάριν γὰρ τῶν τοιούτων ἐστὶ τὸ ἀνήνατον· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

χζ΄ 1131b μέχρι τοῦ ὁ ἑκὼν ἄρα ἀδικήσει τὴν ἀμαρτίαν. ἴσως τὸν οἰκεῖον ἀδικήσει καὶ ἑκὼν ἀδικήσει καὶ ἀδικήσει ἑκών· τί οὖν διαφέρει ἀδικεῖν ἑκόντα ἢ ἄκοντα; ἢ οὐδὲν διαφέρει πρὸς τὸ ἀδικεῖν· πρὸς δὲ τὸ ἀδικεῖν διαφέρει· ἐν γὰρ τοῖς ἑκουσίοις ἀδικήμασιν ἐστὶ καὶ ἡ μοχθηρία καὶ ἡ ἀκρασία· ἐν τοῖς ἀκουσίοις δὲ οὐδέτερον· οὐ γὰρ ἀδικεῖ ὁ ἄκων ἀδικῶν· ἀλλ' οὐδὲ ἁμαρτάνει· τὸ γὰρ ἁμαρτάνειν πλάγιόν τι ἐστὶ τοῦ ἀδικεῖν.

χη΄ 1131b Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πλείονος ἕνεκα ἐνίοτε τοῦ ἐλάττονος ἁμαρτάνει· τοῦ ὄντος ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

χθ΄ 1131b Ὁ μοιχὸς οὐκ ἐνδέχεται μὴ ἁμαρτεῖν· ἐν τοῖς ἐπιλοίποις.

ψ΄ 1131b Ὁ δὲ κλέπτης τοιοῦτόν ἐστι· τὸ μὲν τοῦ πράγματος ἁμάρτημα ἄμοιρον ἐστὶ καὶ ἀπαθὲς ἀδικίας· ἐὰν δὲ καὶ ἐπιμένῃ τῷ ἔθει καὶ πολλάκις κλέπτῃ κα

σαρκὸς ἁμαρτίαν ὁμοίωμα τοῦ λοιπὸν ἁμαρτίαν γὰρ
ἁμαρτίαν λέγει αὐτὴν ἀπὸ ὁμοιώματος σαρκὸς οὐ γὰρ ἐγράφη
φησὶν ὁ λόγος ἐν τούτῳ μαρτία αὐτοῦ τὸ δὲ λέγειν αὐτὸν ἁμαρ-
τίας τὴν αἰτίαν τῆς ἁμαρτίας δηλοῖ ὅτι δι' αὐτὸν λελύκασιν ἁμαρ-
τίαν ἀποστέλλων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ὁ πατὴρ κατέκρινε τὴν
ἁμαρτίαν ἀποστείλας τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ὁμοιώματι
σαρκὸς ἁμαρτίας φησίν.

ἵνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς
μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.

τὸ δίκαιον τοῦ νόμου ἁμαρτίαν φησὶν εἶναι τὸν θάνατον
ὁμοιοπαθὲς μέν ἐστι καὶ τοῦτο τῷ ἁμαρτίᾳ ἀλλ' οὐ τὸ αὐτό
ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἁμαρτίας ἕνεκεν τοῦτο δὲ δικαίου ἀνταπόδοσις
ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐπὶ κολάσει τοῦτο δὲ ἐπὶ ἀνταποδόσει
ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐπὶ ἀπωλείᾳ τοῦτο δὲ ἐπὶ σωτηρίᾳ
ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐπὶ ἀδικίᾳ τοῦτο δὲ ἐπὶ δικαιοσύνῃ
ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐπὶ ἁμαρτίᾳ τοῦτο δὲ ἐπὶ ἀφέσει ἁμαρτιῶν
ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐπὶ ἀπωλείᾳ τοῦτο δὲ ἐπὶ ζωῇ αἰωνίῳ
ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐπὶ ἀπωλείᾳ τοῦτο δὲ ἐπὶ σωτηρίᾳ
ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐπὶ ἀπωλείᾳ τοῦτο δὲ ἐπὶ ζωῇ αἰωνί

ιδ ιε ις ιζ ιη κατ᾽ αὐτῶν ἐπλεονέκτησας. καὶ τοῦτο τὸ ῥῆμα
ἐπὶ τῶν πλεονεκτούντων τίθεται. ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν πλη-
ρωμάτων τῶν ἐπιθυμιῶν. πρὸς ὃ καὶ ἄλλο τι ἐπιφέρει
ὁ ἀπόστολος· τὴν δὲ ἰδίαν ἀγάπην οὐκ ἔχω, φησίν· ἐπὶ πλέον
γὰρ ἐμοῦ ἐπλεονέκτησαν. ἐπὶ πλέον δὲ ἐπλεονέκτησαν
οὐ τῇ ἀγάπῃ τῇ πρὸς τὸν θεὸν ἀλλὰ τῇ πρὸς τὸν πλησίον.
ἐπὶ πλέον γὰρ ἐμοῦ ἐπλεονέκτησαν οὐ τῇ ἀγάπῃ τῇ πρὸς
τὸν θεὸν ἀλλὰ τῇ πρὸς τὸν πλησίον. ἐπὶ πλέον γὰρ ἐμοῦ
ἐπλεονέκτησαν οὐ τῇ ἀγάπῃ τῇ πρὸς τὸν θεὸν ἀλλὰ τῇ
πρὸς τὸν πλησίον. ἐπὶ πλέον γὰρ ἐμοῦ ἐπλεονέκτησαν
οὐ τῇ ἀγάπῃ τῇ πρὸς τὸν θεὸν ἀλλὰ τῇ πρὸς τὸν πλησίον.

ιθ κ κα κβ κγ κδ κε κς κζ κη κθ λ λα λβ λγ λδ λε λς λζ λη λθ μ μα μβ μγ μδ με μς μζ μη μθ ν να νβ νγ νδ νε νς νζ νη νθ ξ ξα ξβ ξγ ξδ ξε ξς ξζ ξη ξθ ο οα οβ ογ οδ οε ος οζ οη οθ π πα πβ πγ πδ πε πς πζ πη πθ ρ ρα ρβ ργ ρδ ρε ρς ρζ ρη ρθ σ σα σβ σγ σδ σε σς σζ ση σθ τ τα τβ τγ τδ τε τς τζ τη τθ υ υα υβ υγ υδ υε υς υζ υη υθ φ φα φβ φγ φδ φε φς φζ φη φθ χ χα χβ χγ χδ χε χς χζ χη χθ ψ ψα ψβ ψγ ψδ ψε ψς ψζ ψη ψθ ω ωα ωβ ωγ ωδ ωε ως ωζ ωη ωθ

ὠφελοῦσαι κοινωνήσωμεν. ἀμέτοχα μὴ ἀφεκτὰ μὴ τοῖς ἀφ-
θάρτοις ἡμῶν.

πιζ ιβ ΟΥΔΕΝΑΤΟΝ ΤΟΙΣ ΧΥ ΚΑΙΝΩΝΙΚΑΙ ΤΑΠΑΝΤΩΝ ΑΠΩΝ ΕΙΡΗΝΕΥΟΝΤΕΣ
ΜΗΔΕ ΑΥΤΟΝΕΙΣ ΚΑΙΣΟΥΝΤΙΤΑΓΑΠΗΤΟΙ

πιζ ιβ ΟΥ ΤΟΙΝΥΝ ΔΥΝΑΤΟΝ ΕΣΤΙ ΤΑΡΑ ΤΟΥ ΟΥΔΕΝΟΣ ΟΥ ΟΡΩ ΤΑΜΑΘΗΤΑΣ
ΜΕΙΖΟΝΑ ΤΟΣΟΝ ΗΤΟ ΤΑΜΑΘΗΤΑΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΜΟΙΟΝ ΑΥΤΩ

πιζ ιβ ΑΛΛΑ ΔΙΤΙΤΟΠΟΝ ΤΗΣ ΟΡΓΗΣ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΓΑΡ ΤΑΙΣ ΓΡΑΦΑΙΣ ΚΑΙ ΕΣΤΙ
ΓΩΛΑΝΤΑ ΠΑΣΙ ΩΣ ΕΓΓΥΣ

πιζ ιβ ΤΑΥΤΑ ΟΥΝ ΟΡΓΗ· ΗΤΙΝΑ ΤΟΥΣ ΥΦ ΗΜΩΝ ΟΥΔΕΝΑ ΜΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΤΟΒΑΠΤΙΣΜΑ
ΙΔΕΜΟΔΑΜΗ ΕΛΗΘΕΝ ΟΛΩΣ ΓΑΡ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΥΤΟΥ ΧΑΡΙΝ
ΜΕΛΕΤΗ ΜΕΓΑ ΤΟ ΜΕΤΑΝΟΕΙΝ ΔΙΔΟΣΘΑΙ ΤΟΙΣ ΜΕΤΑΝΟΟΥΣΙΝ ΑΦΗΝΑΡΑΣΤΟΣ ΜΗ
ΑΜΕΡΙΜΝΗΣΘΗΝΑΙ· Ο ΘΕΟΣ ΓΑΡ ΕΝΙ ΕΚΑΣΤΩ ΣΥΝΕΧΩΡΗΣΕ ΤΟΥ ΜΕΤΑΝΟΕΙΝ
ΩΣΤΕ ΕΒΟΥΛΕΤΟ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΟΙΟΝΕΙ ΤΙ ΜΗΝΥΣΑΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ
ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΑΡΤΥΡΙΑΝ ΑΥΘΙΣ ΗΓΑΓΕΝ
ΑΛΛΑ ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΕΧΡΗΣΑΝ ΨΩΜΙΖΕΙΝ ΤΟΝ ΕΝΑΝΙΑ
ΠΟΙΟΥΝΤΑ ΤΟΥΤΟ ΡΗΤΟΙΩΝΑ ΟΝ ΦΡΑΣΙΝ ΑΠΡΟΣΕΙΡΕΓ
ΠΙΤΗΝ ΙΣΙΦΑΛΗΝΑΥΤΟΥ.

πιζ ιβ ΕΙΤΟΙ ΤΟ ΜΕΙΖΟΝ ΑΥΤΟΥΣ Ο ΜΟΙΟΜΟΔΟΞΟΣ ΟΣΟΙ ΡΟΙ ΤΙ ΜΕΓΑ ΦΗΣΙ ΜΟ ΤΙΔΗ
ΜΕΝΟΣ ΜΟΔΟΥ ΓΑΡ ΑΥΤΟΥΣ ΜΟΝΟΥ ΜΑΛΛΟΝ ΩΦΕΛΟΥΣΙΝ ΟΙ ΔΑΓΑΡ Ο ΤΙ ΑΝ
ΘΗΡΙΟΜΟΡΦΟΣ Ο ΕΧΘΡΟΣ ΚΑΙ ΜΥΡΙΑΚΙΣ ΙΣΟΜΟΙΡΟΣ ΤΥΧΟΥΣΗΣ Ο ΗΔΥΜΕ
ΜΟΣ ΦΑΜΕΝ ΖΗΜΙΟΥΣΘΑΙ ΤΟΥΣ ΔΩΤΙ ΖΗΜΙΟΥ ΟΥΔΕΝΑ ΤΟΣΟΥΤΟΙΣ ΟΣΟΥΤΙΝΑΣ
ΑΝ ΜΗ ΟΜΟΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΔΟΝΤΟΣ ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΠΟΙΗΣΗ ΤΟ ΔΕ ΟΜΟΙΟΝ ΟΥΔΕΝΙ ΤΩΝ
ΡΟΣ ΟΣΑ ΡΟΥΣΙ ΣΟΥΣΘΑΙ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΦΥΣΙΝ ΑΥΤΟΥ.

ΜΗΝΙΣΩΝ ΠΟΤΟΥ ΙΣΧΥΟΥ ΑΛΛΑ ΜΗ ΙΣΑ ΔΙΝΩΝ ΤΟΙΣ ΙΣΧΥΟΥΣΙΝ
ΗΡΚΕΣΕΝ ΟΣΟΝ ΗΡΚΕΣΕ ΤΟ ΜΗ ΔΕΔΩΚΕΝΑΙ ΤΟΙΑΥΤΗΝ ΑΡΟΥΡΑΝ ΟΙΟΝ
ΠΑΛΙΝ ΨΥΧΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΕΝΕΡΓΟΥΣΑΣ ΠΟΤΕ ΛΕΓΕΙ ΤΩ
ΑΡΧΟΜΕΝΑΣ ΤΗΝ ΑΡΟΣΙΑΡΧΟΜΕΝΑΣ ΤΑΥΤΗΝ ΩΣΟΙΣ ΤΑΥΤΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ
ΑΣΟΥΣ ΕΒΟΥΛΕΤΟ ΑΜΑΡΤΗΣΟΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΙΣΟΤΙΜΙΑΣ ΟΜΟΙΟΤΑΤΟΣ ΧΩ ΤΟΥΣΑΣ
ΡΕΘΗ ΑΥΤΟΥΜΟΝΟΥΣ ΟΝΤΑΣ ΟΝΑΝΤΡΟΜΟΝ ΔΗ ΖΗΜΙΟΥΣΘΑΙ ΑΜΦΟΤΕΡΟΥΣ
ΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ ΥΠΕΛΤΟΥ.

ΟΥΤΑΡ ΕΣΤΙΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΕΙ ΜΗ ΑΠΟΝ ΔΙΔΟΥΣΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥΤΕ ΤΑΓΜΕ
ΝΑΙ ΕΙΤΙΝ.

ΟΥ ΔΕΙΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΑΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣ ΜΟΝΟΜΑΡΤΗΣ ΚΑΙ ΑΦΗΛΙΣ ΜΕΝΟΣ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΤΟΛΜΗ-
ΣΑΣ ΚΟΜΠΑΣΑΙ ΔΟΚΕΙ ΜΗΝΟΣ ΟΥ ΤΟΛΜΗΣΑΣ ΟΥΔΕ ΣΥΜΠΑΣΧΕΙΝ ΤΟΙΣ ΠΑ-
ΘΟΥΣΙ ΤΟΥ ΜΕΛΟΥΣ ΑΠΡΟΣΗΚΤΗΣΕΙΕΝ ΑΥΤΟΥ.

Ο ΤΑΜΑΘΗΤΗΣ ΤΟΥ ΧΥ ΟΥΔΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΣΤΙ ΜΕΙΖΩΝ ΟΥΔΕ ΤΟΣΟΥΤΟΣ ΟΣΟΣ
ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΤΟΥ ΚΥ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ
ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ ΤΟΥ ΘΥ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ
ΑΡΧΑΓΓΕΛΩΝ ΤΟΥ ΘΥ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΘΡΟΝΩΝ
ΤΟΥ ΘΥ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΘΥ
ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΕΞΟΥΣΙΩΝ ΤΟΥ ΘΥ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥ-
ΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΘΥ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ
ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΚΕΡΟΥΒΙΜ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΣΕΡΑΦΙΜ
ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ
ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟ-
ΦΗΤΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ
ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ
ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ
ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ
ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΕΥΑΓ-
ΓΕΛΙΣΤΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ
ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ
ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΟΥΔΕ-
ΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ
ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ
ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΟΣΙΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ
ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ
ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ
ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΟΣΟΣ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

ἐν τοῖς ἁρπαγεῖσιν λειτουργεῖν διὰ παντός.

λιηερ Ὁ μὲν οὖν τοιοῦτος ἀγὼν ἡμῖν ἐστω θεμιτὸς ὑπὲρ αὐτῶν ἀγωνίσασθαι τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει τῇ ἐπουρανίῳ Ἱερουσαλήμ· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων τῶν ἀπογεγραμμένων ἐν οὐρανοῖς· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἀγγέλων· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἀρχαγγέλων· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἐξουσιῶν· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν θρόνων· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν κυριοτήτων· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἀρχῶν· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἐξουσιῶν· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν δυνάμεων· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν χερουβὶμ καὶ τῶν σεραφίμ· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν τροχῶν καὶ τῶν ὀφθαλμῶν· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων ζῴων· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων τῶν ἁγίων· ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων

ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ λειτουργοῦσιν αὐτῷ.

λιτερ Ὁ δὲ λόγος τοῦ οὖν τόμου ἐστὶν ἁπλοῦς· ἡγεῖται ὁ θεσμοθέτης τοῦ μὴ
τὰ αὐτὰ πάντα μάχεσθαι τοῖς ἐξ οὐσίας ἀμφότερα· ἐξ αὐτοῦ γὰρ ὁ λόγος
θεσπίζει οὐδαμῶς ἀλλήλοις ἐναντία· ὁ δὲ λόγος ἐστὶ θεοῦ σωτηρία· θεὸς δὲ οἱ ἅγιοι
οἱ προφῆται· θεὸς δὲ τὰ ἀγαθὰ ἅπαντα· τοῦτο μὲν οὖν ἀπαράβατον
θεσμὸν ὑποθήκης εἰς οὐρανὸν· ὁ τοίνυν θεσμὸς τοῖς ἐξ οὐσίας ἀμφοτέροις
μήπω τὰ φῶτα ἐπιφῆναι ὁ φωτίζεται καὶ τῶν σαρκικῶν ἀμφοτέρων καὶ
τὰ οὐ μαθοῦσιν αὐτοῖς καὶ οὐκ εἰδόσιν ἀλλ' ἁπλῶς τοῦ γήρως
θεσμὸν τὰ ἐξ ἁγίας κόμης ἀμφοτέροις ἀπαρχόμενα τοῦ
ΜΗΚΕΤΙ λοιποῦ εἰς μῆκος ἀποτίθεσθαι καὶ τὰ μὲν ἐξ οὐσίας ἀπαρχόμενα τοῦ
ΜΗ ἐρ τοῦ τὸ ἀσφαλὲς χωρὶς ὢν καὶ οὐκ ἀθέμιτος ἀσφαλείας
ἀπαρχόμενος τοῦ μὴ κόμης ἁγίας ἀποθέσθαι μηδὲ ἀποκείρασθαι.
ΝΗΚΕΤΙ ΛΟΠΟΝ ΟΥΝ ΛΕΓΩ ΚΑΙ ΥΜΙΝ ΤΟΙΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΑΣΙΝ.
ΝΕ ἐρ τὸ μὴ μόνον μὴ τὰ τῶν ἀσεβῶν δρᾶν τοὺς ἁγίους ἀλλὰ καὶ τὸ
μουσόρμου.
ΝΗΚΕΤΙ ΟΙ ΔΕ ΛΕΓΟΥΣΙΝ ΟΤΙ ἐρ χόμενοι προσεύξασθαι πληρώσατε τὴν ὁλοτελῆ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΝ ΛΕΓΟΜΕΝ.
ΝΗἐρ ὡσαύτως δὲ καὶ ὅτι ἐρ χόμενος ὁ τομαὶ ὑμᾶς ὅτι ἀσεβῶν ὑδοὺ
μουμτὸν καὶ ἀμόμητον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ μυρί ὠφελίμων ἀγαθῶν
τῶν ἁπάντων αἴτιον καὶ τοῦ τοῦδε προσώπου ὑμνουμένου
τὸ πρόσωπον ἀπαράβατον φυλάττειν τοῖς τοιούτοις ἀγαθοῖς.
ΝΗΚΕΤΙ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΔΕ ΥΜΑΣ ΑΔΕΛΦΟΙ ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΥ ΗΜΩΝ ΤΟΥ ΧΥ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑ
ΠΗΣ ΤΟΥ ΠΝΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΑΣΘΑΙ ΜΟΙ ἐΝ ΤΑΙΣ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙΣ ὑΠΕΡ ΕΜΟΥ ΠΡΟΘΥ
ΜΕἐρ ὡσαύτως δὲ καὶ ὑμᾶς παρακαλῶ καὶ οὐδαμοῦ μὴ μνησθῆναι τοῦ
ὑμᾶς τὰ αὐτὰ λέγειν ἐμοὶ καὶ ὑμῖν μὴ οὐ τὰ αὐτὰ ἀμφοτέροις
ἡμῖν ἀλλὰ καὶ ἀσθενεστέρους ἡμᾶς ὄντας καὶ ἐν τῷ σώματι
ἀπόντας ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πνεύματι παρόντας ἐν τῷ ἁγίῳ
ΝΗΚΕΤΙ ΠΝΙ ΑΓΑΠΗΣΑΤΕ ΜΕ ΟΤΙ ΕΙΠΟΝ ΥΜΙΝ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΕΝΤΥΓΧΑΝΟΝΤΕΣ ΜΟΙ
ΝΗἐρ ἵνα μὴ ἐν τῷ ἀγάπῃ ὑμῶν ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἐν τῷ ἀληθείᾳ
ΝΗΚΕΤΙ ΕΝΤΟΛΗΝ ΚΑΙΝΗΝ ΔΙΔΩΜΙ ΥΜΙΝ ΙΝΑ ΑΓΑΠΗΤΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΚΑΘΩΣ ἠΓΑΠΗΣΑ
ΝΗἐρ ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους ἐν τῷ ἀγάπῃ τοῦ ἁγίου
πνεύματος ἐν τῷ ἀληθείᾳ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἐν τῷ ἀληθείᾳ
ΝΗΚΕΤΙ ΕΙ ΓΑΡ ΤΟΙΣ ΠΝΙΚΟΙΣ ΑΝΤΙΝΕΙΣΑΙ ΤΟΛΜΗΣΕΙ ΤΙΣ ἐΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΠΡΩΤΟΣ ΤΩΝ
ἐΝΤΕΡΟΓΕΝΗΣΗΣΕΙ ἐΝ ΤΟΙΣ ΚΑΤΑ ΧΑΛΑΙΟΦΡΟΝΕΙΣΘΑΙ ΤΩΝ
ΝΗἐρ οὐκ ἐξ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀλλὰ ἐξ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀλλὰ ἐξ ἀφ' ἑαυτοῦ ἀλλὰ ἐξ ἀφ' ἑαυτοῦ
ἀπολοῦσθαι τοῦ σαρκὸς ἀλλὰ τοῦ σαρκὸς καὶ τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ
τοῦ σαρκὸς ἀλλὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀλλὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος
ΝΗΚΕΤΙ ἐΙ ΓΑΡ ΤΟΙΣ ΠΝΙΚΟΙΣ ΑΝΤΙΝΕΙΣΑΙ ΤΟΛΜΗΣΕΙ ΤΙΣ ἐΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΠΡΩΤΟΣ ΤΩΝ

Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν σατανᾶν ὑποτὸν τοὺς
πόδας ὑμῶν ἐν τάχει. ἡ χάρις τοῦ κυ ἡμῶν Ἰυ χυ μεθ' ὑμῶν.
ἀσπάζεται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός μου καὶ Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ
Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου. ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος ὁ γρά-
ψας τὴν ἐπιστολὴν ἐν κυ. ἀσπάζεται ὑμᾶς Γάϊος ξένος μου καὶ
ὅλης τῆς ἐκκλησίας. ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἔραστος ὁ οἰκονόμος τῆς
πόλεως καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός.

Τῷ δὲ δυναμένῳ στηρίξαι ὑμᾶς κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου
καὶ τὸ κήρυγμα Ἰυ χυ κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις
αἰωνίοις σεσιγημένου

τοῦτο δὲ τὸ αὐτὸ τοῦ διὰ προφητῶν γραφὰς κατ' ἐπιταγὴν
τοῦ αἰωνίου θεοῦ εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη
γνωρισθέντος

μόνῳ σοφῷ θεῷ διὰ Ἰυ χυ ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
ἀμήν.

ἐν χαρᾷ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος θεοῦ συναναπαύσωμαι ὑμῖν.
τοῦτο γάρ ἐστιν ἡμῶν καύχημα τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν
ὅτι ἐν ἁπλότητι καρδίας καὶ εἰλικρινείᾳ θεοῦ οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ
ἀλλ' ἐν χάριτι θεοῦ ἀνεστράφημεν ἐν τῷ κόσμῳ περισσοτέρως δὲ
πρὸς ὑμᾶς. οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ' ἢ ἃ ἀναγινώσκετε ἢ καὶ
ἐπιγινώσκετε. ἐλπίζω δὲ ὅτι ἕως τέλους ἐπιγνώσεσθε καθὼς καὶ
ἐπέγνωτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους ὅτι καύχημα ὑμῶν ἐσμεν καθάπερ καὶ
ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυ ἡμῶν Ἰυ χυ. καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει
ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν τὸ πρότερον ἵνα δευτέραν χάριν σχῆτε
καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας
ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν.
τοῦτο οὖν βουλευσάμενος μὴ ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην ἢ ἃ βουλεύομαι
κατὰ σάρκα βουλεύομαι ἵνα ᾖ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὒ οὔ.
πιστὸς δὲ ὁ θεὸς ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ.
ὁ γὰρ τοῦ θεοῦ υἱὸς Ἰυ χς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς δι' ἐμοῦ καὶ
Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὔ ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ
γέγονεν. ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι θεοῦ ἐν αὐτῷ τὸ ναί. διὸ καὶ δι' αὐτοῦ
τὸ ἀμὴν τῷ θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν. ὁ δὲ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς
Ἰυ χν καὶ χρίσας ἡμᾶς θεός ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν
ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν
θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι
ἦλθον εἰς Κόρινθον οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως ἀλλὰ συνερ-
γοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν τῇ γὰρ πίστει ἑστήκατε. ἔκρινα δὲ ἐμαυτῷ
τοῦτο τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν. εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς
καὶ τίς ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; καὶ ἔγραψα τοῦτο
αὐτὸ ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην σχῶ ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν πεποιθὼς ἐπὶ
πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστιν. ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως
καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων οὐχ ἵνα λυπηθῆτε
ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς. εἰ δέ τις
λελύπηκεν οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν ἀλλὰ ἀπὸ μέρους ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας
ὑμᾶς. ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων ὥστε
τοὐναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι μήπως τῇ περισ-
σοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος. διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς
αὐτὸν ἀγάπην. εἰς γὰρ τοῦτο καὶ ἔγραψα ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν εἰ εἰς
πάντα ὑπήκοοί ἐστε. ᾧ δέ τι χαρίζεσθε κἀγώ καὶ γὰρ ἐγὼ ὃ κεχάρισμαι
εἴ τι κεχάρισμαι δι' ὑμᾶς ἐν προσώπῳ Ἰυ χυ ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν
ὑπὸ τοῦ σατανᾶ οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν
Τρῳάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ χυ καὶ θύρας μοι ἀνεῳγμένης ἐν κυ οὐκ
ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου τῷ μὴ εὑρεῖν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου
ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐτοῖς ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν. τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ
πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Ἰυ χν καὶ τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσεως
αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντὶ τόπῳ ὅτι χν εὐωδία ἐσμὲν τῷ θεῷ
ἐν τοῖς σῳζομένοις καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις. οἷς μὲν ὀσμὴ ἐκ θανάτου
εἰς θάνατον οἷς δὲ ὀσμὴ ἐκ ζωῆς εἰς ζωήν. καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός;
οὐ γάρ ἐσμεν ὡς οἱ πολλοὶ καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἀλλ' ὡς ἐξ
εἰλικρινείας ἀλλ' ὡς ἐκ θεοῦ κατέναντι θεοῦ ἐν χυ λαλοῦμεν.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Α

Πάσαν προσευχομένην προφητεύουσαν ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ κατ-
αισχύνει τὴν κεφαλὴν ἑαυτῆς. ἓν γάρ ἐστιν καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρη-
μένῃ· εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή, καὶ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν
γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι, κατακαλυπτέσθω.

ὁ γὰρ μὴ ἔχων τὸν μικρὸν δάκτυλον διαφορὰν ἔχει πρὸς τὸν ἔχοντα τοσαύτην ὅσην ἂν ἔχοι καὶ ὁ μὴ ἔχων τὸν μέγαν πρὸς τὸν ἔχοντα· ὁρᾶς ὅσῳ αὐτοὺς παραμυθῇ τὰ μέσα· ὅσον γὰρ τὸ τοῦτο συμφέρομεν· τὸ γὰρ τοσοῦτος μακρὸς διαφέρουσι· τοῦτο μεταξὺ τοῖς ἔσχατοις ἐστί μακρ.

ΝΥΝΙΑΙΤΙΟΥΤΟΥΤΟΛΕΓΕΙΝΕΝΙΣΧΥΟΝΤΑΝΤΩΝΕΠΙΤΩΝΩΝΙΑ
ΤΙΚΑΙΟΥΤΩΣΗΘΕΙΑΝΕΧΕΙΝΤΑΠΑΡΑΤΗΣΜΕΣΟΥ ΠΟΥΤΟΣΩ
ΝΥΝΙΑΙΠΟΛΛΑΧΟΥΤΩΝΕΠΙΤΩΝΩΝΙΑ

ταμμὴ τὸν τοῦ δακτύλου μοι μὴ ἀφορᾷ τὸ μέτρον ἡ γραμμὴ τὸ οὐ τοσοῦτος ἀπὸ μεγάλου μὲν δάκτυλου τοσοῦτος ἐλάττων ἀπὸ δὲ τοῦ μικροῦ τοσοῦτος ὑπερέχων ἀλλὰ τοσοῦτος ἀπὸ μὲν τοῦ μεγάλου ἐλάττων ἀπὸ δὲ τοῦ μικροῦ ὑπερέχων· ὡς γὰρ συμφέρομεν ἀλλήλοις οὕτω καὶ τὸ ἀσύμφορον.

ὁ αὐτὸς λόγος καὶ τοῖς ἀσυμφόροις· τὸ οὐ τοσοῦτος ἀπὸ τοῦ μικροῦ ὑπερέχων ἀλλὰ τοσοῦτος ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἐλάττων· τὸ γὰρ ἀσύμφορον ἐν τῷ ἐλάττονι καὶ ὑπερέχειν ἐστί· καὶ τὸ μὲν ἐλάττων τοῦ μεγάλου ἐστὶ τὸ δὲ ὑπερέχων τοῦ μικροῦ· ἀλλὰ

συνηνπερισσοτεραν εχει τα δεφυσηι μονα ημων ου χρειαν
εχει αλλα λοθος·

και εφαρμοσαι μορια τι θησιν· ραστο τουχρησαι τα μεζονα τω
θματοιμαι· αλλ ο τι και τω μικροχρησαι· ορα δε ο ποσοι εισι τω μορι
μα τα δεμια τα δε ουκ ουτα δε θησιν· ο τα μεν θαμα γκαια· ουδε τι προσ
θησιν· τα δε ολως ουκ τα δε θησιν· ο τα μεν θαμα γκαια· ουδε τι προσ
θησιν· τα δε ολως ουκ τα δε θησιν· ο τα μεν θαμα γκαια· ουδε τι προσ
τι γαρ τω μορι ω τω μεγεθει τι και αλλο προσ θησιν· ει μη ωρα
λης· αλλ ο μοι οκ χρησιμα γκαια τι και ποιησαι δε ποσι αν δ ματου τοι και
οι μοι ο θεν αι ρομεν· τουτεστι τα δε κρο τηρια ζομενα τα μεν
μη και ποιουν τα δε θυμοει δουσ ποιαζουσι· δτο τοι ουν ο γκη
μου μενο μενουσ· και αι τη φυσει σαυξανο μενα· αλλ εκπιπτ
τοι α ι ω ματοι· οι τουθ υ τα δε λλειπουρ γηματα δε ι και πτομε τα·
ω αυξη γαρ τα οι μω ποιοι δ ματουσ μεθυπο μενα· και α τη ρησα πο
και τη φυσει τουτω μεν δ ματοσ μοι χθουμενα· ουτω και τα
μεν τη ταυτα αι σχρα δ ματο μοι ουδ ματοσ ουδε αι τοις ουδε αι τοις
χρω μενουσ· αλλ ου και χρη ων· ουγαρ τη φυσει τουτω δ ματοσ
και α μαρτια συγκλεισ θη ναι· αλλ εκπο της προσ θηκησ γι
νεται τουτο μεν ματοσ το αρμονι κον·

CYNEICEPXCENTΩCWMA·

ὁδουμοι βραδυ· ουκ αφ ι κεν τουσ τι μο τερον φαινο μενουσ·

TOYCTEPOYMENΩNΠΕΡΙCCOTEPANΔOYCTIMHN·

θασ δηγαρ και ασ μμετα ραμυθιασ τυχο μι σθουσ τουσ θ
λαττον ραμενον τασ δε ημισυ μο ι μαλλον δε ι μενα· τον αρ υθ
ρουμενα φησιν τι μειωσ ορισο τεραμ δ ουλουν·

INAMHEI·CXICMAENTΩCWMATI·ΑΛΛΑΤΟΑΥΤΟΥΠΕΡΑΛΛΗΛΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΩCIN·ΤΑΜΕΛΗ·ΚΑΙΕΙΤΕΠΑCXEIENΜΕΛΟC·CYMΠΑC
ΧΕΠΑΝΤΑΤΑΜΕΛΗ·ΕΙΤΕΔΟΞΑΖΕΤΑΙΕΝΜΕΛΟC·CYΓΧΑΙΡΕΙ
ΠΑΝΤΑΤΑΜΕΛΗ·

τομεν γαρ τηαυτοσ τορασ τι μεν· α ποδοθουμενα τουσ υμ
φερομενουσ κατα τυπουσ τοι μαμεν εχισμα τα μερων·
αμ τα γαρ ο φθαλμοσ· αμ τερισ· δυ ατηφασι· τουτ ο ιδιον τουσυμβαι νου
τωθη τασσ ο φθαλμοσ ουδ ακ ουσ τικον· αμ δ ου· του μεν τοσ
θαι μα υραυλικα· αμ δ ακοη· και ορασισ υγι αν θασα
μησ· τα χθασσ·

ΥΜΕΙCΔΕΕCTECΩMAXΥ·

ὁ δε υμειμεν ουδε τα σωμα· τοσ μαλλον τουχυ·

|CΧΙΜΕΛΗΕΙCΜΕΡΟΣ·

δια λελειμ μενα· ι σαρι θμω μεν φησιν· μερουσ· αλλ ου τι πα σαρ τα χουσ θαι λειμ μενα·
ω σ ε δ ουκ ορο σαμ μουσ μονον· αλλα και ορουσ α σαρ τα· πα σαν
και α τα τη ωσ ι λεουμεν η ωσ· λελειμ μενα η ρημενα ουδ η τα μη και
οι ηγε ωαν του σω ματοσ·

|CΧΙΟΥΜΕΝΕΘΕΤΟ ΔΕΝΤΗΕΙCΚΛΗCΙΑ· ΠΡΩΤΟΝΑΠΟCΤΟΛΟΥC·

και α παρ ο γο μοισ ω σ τα· των χαρισμα των· και ορω τουσ δε τα τα
τουσ α ποσ τολουσ· οι και πα σα χουσι μ αι τοισ ε χου σι χαρισματ·

ΔΕΥΤΕΡΟΝΠΡΟΦΗΤΑC·

και γαρ εν τη εκ κλη σι α ε σ τουτοι προ φη τευουσι τον οι ο μο λο
γου σοκ αι οι μεταυτου·

ΤΡΙΤΟΝΔΙΔΑCΚΑΛΟΥC·

θεω σει και ποιουσ φησιν·

ΕΠΕΙΤΑΔΥΝΑΜΕΙC· ΕΠΕΙΤΑΧΑΡΙCΜΑΤΑΙΑΜΑΤΩΝ·

ὁ δυναμει μεν εχων· και ιο μοι ω σ η και ι ασθαι δ ωρα τα· ο δε χαρισμα
τα μα τα εχων· ουθεν α ποτου τουτο μον· ορο τα τα δε τουχαρισ
ματοσ τω ν ι αματων· τουτο τον τινα δη λο ποιησαι· μη γαρ
το ιατρευειν τουτο τον και τη ν θυσιασαι· η τα κτου ε κ του
ουτ ο μοι ως εχει του δυναμει σ θαι ποιειν·

ΑΝΤΙΛΗΨΕΙC·

το αμ τι λαμ βανε σθαι των α σθενουν·

ΚΥΒΕΡΝΗCΕΙC·

τουσ οι ο μο γενει ω σ και και τα λοιπα ε θ ε α τορ θω μα τα· ω σ τε
μα τ ι και ο γε· δη λουσ ο τι τα τουτω α μαρτ χου δεν θα υμα σ τα·

ΓΕΝΗΓΛΩCΩΝ·

ὑ ε τερομ τι θησιν ε βρα ι σμα γκα· δια ι ποι μα γκα· ε τερουσ δι δα σκα λουσ
αυτουσ μη δ ψυ σιουσ θαι·

ΜΗΠΑΝΤΕCΑΠΟCΤΟΛΟΙ·ΜΗΠΑΝΤΕCΠΡΟΦΗΤΑΙ·ΜΗΠΑΝΤΕC
ΔΙΔΑCΚΑΛΟΙ·ΜΗΠΑΝΤΕCΔΥΝΑΜΕΙC·ΜΗΠΑΝΤΕCΧΑΡΙCΜΑ
ΤΑΕΧΟΥCΙΝΙΑΜΑΤΩΝ·ΜΗΠΑΝΤΕCΓΛΩCCΑΙCΛΑΛΟΥCΙΝ·
ΜΗΠΑΝΤΕCΔΙΕΡΜΗΝΕΥΟΥCΙΝ·

τουσ δη δ ιου κω ν τα τα δ ε ου σα πα σα σ τα μ ε ι α δι α τι μο τα μ

ΖΗΛΟΥΤΑΙ ΤΑΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΑ ΜΕΙΖΟΝΑ· ΚΑΙ ΕΤΙ ΚΑΘ ΥΠΕΡΒΟΛΗΝ ΟΔΟΝ ΥΜΙΝ ΔΕΙΚΝΥΜΙ· ΕΝΤΑΥΘΑ ΕΓΩ ΟΥΚ ΕΙΜΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΛΑΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΓΕΛΩΝ· ΑΓΑΠΗΝ ΔΕ ΜΗ ΕΧΩ· ΓΕΓΟΝΑ ΧΑΛΚΟΣ ΗΧΩΝ ΗΧΟΥΜΒΑΛΟΝ ΑΛΑΛΑΖΩΝ· ΚΑΙ ΕΑΝ ΕΧΩ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΝ· ΚΑΙ ΙΔΩ ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΠΑΝΤΑ· ΚΑΙ ΠΑΣΑΝ ΓΝΩΣΙΝ· ΚΑΙ ΕΑΝ ΕΧΩ ΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ· ΩΣΤΕ ΟΡΕΙ ΜΕΘΙΣΤΑΝΕΙΝ· ΑΓΑΠΗΝ ΔΕ ΜΗ ΕΧΩ· ΟΥΔΕΝ ΕΙΜΙ· ΚΑΝ ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου· ΚΑΝ παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι· ΑΓΑΠΗΝ ΔΕ ΜΗ ΕΧΩ· ΟΥΔΕΝ ΩΦΕΛΟΥΜΑΙ·

ΟΥΤΟΣ ΟΥΝ ΜΕ ΛΟΓΙΖΕΣΘΩ ΩΣ ΥΠΗΡΕΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ ΘΕΟΥ· ΩΔΕ ΓΑΡ ΛΟΙΠΟΝ ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΙΣ ΙΝΑ ΠΙΣΤΟΣ ΤΙΣ ΕΥΡΕΘΗ· ΕΜΟΙ ΔΕ ΕΙΣ ΕΛΑΧΙΣΤΟΝ ΕΣΤΙΝ ΙΝΑ ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν ἀνακρίνω· οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύνοιδα· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με κύριός ἐστιν· ὥστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε· ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ κύριος ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους· καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἑκάστῳ ἀπὸ τοῦ θεοῦ·

ΤΑΥΤΑ ΔΕ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΕΤΕΣΧΗΜΑΤΙΣΑ ΔΙ' ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶ δι' ὑμᾶς· ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ἃ γέγραπται φρονεῖν· ἵνα μὴ εἷς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς φυσιοῦσθε κατὰ τοῦ ἑτέρου· τίς γάρ σε διακρίνει· τί δὲ ἔχεις ὃ οὐκ ἔλαβες· εἰ δὲ καὶ ἔλαβες τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβών· ἤδη κεκορεσμένοι ἐστέ· ἤδη ἐπλουτήσατε· χωρὶς ἡμῶν ἐβασιλεύσατε· καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε ἵνα καὶ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν· δοκῶ γάρ ὁ θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους· ὅτι θέατρον ἐγενήθημεν τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις· ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν· ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς· ὑμεῖς δὲ ἰσχυροί· ὑμεῖς ἔνδοξοι· ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι· ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν καὶ γυμνητεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα καὶ ἀστατοῦμεν· καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσίν· λοιδορούμενοι εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι ἀνεχόμεθα· βλασφημούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγενήθημεν πάντων περίψημα ἕως τοῦ νῦν·

ΟΥΚ ΕΝΤΡΕΠΩΝ ΥΜΑΣ ΓΡΑΦΩ ΤΑΥΤΑ· ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγαπητὰ νουθετῶ· ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγοὺς ἔχητε ἐν Χριστῷ ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα· παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς μιμηταί μου γίνεσθε· διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον ὅς ἐστιν τέκνον μου ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν κυρίῳ· ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδούς μου τὰς ἐν Χριστῷ καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω· ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς ἐφυσιώθησάν τινες· ἐλεύσομαι δὲ ταχέως πρὸς ὑμᾶς ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ· καὶ γνώσομαι οὐ τὸν λόγον τῶν πεφυσιωμένων ἀλλὰ τὴν δύναμιν· οὐ γὰρ ἐν λόγῳ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀλλ' ἐν δυνάμει· τί θέλετε ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύματί τε πραΰτητος·

ΟΛΩΣ ΑΚΟΥΕΤΑΙ ΕΝ ὑμῖν πορνεία· καὶ τοιαύτη πορνεία ἥτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομάζεται· ὥστε γυναῖκα τοῦ πατρός τινα ἔχειν· καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ· καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενθήσατε ἵνα ἀρθῇ ἐκ μέσου ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας· ἐγὼ μὲν γὰρ ὡς παρὼν τῷ σώματι ἀπὼν δὲ τῷ πνεύματι ἤδη κέκρικα ὡς παρὼν τὸν οὕτως τοῦτο κατεργασάμενον· ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος σὺν τῇ δυνάμει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ παραδοῦναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός· ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· οὐ καλὸν τὸ καύχημα ὑμῶν· οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ· ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ζύμην ἵνα ἦτε νέον φύραμα καθώς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ πάσχα ἡμῶν ἐτύθη Χριστός· ὥστε ἑορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας· ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας·

ΕΓΡΑΨΑ ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις· οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου ἢ τοῖς πλεονέκταις καὶ ἅρπαξιν ἢ εἰδωλολάτραις ἐπεί ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν· νῦν δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι ἐάν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ᾖ πόρνος ἢ πλεονέκτης ἢ εἰδωλολάτρης ἢ λοίδορος ἢ μέθυσος ἢ ἅρπαξ τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν· τί γάρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν· οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε· τοὺς δὲ ἔξω ὁ θεὸς κρινεῖ· ἐξάρατε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν·

ΤΟΛΜΑ τις ὑμῶν πρᾶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων· οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινοῦσιν· καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων· οὐκ οἴδατε ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν· μήτιγε βιωτικά· βιωτικὰ μὲν οὖν κριτήρια ἐὰν ἔχητε τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τούτους καθίζετε· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω· οὕτως οὐκ ἔνι ἐν ὑμῖν οὐδὲ εἷς σοφὸς ὃς δυνήσεται διακρῖναι ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ἀλλὰ ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων· ἤδη μὲν οὖν ὅλως ἥττημα ὑμῖν ἐστιν ὅτι κρίματα ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀδικεῖσθε· διὰ τί οὐχὶ μᾶλλον ἀποστερεῖσθε· ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε καὶ ἀποστερεῖτε καὶ τοῦτο ἀδελφούς·

ΟΥΚ ΟΙΔΑΤΕ ὅτι ἄδικοι θεοῦ βασιλείαν οὐ κληρονομήσουσιν· μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῖται οὔτε κλέπται οὔτε πλεονέκται οὐ μέθυσοι οὐ λοίδοροι οὐχ ἅρπαγες βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσουσιν· καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε· ἀλλὰ ἡγιάσθητε· ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ θεοῦ ἡμῶν·

ΠΑΝΤΑ μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπό τινος· τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει· τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ ἀλλὰ τῷ κυρίῳ καὶ ὁ κύριος τῷ σώματι· ὁ δὲ θεὸς καὶ τὸν κύριον ἤγειρεν καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστιν· ἆρας οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη· μὴ γένοιτο· ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἓν σῶμά ἐστιν· ἔσονται γάρ φησιν οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὁ δὲ κολλώμενος τῷ κυρίῳ ἓν πνεῦμά ἐστιν· φεύγετε τὴν πορνείαν· πᾶν ἁμάρτημα ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει· ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν ἁγίου πνεύματός ἐστιν οὗ ἔχετε ἀπὸ θεοῦ καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν· ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς· δοξάσατε δὴ τὸν θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν ἅτινά ἐστιν τοῦ θεοῦ·

ΠΕΡΙ ΔΕ ὧν ἐγράψατε μοι καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι· διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω καὶ ἑκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω· τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλὴν ἀποδιδότω· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί· ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ὁ ἀνήρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει ἀλλὰ ἡ γυνή· μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους εἰ μήτι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν ἵνα σχολάσητε τῇ προσευχῇ καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἦτε ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν· τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην οὐ κατ' ἐπιταγήν· θέλω δὲ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλὰ ἕκαστος ἴδιον ἔχει χάρισμα ἐκ θεοῦ ὁ μὲν οὕτως ὁ δὲ οὕτως· λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις καλὸν αὐτοῖς ἐὰν μείνωσιν ὡς κἀγώ· εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται γαμησάτωσαν· κρεῖττον γάρ ἐστιν γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι·

ΤΟΙΣ ΔΕ γεγαμηκόσιν παραγγέλλω οὐκ ἐγὼ ἀλλὰ ὁ κύριος γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρὸς μὴ χωρισθῆναι· ἐὰν δὲ καὶ χωρισθῇ μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω οὐχ ὁ κύριος· εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἄπιστον ἔχει καὶ αὕτη συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ μὴ ἀφιέτω αὐτήν· καὶ γυνὴ ἥτις ἀνδρὶ ἄπιστον ἔχει καὶ οὗτος συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς μὴ ἀφιέτω τὸν ἄνδρα· ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικὶ καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀδελφῷ· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστιν νῦν δὲ ἅγιά ἐστιν· εἰ δὲ ἄπιστος χωρίζεται χωριζέσθω· οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ θεός· τί γὰρ οἶδας γύναι εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις· ἢ τί οἶδας ἄνερ εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις·

ΕΙ ΜΗ ΕΚΑΣΤΩ ὡς ἐμέρισεν ὁ κύριος ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ θεός οὕτως περιπατείτω· καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι· περιτομὴ τις ἐκλήθη μὴ ἐπισπάσθω· ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη μὴ περιτεμνέσθω· ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστιν καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστιν ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν θεοῦ· ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ᾗ ἐκλήθη ἐν ταύτῃ μενέτω· δοῦλος ἐκλήθης μή σοι μελέτω· ἀλλὰ καὶ εἰ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι μᾶλλον χρῆσαι· ὁ γὰρ ἐν κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος ἀπελεύθερος κυρίου ἐστίν· ὁμοίως ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἐστιν Χριστοῦ· τιμῆς ἠγοράσθητε· μὴ γίνεσθε δοῦλοι ἀνθρώπων· ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη ἐν τούτῳ ἀδελφοί μενέτω παρὰ θεῷ·

ΠΕΡΙ ΔΕ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν κυρίου οὐκ ἔχω· γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἠλεημένος ὑπὸ κυρίου πιστὸς εἶναι· νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην· ὅτι καλὸν ἀνθρώπῳ τὸ οὕτως εἶναι· δέδεσαι γυναικί μὴ ζήτει λύσιν· λέλυσαι ἀπὸ γυναικός μὴ ζήτει γυναῖκα· ἐὰν δὲ καὶ γαμήσῃς οὐχ ἥμαρτες· καὶ ἐὰν γαμήσῃ ἡ παρθένος οὐχ ἥμαρτεν· θλῖψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἕξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι· τοῦτο δέ φημι ἀδελφοί ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἐστίν· τὸ λοιπὸν ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας ὡς μὴ ἔχοντες ὦσιν· καὶ οἱ κλαίοντες ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαίροντες ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγοράζοντες ὡς μὴ κατέχοντες· καὶ οἱ χρώμενοι τὸν κόσμον ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου· θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι· ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου πῶς ἀρέσῃ τῷ κυρίῳ· ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσῃ τῇ γυναικί· καὶ μεμέρισται· καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἄγαμος καὶ ἡ παρθένος μεριμνᾷ τὰ τοῦ κυρίου ἵνα ᾖ ἁγία καὶ τῷ σώματι καὶ τῷ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου πῶς ἀρέσῃ τῷ ἀνδρί· τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν σύμφορον λέγω οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλω ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχήμον καὶ εὐπάρεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως·

ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει ἐὰν ᾖ ὑπέρακμος καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι ὃ θέλει ποιείτω· οὐχ ἁμαρτάνει· γαμησάτωσαν· ὃς δὲ ἕστηκεν ἑδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ μὴ ἔχων ἀνάγκην ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιήσει· ὥστε καὶ ὁ γαμίζων τὴν ἑαυτοῦ παρθένον καλῶς ποιεῖ καὶ ὁ μὴ γαμίζων κρεῖσσον ποιήσει· γυνὴ δέδεται ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ ἐλευθέρα ἐστὶν ᾧ θέλει γαμηθῆναι μόνον ἐν κυρίῳ· μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτως μείνῃ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκῶ δὲ κἀγὼ πνεῦμα θεοῦ ἔχειν·

ΠΕΡΙ ΔΕ τῶν εἰδωλοθύτων οἴδαμεν ὅτι πάντες γνῶσιν ἔχομεν· ἡ γνῶσις φυσιοῖ ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ· εἴ τις δοκεῖ ἐγνωκέναι τι οὔπω ἔγνω καθὼς δεῖ γνῶναι· εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θεόν οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ· περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων οἴδαμεν ὅτι οὐδὲν εἴδωλον ἐν κόσμῳ καὶ ὅτι οὐδεὶς θεὸς εἰ μὴ εἷς· καὶ γὰρ εἴπερ εἰσὶν λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ εἴτε ἐπὶ γῆς ὥσπερ εἰσὶν θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί· ἀλλ' ἡμῖν εἷς θεὸς ὁ πατήρ ἐξ οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς δι' οὗ τὰ πάντα καὶ ἡμεῖς δι' αὐτοῦ· ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γνῶσις· τινὲς δὲ τῇ συνηθείᾳ ἕως ἄρτι τοῦ εἰδώλου ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν· καὶ ἡ συνείδησις αὐτῶν ἀσθενὴς οὖσα μολύνεται· βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παραστήσει τῷ θεῷ· οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα οὔτε ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν· βλέπετε δὲ μὴ πως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενέσιν· ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σὲ τὸν ἔχοντα γνῶσιν ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ τοῦ ἀσθενοῦς οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν· ἀπόλλυται γὰρ ὁ ἀσθενῶν ἐν τῇ σῇ γνώσει ὁ ἀδελφὸς δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν· οὕτως δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε· διὸ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω·

ΟΥΚ ΕΙΜΙ ἐλεύθερος· οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος· οὐχὶ Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἑόρακα· οὐχὶ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ· εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος ἀλλά γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ· ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστίν· μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν· μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ κυρίου καὶ Κηφᾶς· ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν μὴ ἐργάζεσθαι· τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ· τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει· ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει· μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ· ἢ καὶ ὁ νόμος ταῦτα οὐ λέγει· ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται οὐ κημώσεις βοῦν ἀλοῶντα· μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ θεῷ· ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη ὅτι ὀφείλει ἐπ' ἐλπίδι ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν καὶ ὁ ἀλοητὴς ἐπ' ἐλπίδι τοῦ μετέχειν· εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν· εἰ ἄλλοι τῆς ὑμῶν ἐξουσίας μετέχουσιν οὐ μᾶλλον ἡμεῖς· ἀλλ' οὐ κεχρήμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ ἀλλὰ πάντα στέγομεν ἵνα μὴ τινὰ ἐγκοπὴν δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ· οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι τὰ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν· οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται· οὕτως καὶ ὁ κύριος διέταξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν·

ΕΓΩ ΔΕ οὐδενὶ τούτων ἐχρησάμην· οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθανεῖν ἢ τὸ καύχημά μου οὐδεὶς κενώσει· ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι οὐκ ἔστιν μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ γάρ μοί ἐστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίσωμαι· εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων οἰκονομίαν πεπίστευμαι· τί οὖν μού ἐστιν ὁ μισθός· ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ· ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω· καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος ἵνα τοὺς ἀνόμους κερδήσω· ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ἀσθενής ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσιν γέγονα τὰ πάντα ἵνα πάντως τινὰς σώσω· πάντα δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι·

ΟΥΚ ΟΙΔΑΤΕ ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον· οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε· πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεύεται ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον· ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτως πυκτεύω ὡς οὐκ ἀέρα δέρων· ἀλλὰ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ μή πως ἄλλοις κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι·

ΟΥ ΘΕΛΩ ΔΕ ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον· καὶ πάντες εἰς τὸν Μωσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν βρῶμα ἔφαγον· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ἔπιον πόμα· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ πέτρα δὲ ἦν ὁ Χριστός· ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ θεός· κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησαν· μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε καθώς τινες αὐτῶν· ὡς γέγραπται ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀνέστησαν παίζειν· μηδὲ πορνεύωμεν καθώς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν καὶ ἔπεσαν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες· μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν κύριον καθώς τινες αὐτῶν ἐπείρασαν καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώλοντο· μηδὲ γογγύζετε καθάπερ τινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ· ταῦτα δὲ πάντα τυπικῶς συνέβαινεν ἐκείνοις ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντηκεν· ὥστε ὁ δοκῶν ἑστάναι βλεπέτω μὴ πέσῃ· πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ θεός ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν·

ΔΙΟ ΑΓΑΠΗΤΟΙ μου φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας· ὡς φρονίμοις λέγω κρίνατε ὑμεῖς ὃ φημι· τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἐστιν· τὸν ἄρτον ὃ

ἀβερ. ἰκαὶ γὰρ χρόνου τοῦ τοιούτου μνήμη τις μέχρι σοῦ διαπεσοῦσα καὶ
φανερὰ οἷς ἴσαμεν· καὶ νῦν ἀπαρχὴν αὐτοῦ χρῆναι θερίσματος μό-
νον ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν θημωνιασμὸν ἡμῖν ἐκφορᾶσθαι καὶ τοῦτο
ἐγὼ μὲν τὸ παρ' ὑμῶν ἀπαιτῶ· ὑμεῖς δὲ ὅτῳ ταῦτα
ῥᾴδιον οὕτω δοκεῖ τῷ μὴ δυναμένῳ ἀντιλέγειν ἀπο-
τίνειν· ἐγὼ δὲ καὶ ὑμῖν τὴν ἀπαρχὴν ἀφίημι καὶ τοῖς
ἄλλοις ἅπασιν ἀπὸ τοῦ παρ' ἐμοῦ τὸν χρόνον ἀπαιτῶν.

ἀγ|ισει χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ πρεσβείᾳ στεφανοῦντι καὶ φοινικίδα καὶ
ἵππον ἐπιτιθέντι καὶ ἄλλα ὅσα τοῖς ἐνδόξοις τῶν ἀνδρῶν
ἐν τῇ πατρίδι γίνεται· οὐ γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
τὸ ἔνδοξον ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἔξω τόποις ἐπιφανῆ τὸν
ἄνδρα ποιεῖ.

ἀδ|ερ. ἵνα δὲ μὴ καὶ ὑμῖν ἐπιτιμᾶν δόξω, ἐκεῖνο ὑπομνήσω ὃ καὶ
πρότερον εἶπον· ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ πόλει τῇ ὑμετέρᾳ
ἐπιδημῶν ἐτύγχανον, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τὸν ἐν τῷ θεάτρῳ
ἐλθὼν καὶ καθεσθεὶς ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων προεδρίᾳ
ἐθεώμην τοὺς ἀγωνιστάς· ἐπεὶ δὲ ἐκ τοῦ θεάτρου
ἐξῆλθον, ἐπὶ τὸν ἱππικὸν ἀγῶνα ἐβάδιζον· ἐπεὶ δὲ
καὶ ἐκεῖθεν ἀπῆλθον, ἐπὶ τὸν ἐν τῷ σταδίῳ ἐπορευό-
μην· ἐπεὶ δὲ καὶ ἐκεῖθεν ἀπῆλθον, ἐπὶ τὸν ἐν τῷ
ἱππικῷ ἐβάδιζον· ἐπεὶ δὲ καὶ ἐκεῖθεν ἀπῆλθον, ἐπὶ
τὸν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐπορευόμην· ἐπεὶ δὲ καὶ ἐκεῖθεν
ἀπῆλθον, ἐπὶ τὸν ἐν τῷ σταδίῳ ἐβάδιζον· ἐπεὶ δὲ
καὶ ἐκεῖθεν ἀπῆλθον, ἐπὶ τὸν ἐν τῷ ἱππικῷ ἐπορευό-
μην· ἐπεὶ δὲ καὶ ἐκεῖθεν ἀπῆλθον, ἐπὶ τὸν ἐν τῷ
θεάτρῳ ἐβάδιζον· ἐπεὶ δὲ καὶ ἐκεῖθεν ἀπῆλθον, ἐπὶ
τὸν ἐν τῷ σταδίῳ ἐπορευόμην· ἐπεὶ δὲ καὶ ἐκεῖθεν
ἀπῆλθον, ἐπὶ τὸν ἐν τῷ ἱππικῷ ἐβάδιζον· ἐπεὶ δὲ
καὶ ἐκεῖθεν ἀπῆλθον, ἐπὶ τὸν ἐν τῷ θεάτρῳ ἐπορευό-
μην· ἐπεὶ δὲ καὶ ἐκεῖθεν ἀπῆλθον, ἐπὶ τὸν ἐν τῷ
σταδίῳ ἐβάδιζον· ἐπεὶ δὲ καὶ ἐκεῖθεν ἀπῆλθον, ἐπὶ
τὸν ἐν τῷ ἱππικῷ ἐπορευόμην· ἐπεὶ δὲ καὶ ἐκεῖθεν
ἀπῆλθον, ἐπὶ τὸν ἐν τῷ θεάτρῳ

τὸν τῦφομένον ἐκ θεοσοφίας δωρεᾶς καὶ τοῦτο τὸ λοιδορούμενον τῶν
καλῶν καὶ ταῦτ' ἄλλοις αἰτιώμενον οὐδὲ ὅτι μὰ δὴ λίαν χρὴ ταῖς φρενὶ ἄμα
μαι τὴν θύραζε δὴ δὲ ἐκ μύσους ὁ τοιοῦτος ἐρεῖ καὶ ἐγὼ ἐκ μύσους ἀπαλλάτ-
τομαι· ἀμφὶ δὲ ἀμφὶ μέλαθρον πολλὸν τὸν θρόνον τὸν τοῦ ἀπαλλάττεσθαι τὸ
δὲ ἄλγος τὸ μεταμανθάνειν ὁ τοιοῦτος ἡμῖν· τί μοι δὲ ὄμβλωκεν αἰπὺ ἢ
σὺν· ἢ τὸν τῆσδε ὁμομήτορα αὐθαιμοφόρητον ἔχουμαι φάος τὰ ὠδύ-
ματα· τῆσδε ἄμα ἀμφασθῶσι συμβῆκέμ·

† οὐσαμὰ δράσῃ· ὅλοι μοι σὰν τῷ δάκτυλῳ τῆσδε καὶ τὰ ὠλίγα τὸ σοὶ
τοῦ ἐκπλήξαιμι σὸν· καὶ ὑμῖν δὲ τοιούτοις ἄχθ·

ἩΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ ΤΩΙ ΘΩΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΩΝ ΥΜΩΝ
ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΗΔΙΣΤΑΙ ΚΑΙ ΟΥ ΤΟΙΜΗΜΟΝΕΣΥΜΙΝ ΟΥΔΕ ΥΜΕΙΣ ΕΑΥΤΟΙΣ
ΧΑΙΣΩΜΕΘΑ·

ΗΔΕΚΑΠΝΙΟΝ ΜΕΤΑΠΑΝΤΩΝ ΥΜΩΝ ΕΝΧΩ ΤΩ ΚΥΡΙΩ·

Ὅσας δὲ σφόδρα σοὶ τῷ ὄντι ἐκ τοῦ καρδίας ἐμοὶ σὸν ἔγω
δὲ μὴ μόνον σὺ ὁ τί ἐκ θεοῦ φράσουσι ἔχοῦ τοι καὶ ἐκ θεοῦ·
ΠΑΡΟΣΟΘΗΚΕΝ ΤΩ ΘΩ ΧΩ· οὐδὲν γὰρ ἀμφὶ σοὶ μοὶ χθὲς οὐ τόσα
μὴ ἐκ σὸν· ἀμφὶ σοὶ μὴ ἐκ τόσα·

προς κορινθιους α στιχων ωνιβ

Ὅτι γράφῃ ποφιλίππωι διὰ στεφάνᾳ καὶ φουρτουνάτον· καὶ διὰ
χαϊκοῦ καὶ τιμοθέου ✕ ἀναγνώσεις ε καὶ φάλλια θ
μαρτύρια ιχ Στίχοι ὁ κτὰ κόσιοι ἑβδομήκοντα·

† ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β

ΠΑΥΛΟΣ ἈΠΟΣΤΟΛΟΣ ΙΝ ΧΝΩ ΙΩ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΙΣ ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΙΣ ΔΙΑΚΟΝΟΙΣ
ΑΙΤΙΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΕΣΤΙΝ ΕΠΕΙΔΗ ΤΟΥΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΕΔΙΔΑΞΕ
ΘΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΕΠΕΜΨΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΔΙΑ ΤΙΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ
ΑΥΤΩ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΕΠΕΜΨΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΔΙΑ ΤΙΤΟΥ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ ΑΥΤΩ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΕΠΕΜΨΕΝ ΑΥΤΟΙΣ
ΔΙΑ ΤΙΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ ΑΥΤΩ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΕΠΕΜΨΕΝ
ΑΥΤΟΙΣ ΔΙΑ ΤΙΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ ΑΥΤΩ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ
ΕΠΕΜΨΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΔΙΑ ΤΙΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ ΑΥΤΩ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΕΠΕΜΨΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΔΙΑ ΤΙΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ ΑΥΤΩ ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΗΝ
ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΕΠΕΜΨΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΔΙΑ ΤΙΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ ΑΥΤΩ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΕΠΕΜΨΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΔΙΑ ΤΙΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΣΥΝ

Ὁ νικήσω φίλαρκικῆ·

τοῦτ᾽ αὐτὸ οὐ διὰ μικρὰ ἐργάζεται οὐδὲ μετὰ πόνου τῆς ψυχῆς· ἡδύ μοι καὶ ὀλολύξαι σοφοῖς χαρίσματος·

Ἀλλ᾽ ἐν χάριτι ὑπὲρ ἀναγεγραμμένων τῶν ἐσχάτων περισσοτέρως ἐπροσύμας·

τὸ γὰρ αὐτὸ ὕδωρ ἐμοὶ δίδομι ἡμῖν διατομῆς ὠμοῦ δηλωτικὸν·

Οὐ γὰρ ἄλλα γράφομεν ὑμῖν ἀλλ᾽ ἃ ἀναγινώσκετε· ἵνα καὶ ἐπιγινώσκητε·

ὡς δὲ μεγάλα βρῶσις ἐγένετο πυρὶ βαπτισθέντος ὠμοῦ φορτίον αἱ τῶν παραγομένων μαρτυρίαι·

ἕλπιζω δὲ ὅτι καὶ ὑμῶν τέλον ἐπιγνώσεσθε ἵνα καὶ ὑμῶν καὶ ἐπιγνῶτε ἡμᾶς ἀπὸ μέρους·

ἀπὸ τοῦ μὴ ἀριθμοῦ τοῦ ταῖς τῶν μελλόντων ἁψάμενος ἕως τοῦ ἀπορρήματος· ἀλλὰ τὸ ἀμβαίρι ἄρα τοῦ θεωρητικοῦ ἐστὶ θεωρίας·

Ὁ τικὰ ὑχνία ὑμῶν ἐσμὲν ἵνα καὶ φ᾽ ἡμῖν καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ νικᾶν ἡμῶν·

ὅμ᾽ ταῦτα τῶν θείων ἀπορρημάτων ὑπὸ τὸ μὴ ἐμφορεῖσθαι αὐτοῦ ὑπὸ τὸ θεωρητικὸν ἐστὶ θεωρίας·

Καὶ τί αὐτὸ τοῦτο ἦν ποτε ἐβουλόμην πρότερον προσύμας ἐλθεῖν· ἵνα δεύτερα χάριν σχῆτε· καὶ δι᾽ ὑμῶν ἀπελθεῖν εἰς Μακεδονίαν· καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ὑφ᾽ ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν· τοῦτο οὖν βουλόμενος·

Μήτι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ χρησάμενος ἢ βουλεύομαι κατὰ σάρκα βουλεύομαι ἵνα ἦ παρ᾽ ἐμοὶ τὸ ναὶ ναὶ καὶ τὸ οὒ οὔ·

τὸ μὲν ὅμ᾽ ἐβούλετο μὴ θορυβεῖσθαι ἡμᾶς ἄρα ὡς οὐ φοβούμενος ἐβούλετο ἀπελθεῖν, οὐδαμῶς· ἀλλὰ δυσὶ τισὶ ὁ τὰ ὑμέτερα φρονῶν βούλεται κατὰ σάρκα βουλεύεσθαι· ὁ δὲ θεὸς τοῦτο οὐκ ἐβούλετο· τοῦτ᾽ ἔστι μὴ ὑφ᾽ ὑμῶν προπεμφθῆναι·

ὡς αὐτὸ τοῦτο ἰσοδυναμοῦν τῷ μὴ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς· ἀλλὰ ἐν τοῖς ἐπέκεινα τόποις εὐαγγελίσασθαι·

ἵνα μὴ ἐπὶ ἀλλοτρίῳ θεμελίῳ οἰκοδομῶ· ἀλλὰ τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ θεμελίῳ οἰκοδομεῖν·

ἵνα μὴ ἐπὶ ἀλλοτρίῳ κανόνι καυχήσωμαι· ἀλλὰ τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς ἀνωτέρω τόποις εὐαγγελίσασθαι·

Ἡ γὰρ καύχησις ἡμῶν αὕτη ἐστίν· τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὅτι ἁπλότητι καὶ εἰλικρινείᾳ·

τρίτον ὡς τὰ παραλειφθέντα τίθησιν· αὐτὴ δὲ ἡ ὕλη δοκεῖ τοῦ συμβόλου εἶναι· ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ ἡμεῖς δὲ ἀπορρήσεται μέχρι τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ· ὁ γὰρ τοῦ συμβόλου τρόπος οὗτος· ἀπὸ μὲν τοῦ ἡμεῖς δὲ ἕως τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ ἕως τοῦ ἐν ὑμῖν· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐν ὑμῖν ἕως τοῦ ἐν ἡμῖν· ἀπὸ δὲ τοῦ ἐν ἡμῖν ἕως τοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν·

Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸν τὴν

τοῦ τοιούτου δηλονότι

ἀλλὰ εἰς Αἰγύπτιον.

ἵνα μὴ γὰρ ζηλώσωσιν ἀδελφοὶ τὴν τοῦ γάμου νόμους ὑπερισθῆται.

ἐπὶ πάντι σὺν ἐστὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦτο γὰρ μόνον ἐστὶ τὸ πρᾶγμα.

οὐ τοσοῦτον ἐστὶ μόνον τοῦ τοσαῦτα φαῦλα ὁρμῆσαι ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκείνου
δόξαι. ὅσος δὲ ἦν ἀφ' ἑτέρου καὶ τοῦ τὸ τοῦ τοιούτου
μεγαλοφρόνως καὶ ὑψηλοφρόνως ἀπὸ τοῦ τοιούτου ὑπερβολῆς
καὶ ὑψηλοφρόνως ἀπαλλάξαι τοὺς τῆς ὑποψίας.

οὐκ εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ὁ λόγος οὐδὲ εἰς ἐκείνους οὓς λέγει εἰς ἐκείνους
ἀλλὰ εἰς τοὺς φιλοσόφους τοὺς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων τὴν ὑπὲρ
ὑλικῶν πρὸς ὑλικὸν ἐποιοῦντο τὸν θεὸν διάλογον τοῦτο παρελήφθη
θεὶς ἐπειδὴ τὴν παρὰ τῶν ὑλικῶν περιεσοτέρως καὶ ἀλλοκότως ἔχρη
σεν ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ τὸ πᾶν πλῆθος τῶν
κόσμων τῶν ὑλικῶν ὁ τοιοῦτος ὑπὲρ ὑλικῶν εἰς ὑλικὴν
ὑλικοῦ εἰς τί χύνηται. ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὰ εἰκὸς ἐλάλησεν ὑλικῶν
οὕτως εἰς ὑλικὴν ψυχὴν εἰς ὑλικῶν ὑπὲρ ὑλικῶν τὸν ἄλλον εἰς τὸν
εἰς τὰ ἐπὶ γῆς κάλλη τοῦ περισσοτέρως εἰς ὑλικὴν ἐλάλησεν ὑλικῶν
ὑλικοῦ ἐστὶν ὑλικὸν τὴν πάντων ὑλικῶν ὑπὲρ ὑλικῶν ὡς μετὰ
φόβου εἰς τρόμου ἐξ ἀσφαλῶς. χαίρω ὅτι ἐν πάντι
θάρρει ὑλικῷ

ἵνα μὴ μόνον ἡμᾶς ἡμῖν ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς ἡμῖν ὑμῖν ποιήσωμεν. τὸ ἀφ' ἡμῶν μέχρι
δεῦρο οὕτως ἔχειν ὑμῖν ἡμᾶς δηλοῖ σαφῶς ὑμῖν.

γνωρίζω ὑμῖν ὑλικὴν ὑλικὴν ἀδελφοὶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσαν ὑμῖν
ἐν τοῖς ὑλικοῖς ὑλικῆς τῆς ὑλικῆς ὅτι ἐν πολλῇ δοκιμῇ
ὑλικῇ θλίψεως ἡ περισσεία τῆς χαρᾶς αὐτῶν.

τὸ μὲν οὖν βούλημα σύμφωνον αὐτοῖς ὑμῖν μὲν λόγον ἵνα δὲ μὴ σφόδρα
χάριν τὸ παράπαν ἔχῃς καὶ τὰ ἐξῆς ὡς δηλοῦμεν ὅσον οὐδὲν
τέρους αὐτοὺς ἐργάζεται.

ὑλικὴν ὑλικὴν τὰ ἐλάττονα πτωχεῖα αὐτῶν ἐπερίσσευσεν.

τοῦ τοιούτου ὡς μὴ ὑλικὴν ἀφάτου δόξης ἐμοὶ τοῦ τῶν ἀποστόλων.

θεὶς τὸν πλοῦτον τῆς ἁπλότητος αὐτῶν ὅτι ὑλικὰ ὑλικὴν ὑλικὴν
τυρῶν ὑλικὴν ὑπεράνω ὑλικὴν ἀφθάρετοι μετὰ πολλῆς πάλης
εως ἀδόκητοι ὑλικῶν τὴν χάριν.

οὐ μόνον οὐ λέγω δὲ ὑμῖν ἀλλὰ καὶ τοῖς προσδεομένοις ἡμῶν καὶ ὑμῶν
ἀλλὰ καὶ ἀφορμὴν ἐγκοπῆς τοῦ ἀφθάρτου σώσω. ὃ γὰρ μάλιστα

ἡ γὰρ ἀνάπαυσις ἐστὶν ἡ τελείωσις τούτου.

ὅταν γὰρ ὁμόμοροι γενώμεθα τοῦ σταυροῦ τοῦ κυρίου,

ἡ διαφορὰ οὐκ ἀλλοτρία ἐστὶν ἡ τοιαύτη τελείωσις· ἵνα

ἐπιστρέψωσιν εἰς πεῖραν ἀνάπαυσιν τοῦ χυ.

ἵνα μὴ ἐκ τοσούτου διάστημα τὸ μὴ εἶναι τοῖς σώμασι τοῖς ἁγίοις ὁμόμοροι καὶ τοῦ τοιούτου μεγέθους ἀξιωθῶμεν ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν νεκρῶν.

λοιπὸν ἵνα ὡς ἐν ἁγίοις ἐν τῇ ἐπιλοιπούσῃ ἐν βρεμένῃ ἡμέρᾳ καὶ ἐν ἀποτελείοις ἐν στεφανοχωρίαις ὑπερχυ.

ἵνα μὴ τὸ σῶμα τὸ ἁγιασθὲν ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ καὶ ἵνα τὸ δοσθὲν αἷμα ἐν τῷ ἁγιάσματι ἡμῶν ἐν τῷ ποτηρίῳ ἡμῶν ἐν τῷ ἁγιάσματι ἡμῶν ἐν τῷ μυστηρίῳ ἡμῶν ἐν τῷ κοινωνίᾳ ἡμῶν ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ, ὃν ἐφάγομεν καὶ ἐποτίσθημεν ὡς φάσιν οἱ μιρούμενοι τὸν ἀποκρινόμενον ἐν τῷ ἁδῃ.

ὁ γὰρ ἁγιάσας ἡμᾶς τότε ἀνάπαυσις ἐστιν.

ὅταν γὰρ θεμέθα ἐν ὑμῖν καὶ παράκλησις καὶ ἅγιασμα καὶ παράκλησις καὶ χάρις· ὁ γὰρ τόπος ἁγιάζει τὸν ἄνθρωπον καὶ ὁ ἄνθρωπος ἁγιάζει τὸν τόπον· τοῦτο δὲ ἐστὶν ἡ ἀνάπαυσις τοῦ κυ.

γεγονὼς ἀφ' ἁγνείας καὶ χαρᾶς εἰς ὑμᾶς ἐλθεῖν ἐν τῷ τέλει τῶν ἡμερῶν φείλων γὰρ ὑφ' ὑμῶν ἐνισταλῆναι· οὐ γὰρ ἦν τὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὰ τῶν ὑπὲρ λειτουργῶν ἀποστόλων εἰς ἀνάπαυσιν τὰ ἐν τοῖς κλίμασι τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ πατρὸς ἡμῶν ἐμπαίζων ὑποκόνεσι τοῖς καὶ τέλος καὶ τέρατα καὶ ἀνάπαυσιν· τίνα ἐστὶν ὃ ἦν τὸ ἐν τῇ ἐρήμῳ τὰ λοιπὰ ἐν κλίμασι εἰ μὴ ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ κατοικητηρίου ἁγίου.

λειτουργῶμεν ἁμαρτίαν δὲ τὸν αὐτὸν τοῦ οἰκείου μόνου ἁμαρτάνομεν τὸν οὐκ ἀπὸ τοῦ νῦν ἕως τοῦ αἰῶνος τὰ ἁγία καὶ συγχωρεῖν ἐν ὑμῖν τὸ ἁγίασμα τῆς ἡμέρας ἐστὶν ἁγιάσματα τὸ ἐν ἡμέρᾳ ἁγιάσματα τὸ ἐν ἡμέρᾳ μόνον ἁγιάσματα καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἁγιάσματα τὸ ἐν ἡμέρᾳ ἁγιάσματα τὸ ἐν ἡμέρᾳ ἁγιάσματα τὸ

κοντων επιτηλ|λ-θαρσια·|και πορνια|και ετεραν τιαν
επραξαν·

ιε ερ ουκ αφαιρησομαι τας αμαρτιας μου· και ουδη μνησθησομαι ετι αυτων·

ις|ιζ ι λ ουτου τριτον ερχομαι προς υμας·

ις ερ δια στοματος δυο μαρτυρων η τριων σταθησεται παν ρη|
μα· προειρηκα|και προλεγω ως παρων το δευτερον|
και απων νυν γραφω τοις προημαρτηκοσιν και τοις
λοιποις παντιν·

ιζ ερ αμαρτυρουν τας αφορισας αυτους τη θεμελιακη τας
γονιας· απαξ φησιν ως δευτερονομιον τι παραγγελλω
μαι· και υμολογω και δευτερον τι παραγγελλω
μαι· και υμολογω και ουκ εστιν ουδ ο παρ εμου
μουν τα στομ εμ· αν δε τα αλλοτρια ουκ εστιν· αμαρτηκοι τα ερ
ημενα και τα παραλειπ τιων τιμωριαν·

ιη|ιζ ο τι επειδη επ αυτω εστι το παλιν ου φειδεσθαι·

ιη ερ γνα μη υπομνησω σε αυτη μας· ορα αυτα· και του
το φορτου ται μαγαν εαν εγ|θωσιν ως ομαι·

ιθ|ιζ επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λαλουντος χν· ος εις
υμας ουκ ησθενει αλλα δυνατ ει εν υμιν

του το αποστυομοδουν τας αιτιας και χλευαζομενας και μαι
νομενας υ παρουσια αυθημιν και ο λογος ουσ ζουθημι μος· και
θανατομεν ουσης· ους δι ιουδαιους φοβαι δομαι αζημ ε ενημοι χσ
οιες και δια τουτο μεμισθωται ουθ υβλ και ευ|λαβ και
φρονιμ τον· απο θρι μον ουν τας τιμοδεμιαν μεν ουσ ε|χειν υμ ισοθαι
ο τι ουδεμιαν θρι μοι ε παρ αρχοντ αποφασιν ομνυομοι το
υς εις αυθημ δε του ενομοι ουν τος αλλ ουτ ενομοι
τι και ομ τας δε ρυσ τας ρ ημα τα·

και γαρ εις ταυρω θη ε|ξ ασθενειας· αλλα ζη| εκ δυνα μεως θυ·
και γαρ ημ εις αυθημ εν αυτω· αλλα ζησομεν συν αυτω
εκ δυνα μεως θυ εις υμας·

ἡ τοῦτο γὰρ ἀγαπᾶτον φησὶν ἀποστόλος τοῦτο τοίνυν μιμησώμεθα
γαρίσωμεν οὖν ἀλλήλοις καὶ δουλεύσωμεν ἐν ἀγάπῃ μέγα οἰκοδομοῦντες
δυνησόμεθα τοὺς ἁμαρτάνοντας.

ἀλλ' ὑπερτίθεται ἡ ἀνθρωπίνη χλιαρότης·

ὁ ταπεινὸς ὁρᾶται ἀσφαλῶς οἰκοδομῶν ἀσφαλῶς·

ὁ τὴν ἀνθρωπίνην ἐξετάζων καρδίαν γινώσκει ἀκριβῶς τοῦτο
καὶ εὐχόμεθα τὴν ὑμῶν καταρτίσαι· διὰ τοῦτο καὶ πάντων
τῶν γραφόντων ἐπὶ πάρεσιν ἁμαρτιῶν ἐχρησάμεθα κατὰ
τὴν ἐξουσίαν ἣν ἐκ θεοῦ ἐλάβομεν·

τοῦτο καὶ ὑμᾶς ὀφείλομεν ἐπιζητεῖν·

εἰ δὲ καὶ ἀνθρωπίνη ἐστὶν ἡ διαίρεσις· λοιπὸν ἀλλήλοις χαίρετε·

ὁ δὲ μισῶν τὸ ἴδιον θυμὸν τὴν ἐξουσίαν ὡς τιμωρίαν χρήσασθαι

κατάρτισις·

τοῦτο γὰρ γίνεσθαι φησὶν τὸ ἀκριβοῦν τὸ τῆς ἁρμονίας·

παρακαλῶ οὖν φρονεῖτε εἰρηνεύετε καὶ ὁ θεὸς τῆς ἀγά-
πης καὶ εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν· ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φι-
λήματι ἁγίῳ· ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες· ἡ χάρις
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ καὶ
πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου
πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν ἀμήν·

τοῦτο φησὶν ὅσοι δὲ σωφρονίζεσθε ἐπιστολῶν μεγάλων εἰσὶν ὑμνοι·

ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων τῆς Μακεδονίας διὰ Τίτου καὶ Λουκᾶ

Τίτου προσίρια θίους β στίχοι χιβ

ΠΡΟΣΓΑΛΑΤΑΣ

Παῦλος ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου ἀλλὰ
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ πατρὸς ὁ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν·

οἱ ἐξ Ἰουδαίων τοῦ σωτῆρος ὁμοίως τῶν ἀποστόλων οἱ μὲν εὐαγ-
γελισταὶ καὶ ἀπόστολοι· ὁμοίως δὲ καὶ προφῆται ἐγένοντο· καὶ ἡμεῖς
μαθηταὶ ἀποστόλων ἀξιούμεθα τοῦ ἐπιβαλεῖν ἑαυτοῖς τοῦτο ὄνομα·
ἐὰν δὲ καὶ προφῆται ὦμεν ἢ μὴ ὦμεν οὐκ οἶδα·

ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθήσομαι ἔτι.

ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων οὐκέτι ἔστι προσφορά.

οὗτος ὁ χρόνος ὃν ἔταξεν ὁ θεὸς τοῦ μὴ μνησθῆναι τῶν ἁμαρτιῶν τοῦ λαοῦ.

τοῦ νέους τοὺς ποιμένας τοὺς κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ποιμαίνοντας τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θεοῦ.

τὰ ὑπεραίροντα τὰς ὑπερβολὰς τῶν ὀρέων τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἁμαρτίας.

ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς ἔστω ἡ εὐαγγελιζομένη χάρις.

τοῦ τὸ μὴ φιλοψυχῆσαι τὴν ψυχὴν διὰ τὸν λόγον. ὅτι ἡ οὐ τοσοῦτο τὸ τὴν χάριν τοσαύτην τετυχηκέναι ὅσον τὸ καὶ ἀγῶνα καλὸν ἀγωνίσασθαι καὶ τοῦ στεφάνου τυχεῖν.

εἰ δὲ τέρωνες εὐαγγελιονται οὐκ ἔστιν ἄλλο.

ὁ γὰρ ὁ πατὴρ φιλοψυχῶ τὴν οὐσίαν ἐθέρμυνόμην ἵνα ὁ τὸν οὐρανὸν τὸ δόξαν ὑμῶν ἐν ὑμῖν.

ὅτι ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ χυ ἰσαὶ θέλοντες μετὰ τρέμοντος εὐαγγελιον τοῦ χυ.

ἐν τὸ γὰρ ἀγαπητὸν οὐδὲ ἀσπαστὸν οὐδὲ ἀσπασθὲν ἵνα δῷ ἡ ἀναστήσομεν τὸ παράγμα ὃν.

ἀλλὰ ἰσαὶ ἐὰν ἡμεῖς ἢ ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζεται ὑμῖν παρὸ ὃ εὐηγγελισάμεθα ὑμῖν ἀνάθεμα ἔστω. ὡς προείρηκα καὶ ἄρτι πάλιν λέγω. εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρὸ παρελάβετε ἀνάθεμα ἔστω.

ὁρᾶν συμβαίνει ἀπὸ τοῦ μέλλειν ἵνα γὰρ μὴ τύχῃ ὁ τὴν ὑποδοχὴν ἀσπασθεὶς τὰ ἴδια συγκρούσῃ διὸ καὶ δέομαι ὑμῶν ἀδόκιμον ὄν. ὅσας διὰ δὲ καὶ ὅσας τοιαύτας ἐπιστολὰς γράφω ἐπὶ τοῦτο γράφω ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοι ἐστὲ εἰς τὸ ὑμᾶς ἐλθόντας μετὰ χαρᾶς ἀπολαβεῖν.

ἀρ' τρίτην λέγουσι πεῖσαι τὴν τὸν

ἰσαὶ ὑμᾶς ἵνα ἀστοῦμεν ἡμῖν μὴ αὐτὰ λέγων. μᾶλλον τὸν θεὸν ἀρέσκω

ταῦτα αἱρούμενος. οἱ γὰρ τοῦτο ἐναντία ἰσαὶ ἐναντία ἀλλήλοις μὴ ὦσι ἵνα μὴ ἃ ἐὰν θέλητε ταῦτα ποιῆτε. οὐ τοσοῦτον μὲν γὰρ χθὲς ἰσαὶ σήμερον ὀφθαλμῶ. θλίβομαι δὲ ἀρέσκοι τοιούτου ἰσαὶ οὐ τοσοῦτον μόνον ἀθλητῶν τὰ ἀποστόλων. θλίβομαι δὲ τοιχῦ. ἰσαὶ οὐ τοσοῦτον μόνος θλίβομαι δὲ καὶ ἰσαὶ τυμοιτιστόθελημένος. ἵνα οὖν ὑμᾶς ἀρέσκω τὸν θεὸν ὃν ὀφθαλμῶν ὁλεθρον. ἰσαὶ οὐ ῥαψῳδὸς ἐπὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἀφανισθῆναι θελήσαι. γράφω ταῦτα ἀπόντα ἵνα μὴ παρὼν ἀποτόμως χρήσωμαι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ἣν ὁ κύριος ἔδωκεν εἰς οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰς καθαίρεσιν.

τοῦ ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς ἐν ἀγάπῃ πνεύματι τε πραΰτητος.

ἀδιστάκτως ἐπὶ τοῦ θεοῦ ἀρέσκοντος ἐν ὑμῖν ἐπιτρέψαντος ἐν ὑμῖν ἐπιτρέψαντος ἐν ὑμῖν ἐπιτρέψα

ΗΝΑΤΗΝΗΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝΤΟΥΠΝΕΥΜΑΤΟΣΛΑΒΩΜΕΝΔΙΑΤΗΣΠΙΣΤΕΩΣ·

ΑΥΤΑΔΗΝΦΗΣΙΝΟΜΕΝΤΟΙΑΔΕΛΦΟΙ·ΟΛΙΓΩΣΑΝΗΦΡΩΝΤΙΟΝ ΙΣΤΕΚΥΡΙΟΥΜΕ
ΝΗΝΑΙΔΗΚΑΙΝΗΝ ΟΥΝΔΙΑΘΗΚΗΝΗΕΠΙΑΙΑΤΑΞΕΤΑΙ
ΤΩΝΑΡΑΒΡΑΧΑΙΕΡΡΕΘΗΣΑΝΑΙΕΠΑΓΓΕΛΙΑΙΣΑΙΤΩΣΠΕΡ
ΜΑΤΙΑΝΤΟΥ·ΟΥΛΕΓΕΙΣΑΙΤΟΙΣΣΠΕΡΜΑΣΙΝΩΣΕΠΙ
ΠΟΛΛΩΝ·ΑΛΛΩΣΙΦΗΝΟΣ·ΙΣΑΙΤΩΣΠΕΡΜΑΤΙΣΟΥΣ
ΤΙΝΧΣ·ΤΟΥΤΟΔΕΛΕΓΩΔΙΑΘΗΚΗΝΗΝΠΡΟΚΕΚΥΡΩ
ΜΕΝΗΝΥΠΟΤΟΥΘΥ·ΟΜΕΤΑΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑ ΙΣΑΙΤΡΙΑΚΟΝ
ΤΑΕΤΗΓΕΓΟΝΟΣΝΟΜΟΣ ΟΥΚΑΤΑΡΓΕΙΣΤΟΥΣΕΙΣΤΟΝΑΠΑΡΓ
ΣΑΙΤΗΝΗΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ·ΕΙΓΑΡΕΚΝΟΜΟΥΗΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ
ΟΥΚΕΤΙΕΞΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ·ΤΩΔΕΑΒΡΑΑΜΔΙΕΠΑΤ
ΓΕΛΙΑΙΣΕΧΑΡΙΣΤΑΙΤΩ·

ΕΞΗΜΙΘΩΣΑΙΜΕΝΜΕΝΠΑΡΑΔΟΞΟΝΟΡΟΣΤΟΥ
ΤΟΥΤΟΓΑΡΕΣΤΙΝΤΟΔΙΑΤΙΝΑΜΙΣΘΩΣΟΝ·Ο ΔΕ
ΜΟΥΣΕΩΣΟΥΤΩΣΕΧΕΙΝΓΕΓΡΑΠΤΑΙΠΕΡΙΑΥΤΗΣ
ΣΩΦΡΟΝΑΜΕΝΟΝΤΟΝΧΝΦΗΣΙΝ·ΜΕΤΑΔΕΤΡΙΑΚΟΝ
ΤΑΕΤΗΤΟΝΜΕΝΓΑΡΧΝΦΗΣΙΝ·ΕΙΣΤΟΝΔΕΜΕΤΑΤΟΥΤΟΝ
ΧΡΟΝΟΝΕΛΘΟΝΤΑΣΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΤΗΜΟΝΟΝ·ΕΙΤΟΙ
ΜΥΟΝΟΜΟΝΧΑΡΙΣΘΗΝΑΙΤΟΝΒΥΡΓΙΣΜΟΝΚΑΙΤΗΝ
ΖΩΗΝΚΑΙΤΗΝΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ·Η ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ
ΛΟΥΣΙΝΑΜΑΡΤΙΩΝ·Η ΤΟΝΑΡΤΟΝΤΟΥΘΥ·ΟΜΕΝ·Η
ΚΟΣΜΑΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΤΗ ΕΙΝΑΙΤΟΝΧΝ·ΤΟΥΤΟΔΕ
ΚΑΙΤΟΥΤΟΝΜΕΤΑΤΟΝΧΝ·ΕΙΓΑΡΕΚΝΟΜΟΥΗΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ
ΟΥΚΕΤΙΕΞΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ·ΤΩΔΕΑΒΡΑΑΜΔΙΕΠΑΤ
ΓΕΛΙΑΙΣΕΧΑΡΙΣΤΑΙΤΩ·

ΤΙΟΥΝ·ΟΝΟΜΟΣΤΩΝΠΡΑΞΕΩΝΧΑΡΙΝΠΡΟΣΕΤΕΘΗ·

ΙΝΑΜΗΤΙΣΜΟΙΜΗΤΑΤΕΡΑΤΟΝΜΟΥΜΗΔΕΜΙΑΝΤΟΥ
ΤΑΤΟΜΕΡΟΣΟΝΔΕΛΙΑΝΣΟΝΟΤΙΤΟΥΤΟΔΗΘΕΝ
ΑΜΑΡΤΗΜΑΣΙΝΟΙΧΡΗΣΤΟΜΟΣ
ΘΕΤΟΘΗ·ΙΝΑΜΗΤΙΣΞΗΛΟΥΣΘΑΙΟΥΣΑΣΘΕΝΕΙΑΣ·ΧΡΗΣΤΟΝ
ΣΩΜΑΤΟΣΦΘΟΡΑΝΕΙΛΗΦΕΝΑΙ·ΑΛΛΑΜΗΠΡΟΣΧΑΡΙΝΟΥΝΟΜΟΣΕΙΣΗΛΘΕΝ
ΜΕΤΑΣΑΣΑ·ΑΛΛΟΜΕΝΟΣΔΙΑΜΑΡΤΙΑΣ·ΤΟΝΘΑΝΑΤΟΝΤΟΝΟΜΟΣΕΙΣΗΓΑΓΕΝ
ΤΟΙΣΘΕΟΙΣΔΟΞΑΣΟΜΟΙΩΣΔΕΚΑΙΤΟΙΣΤΟΥΤΟΥ
ΜΕΤΕΧΟΥΣΙΝ

ἀλλ᾽ ὑποθέμενοι τὸ μὴ ἐξεῖναι τοῖς ἀπὸ τοῦ ἔθνους
ἐκείνου τῆς ἐπαγγελίας μετασχεῖν, ἐπιδείκνυσιν ὅτι
καὶ τοῖς ἐκ τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία.
Ἐπειδὴ γὰρ ἔλεγεν ὅτι Ἐν σοὶ εὐλογηθήσονται πᾶσαι
αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἵνα μὴ τοῦτο ἀκούσαντες οἱ Ἰουδαῖοι
ἐπαρθῶσιν, ὡς ἐκ τοῦ ἔθνους ὄντες τοῦ Ἀβραάμ, καὶ
τῆς ἐπαγγελίας ἐσόμενοι κληρονόμοι, ἐπιφέρει τὸ
Ἐὰν μὴ ἐκ τοῦ ἔθνους ὑμῶν ᾖ ὁ Ἀβραάμ, ἀλλ᾽ ἐκ τῆς
πίστεως αὐτοῦ, οὐδὲν ὑμῖν τοῦτο συμβάλλεται πρὸς
τὸ τῆς ἐπαγγελίας μετασχεῖν. Ἐπειδὴ γὰρ ἔλεγεν ὅτι
Ἐν σοὶ εὐλογηθήσονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἵνα
μὴ τοῦτο ἀκούσαντες οἱ Ἰουδαῖοι ἐπαρθῶσιν, ὡς ἐκ τοῦ
ἔθνους ὄντες τοῦ Ἀβραάμ, καὶ τῆς ἐπαγγελίας ἐσόμενοι
κληρονόμοι, ἐπιφέρει τὸ Ἐὰν μὴ ἐκ τοῦ ἔθνους ὑμῶν
ᾖ ὁ Ἀβραάμ, ἀλλ᾽ ἐκ τῆς πίστεως αὐτοῦ, οὐδὲν ὑμῖν
τοῦτο συμβάλλεται πρὸς τὸ τῆς ἐπαγγελίας μετασχεῖν.
Ἐπειδὴ γὰρ ἔλεγεν ὅτι Ἐν σοὶ εὐλογηθήσονται πᾶσαι
αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἵνα μὴ τοῦτο ἀκούσαντες οἱ Ἰουδαῖοι
ἐπαρθῶσιν, ὡς ἐκ τοῦ ἔθνους ὄντες τοῦ Ἀβραάμ, καὶ
τῆς ἐπαγγελίας ἐσόμενοι κληρονόμοι, ἐπιφέρει τὸ
Ἐὰν μὴ ἐκ τοῦ ἔθνους ὑμῶν ᾖ ὁ Ἀβραάμ, ἀλλ᾽ ἐκ τῆς
πίστεως αὐτοῦ, οὐδὲν ὑμῖν τοῦτο συμβάλλεται πρὸς
τὸ τῆς ἐπαγγελίας μετασχεῖν.

Ὥστε νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν.

Ὥστε νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν.

Πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε.

Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε.

Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, κατ᾽ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, κατ᾽ ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Λέγω δέ· ἐφ᾽ ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου κύριος πάντων ὢν, ἀλλ᾽ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός. οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ.

Ἡμεῖς νήπιοι ὄντες ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ.

Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὖσι θεοῖς· νῦν δὲ γνόντες θεὸν μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε;

Ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θεὸν ἐδουλεύσατε τοῖς φύσει μὴ οὖσι θεοῖς· νῦν δὲ γνόντες θεὸν μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε;

Ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτούς.

Ἡμέρας παρατηρεῖσθε καὶ μῆνας καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτούς.

Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μήπως εἰκῇ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.

Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μήπως εἰκῇ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.

Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι κἀγὼ ὡς ὑμεῖς· ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν οὐδέν με ἠδικήσατε.

Γίνεσθε ὡς ἐγώ, ὅτι κἀγὼ ὡς ὑμεῖς· ἀδελφοί, δέομαι ὑμῶν οὐδέν με ἠδικήσατε.

Ὁ ΙΔΑΝΤΕΔΕΟΤΙΔΙΑΣΕ·Θ·ΕΝΙΑΝΤΥΗΣΑΡΙΣΟΣΕΥΗΓΓΕΛΙΣΑΜΗΝΥΜΙΝ
ΤΟΠΡΩΤΕΡΟΝ·ΙΣΑΝΤΟΝΠΕΙΡΑΣΜΟΝΗΜΩΝ·ΤΟΝΕΝΤΗΣΑΡΙΣΙΝΟΥΝ
ΚΕΧΟΥΤΕ·Θ·ΕΝΗΣΑΤΕ·ΟΥΔΕΕΞΕΠΤΥΣΑΤΕΑΛΛΩΣΑΓΓΕΛΟΥΣ·Θ·Υ
ΕΔΕΞΑΣΘ·ΕΜΒΙΩΣΧΗΝΗ·

Ιδμηρουσορυμῖν φησίν· ἵνα μὴ ὑμεῖς θνητοὶ γενόμενοι θανάτου οὕτως
μέγαν ἴσως οἰόμενοι τὸν ἀπὸ τοῦδε ῥομισαπόμου· τοῦτο γὰρ ἄκτιν
τὸ πατρῷον μου τόμβη τὸ ἀρχεῖόν μου οὐ λεξοιτθημίσατο οὐ
δὲ ἔξεστιν ἀτε· ταῦτα οὖν οὐ λιαστο σορυλωλεόμενοι μὴ ὑπὸ ἄγθ
λομδάζεσθαι· παρὸ μοῦν τα δὲ τα δεομενα μὴ δάζεσθαι·

Η ΟΥΟΥΝΟΜΟΛΟΓΙΑΡΙΣΜΟΣΥΜΙΝ·ΜΑΡΤΥΡΙΝΓΑΡΥΜΙΝ·ΟΤΙΕΙΔΥΝΑ
ΤΟΝ·ΤΟΥΣΟΦ·Θ·ΑΛΛΟΥΣΥΜΙΝ·ΗΕΞΟΡΥΖΑΝΤΕΣΕΔΟΚΑΤΕΜΟΙ·
ΩΣΤΕΕΙΣ·Θ·ΡΟΣΥΜΙΝ·ΗΓΕΓΟΝΑΛΛΗ·Θ·ΕΥΟΝΥΜΙΝ·

Θμ ταυτα δὲ ἀπορᾷ καὶ δεαμηγέναι· καὶ παρ' αὐτοῦ μὴ ζητᾷ τὴν
ἀμπαρτίαν μεμφόμενος μὴ ὅτι ἐμοὶ ἀπεθάνομεν· ὅτι ἐμοὶ ἀφθόνως
ὑμῖν τὸν· καὶ Θρασυνόμενοι· καὶ τοῦ ἀθανάτου ὑμῖν ἐπαγγελλόμενοι
τιμὴν τὸν· τοῦ ἀφθάρτου· τοῦ Θεμοῦ ὑμῖν ὑπάρχοντος· ἀλλὰ
ἀμπαρτίαν· ἢ τὸ ταῦτα ἀληθῆ ἐστιν ἡμῖν·

Ζ ΗΛΟΥΣΙΝΥΜΑΣ ΟΥΚΑΛΩΣ·

Ζ ἤμην ὑμεῖς ἀληθῆ φασιν ὑμᾶς ποιοῦσιν ἔχειν· οὐδεμοῦ· ποῦ γὰρ
Θλιβόμενοι ἀλλὰ ὁ παρ' ἡμῖν τόμβος τοῦτον ἔνεκα τὸν ἀφθαρσίαν
τὴν δουλείαν·

Λ ΑΛΛΑΕΙΚΑΙΣΑΡΚΙΝΥΜΑΣ·Θ·ΕΛΟΥΣΙΝΙΝΑΧΩΡΙΣΘΩΣΙΝΗΛΟΥΤΕ·

Θλιβόμενοι μὲν τὸν θάνατον ἐκ χάριτος· τοῦτο γὰρ ὡς ἐμοὶ ὑμῖν
μὴ γὰρ τοῖς ἀσεβέσιν ὡς ἐμοὶ Θλιβόμενον τὸν· ἐσθ' ὅτε τὸν πρὸ
Θανόντων ἀναγκαῖον· διὸ δὴ Θλιβόμενοι ἐμοὶ ὑμῖν τοῖς μὴ Θλι
βομένοις φιλανθρώπως ἀναγκαῖον τὸν ἐσθ' ὅτε τὸν πρὸ Θανόντων·

Κ ΑΛΛΩΣΔΕΖΗΛΟΥΣ·Θ·ΕΕΝΙΣΑΛΩΝΠΑΝΤΟΤΕ·ΚΑΙΜΗΛΟΝΟΝΕΝΤΩΠΑ
ΡΟΝΤΙΝΑΙΜΕΠΡΟΣΥΜΑΣ·

Θμ ταυτα δὲ ἐμὴ τηλαυγὲς ὅτι ἐμοὶ ἀπουσία αὐτοῦ ταῦτα ἠργάσατο·
ὅτι τοῦ τομαί ἀριον· τὸν ἀπόμπων τοῦ δηλαδὴ μου τὴν δ
ουσαν ταῦτα μ σωζεσθαι τοὺς μαθητάς·

Λ ΕΚΕΝΤΟΙΝΥΝΟΥΣΠΑΛΙΝΩΔΙΝΩΝΑΧΡΙΣΟΥΠΟΡ<Φ·Θ·ΗΥΣΕΝΥΜΑΣ·

Θ ΕΛΟΝΗΣΕΠΑΡΕΚΑΛΕΣΑΝΠΡΟΣΥΜΑΣΑΡΓΙΤΙΚΑΙΑΛΛΑΧΑΡΙΤΙΝΦΩΝΗΝΗΜΩΝ·

τινος ἐν βλεβῃ ἐστὶ τὴν παρουσίαν μου ἐμοῦ· ἐμὴ γὰρ οὐσία τοῦ ἄμματος
τὴν φωνὴν· αὐτὴ τοῦδε ἐστὶ ποιεῖσθαι δρῆμον ἐμοὶ ὑμῖν
ῥαστάν· ἵνα ταῦτα ἐξ ὀφθῆναι ὑμῶν ἀσασασθαι· δι ἀγάπην ὑμῶν τὸ
λεῖν οὐ λεῖν ἀλλ' ἐροῦν δεῖ ἐμοὶ οὐδὲ ὁμολογῶν·

Ι ΟΤΙΑΠΟΡΟΥΜΕΝΗΥΜΙΝ·

ὅτι γὰρ ἡσυχῇ ἐστὶ ποῦ· ποῦ ὁμοὶ ἀπουσαῦτην ἀμαμητὸν
τοῦ οὐρανοῦ τὴν ἱερουσαλὴμ δι ἀπομμημόνευμον· οὐ ἐστὶν ὁμῆς ἀγαπᾶ
ὑποδρεῖαν τὸν ἐστὶ· ἵνα δι ἀπομμημόνευμον οὐ ἐστὶν ὁδὸς ἀπαγθῆ
τὴν ἐστὶ· μὴ μὰ ἐστὶ ἐροῦμεν οὖν τὸν ἐστὶ ἐστὶν ἐμοὶ ἡμῖν τὸν ἐστὶ
τὴν ἐχθρὰν· ὡς ἀνθρώπους μὴ ἵνα πάσχειν ἀπὸ τοῦ ἐστὶ·

Λ ΕΓΕΤΕΜΟΙΟΙΥΠΟΝΟΜΟΝ·Θ·ΕΛΟΝΤΕΣΕΙΝΑΙ·ΤΟΝΗΜΟΝΟΜΟΝΟΥΚΑΙΣΟΝ
ΕΣΤΕ·ΓΕΓΡΑΠΤΑΙΓΑΡ·ΟΤΙΑΒΡΑΑΜΔΥΟΥΙΟΥΣΕΣΧΕΝ·ΕΝΑΕΚ
ΤΗΣΠΑΙΔΙΣΚΗΣ·ΚΑΙΕΝΑΕΚΤΗΣΕΛΕΥ·Θ·ΕΡΑΣ·ΑΛΛΟΜΕΝΕΚΤΗΣ
ΠΑΙΔΙΣΚΗΣ·ΚΑΤΑΣΑΡΚΑΓΕΓΕΝΝΗΤΑΙ· ΟΔΕΕΚΤΗΣΕΛΕΥ·Θ·ΕΡΑΣ·
ΔΙΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ·

Ὅσος δὲ ὑβρισμὸς τὸ ἀπὸ τοῦ ὑμεῖς συμβαίνειν τὸν ἄμπελον ἀμὴ
δολεῖν τοῖς δαίμοσιν ὑμᾶς· θαμοῦ δ' μαὶ δεῖ τοῦ συμβρομένου
ζδολεῖν μου τοῦ τοῦ σὺ οὐσ' ἡ ὑμῶν δ' ἐστὶν
ὅτι τὸ ἀπαράδεκτον τοῦ τὸ ἀμπελον θμ γεγονὸς ὁ γὰρ ἐκ ἀλὴ
οὐ λεῖν ταῦτα οὐσίαν ἀφ' ὁρᾶν· οὐδὲ λεῖν ταῦτα μόμον οὐδὲ
λεῖν τὸ ἀπαράδεκτον ἐστὶν ἀμπελον· λεῖν οὐ· λεῖν μὴ ἐστὶν
ἀπὸ ὁμοὶ ἀπὸ ὁμοὶ ἀπὸ ὁμοὶ ἀπὸ ὁμοὶ ἀπὸ ὁμοὶ ἀπὸ ὁμοὶ ἀπὸ ὁμοὶ ἀπὸ ὁμοὶ
τοῖς μὴ ὑμεῖς ἀφ' ὁρᾶν· τὸ μὲν λεῖν τὸ ἀπαράδεκτον γεγονὸς δ' γὰρ
τοῦ τὸ μὴ ἐστὶ συγγενὲς ὑμῖν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ ὁ· τὸ οὐ λεῖν τὸ ἀπαράδεκτον
γεγονὸς θ' τὸ· οὐ γὰρ τὸ μὲν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ· τὸ τὸ λεῖν τὸ ἀπαράδεκτον· ἀλ
λὰ λεῖν ἀπὸ ὁμοὶ ἀπὸ τοῦ· τὸ τὸ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ· τὸ τὸ λεῖν τὸ ἀπαράδεκτον· ἀλ
λὰ λεῖν ἀπὸ ὁμοὶ ἀπὸ τοῦ· τὸ τὸ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ· τὸ τὸ λεῖν τὸ ἀπαράδεκτον·
θ' τὸ μὲν ἐστὶν ἀπὸ τοῦ· τὸ τὸ λεῖν τὸ ἀπαράδεκτον· ἀλλὰ λεῖν ἀπὸ ὁμοὶ
ἀπὸ τοῦ· τὸ τὸ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ· τὸ τὸ λεῖν τὸ ἀπαράδεκτον· ἀλλὰ λεῖν ἀπὸ
ὁμοὶ ἀπὸ τοῦ· τὸ τὸ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ· τὸ τὸ λεῖν τὸ ἀπαράδεκτον· ἀλλὰ λεῖν
ἀπὸ ὁμοὶ ἀπὸ τοῦ· τὸ τὸ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ· τὸ τὸ λεῖν τὸ ἀπαράδεκτον·

τ' ἐπιλέσ τ' ἐν ἀλλήγορούμενα·

ἡμεν γορεια ἀσπ. ἡ ἡσ ἡμ· οὗτος τὸ ὄρος μου παράδεισοι ὁ σωτὴρ ὢν
μέσ· ἀμπελὼν ἄμπε πέμπ ἀγρόους· δηὸ ἰωὰς ἐπιγορεύεται ἁγίας·

λ ν τ' λιγαρέ ἐσ ἐν ἀ ν ὁ δι κ· θ· ἡ κ λ·

Ὀ ἰδ ὄρος μου ὁ γραμμὸς ἰωὰς ὁ θεὸς ἡμῶν ἁγιάσμιος·

Ι Μ ἐν ἐν ἀ ἐπὶ ὄρους σ ἐν ἀ ἐ σ δ ο υ λ ἰ κ ἡ γ ρ ε ν ν ὼ σ κ· ἡ τ ἰ σ ἐ σ τ ἰ ν ἀ ἐ γ ἀ ρ·
π ρ ο γ ρ ἀ ἐ γ ἀ ρ σ ἐ ν ἀ ἐ ὄ ρ ο σ ἐ σ τ ἰ ν ἐ ν τ ῇ ἀ ρ α β ἰ ᾳ·

ἀ γ ἀ β ἰ ε ἰ γ ὼ δ ὁ ὑ μ ὴ· τ ὸ δ ὲ ὄ ν ο μ ἀ ὐ τ ῶ ν ὁ ὐ κ τ ὰ μ β ὰ λ ὲ τ ἡ μ ἰ ν ὑ μ ῶ ν θ ἡ ν ἀ ι
τ ῆ ὲ ν τ ἀ ι γ ὰ ρ ἰ σ ω ἀ ὐ τ ὸ ν ὃ ν ἀ γ ἀ β λ ἐ π ω ὁ ὐ κ ἐ σ τ ὼ ὁ ὐ θ ὲ λ ὼ μ α τ ἀ ὼ ν τ ῆ
ἐ κ τ ο μ ὴ ὁ ὐ σ ἀ ν ἐ ν τ ῇ ἐ κ τ ο μ ῇ τ ῶ ν ἁ μ α ρ τ ι ῶ ν μ ο ὐ ἀ ν α ν ε ω θ ῆ ν α ι μ ο ι·

Σ υ σ τ ο ι χ ε ἰ δ ὲ τ ὴ ν μ η τ ἑ ρ α μ ὴ δ ο υ λ ε ὐ ε ι δ ἐ μ ε τ ἀ τ ὼ ν τ ε ῖ κ ν ω ν
ἀ ὐ τ ῆ ς·

σ υ μ ο ρ ο μ ᾶ ρ ἰ ο ν ἐ γ ὼ ἡ δ ο υ λ ἰ κ ὴ· ἀ μ μ ἀ ἰ ω δ ὸ ν μ ο υ σ ὸ ν ἐ β ὼ λ ε ν· ἀ μ μ ἀ
ἰ ω δ ὸ ν ἀ ὐ τ ὴ ν ἰ δ ᾳ ἀ θ ὐ λ ἰ κ· τ ο ῦ π ε ν ἰ ᾳ ν ἰ ο τ ὸ ν σ ὸ ν ἐ β ὼ λ ε ν· ἰ ω ὰ γ ὰ ρ
ἰ ὸ ρ ο υ σ υ μ ἰ μ ῶ ὁ λ ε ι μ τ ὸ μ ν ἰ ᾳ τ ὰ μ α τ ὸ ν ὁ ὐ ρ ς· τ ὸ ὁ μ ο ι ω μ α τ ἰ ς
δ ο υ λ ὴ ν θ ὴ ν τ ο ὐ τ ὸ δ ὲ τ ὸ ν ὁ ρ ᾳ· ἰ ω ὰ κ ἰ δ ᾳ ἀ θ ὐ λ ἰ κ ἰ δ δ ο τ α ι·

Ι Ι λ ε κ η ν ὶ ἱ ε ρ ο υ σ α λ ὴ μ ἐ λ ε ν· θ· ἐ ρ α ἐ σ τ ἰ ν· ἐ ὶ τ ἰ σ ἐ σ τ ἰ ν ἡ μ ἰ ν ἡ κ η
τ ω ν ἡ μ ῶ ν· τ ε γ ρ α π τ α ἰ γ ὰ ρ ἐ ν ὁ ρ ὰ ν· θ· ἡ τ ἰ σ τ ἡ ρ ἡ ὁ ὐ τ ἰ
ἰ σ τ ο υ σ α· ῥ ἰ ζ ο θ ἰ κ α ἰ β ὁ ῥ σ ο ν ἡ ὁ ὐ ἰ σ ὰ δ ἡ ὁ ὐ σ α·

τ ὴ ν μ ὲ ν γ ὰ ἰ ὸ ρ ο υ σ υ μ ἰ μ ῶ τ ὴ ν ὁ ἰ α τ ω ν τ ὼ ν σ ὴ ν ἰ ὰ ν ἰ ὰ ν ἰ ὰ

μόνῳ θάρσει· ἀμὴν τοῦμου καὶ τοῦ σωτῆρος μου. ἀλλ' οὐσον
ποσὸν διεφθαρμένος ἀπὸ τοῦ παραδείγματος· ὁ δὲ μέγας τοιοῦτον ὄφιν·
ὃς ποτὲ μὲν ἐμιμεῖτο τὰ θεῖα τὸν ἄνθρωπον πλανῶν· νῦν δὲ ἐκ τοῦ
θείου· οὐ τοιαῦτα μιμούμενος· τὸ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ κακῷ
μιμητοῦ· τὸ δὲ νῦν ἐπὶ σωτηρίᾳ οὐδαμῶς μιμητοῦ.

ξ΄ ΓΙΩΔΕΠΕΤΡΟΙ·Ο ΧΡΙΣΤΟΜΑΧΕΙΝΚΩ·ΟΤΙΟΥΔΕΝΑΛΛΟΦΡΟΝΕΙΣΤΕ·

ἀντὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ φρονεῖν· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ φρονεῖσθε· τοῦτ' ἔστιν ὑπὸ τοῦ θεοῦ.

Ο ΔΕΤΑΡΑΣΣΩΝ ΥΜΑΣ ΕΦ' ΥΜΑΣ ΕΣΤΑΣΕΙΤΟΙΚΡΙΜΑ ΟΥΤΙΣΑΝΗ·

ἐπὶ τῷ μὴ διαμένειν ὁμοίως τῶν ταραττόντων τὸ μάθημα· ἢ μᾶλλον ἔσχυτο
τοῦτο γάρ ἐστιν τὸ·

ζ΄ ΓΙΩΔΕΑΔΕΛΦΟΙΕΠΕΡΙΤΟΒΙΝΗΤΟΥΠΝΕΥΜΑΤΟΣΠΡΟΣΕΤΙΔΙΔΩΚΟΜΑΙ·

ἐπειδὴ δὲ ἡ διαφορὰ αὐτοῦ ἐστιν οὐδαμοῦ τοῦ καινοῦ διαθέματος
μόνον τὸ λεγόμενον· ὁρᾶτε ποσὸν διαφέρει ὁ ἀποδοὺς τὸ μαρτύριον
αὐτοῦ· ἢ ἐμόν· οἱ μὲν γὰρ ἔφησαν ἡμᾶς· ὁ δὲ μέγας μονονουχὶ φησὶν
ὅτι τοῦτο ἄτιμον· ὁ τηλικοῦτος ἀπόστολος τοῦ μονογενοῦς θεοῦ τὸ
μὴ λεγόμενον τίθησι μόνον· οὐδὲν γὰρ ἧττον μοι ἔχου
σιν οἱ ἓξ οὐδαμῶς ἢ τοῦτο.

Χ ΡΑΙΣΑΤΗΡΙΓΗΤΑΙ·ΤΟΣΙΟΝΑΝΑΛΑΛΟΝΤΟΥΣΤΑΥΡΟΥ·

οὕτως ἀμοίρητος ἦμι φησὶν ὁ σὸς πατὴρ τοῦ μὴ δύνασθαί σε σῶσαι
λαὸν ἕτερον· οὐ γὰρ οἷόν τε ὁ τροσωπῶν σε ἀναβαλέσθαι τοὺς ἰουδαίους·
ὡς ἐμοὶ δοκεῖ· τοσοῦτον ἀπέχει τοιαῦτα τροσωπεῖν· ὥστε καὶ γὰρ τὸν
μέγαν οὐδεὶς ἂν ὁμολογήσειεν τοῦτον τὸν σταυρωθέντα· ἀλλὰ
τὴν τοῦ μονογενοῦς καὶ τοῦτο ἀνάστασιν.

Ψ ΦΕΛΟΝΕΙΚΑΙΑΠΟΙΚΟΦΟΝΤΑΙΟΙΧΗΣΤΑΙΟΥΝΤΕΣΥΜΑΣ·ΥΜΕΙΣ
ΓΑΡΕΠΕΛΕΥΘΕΡΙΑΕΚΑΛΕΙΣΘΕ·ΜΟΝΗΝΤΗΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ·

ὁ μὲν γὰρ τοιοῦτον ἄτιμον οὐδαμοῦ ἐμβάλλει μωμῆσαι· μὴ τόμῳ
σθῶσαμόνον· ἀμφὶ καὶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος.

Μ ΟΝΟΝΜΗΤΗΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ·ΕΙΣΑΦΟΡΜΗΝΤΗΣΣΑΡΚΙ

ἀπὸ μὲν γὰρ ἡμῶν φησὶ μὴ χρῆσθαι τῇ ἐλευθερίᾳ· ἵνα μὴ ἀφορμὴν
λάβωμεν ἁμαρτάνειν· ἀπὸ δὲ τοῦ πνεύματος ἵνα μὴ ἀφορμὴν λάβωσιν
οἱ ἀντικείμενοι· ἐπὶ τὸ μᾶλλον ἐκκαίεσθαι κατὰ τῆς ἐκκλησίας·
ὡς ἐμοὶ δοκεῖ· ἐπειδὴ ἀμφοτέρων ἐστὶν ἡ ἐλευθερία· καὶ τῶν
ἁμαρτανόντων καὶ τῶν μὴ ἁμαρτανόντων· ἀλλ' οὐ τῶν μὲν ἁμαρτανόντων
ἐπὶ τῷ ἁμαρτάνειν· τῶν δὲ μὴ ἁμαρτανόντων ἐπὶ τῷ μὴ ἁμαρτάνειν·
ἀλλὰ τῶν μὲν ἁμαρτανόντων ἐπὶ τῷ μὴ ἁμαρτάνειν· τῶν δὲ μὴ ἁμαρτανόντων
ἐπὶ τῷ ἁμαρτάνειν

ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις· ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἑνὶ λόγῳ πληροῦται· ἐν τῷ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε· λέγω δέ, πνεύματι περιπατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε·

ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός· ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ ἃ ἐὰν θέλητε ταῦτα ποιῆτε.

εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον· φανερὰ δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκός· ἅτινά ἐστι μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθεῖαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις, φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· ἃ προλέγω ὑμῖν καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν· ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος·

οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις·

εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν·

μὴ γινώμεθα κενόδοξοι·

ἀλλήλους προσκαλούμενοι·

ἀλλήλοις φθονοῦντες·

ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον· ἐν πνεύματι πραΰτητος·

σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς·

ὀλεσπείρωμεὶς τὸ πῆχυ· εἰς τοὺς τῆς θερίζειν ζωῆς χιῶνας·
ἵνα δὲ καὶ ἀλλοποιούμενος μὴ ἐκκακῶμεν·
ὁρᾶτε πῶς ἐκ τῶν ἐναντίων ἡμῖν ἡ ὠφέλεια συνίσταται· τοῦτο
γὰρ μάλιστα ὑπὲρ ἡμῶν ἐνεργεῖ καὶ συνίστησιν· ἵνα μὴ τὸ δοκεῖν
λυπηρὸν εἶναι παρ' ἡμῖν τὸ ἔργον ἡμᾶς ἀποκάμνειν ποιήσῃ· τοῦτο
δὲ αὐτὸ τὸ ἔργον ἡμῶν ἀπαλλάττει τοῦ σχολάζειν· ἵνα δὲ καὶ τὸ
ἔργον μὴ τοῦτο ἡγησώμεθα μόνον· ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους ἀνάπαυσιν
ἡμῖν ἐπιφέρει· τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἀλλοποιεῖσθαι τὸ ἔργον ἡμῶν·
τὸ μὴ ἀεὶ τὰ αὐτὰ ἐργάζεσθαι· ἀλλὰ καὶ ἀναπαύεσθαι· καὶ ἐκ τῆς
ἀναπαύσεως ἐργάζεσθαι· καὶ ἐκ τοῦ ἔργου πάλιν ἀναπαύεσθαι·
καὶ οὕτως ἀμφοτέρων ἡμῖν τῶν καιρῶν ἡ ὠφέλεια συνίσταται·
καὶ ἐκ τοῦ ἔργου καὶ ἐκ τῆς ἀναπαύσεως·
καὶ ἵνα μὴ ἐκκακῶμεν·
καὶ ἵνα μὴ ἐκκακῶμεν· φησίν· ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐναντίων ἡμῖν ἡ ὠφέλεια
συνίσταται· καὶ ἐκ τοῦ ἔργου καὶ ἐκ τῆς ἀναπαύσεως·

Ὅσοι θέλουσιν ἐν προσώπῳ σαρκὶ, οὗτοι ἀναγκάζουσιν
ὑμᾶς περιτέμνεσθαι.
Ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται.
ἐφ' ᾧ ἁμαρτήματι τοῦ μὴ διὰ τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ σωθῆναι τὸ
ἴδιον ἐπιτελοῦσι μόνον. τοῦτο οὐχ ὡς ἁμάρτημα τιθέμενος παρ'
ἕτερα οὐδὲ οὕτω καὶ ἐκ τοῦ σταυροῦ σωθῆναι παρ' αὐτῶν οὐχὶ
ἁμαρτίαν καὶ ἐκ τοῦ σταυροῦ.
Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι νομοθετοῦσιν
ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι.
ἀποδέχεται τὴν μὴ ἐκ τοῦ σταυροῦ σωτηρίαν αὐτῶν· τὸ μὴ ἐφ'
ἑαυτοῖς τὸν σταυρὸν ἔχειν.
Ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται.
μαθητὰς ὄχλου τοῦ καὶ αὐτοῦ τοῦ διδασκάλου.
Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
τί ἐστι τὸ καυχήσασθαι τοῦ τρόπου· ὅτι τὸ ἀνθρώπινον φρονοῦσι καὶ
ἐπὶ σαρκὶ καυχῶνται· τὸ δὲ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ καυχᾶσθαι
μαι· καὶ οὐ τὸ μὴ ἐν τούτῳ καυχᾶσθαι ἁμάρτημα.
Δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται
καὶ ὁ κόσμος τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ ἐσταύρωται· τὸ μὴ ἐπιθυμεῖν
τοῦ κόσμου· τὴν ἀνθρωπαρέσκειαν· τὴν δόξαν· ταῦτα φρονεῖν
σὺν ἐμοὶ μὲν ἐστὶ τὸ σταυρωθῆναι· τὸ οὕτω καὶ ἐμοὶ σταυρωθῆναι.
Κἀγὼ τῷ κόσμῳ.
ἀλλ' ἐν τῷ σταυρῷ· ὅτι μέγας ὁ τῆς ἐλευθερίας ἀγών· ὁ τῆς
ἐλευθερίας καὶ ἐκ τοῦ κόσμου· καὶ οὐδὲ αὐτὰ ἁπτόμενα καὶ χρῆσθαι
μόνα ἀναγκάζεσθαι· οὐδὲ ὀφθῆναι θυμοῦσθαι αὐτῶν· μόνα δὲ
παραιτεῖσθαι μὴ ἁπτόμενα.
κτίσις
Οὔτε γὰρ περιτομή τι ἰσχύει· οὔτε ἀκροβυστία ἀλλὰ καινὴ
κτίσις ἐστὶν ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὐ γὰρ ἁπλῶς ὁ τὰ
τοῦ κόσμου παραιτούμενος ἐν τούτῳ ἐστὶν ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ
τὸν σταυρὸν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· ἐν τῷ ἀποθνήσκειν ἐν τῷ σταυρῷ.

Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς
καὶ ἔλεος· καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ.
οὐ ταῦτα τοῦ θεοῦ τοῦ φόβου· μᾶλλον δὲ τὴν καινὴν κτίσιν· τὴν δὲ
δόμενην καὶ τὴν καινὴν κτίσιν· οὐ τὰ καὶ ἐφ' ἡμῖν καὶ ἐφ' ἡμετέρᾳ ἀ-
φορμῇ τοῦ καὶ τὸ τοῦ Ἰσραὴλ ὄνομα καὶ ἐπὶ αὐτοῦ.
Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω.
ἐγὼ ταῦτα οὐχὶ σωματικῶς οὐδὲ κατὰ σάρκα ταῦτα φρονῶ·
ἀλλὰ ἀμφότερα ἐν τῷ τὴν ἀθυμίαν ἐκ τοῦ ἀπ' αὐτοῦ τὸ θυμαίνειν
μόνου καὶ οὐ συγχωρῶ αὐτοὺς ἀφ' ἡμῶν.
Ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ βαστάζω.
καὶ τὸ μὴ ἐν τοῦ καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἐμοὶ μακαρίου τοῦ ἀπὸ
τῶν στιγμάτων ἀπορεῖσθαι καὶ ἀπορεῖσθαι μακαρίου τοῦ
μαι· τὸ δὲ μου. καὶ τὰ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀφ' ἡμῶν.
Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἀδελφοί. ἀμήν·
τῶν τὸ λοιπὸν ἡμᾶς μηδὲν τοῦτο· ἀπὸ τοῦ τὰ ὑμέτερα φρονεῖν
γειν· οὐδὲ γὰρ ἐν ἀπολλύειν μὴ ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ ἐμοὶ ἐν τῷ
μὴ ἀπὸ τοῦ σώματος ὑμῶν· ἀπὸ τοῦ ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ
ταῦτα τοῦ ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ ἐμοὶ καὶ ἐν τῷ
οὐδὲ ἀμοιβὴ τῶν ἐμῶν· ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν
τιμῆς καὶ σύμμετρα.
Πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης στίχων ͵ϛϟ.

ΠΡΟΣΕΦΕΣΙΟΥΣ

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ τοῖς ἁγίοις
τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη
ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ· εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
ὃς αὐτὸς τὰ ἀμφότερα θυμοῦται· οὐ τὸ καὶ τὰ ἐμοὶ τὰ ἐν
τοῦ θεοῦ θυμοῦ μόνου ἐστὶ χρῆσθαι ὃ οὐ θυμοῦται
ὃ τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐμοὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἐμοὶ ἐν τῷ

Ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν Χριστῷ πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ·

αὐτὸς ἁγιάσῃ ἡμῶν τὴν διάνοιαν καὶ καρδίαν καὶ ἁπλώσῃ ἐν ἡμῖν τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἁγιωσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας·

Καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ. προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν·

ἡ χάρις τοῦ παρὰ βραβεύσαντος ἡμᾶς μὴ προϊδόντος ἀρχὴν ἔχειν παρὰ θεοῖς τοῖς δι' ἡμᾶς γενομένοις οὐδὲ καὶ προορίσαντος ἑαυτῷ·

Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς·

ἡ χάρις τοῦ ἡμᾶς ἀξιώσαντος ἐλθεῖν εἰς τὸ τοῦ θεοῦ θέλημα καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐλθεῖν ἡμᾶς ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ·

Ἐν τῷ ἠγαπημένῳ· ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ· τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων· κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ· ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς· ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει·

ἵνα δὲ μὴ ἀπορῶμεν καὶ λέγωμεν· τί οὖν ἐστιν ἡ ἄφεσις τῶν παραπτωμάτων· ἐπάγει· τοῦτο δέ ἐστιν ἡ ἀπολύτρωσις ἡ διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ· ἵνα μὴ ἀπορῶμεν καὶ λέγωμεν· τί οὖν ἐστιν ἡ ἀπολύτρωσις· ἐπάγει· τοῦτο δέ ἐστιν ἡ ἄφεσις τῶν παραπτωμάτων·

Γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ·

οὐ τὸ γαρμόν σου ἀπόλωμαι ἀλλὰ χάριτι χαρᾷ τὴν διάνοιαν ἡμῶν

ἵνα τοῖς ἁγιάσουσι συλλαβόντες

Κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἧς ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν·

λαμβάνειν φαλλωσας φαι τὰ ἐν τῷ χῷ· τὰ ἐπὶ τοῖς οὐ νοῖς· καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν αὐτῷ·

οὐ μὴ ἀφανισθῇ ἀπὸ τῶν οὐρανῶν τοῦτο τὸ μαρτύριον ἀλλὰ ἐν τῷ θεῷ ἀπόκειται τὸ μαρτύριον τοῦτο

ἢ ἐς τὴν κληρονομίαν τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί·
ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν·
ὃς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως·
ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται·
καὶ αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν·
καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας, ὃς ἐστιν ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων·
ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι
καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς,
νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου παραστῆσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ,
εἴγε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἑδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὅ ἐστιν ἡ ἐκκλησία,
ἧς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ,
τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, νυνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,
οἷς ἠθέλησεν ὁ θεὸς γνωρίσαι τί τὸ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅ ἐστιν Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης·
ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ·
εἰς ὃ καὶ κοπιῶ ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.

Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ ὅσοι οὐχ ἑωράκασιν τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί,
ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν συμβιβασθέντες ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ, Χριστοῦ,
ἐν ᾧ εἰσιν πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι.
τοῦτο δὲ λέγω ἵνα μηδεὶς ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ.
εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἀπείμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν.

Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε,
ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι τῇ πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν εὐχαριστίᾳ.
βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν·
ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς,
καὶ ἐστε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας·
ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ,
συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτισμῷ, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν·
καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωοποίησεν σὺν αὐτῷ χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα,
ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ,
ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ.
μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει καὶ ἐν πόσει ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς ἢ νουμηνίας ἢ σαββάτων,
ἃ ἐστιν σκιὰ τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ.
μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ ἑώρακεν ἐμβατεύων, εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,
καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλήν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἁφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβαζόμενον αὐξάνει τὴν αὔξησιν τοῦ θεοῦ.
εἰ ἀπεθάνετε σὺν Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε·
μὴ ἅψῃ μηδὲ γεύσῃ μηδὲ θίγῃς
ἃ ἐστιν πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων·
ἅτινά ἐστιν λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρησκίᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀφειδίᾳ σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινι πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός.

Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθήμενος·
τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς·
ἀπεθάνετε γὰρ καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ·
ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ὑμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ.
νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακήν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία,
δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας·
ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς·
νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργήν, θυμόν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν·
μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ
καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν,
ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν Χριστός.
ἐνδύσασθε οὖν ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ θεοῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραΰτητα, μακροθυμίαν,
ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς ἐάν τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν· καθὼς καὶ ὁ κύριος ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτως καὶ ὑμεῖς·
ἐπὶ πᾶσιν δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ὅ ἐστιν σύνδεσμος τῆς τελειότητος·
καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἑνὶ σώματι·
καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε.
ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ σοφίᾳ, διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτούς, ψαλμοῖς, ὕμνοις, ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ θεῷ·
καὶ πᾶν ὅ τι ἐὰν ποιῆτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ.

Αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν ὡς ἀνῆκεν ἐν κυρίῳ.
οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς.
τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν κατὰ πάντα, τοῦτο γὰρ εὐάρεστόν ἐστιν ἐν κυρίῳ.
οἱ πατέρες μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν.
οἱ δοῦλοι ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλείαις ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἁπλότητι καρδίας φοβούμενοι τὸν θεόν·
ὃ ἐὰν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις,
εἰδότες ὅτι ἀπὸ κυρίου ἀπολήμψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε·
ὁ γὰρ ἀδικῶν κομιεῖται ὃ ἠδίκησεν, καὶ οὐκ ἔστιν προσωπολημψία.
οἱ κύριοι τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε κύριον ἐν οὐρανῷ.

Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ·
προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι,
ἵνα φανερώσω αὐτὸ ὡς δεῖ με λαλῆσαι.
ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι.
ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι ἅλατι ἠρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι.

Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν κυρίῳ,
ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῷ τὰ περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν,
σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριοῦσιν τὰ ὧδε.
ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου καὶ Μᾶρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς· ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν,
καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία.
ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν, δοῦλος Χριστοῦ Ἰησοῦ, πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα σταθῆτε τέλειοι καὶ πεπληροφορημένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ.
μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει πολὺν πόνον ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει.
ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς.
ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς καὶ Νυμφᾶν καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν.
καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε.
καὶ ε�πατε Ἀρχίππῳ· βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν κυρίῳ ἵνα αὐτὴν πληροῖς.
ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. μνημονεύετέ μου τῶν δεσμῶν. ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. ἀμήν.

Ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης διὰ Τυχικοῦ καὶ Ὀνησίμου.

μαρτύρας· ἐν αἷς ἐστὶ περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου· κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος· τοῦ πνεύματος τοῦ ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας· ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν· ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν· καὶ ἤμεθα τέκνα φύσει ὀργῆς· ὡς καὶ οἱ λοιποί· Ὁ δὲ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει· διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς· καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν· συνεζωοποίησεν τῷ χῷ· χάριτί ἐστε τεσεσωσμένοι·

ὑμᾶς φησὶν τοὺς ἁμαρτίαις καὶ παραπτώμασιν ἀπηρτισμένους ἁμαρτίαις ἁμαρτωλοῖς ἦτε τὸ ὑποτίμιον τοῦ ἁμαρτήματος τοῦ ἀρχαίου ἁμαρτωλοῦ παραπλησίως ἁμαρτάνοντες καὶ ὑμεῖς ἀπηρτισμένοι ἦτε ἁμαρτίαις ἁμαρτωλοῖς ὡς ὁ θεὸς ἵνα χάριτος θλιουσίου τῶν ἁμαρτιῶν μεθέρωσιν ἡμῖν μετάνοιαν σωτηρίαν ἵνα ὁμοίως ἡμεῖς ἁμαρτωλοὶ ὄντες καὶ ἀπηρτισμένοι ἁμαρτίαις ἁμαρτωλοῖς τῷ χῷ· συνεζωοποίησεν ἡμᾶς μετανοίας σωτηρίαν ἵνα ὁμοίως καὶ

γησαι· ἵνα τοῦτο ἀδύνατον ἐστὶν ἐνέλαττον·

τοῦ ἁμαρτίαν ἁμαρτίαν ἀπαίρειν ἁμαρτίαν ἁμαρτίαν ἁμαρτία

τὸν αὐτὸν ὡς ἂν ὁμοίωμα τοῦ θανάτου αὐτοῦ γενόμενοι ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως·

ΐ. Μοὶ τὸ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι

τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ καὶ φωτίσαι πάντας τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ ἐγώ διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν ἥτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν.

Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται ἵνα δῷ ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς ἁγίοις

τί γάρ ἐστιν τὸ ἀγαθὸν αὐτοῦ καὶ τί τὸ κάλλος αὐτοῦ πλὴν σῖτος ἐκλεκτῶν καὶ οἶνος βλαστάνων παρθένους εὐοδοῦν καὶ ἀναβλαστάνειν ποιῶν ἐν τῇ γῇ τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ ἣν ἐκλεξάμενος ἔδωκεν τοῖς πατράσιν ἡμῶν κληρονομῆσαι τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸν ἅγιον ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν τόπῳ ἀοικήτῳ ἐν ὁδοῖς πλανωμένων καὶ ἀπλανῶν ἐν ἀκαθαρσίᾳ καὶ ἁγιασμῷ ἐν ἀνομίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ δυνάμει ἐν ἀφροσύνῃ καὶ σοφίᾳ ἐν ταπεινώσει καὶ δόξῃ ἐν πτωχείᾳ καὶ πλούτῳ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἰσχύϊ ἐν ἀγρυπνίᾳ καὶ ὕπνῳ ἐν ἀγάπῃ καὶ μίσει ἐν ἀλλοτριότητι καὶ οἰκειότητι ἐν ἀπορίᾳ καὶ εὐπορίᾳ ἐν ἀσχημοσύνῃ καὶ εὐσχημοσύνῃ

ΐ ΗΝΑΠΛΗΡΩΘΗΤΕΕΙΣΠΑΝΤΟΠΛΗΡΩΜΑΤΟΥΘΥ·

ΤΩΔΕΔΥΝΑΜΕΝΩΥΠΕΡΠΑΝΤΑΠΟΙΗΣΑΙ·ΥΠΕΡΕΚΠΕΡΙΣΣΟΥ·
ΩΝΑΙΤΟΥΜΕΘΑΙΝΟΥΜΕΝΗΚΑΤΑΤΗΝΔΥΝΑΜΙΝΤΗΝΕΝΕΡ
ΓΟΥΜΕΝΗΝΕΝΗΜΙΝ·ΑΥΤΩΙΗΔΟΞΑΕΝΤΗΕΚΚΛΗΣΙΑΚΑΙΕΝΧΩΙΩ·
ΕΙΣΠΑΣΑΣΤΑΣΓΕΝΕΑΣΤΟΥΑΙΩΝΟΣΤΩΝΑΙΩΝΩΝΑΜΗΝ·ΠΑΡΑ
ΚΑΛΩΔΥΝΥΜΑΣΕΓΩΔΕΓΜΙΟΣΕΝΙΚΩ·

ΛΞΙΩΣΠΕΡΙΠΑΤΗΣΑΤΕΤΗΚΛΗΣΕΩΣΗΣΕΚΛΗΘΗΤΕΜΕΤΑΠΑ
ΣΗΣΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗΣΚΑΙΠΡΑΟΤΗΤΟΣ·ΜΕΤΑΜΑΚΡΟΘΥΜΙ
ΑΣ·ΑΝΕΧΟΜΕΝΟΙΑΛΛΗΛΩΝΕΝΑΓΑΠΗ·ΣΠΟΥΔΑΖΟΝΤΕΣΤΗΡΕΙΝ
ΤΗΝΕΝΟΤΗΤΑΤΟΥΠΝΣ·ΕΝΤΩΣΥΝΔΕΣΜΩΤΗΣΕΙΡΗΝΗΣ·

ΗΣΩΜΑ·

ΚΑΙΕΝΠΝΑ·ΚΑΘΩΣΚΑΙΕΚΛΗΘΗΤΕΕΝΜΙΑΕΛΠΙΔΙΤΗΣΚΑΛ
ΕΩΣΥΜΩΝ·

ΒΠΙΣΤΙΣ·ΜΙΑΚΥ·ΒΑΠΤΙΣΜΑ·ΕΙΣΘΣ·ΕΙΣΑΠΗΡΠΑΝΤΩΝ·
ΘΕΠΠΑΝΤΩΝΚΑΙΔΙΑΠΑΝΤΩΝΚΑΙΕΝΠΑΣΙΝΗΜΙΝ·

ΗΔΕΕΔΟΘΗΜΟΙΤΗΧΑΡΙΣ·ΚΑΤΑΤΟΜΕΤΡΟΝΤΗΣ
ΔΩΡΕΑΣΤΟΥΧΥ·ΔΙΟΛΕΓΕΙΑΝΑΒΑΣΙΕΥΨΟΣΗΧΜΑΛΩΤΕΥΣΕΝΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΝ·

ΚΑΙΕΔΩΚΕΝΤΟΥΣΜΕΝΑΠΟΣΤΟΛΟΥΣ·ΤΟΥΣΔΕΠΡΟΦΗ
ΤΑΣ·ΤΟΥΣΔΕΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΑΣ·ΤΟΥΣΔΕΠΟΙΜΕΝΑΣΚΑΙΔΙΔΑ
ΚΑΛΟΥΣ·ΠΡΟΣΤΟΝΙΣΜΟΝΤΩΝΑΓΙΩΝΕΙΣΕΡΓΟΝΔΙΑ
ΚΟΝΙΑΣ·ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΗΝΤΟΥΣΩΜΑΤΟΣΤΟΥΧΥ·ΜΕΧΡΙΣΑΤΑΝ
ΤΗΣΩΜΕΝΟΙΠΑΝΤΕΣ·ΕΙΣΤΗΝΕΝΟΤΗΤΑΤΗΣΠΙΣΤΕΩΣΚΑΙ
ΤΗΣΕΠΙΓΝΩΣΕΩΣΤΟΥΥΥΤΟΥ·ΘΥ·ΕΙΣΑΝΔΡΑΤΕΛΕΙΟΝΕΙΣΜΕ
ΤΡΟΗΛΙΚΙΑΣΤΟΥΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣΤΟΥΧΥ·ΙΝΑΜΗΚΕΤΙΩ
ΜΕΝΝΗΠΙΟΙΚΛΥΔΩΝΙΖΟΜΕΝΟΙΚΑΙΠΕΡΙΦΕΡΟΜΕΝΟΙ·ΠΑΝΤΙΑ
ΝΕΜΩΤΗΣΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣΕΝΤΗΙΣΥΒΕΙΑΤΩΝΑΝΘΩΝ·ΕΝΠΑΝΟΥΡ
ΓΙΑ·ΠΡΟΣΤΗΝΜΕΘΟΔΙΑΝΤΗΣΠΛΑΝΗΣ·ΑΛΗΘΕΥΟΝΤΕΣΔΕ

ἐναγάπην αὐξησώμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· ὅ ἐστιν ἡ νίκη σφαλὴς· ἐξ ὑπάντων σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συνβιβαζόμενον· διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ᾽ ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ·

οὐ μεμιαμένος τοῦ μὴ ὑβρισμένου χαρισμένου καὶ ἀγγέλῳ τὴν ἀποκρυ
φὸν σφαγὴν τῆς οἰκουμένου· οὐ δὲ παροξυνθεὶς ὑπουργεῖ αὐ
ὑπουργὰ ὁσονδήποτε ἐπιτήδειμι θέλειν· παροιμιάσασθαι· ἄμφο
δὸν θυμηδίοις ποιαῖς καὶ διαφόροις γράμμασιν· ὥσπερ ἡ τοῦ
μὴ δικαίου· οὐ δὲ ἐπιμήκης ἀνέχωρισθῆ· ποιμὴν μὴ· καὶ ταῦτα οὐ μὴ χάρι
ματα ταῦτα· παροχὴ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ταῦτα οὐ μὴ ἀγαθὸν· καὶ κατὰ τὸ
σθαι· προσβλέποντι μὴ δὲ ἀξιόμενοι τοῦ ὁμοίου ὁμοίως· τῶν τὰ χάρι
ματα τὰ ἡμέτερα· ἀφορμαὶ δὲ ἡ τοῦ χαρίσματος τοῦ ἐνεργή
μενος ἐπὶ οἱ μὴ μὴ ποιοὶ τοῦ οἰκείου ἀφορμὴ τὰ κατὰ τὴν ἀφορμὴν
τὰ ἐν τῷ λόγῳ τὴν ὁμοίωσιν χυ· καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν ποιοῦ ποιοῦ
τοῦ μὴ αὐξόμενος προσαγωγὴ ἐστὶ τοῦ διαφόρου τοῦ τοῦ
σώματος αὐξήσεως ἀφ᾽ ἑαυτοῦ εἰς τὸ οὐ τοῦ τέλος ἀπαρτί
ου ἀφορμὴ ἐν ἀγάπῃ· ἐν ἀγάπῃ· ἐν ἀγάπῃ·

τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κῶ· μηκέτι ὑμᾶς περιπα
τεῖν καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι νοὸς
αὐτῶν ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ· ὄντες ἀπηλλοτριω
μένοι τῆς ζωῆς τοῦ θ̄υ· διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐ
τοῖς· διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν· οἵτινες ἀπηλγη
κότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ· εἰς ἐργασίαν ἀκαθα
σίας πάσης·

ὃ ὅταν χυ μαρτυρασι τοῦ ἐμὲ μὴ ῥηθῆναι ῥηθὲν μὴ ῥηθὲν ἢ τοῦ

αὐτοῦ καὶ μὴ ἁμαρτάνοντος ἀπολειφθῆναι αὐτοῦ τοῦ ὑλικοῦ τὰ
σῶμα οὐ δύναται ἁμαρτάνοντος βρωμένου·

Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν χν·

εἴγε αὐτὸν ἠκούσατε· καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε καθώς ἐστιν
ἀλήθεια ἐν τῷ ἰ̄ῳ· ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀνα
στροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπι
θυμίας τῆς ἀπάτης· ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν· καὶ
ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον· τὸν κατὰ θ̄ν κτισθέντα ἐν
ἐνδύσασθαι δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας· διὸ ἀπο
μενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλη
σίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη·

ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ
παροργισμῷ ὑμῶν· μηδὲ διδότε τόπον τῷ διαβόλῳ· ὁ κλέπτων μη
κέτι κλεπτέτω· μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργαζόμενος τοῖς ἀγα
θοῖς ταῖς χερσὶν· ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι·
πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω·
ἀλλ᾽ εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας· ἵνα δῷ χά
ριν τοῖς ἀκούουσιν·

καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τοῦ θ̄υ· ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυ
τρώσεως πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ᾽ ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ·
γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ εὔσπλαγχνοι χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ θ̄ς ἐν χῳ ἐχαρίσατο ὑμῖν·

προσόμως τὴν ὑπὲρ ἡμῶν θυσίαν τοῦ δοθέντος τὴν χάριν φοβηθῶμεν
τὴν ὑπερβολὴν τῆς ὀργῆς αὐτοῦ.

Πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ εὔσπλαγχνοι χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν. γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητὰ καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ὑμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας.

πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν καθὼς πρέπει ἁγίοις καὶ αἰσχρότης καὶ μωρολογία ἢ εὐτραπελία τὰ οὐκ ἀνήκοντα ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. τοῦτο γὰρ ἔστε γινώσκοντες ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας εἷς μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν ἦτε γάρ ποτε σκότος νῦν δὲ φῶς ἐν κυρίῳ ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς

ἀκάρποις τοῦ σκότους μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε·

μὴ μόνον ἐφ' ἡμῶν ἀλλὰ καὶ περὶ παντὸς τοῦ κόσμου καὶ ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων καὶ βασιλέων καὶ ἐξουσιῶν καὶ ἀρχόντων καὶ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου εἰρήνης καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων ὁμονοίας καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνοχῆς τοῦ κυρίου καὶ μακροθυμίας καὶ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλεηθῆναι ἡμᾶς καὶ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου εἰρήνης

ἀρχὴ· τὸν ἀρχοντικὸν δεῖσθαι τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς ἢ τὸν ἔγγαμον τῆς ἰδίας γυναικός· οὐ μὴν ἴσον ἐστὶ τὸ αἰτεῖν καὶ τὸ ἀπαιτεῖν· ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐλευθέρου, τοῦτο δὲ δούλου· καὶ ἐκεῖνο μὲν ἀνθρώπου, τοῦτο δὲ θηρίου· καὶ ἐκεῖνο μὲν ἀνδρὸς σώφρονος, τοῦτο δὲ ἀκολάστου καὶ ἀκράτου· καὶ ἐκεῖνο μὲν ἀνδρὸς ἐλευθέρου καὶ ἐλευθερίαν ἀγαπῶντος, τοῦτο δὲ ἀνδρὸς ἀνελευθέρου καὶ δουλείαν ἀσπαζομέν

τὰ ἄφατα· τὴν δὲ ἀπόδοσιν ἀφῆκεν ἐν τῷ ὑποκειμένῳ μέρει τοῦ λόγου
μορφὴν λαμβάνουσαν· τὸν γὰρ ἀντιβαίνοντα ἀμφοτέρων τῶν ἀγαθῶν
τὸν ἐκ τῆς θαρραλεότητος καὶ τὸν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀπολωλεκότα
γνώμην τὴν δουλείαν·

τ ὃν λοιπὸν ἐνεδυναμοῦτο μένειν ἐν τῷ κρατεῖν τῆς
χύσεως αὐτοῦ ἐνδύσας θεὸς τὴν πανοπλίαν τοῦ θῦ πρὸς
πᾶσαν δύναμιν θαὶ ὑμᾶς στῆναι·

περ δυναμιν παρασκευάσθαι δὲ τὴν παρ' αὐτοῦ τοῖς ἐσωθουμένοις
τὰ ἀσώματα σώματα οἷς ἔμαθεν ὁ τῶν ὅλων δημιουργὸς ἀσωμάτοις
θεραπεύειν τὴν δὲ δύναμιν ταύτην ἵλεώς τε καὶ πρόμαχον
δηλοῖ· καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲν ἀφεὶς ὅ τι μὴ τῶν ἀμάχων ἐξόργανον
ὁ μέγας ἀγωνοθέτης·

Πρὸς τὰς μεθοδίας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη
πρὸς αἵματα καὶ σάρκα· ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς πρὸς τὰς
ἐξουσίας πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τούτου τοὺς
ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τοῦτον· πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν
τοῖς ἐπουρανίοις· διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν
τοῦ θῦ ἵνα δύνησθε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι·

μεθοδίαν αὐτὴν καλῶ τὴν τοῦ πλανῶντος καὶ σοφιζομένου τὸν πολυ-
ζήτητον ὁ μὲν γὰρ ἀληθείᾳ τὸ ἀσύμφορον ἐπιβουλεύων ἀφανὲς
ὅπλον ἐπὶ τὸν ἀγῶνα κομίζεται τὸν δὲ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀσφαλῶς
ὠφελοῦντα ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐπιβουλεύων ἀφανὲς ὅπλον ἐπὶ τὸν ἀγῶνα
ἀφαιρεῖται τὴν ἀλήθειαν·

ς τητε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ
καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θῶρακα τῆς δικαιοσύνης καὶ ὑπο-
δησάμενοι τοὺς πόδας ἑτοιμασίαν τοῦ εὐαγγελίου τῆς
εἰρήνης ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θῦρεὸν τῆς πί-
στεως ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ
πεπυρωμένα σβέσαι καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτη-
ρίου δέξασθε καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος ὅ ἐστιν ῥῆμα θῦ·

ΚΑ·Θ·ΩΝ ΕΣΤΙΝ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ ΕΜΟΙ ΤΟΥΤΟ ΦΡΟΝΕΙΝ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΩΝ
ΥΜΩΝ· ΔΙΑ ΤΟ ΕΧΕΙΝ ΜΕ ΕΝ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ΥΜΑΣ· ΕΝ ΤΕ ΤΟΙΣ ΔΕ
ΜΟΙΣ ΜΟΥ· ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΩΣΕΙ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕ
ΛΙΟΥ· ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΟΥΣ ΜΟΥ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΠΑΝΤΑΣ ΥΜΑΣ ΟΝΤΑΣ·
ΩΣ ΕΣΤΙΝ ΔΙΚΑΙΟΝ ΕΜΟΙ ΤΟΥΤΟ ΦΡΟΝΕΙΝ ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΩΝ ΥΜΩΝ
ΤΟΥΤΟ ΑΥΤΟ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟ ΕΧΕΙΝ ΜΕ ΕΝ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ΥΜΑΣ

Μόνοι δὲ τοῦ εὐαγγελίου τοὺν χίνοι λογεύεσθε ἵνα εὐαγ-
γελικῶς μὴ ζῶμεν ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ ὡς πάν-
τοτε καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου εἴτε διὰ
ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου. ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν χριστὸς καὶ τὸ ἀπο-
θανεῖν κέρδος. εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἔρ-
γου καὶ τί αἱρήσομαι οὐ γνωρίζω. συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο
μηνὲ ἔπιθυμίαν ἔχων.

τὸ γὰρ ἀναλῦσαι καὶ σὺν χριστῷ εἶναι πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον·
τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς· καὶ τού-
τῳ πεποιθὼς οἶδα ὅτι μενῶ καὶ συμπαραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν
εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως· ἵνα τὸ
καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν χριστῷ ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς ἐμῆς παρου-
σίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς.

μαρτύριον αὐτοῖς τοῦ ἀπολλωνίου· ὁ γὰρ ἀπολλώνιος ἀπε-
κεφαλίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπάτου ἐν ἐφέσῳ. ἐκελεύσθη δὲ ὑπὸ τοῦ
ὑπάτου ἵνα ἀρνήσηται τὸν χριστόν· ὁ δὲ ἀπολλώνιος ἀπε-
κρίνατο· οὐκ ἔστιν καλὸν ἐν βασιλείᾳ πολλοὺς εἶναι κύριους·
εἷς κύριος ἔστω κατὰ τὸν ὁμηρικὸν ἔπος· εἷς κοίρανος ἔστω εἷς
βασιλεύς· ἐκελεύσθη οὖν ὑπὸ τοῦ ὑπάτου ἵνα τὰ σκέλη αὐτοῦ
κατεαγῶσιν· ἐπεὶ δὲ ἦλθον οἱ στρατιῶται καὶ κατέαξαν τὰ
σκέλη τῶν λοιπῶν δύο μαρτύρων, τοῦ δὲ ἀπολλωνίου οὐ κατέ-
αξαν· ἐπεὶ γὰρ ἐπῆλθον αὐτῷ ἵνα κατεάξωσιν αὐτοῦ τὰ σκέλη
ἐτελεύτησεν· ἐπεὶ δὲ ἐτελεύτησεν ὁ ἀπολλώνιος ἐκελεύσθη
ὁ ὕπατος ἵνα τὸ σῶμα αὐτοῦ κατακαυθῇ· ἐπεὶ δὲ ἐκαύθη τὸ
σῶμα αὐτοῦ ἐκελεύσθη ὁ ὕπατος ἵνα τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ συναχθῇ
καὶ ἐν τῷ πυρὶ βληθῇ· ἐπεὶ δὲ ἐβλήθη ἐν τῷ πυρὶ τὰ ὀστᾶ
τοῦ ἁγίου ἀπολλωνίου ἐγένετο ὡσεὶ κηρὸς ἐν τῷ πυρὶ τακῆναι·
ἐπεὶ δὲ ἐτάκη ἐκελεύσθη ὁ ὕπατος ἵνα ἐν τῷ ποταμῷ βληθῇ·
ἐπεὶ δὲ ἐβλήθη ἐν τῷ ποταμῷ ἐγένετο ὡσεὶ μύλος μέγας ἐν τῷ
ποταμῷ βληθεὶς καὶ οὐκ ἀνῆλθεν ἐπάνω τοῦ ὕδατος· ἐπεὶ δὲ
ἐβλήθη ἐν τῷ ποταμῷ ἐγένετο ὡσεὶ μύλος μέγας ἐν τῷ ποτα-
μῷ βληθεὶς καὶ οὐκ ἀνῆλθεν ἐπάνω τοῦ ὕδατος· ἐπεὶ δὲ ἐβλήθη
ἐν τῷ ποταμῷ ἐγένετο ὡσεὶ μύλος μέγας ἐν τῷ ποταμῷ βλη-
θεὶς καὶ οὐκ ἀνῆλθεν ἐπάνω τοῦ ὕδατος· ἐπεὶ δὲ ἐβλήθη ἐν τῷ
ποταμῷ ἐγένετο ὡσεὶ μύλος μέγας ἐν τῷ ποταμῷ βληθεὶς καὶ
οὐκ ἀνῆλθεν ἐπάνω τοῦ ὕδατος· ἐπεὶ δὲ ἐβλήθη ἐν τῷ ποταμῷ
ἐγένετο ὡσεὶ μύλος μέγας ἐν τῷ ποταμῷ βληθεὶς καὶ οὐκ ἀνῆλ-
θεν ἐπάνω τοῦ ὕδατος· ἐπεὶ δὲ ἐβλήθη ἐν τῷ ποταμῷ ἐγένετο
ὡσεὶ μύλος μέγας ἐν τῷ ποταμῷ βληθεὶς καὶ οὐκ ἀνῆλθεν ἐπάνω
τοῦ ὕδατος· ἐπεὶ δὲ ἐβλήθη ἐν τῷ ποταμῷ ἐγένετο ὡσεὶ μύλος
μέγας ἐν τῷ ποταμῷ βληθεὶς καὶ οὐκ ἀνῆλθεν ἐπάνω τοῦ ὕδατος

Εἴτις οὖν παράκλησις ἐν Χῷ· εἴτι παραμύθιον ἀγάπης· εἴτις κοι-
νωνία πνεύματος· εἴτι σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί· πληρώσατέ
μου τὴν χαράν· ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε· τὴν αὐτὴν ἀγάπην
ἔχοντες· σύμψυχοι· τὸ ἓν φρονοῦντες·
μηδὲν κατ' ἐριθείαν ἢ κενοδοξίαν· ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύ-
νῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι· ὑπερέχοντας ἑαυτῶν·
τοῦτο γὰρ φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χῷ Ἰ· ὃς ἐν μορφῇ θῦ ὑπάρχων·
οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θῷ· ἀλλ' ἑαυτὸν
ἐκένωσε· μορφὴν δούλου λαβών· ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενό-
μενος· καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος· ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν
γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου· θανάτου δὲ σταυροῦ·
διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν· καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα
τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰῦ χῦ πᾶν γόνυ κάμ-
ψῃ ἐπουρανίων· καὶ ἐπιγείων· καὶ καταχθονίων· καὶ πᾶσα
γλῶσσα ἐξομολογήσηται ὅτι κς Ἰς Χς
εἰς δόξαν θῦ πατρός· ὥστε ἀγαπητοί μου καθὼς πάντοτε
ὑπηκούσατε·
ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον· ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον
ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου·
μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε·
θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνερ-
γεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας·
πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμοῦ καὶ διαλογισμῶν· ἵνα
γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι τέκνα θῦ ἀμώμητα·
ὃ γὰρ τὰς ὑμετέρας ὀργὰς ὁμοῦ σωματοῦσθαι καὶ μὴ ἀπο-
μιστοῦσθαι τοῖς μισθοῖς· τὸ δὲ διαφόρως τοῦ
τοῖς δὲ καὶ κατὰ σωματοῦσθαι καὶ μὴ ἀποδιδόμενοι τὰς

μόνον ταῦτα ταῦτα δὲ γνωστὰ δῆλοι· ἀλλ' ὁ τὰ ἰὰ ὑπὲρ ὑμῶν βαπτισμάτων
γενόμενος ἀρχὸς ὁ θῦ καὶ τῆς τοῦ σῶ· καὶ οὐχ ἁπλῶς ἀθανάτου
ἀλλὰ θανάτου τοῦ ἀρχοῦ· καὶ ὑπὲρ ἰσχὺν κρατοῦντα θανάτου· ὡ
τοσοῦτον γὰρ αὐτὸς ἐβλήθη ὑπὸ θῦ· ὁ τὰ δὲ τοῦ τοσοῦτον καὶ ἡγεμόνος
τὰ τοιαῦτα ἀλιούσης· τὰ δὲ ὑμῶν ἐμπαθῆ μὴ γαρδὴ ὁ σῶ
τοῦ μὲν ὑπὲρ ἀμὲ πάσων αὐτὸν ὑπομολόγησε· αὐτὸς γὰρ ἀπὸ μὴδὲ
μιᾶς ἁμαρτίας ἦν· τοῦ δὲ σῶ· χῦ γὰρ θῦ δύναμις· θῦ σοφία·
Ἵνα δόξαν θῦ πατρός· ὥστε ἀγαπητοί μου καθὼς πάντοτε ὑπη-
κούσατε·
μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον· ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον
ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου·
μᾶλλον γὰρ τὰς ἐμὰς ἀπουσίας ἐκμυεῖται τὰ ὑπὲρ ὑμῶν προσομιλήσαι μοι·
ὁ παρὰ τὰς παρουσίας ἀλοῦσα μᾶλλον ἐμὲ αὐτοῦ· ὁ μὲν γὰρ παρόντι ὡς
θόμβος ἴσως καὶ αἰσχυνόμενος τοῦτο ποιεῖ· ὁ δὲ παρὰ τὰς
ἀπουσίας ἁλοῦσα μᾶλλον ἐμὲ αὐτοῦ· μᾶλλον δὲ ἐκμυστηριοῦσα μοι
τὰ γνήσιον·
Μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε·
ἀφ' ἡμῶν ἁμαρτίαν αὐτοῦ πρὸς ἐμὲ· τὸ σοῦ τὸ μαίτων τὰς ὑποδιαφορ-
θούμενα ἴσως καὶ αἰσχυνόμενος τοῦτο ποιεῖ· ὁ δὲ παρὰ τὰς
ἀπουσίας ἁλοῦσα μᾶλλον ἐμὲ αὐτοῦ· μᾶλλον δὲ ἐκμυστηριοῦσα μοι
τὰ γνήσιον·
Μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε·
ἀφ' ἡμῶν ἁμαρτίαν αὐτοῦ πρὸς ἐμὲ· τὸ σοῦ τὸ μαίτων τὰς ὑποδιαφορ-
θούμενα ἴσως καὶ αἰσχυνόμενος τοῦτο ποιεῖ· ὁ δὲ παρὰ τὰς
ἀπουσίας ἁλοῦσα μᾶλλον ἐμὲ αὐτοῦ· μᾶλλον δὲ ἐκμυστηριοῦσα μοι
τὰ γνήσιον·
Μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε·
ἀφ' ἡμῶν ἁμαρτίαν αὐτοῦ πρὸς ἐμὲ· τὸ σοῦ τὸ μαίτων τὰς ὑποδιαφορ-
θούμενα ἴσως καὶ αἰσχυνόμενος τοῦτο ποιεῖ· ὁ δὲ παρὰ τὰς
ἀπουσίας ἁλοῦσα μᾶλλον ἐμὲ αὐτοῦ· μᾶλλον δὲ ἐκμυστηριοῦσα μοι
τὰ γνήσιον·
Μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε·
ἀφ' ἡμῶν ἁμαρτίαν αὐτοῦ πρὸς ἐμὲ· τὸ σοῦ τὸ μαίτων τὰς ὑποδιαφορ-
θούμενα ἴσως καὶ αἰσχυνόμενος τοῦτο ποιεῖ· ὁ δὲ παρὰ τὰς
ἀπουσίας ἁλοῦσα μᾶλλον ἐμὲ αὐτοῦ· μᾶλλον δὲ ἐκμυστηριοῦσα μοι
τὰ γνήσιον·
Μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε·
ἀφ' ἡμῶν ἁμαρτίαν αὐτοῦ πρὸς ἐμὲ· τὸ σοῦ τὸ μαίτων τὰς ὑποδιαφορ-
θούμενα ἴσως καὶ αἰσχυνόμενος τοῦτο ποιεῖ· ὁ δὲ παρὰ τὰς
ἀπουσίας ἁλοῦσα μᾶλλον ἐμὲ αὐτοῦ· μᾶλλον δὲ ἐκμυστηριοῦσα μοι
τὰ γνήσιον·

ἐν ἐπιστολαῖς καὶ διατάγμασιν γεγραμμένοις.

γράμματα τὰ μὲν τῶν Ἰουδαίων πρὸς ἡμᾶς καὶ παρ' ἡμῶν πρὸς αὐτοὺς ἴσως τοῖς ὑμῖν δοκεῖ μεμῖχθαι καὶ διάφορα εἶναι.

οἷς φαίνεσθε καὶ ὑμεῖς μαρτυρεῖν ἐπιστολαῖς λόγον ζωῆς ἐχούσαις.

οἱ γὰρ δυνάμενοί μοι μέγα βοηθῆσαι πρὸς τὸ φῶς τοῦτο ἀπόντες οὐκ ἂν δύναιντο ταῦτα φανερὰν ποιῆσαι μόνον δὲ χαλεπὸν τοῦτο ἡγοῦμαι.

εἰ καὶ νῦν ἡμᾶς ἐμοὶ καὶ εἰς ἐμὲ ἡμέρᾳ νῦν ὀφείλοντας ἐκείνοις ἐκείνοις ἐλάμβανον· ἀνταπόδοσις ἐκείνοις ἐκείνων ἐλάμβανον.

μόνα γὰρ ὧν τῶν διδασκαλιῶν ἡμῶν ἡ τῶν μαθητῶν τῶν πρώτων μέχρι τῆς σοῦ τῶν πρώτων τῶν ἀφθασάντων ἡμᾶς χρόνων τοῦτο τὸ βάρος· ἵνα αὐτῶν ὄντων ἀπόντων μὴ δυνηθῶμεν ἀντιβαρῆσαι σοφιστάς· οὐ τῶν γὰρ αὐτῶν ἐσόμεθα δεῖξαι.

ἀλλ' εἰς καιρὸν ἐπιχορηγεῖ θυσίας καὶ λειτουργίαν τὴν ἐπιστολὴν ὑμῶν· χαίρω σοι καὶ χαίρω πᾶσιν ὑμῖν· τὸ λαὸν τοῖς ὑμεῖς· χαίρετε εἰς αἰῶνα χαίρετε ἔμοι.

ἐπομνήσω σε τοῦ βαπτίσματος αὐτοῦ φησὶν καὶ ὑμᾶς τῶν προσημάτων ὁμοίως· ἐκ γὰρ ἧς ἀπομνημονεύω καὶ ὁ καιρὸς τῶν ἀμαυρουμένων μου τὰ μέλη ἀναπλάττει μνήμη· διὸ καὶ ἐπιμελέστερον ἔχω τὰ ἐκείνων ἢ τὰ ἐμαυτοῦ· ἐκείνων μὲν γὰρ ἐπιλανθάνομαι ἐκ τοῦ γήρως· ἐμαυτοῦ δὲ ἐκ τῆς ἀμελείας· οὐ μοι μέλει καὶ αὐτοῖς χαίρω ἐν τοῖς ἐκείνων ἀγαθοῖς καὶ χαίρουσιν ἐμοὶ τοῖς ἐκείνων τοῖς ἐμαυτοῦ παραμυθοῦμαι.

ὑμᾶς ἔχω ἴσως ἐν ἀνθρώποις ἐπιμελείας ἀξίους τῶν περὶ ἡμῶν ἕνεκα πολλῶν· ὅτι ὡς πρὸ τοῦ ἐμνήσθητε· ὅτι ὡς πρὸ τοῦ ἐμνήσθητε· ὑμῶν ἐλθοῖσιν ἐμνήσθητε· ὑμῶν ἐλθοῖσιν ἐμνήσθητε· ὑμῶν ἐλθοῖσιν

ἀλλ' ὅτι καὶ ἐκεῖνα ἄλλοσε πέποιθε· ἐν αἷς ἐνίησι σαρκί· ἔργῳ μᾶλλον περιτο-
μὴν ὀκταήμερος· ἐκ γένους Ἰσραήλ· φυλῆς Βενιαμίν· Ἑβραῖος ἐξ
Ἑβραίων· κατὰ νόμον φαρισαῖος· κατὰ ζῆλος διώκων τὴν ἐκ-
κλησίαν· κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμ-
πτος· ἀλλ' ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἡγημαι διὰ τὸν Χν
μιᾶν· ἀλλὰ μενοῦνγε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ
τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χυ Ἰυ τοῦ κυ μου· δι' ὃν τὰ πάν-
τα ἐζημιώθην καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι· ἵνα Χν κερδή-
σω· καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ μὴ ἔχων δικαιοσύνην τὴν ἐκ νό-
μου· ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χυ· τὴν ἐκ θυ δικαιοσύνην·
τοῦ γνῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ· συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ· εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν· οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον· ἢ ἤδη τετελείωμαι· διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω· ἐφ' ᾧ καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ Χυ·

ἀδελφοί· ἐγὼ ἐμαυτὸν οὐ λογίζομαι κατειληφέναι· ἓν δέ· τὰ μὲν ὀπίσω ἐπι-
λανθανόμενος· τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος· κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βρα-
βεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ θυ ἐν Χυ Ἰυ· ὅσοι οὖν τέλειοι τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι
ἑτέρως φρονεῖτε· καὶ τοῦτο ὁ θς ὑμῖν ἀποκαλύψει· πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν τῷ αὐτῷ
στοιχεῖν τὸν αὐτὸν κανόνα φρονεῖν· συμμιμηταί μου γίνεσθε ἀδελφοί· καὶ σκοπεῖτε
τοὺς οὕτω περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς· πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν οὓς
πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν· νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χυ·
ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια· ὧν ὁ θὸς ἡ κοιλία καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν· οἱ τὰ ἐπί-
γεια φρονοῦντες· ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει· ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα
ἀπεκδεχόμεθα κν Ἰν Χν· ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν σύμ-
μορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ· κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ
ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα· ὥστε ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι· χαρὰ καὶ
στέφανός μου· οὕτως στήκετε ἐν κῳ ἀγαπητοί·

Εὐοδίαν παρακαλῶ καὶ συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν κῳ· ναὶ ἐρωτῶ
καὶ σέ γνήσιε σύζυγε· συλλαμβάνου αὐταῖς αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν
μοι μετὰ καὶ τοῦ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου· ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ
ζωῆς· χαίρετε ἐν κῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ χαίρετε· τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν
ἀνθρώποις· ὁ κς ἐγγύς· μηδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει
μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν θν· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ θυ
ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χυ Ἰυ·
τὸ λοιπόν ἀδελφοί μου· ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ· ὅσα σεμνά· ὅσα δίκαια· ὅσα ἁγνά· ὅσα
προσφιλῆ· ὅσα εὔφημα· εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος· ταῦτα λογίζεσθε· ἃ καὶ
ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἴδετε ἐν ἐμοί· ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ θὸς
τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν·

Ἐχάρην δὲ ἐν κῳ μεγάλως ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ᾧ καὶ
ἐφρονεῖτε· ἠκαιρεῖσθε δὲ· οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οἷς εἰμι
αὐτάρκης εἶναι· οἶδα καὶ ταπεινοῦσθαι· οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν
μεμύημαι καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι· πάντα ἰσχύω
ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χῳ· πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συγκοινωνήσαντες μου τῇ θλίψει·
οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς Φίλιπποι ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας
οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήμψεως εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι·
ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δὶς εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπέμψατε· οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ
τὸ δόμα· ἀλλὰ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν· ἀπέχω δὲ πάντα
καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν ὀσμὴν εὐω-
δίας θυσίαν δεκτὴν εὐάρεστον τῷ θῷ· ὁ δὲ θὸς μου πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ
τὸ πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν Χῳ Ἰῳ· τῷ δὲ θῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων· ἀμήν·

ἀσπάσασθε πάντα ἅγιον ἐν Χῳ Ἰῳ· ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί· πάντες
οἱ ἅγιοι μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας· ἡ χάρις τοῦ κυ Ἰυ Χυ μετὰ τοῦ πνς
ὑμῶν· ἀμήν·

ΚΕΦ. ϛ΄ ἡ διὰ παραμυθουμένου φίλου τὴν θλῖψιν κουφίζουσα παραμυθία· ὅτι τοῦ
μεν. ἀμφὶ μὲν τοῦτο ἀρκούντως εἰρήσθω·

ΚΕΦ. ζ΄ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΟΥ ΓΙΝΕΣΘΕ ΑΙΔΕΛΦΟΙ· ΚΑΙ ΕΙ ΤΙΣ ΟΠΕΤΕΥΕΤΑΙ ΤΟΝ ΣΟΝ
τῶν περιπατούντας· ἵνα θᾶττον ἔχητε τὴν ὑπόνοιαν· πολλοὶ γὰρ περιπα
τοῦσιν οὓς πολλάκις ἐλέγομεν ὑμῖν· νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω τοὺς
ἐχθροὺς τοὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ· ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια· ὧν ὁ θεὸς ἡ κοι
λία· καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν· οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες·
ἡμῶν δὲ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει· ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδε
χόμεθα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν· ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώ
σεως ἡμῶν· εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δό- C.4
ξης αὐτοῦ· κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτά
ξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα· ὥστε ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθη
τοι· χαρὰ καὶ στέφανός μου·

οὕτω μὲν οὖν καὶ τοῦτο τὸ μέρος τὸ μὴ δεῖσθαι αὐτὸν λόγου· τὸ μὴ δεῖσθαι αὐτὸν λόγου δηλοῖ· ὅτι
οὔτε πάνυ σπουδαίου ἐστὶν ἡ τοιαύτη φρόνησις· οὔτε πάνυ φαύλου· ἀλλὰ μέσου τινὸς καὶ
μεσότητος οὔσης δηλοῖ· τὸ δὲ μέσον τοῦτο ἀπὸ τοῦ τέλους ἐστὶ καταμαθεῖν· τῶν μὲν γὰρ
φρονήσεων τὸ τέλος ἀπώλεια· τῶν δὲ τὸ μετὰ τὸ σχηματισθῆναι τὸ σῶμα τοῦ κυρίου
καὶ σύμμορφον γενέσθαι τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ· τοῦτο δὲ ἐκ μεταβολῆς ἔσται τῆς
ἀπὸ μείζονος σχήματος εἰς ἔλαττον· τῶν δὲ τὸ μεταξὺ τούτων ἀμφοῖν· τὸ δὲ μεταξὺ
λέγω τὸ μὴ δεῖσθαι τοῦ σχηματισθῆναι καὶ σύμμορφον γενέσθαι τῷ σώματι τῆς δόξης
αὐτοῦ· τοῦτο δὲ ὁποτέρου ἂν εἴη τῶν εἰρημένων· ἢ τοῦ μὴ δεῖσθαι τοῦ σχηματισθῆναι
ἢ τοῦ μὴ δεῖσθαι τοῦ σύμμορφον γενέσθαι· ἐκ τῆς ὑποκειμένης ὑποθέσεως δῆλον·
εἰ γὰρ ἐκ μείζονος εἰς ἔλαττον μεταβολή ἐστιν· ἡ ἐπὶ τὸ ἔλαττον· ἐκ τοῦ μὴ δεῖσθαι
τοῦ σχηματισθῆναι· ἐπὶ τὸ δεῖσθαι τοῦ σχηματισθῆναι· ἡ μεταβολή ἐστιν· εἰ δὲ ἐκ
τοῦ μὴ δεῖσθαι τοῦ σύμμορφον γενέσθαι· ἐπὶ τὸ δεῖσθαι τοῦ σύμμορφον γενέσθαι·
ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ μὴ δεῖσθαι τοῦ σχηματισθῆναι· ἐπὶ τὸ δεῖσθαι τοῦ σύμμορφον
γενέσθαι· ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ μὴ δεῖσθαι τοῦ σύμμορφον γενέσθαι· ἐπὶ τὸ δεῖσθαι
τοῦ σχηματισθῆναι· ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ μὴ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἐπὶ τὸ δεῖσθαι ἀμφοῖν·
ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἐπὶ τὸ μὴ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἡ μεταβολή ἐστιν·
ἐκ τοῦ δεῖσθαι τοῦ σχηματισθῆναι· ἐπὶ τὸ μὴ δεῖσθαι τοῦ σχηματισθῆναι· ἡ μεταβολή
ἐστιν· ἐκ τοῦ δεῖσθαι τοῦ σύμμορφον γενέσθαι· ἐπὶ τὸ μὴ δεῖσθαι τοῦ σύμμορφον γενέσθαι·
ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἐπὶ τὸ μὴ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἡ μεταβολή ἐστιν·
ἐκ τοῦ μὴ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἐπὶ τὸ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ μὴ δεῖσθαι
τοῦ σχηματισθῆναι· ἐπὶ τὸ δεῖσθαι τοῦ σχηματισθῆναι· ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ μὴ
δεῖσθαι τοῦ σύμμορφον γενέσθαι· ἐπὶ τὸ δεῖσθαι τοῦ σύμμορφον γενέσθαι· ἡ μεταβολή
ἐστιν· ἐκ τοῦ μὴ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἐπὶ τὸ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ
δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἐπὶ τὸ μὴ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ δεῖσθαι τοῦ
σχηματισθῆναι· ἐπὶ τὸ μὴ δεῖσθαι τοῦ σχηματισθῆναι· ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ δεῖσθαι
τοῦ σύμμορφον γενέσθαι· ἐπὶ τὸ μὴ δεῖσθαι τοῦ σύμμορφον γενέσθαι· ἡ μεταβολή ἐστιν·
ἐκ τοῦ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἐπὶ τὸ μὴ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ μὴ δεῖσθαι
ἀμφοῖν· ἐπὶ τὸ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ μὴ δεῖσθαι τοῦ σχηματισθῆναι·
ἐπὶ τὸ δεῖσθαι τοῦ σχηματισθῆναι· ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ μὴ δεῖσθαι τοῦ σύμμορφον
γενέσθαι· ἐπὶ τὸ δεῖσθαι τοῦ σύμμορφον γενέσθαι· ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ δεῖσθαι
ἀμφοῖν· ἐπὶ τὸ μὴ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ μὴ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἐπὶ τὸ
δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ δεῖσθαι τοῦ σχηματισθῆναι· ἐπὶ τὸ μὴ δεῖσθαι
τοῦ σχηματισθῆναι· ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ μὴ δεῖσθαι τοῦ σύμμορφον γενέσθαι· ἐπὶ τὸ
δεῖσθαι τοῦ σύμμορφον γενέσθαι· ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἐπὶ τὸ μὴ
δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ μὴ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἐπὶ τὸ δεῖσθαι ἀμφοῖν·
ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ δεῖσθαι τοῦ σχηματισθῆναι· ἐπὶ τὸ μὴ δεῖσθαι τοῦ σχηματισθῆναι·
ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ μὴ δεῖσθαι τοῦ σύμμορφον γενέσθαι· ἐπὶ τὸ δεῖσθαι τοῦ σύμμορφον
γενέσθαι· ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἐπὶ τὸ μὴ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἡ μεταβολή
ἐστιν· ἐκ τοῦ μὴ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἐπὶ τὸ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ δεῖσθαι
τοῦ σχηματισθῆναι· ἐπὶ τὸ μὴ δεῖσθαι τοῦ σχηματισθῆναι· ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ μὴ
δεῖσθαι τοῦ σύμμορφον γενέσθαι· ἐπὶ τὸ δεῖσθαι τοῦ σύμμορφον γενέσθαι· ἡ μεταβολή
ἐστιν· ἐκ τοῦ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἐπὶ τὸ μὴ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ μὴ
δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἐπὶ τὸ δεῖσθαι ἀμφοῖν· ἡ μεταβολή ἐστιν· ἐκ τοῦ δεῖσθαι τοῦ

προς φιλιππησιους επιστολη εγραφη απο ρωμης δια επαφροδιτου στιχοι ϟη

† ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ ϵ.

ιϛ ϟ ΠΑΥΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΧΥ ΙΥ ΔΙΑ ΘΕΛΗΜΑΤΟΣ ΘΥ ΚΑΙ ΤΙΜΟΘΕΟΣ Ο ΑΔΕΛΦΟΣ

ξ ιϛ γραφη της εν κολασσαις πολεως αγιοις τοις εν αυτη πιστοις αδελφοις ουσι μεν του βαπτισματος τον λογον παραβεβαιουμενοις δε τοις ψευδαποστολοις ομοιωθηναι τοις ουκ εχουσι τελειαν την γνωσιν δι ο και δογματα τινα κατα θεσμον ανατιθησι και ευαγγελιον τουτο ειναι φησας ο και ηκουσατε εν τω κηρυχθηναι υμιν εν παση τη οικουμενη και καρποφορουμενον εστιν εν υμιν αφ ης ημερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θυ εν αληθεια καθως εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων ος εστιν πιστος υπερ υμων διακονος του χυ ος και δηλωσας υμιν την υμων αγαπην εν πνι και την εις παντας τους αγιους δι ην ελπιδα αποκειται υμιν εν τοις ουρανοις ην προηκουσατε εν τω λογω της αληθειας του ευαγγελιου του παροντος εις υμας καθως και εν παντι τω κοσμω εστιν καρποφορουμενον και αυξανομενον καθως και εν υμιν απ ης ημερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θυ εν αληθεια καθως εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων ος εστιν πιστος υπερ υμων διακονος του χυ ο και δηλωσας ημιν την υμων αγαπην εν πνι δια τουτο και ημεις απ ης ημερας ηκουσαμεν ου παυομεθα υπερ υμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πληρωθητε την επιγνωσιν του θυ εν πση σοφια και συνεσει πνικη περιπατησαι υμας αξιως του κυ εις πασαν αρεσκειαν εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι τη επιγνωσει του θυ εν πση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατος της δοξης αυτου εις πασαν υπομονην και μακροθυμιαν μετα χαρας ευχαριστουντες τω πατρι τω ικανωσαντι ημας εις την μερίδα του κλήρου των αγιων εν τω φωτι ος ερρυσατο ημας εκ της εξουσιας του σκοτους και μετεστησεν εις την βασιλειαν του υιου της αγαπης αυτου εν ω εχομεν την απολυτρωσιν την αφεσιν των αμαρτιων ος εστιν εικων του θυ του αορατου πρωτοτοκος πασης κτισεως οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα τα εν τοις ουρανοις και τα επι της γης τα ορατα και τα αορατα ειτε θρονοι ειτε κυριοτητες ειτε αρχαι ειτε εξουσιαι τα παντα δι αυτου και εις αυτον εκτισται και αυτος εστιν η κεφαλη του σωματος της εκκλησιας ος εστιν αρχη πρωτοτοκος εκ των νεκρων ινα γενηται εν πασιν αυτος πρωτευων οτι εν αυτω ευδοκησεν παν το πληρωμα κατοικησαι και δι αυτου αποκαταλλαξαι τα παντα εις αυτον ειρηνοποιησας δια του αιματος του σταυρου αυτου δι αυτου ειτε τα επι της γης ειτε τα εν τοις ουρανοις και υμας ποτε οντας απηλλοτριωμενους και εχθρους τη διανοια εν τοις εργοις τοις πονηροις νυνι δε αποκατηλλαξεν εν τω σωματι της σαρκος αυτου δια του θανατου παραστησαι υμας αγιους και αμωμους και ανεγκλητους κατενωπιον αυτου εαν γε επιμενετε τη πιστει τεθεμελιωμενοι και εδραιοι και μη μετακινουμενοι απο της ελπιδος του ευαγγελιου ου ηκουσατε του κηρυχθεντος εν πση κτισει τη υπο τον ουρανον ου εγενομην εγω παυλος διακονος

ϟ α ιϛ ΟΣ ΝΥΝ ΧΑΙΡΩ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΘΗΜΑΣΙΝ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΑΝΑΠΛΗΡΟΥΜΑΙ ΤΑ ΥΣΤΕΡΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΘΛΙΨΕΩΝ ΤΟΥ ΧΥ ΕΝ ΤΗ ΣΑΡΚΙ ΜΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ ΟΣ ΕΣΤΙΝ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΣ ΕΓΕΝΟΜΗΝ ΕΓΩ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ ΤΟΥ ΘΥ ΤΗΝ ΔΟΘΕΙΣΑΝ ΜΟΙ ΕΙΣ ΥΜΑΣ ΠΛΗΡΩΣΑΙ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ ΘΥ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟ ΑΠΟΚΕΚΡΥΜΜΕΝΟΝ ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΩΝ ΓΕΝΕΩΝ ΝΥΝΙ ΔΕ ΕΦΑΝΕΡΩΘΗ ΤΟΙΣ ΑΓΙΟΙΣ ΑΥΤΟΥ ΟΙΣ ΗΘΕΛΗΣΕΝ Ο ΘΣ ΓΝΩΡΙΣΑΙ ΤΙ ΤΟ ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΘΝΕΣΙΝ ΟΣ ΕΣΤΙΝ ΧΣ ΕΝ ΥΜΙΝ Η ΕΛΠΙΣ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΟΝ ΗΜΕΙΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝ ΝΟΥΘΕΤΟΥΝΤΕΣ ΠΑΝΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ ΠΑΝΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΕΝ ΠΣΗ ΣΟΦΙΑ ΙΝΑ ΠΑΡΑΣΤΗΣΩΜΕΝ ΠΑΝΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΤΕΛΕΙΟΝ ΕΝ ΧΩ ΕΙΣ ΟΟ ΚΑΙ ΚΟΠΙΩ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΑΥΤΟΥ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΟΥΜΕΝΗΝ ΕΝ ΜΟΙ ΕΝ ΔΥΝΑΜΕΙ ΘΕΛΩ ΓΑΡ ΥΜΑΣ ΕΙΔΕΝΑΙ ΗΛΙΚΟΝ ΑΓΩΝΑ ΕΧΩ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΟΥΚ ΕΩΡΑΚΑΝ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΜΟΥ ΕΝ ΣΑΡΚΙ ΙΝΑ ΠΑΡΑΚΛΗΘΩΣΙΝ ΑΙ ΚΑΡΔΙΑΙ ΑΥΤΩΝ ΣΥΝΒΙΒΑΣΘΕΝΤΕΣ ΕΝ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑ ΠΛΟΥΤΟΝ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΣΕΩΣ ΕΙΣ ΕΠΙΓΝΩΣΙΝ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΥ ΚΑΙ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΥ ΕΝ ΩΙ ΕΙΣΙΝ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΓΝΩΣΕΩΣ ΑΠΟΚΕΚΡΥΜΜΕΝΟΙ ΤΟΥΤΟ ΛΕΓΩ ΙΝΑ ΜΗΔΕΙΣ ΥΜΑΣ ΠΑΡΑΛΟΓΙΖΗΤΑΙ ΕΝ ΠΙΘΑΝΟΛΟΓΙΑ ΕΙ ΓΑΡ ΚΑΙ ΤΗ ΣΑΡΚΙ ΑΠΕΙΜΙ ΑΛΛΑ ΤΩ ΠΝΙ ΣΥΝΟΜΑΙ ΧΑΙΡΩΝ ΚΑΙ ΒΛΕΠΩΝ ΥΜΩΝ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΕΡΕΩΜΑ ΤΗΣ ΕΙΣ ΧΝ ΠΙΣΤΕΩΣ ΑΥΤΟΥ ΩΣ ΟΥΝ ΠΑΡΕΛΑΒΕΤΕ ΤΟΝ ΧΝ ΙΝ ΕΝ ΑΥΤΩ ΠΕΡΙΠΑΤΕΙΤΕ ΕΡΡΙΖΩΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΕΠΟΙΚΟΔΟΜΟΥΜΕΝΟΙ ΕΝ ΑΥΤΩ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΟΥΜΕΝΟΙ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ ΚΑΘΩΣ ΕΔΙΔΑΧΘΗΤΕ ΠΕΡΙΣΣΕΥΟΝΤΕΣ ΕΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΒΛΕΠΕΤΕ ΜΗ ΤΙΣ ΥΜΑΣ ΕΣΤΑΙ Ο ΣΥΛΑΓΩΓΩΝ ΔΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΚΕΝΗΣ ΑΠΑΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΥ ΚΑΤΑ ΧΝ ΟΤΙ ΕΝ ΑΥΤΩ ΚΑΤΟΙΚΕΙ ΠΑΝ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΗΣ ΘΤΟΣ ΣΩΜΑΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΕΣΤΕ ΕΝ ΑΥΤΩ ΠΕΠΛΗΡΩΜΕΝΟΙ ΟΣ ΕΣΤΙΝ Η ΚΕΦΑΛΗ ΠΑΣΗΣ ΑΡΧΗΣ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΕΝ Ω ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΤΜΗΘΗΤΕ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΑΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΩ ΕΝ ΤΗ ΑΠΕΚΔΥΣΕΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ ΕΝ ΤΗ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΧΥ ΣΥΝΤΑΦΕΝΤΕΣ ΑΥΤΩ ΕΝ ΤΩ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΙ ΕΝ Ω ΚΑΙ ΣΥΝΗΓΕΡΘΗΤΕ ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΥ ΤΟΥ ΕΓΕΙΡΑΝΤΟΣ ΑΥΤΟΝ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΚΑΙ ΥΜΑΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΟΝΤΑΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗ ΑΚΡΟΒΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ ΥΜΩΝ ΣΥΝΕΖΩΟΠΟΙΗΣΕΝ ΣΥΝ ΑΥΤΩ ΧΑΡΙΣΑΜΕΝΟΣ ΗΜΙΝ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑΣΙΝ ΕΞΑΛΕΙΦΑΣ ΤΟ ΚΑΘ ΗΜΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ ΤΟΙΣ ΔΟΓΜΑΣΙΝ Ο ΗΝ ΥΠΕΝΑΝΤΙΟΝ ΗΜΙΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΗΡΚΕΝ ΕΚ ΤΟΥ ΜΕΣΟΥ ΗΜΩΝ ΠΡΟΣΗΛΩΣΑΣ ΤΗ ΣΤΑΥΡΩ ΑΠΕΚΔΥΣΑΜΕΝΟΣ ΤΑΣ ΑΡΧΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΕΔΕΙΓΜΑΤΙΣΕΝ ΕΝ ΠΑΡΡΗΣΙΑ ΘΡΙΑΜΒΕΥΣΑΣ ΑΥΤΟΥΣ ΕΝ ΑΥΤΩ ΜΗ ΟΥΝ ΤΙΣ ΥΜΑΣ ΚΡΙΝΕΤΩ ΕΝ ΒΡΩΣΕΙ ΚΑΙ ΕΝ ΠΟΣΕΙ ΚΑΙ ΕΝ ΜΕΡΕΙ ΕΟΡΤΗΣ ΚΑΙ ΝΕΟΜΗΝΙΑΣ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΩΝ Α ΕΣΤΙΝ ΣΚΙΑ ΤΩΝ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΤΟ ΔΕ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΥ ΜΗ ΤΙΣ ΥΜΑΣ ΚΑΤΑΒΡΑΒΕΥΕΤΩ ΘΕΛΩΝ ΕΝ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ Α ΕΩΡΑΚΕΝ ΕΜΒΑΤΕΥΩΝ ΕΙΚΗ ΦΥΣΙΟΥΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΝΟΟΣ ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΥ ΚΡΑΤΩΝ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΞ ΟΥ ΠΑΣΑ ΤΟ ΣΩΜΑ ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΦΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΕΠΙΧΟΡΗΓΟΥΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΣΥΜΒΙΒΑΖΟΜΕΝΟΝ ΑΥΞΕΙ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΙΝ ΤΟΥ ΘΥ ΕΙ ΟΥΝ ΑΠΕΘΑΝΕΤΕ ΣΥΝ ΧΩ ΑΠΟ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΙ ΩΣ ΖΩΝΤΕΣ ΕΝ ΚΟΣΜΩ ΔΟΓΜΑΤΙΖΕΣΘΕ ΜΗ ΑΨΗ ΜΗ ΓΕΥΣ�ῃ ΜΗ ΘΙΓΗΣ Α ΕΣΤΙΝ ΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΦΘΟΡΑΝ ΤΗ ΑΠΟΧΡΗΣΕΙ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΝΤΑΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΑΤΙΝΑ ΕΣΤΙΝ ΛΟΓΟΝ ΜΕΝ ΕΧΟΝΤΑ ΣΟΦΙΑΣ ΕΝ ΕΘΕΛΟΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΑΦΕΙΔΙΑ ΣΩΜΑΤΟΣ ΟΥΚ ΕΝ ΤΙΜΗ ΤΙΝΙ ΠΡΟΣ ΠΛΗΣΜΟΝΗΝ ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ

ϟ β ιϛ ΕΙ ΟΥΝ ΣΥΝΗΓΕΡΘΗΤΕ ΤΩ ΧΩ ΤΑ ΑΝΩ ΖΗΤΕΙΤΕ ΟΥ ΤΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΦΡΟΝΕΙΤΕ ΑΠΕΘΑΝΕΤΕ ΓΑΡ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΥΜΩΝ ΚΕΚΡΥΠΤΑΙ ΣΥΝ ΤΩ ΧΩ ΕΝ ΤΩ ΘΩ ΟΤΑΝ Ο ΧΣ Η ΖΩΗ ΥΜΩΝ ΦΑΝΕΡΩΘΗ ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ ΣΥΝ ΑΥΤΩ ΦΑΝΕΡΩΘΗΣΕΣΘΕ ΕΝ ΔΟΞΗ ΝΕΚΡΩΣΑΤΕ ΟΥΝ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΝ ΑΚΑΘΑΡΣΙΑΝ ΠΑΘΟΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΝ ΚΑΚΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΛΕΟΝΕΞΙΑΝ ΗΤΙΣ ΕΣΤΙΝ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΑ ΔΙ Α ΕΡΧΕΤΑΙ Η ΟΡΓΗ ΤΟΥ ΘΥ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΥΙΟΥΣ ΤΗΣ ΑΠΕΙΘΕΙΑΣ ΕΝ ΟΙΣ ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ ΠΟΤΕ ΕΠΕΡΙΠΑΤΗΣΑΤΕ ΟΤΕ ΕΖΗΤΕ ΕΝ ΤΟΙΣ ΤΟΙΟΥΤΟΙΣ ΝΥΝΙ ΔΕ ΑΠΟΘΕΣΘΕ ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΟΡΓΗΝ ΘΥΜΟΝ ΚΑΚΙΑΝ ΒΛΑΣΦΗΜΙΑΝ ΑΙΣΧΡΟΛΟΓΙΑΝ ΕΚ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΥΜΩΝ ΜΗ ΨΕΥΔΕΣΘΕ ΕΙΣ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΑΠΕΚΔΥΣΑΜΕΝΟΙ ΤΟΝ ΠΑΛΑΙΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΣΥΝ ΤΟΙΣ ΠΡΑΞΕΣΙΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΥΣΑΜΕΝΟΙ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΤΟΝ ΑΝΑΚΑΙΝΟΥΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΕΠΙΓΝΩΣΙΝ ΚΑΤ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΚΤΣΑΝΤΟΣ ΑΥΤΟΝ ΟΠΟΥ ΟΥΚ ΕΝΙ ΕΛΛΗΝ ΚΑΙ ΙΟΥΔΑΙΟΣ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΚΑΙ ΑΚΡΟΒΥΣΤΙΑ ΒΑΡΒΑΡΟΣ ΣΚΥΘΗΣ ΔΟΥΛΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΑΛΛΑ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΚΑΙ ΕΝ ΠΑΣΙΝ ΧΣ ΕΝΔΥΣΑΣΘΕ ΟΥΝ ΩΣ ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΤΟΥ ΘΥ ΑΓΙΟΙ ΚΑΙ ΗΓΑΠΗΜΕΝΟΙ ΣΠΛΑΓΧΝΑ ΟΙΚΤΙΡΜΟΥ ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΑ ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗΝ ΠΡΑΥΤΗΤΑ ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑΝ ΑΝΕΧΟΜΕΝΟΙ ΑΛΛΗΛΩΝ ΚΑΙ ΧΑΡΙΖΟΜΕΝΟΙ ΕΑΥΤΟΙΣ ΕΑΝ ΤΙΣ ΠΡΟΣ ΤΙΝΑ ΕΧΗ ΜΟΜΦΗΝ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ Ο ΧΣ ΕΧΑΡΙΣΑΤΟ ΥΜΙΝ ΟΥΤΩ ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ ΕΠΙ ΠΑΣΙ ΔΕ ΤΟΥΤΟΙΣ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ Η ΕΣΤΙΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΘΥ ΒΡΑΒΕΥΕΤΩ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΑΡΔΙΑΙΣ ΥΜΩΝ ΕΙΣ Η ΚΑΙ ΕΚΛΗΘΗΤΕ ΕΝ ΕΝΙ ΣΩΜΑΤΙ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΙ ΓΙΝΕΣΘΕ ΟΣΟΝ ΕΝ ΥΜΙΝ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΧΥ ΕΝΟΙΚΕΙΤΩ ΠΛΟΥΣΙΩΣ ΕΝ ΠΣΗ ΣΟΦΙΑ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΝΟΥΘΕΤΟΥΝΤΕΣ ΕΑΥΤΟΥΣ ΨΑΛΜΟΙΣ ΥΜΝΟΙΣ ΩΔΑΙΣ ΠΝΙΚΑΙΣ ΕΝ ΧΑΡΙΤΙ ΑΔΟΝΤΕΣ ΕΝ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ΥΜΩΝ ΤΩ ΚΩ ΠΑΝ Ο ΤΙ ΑΝ ΠΟΙΗΤΕ ΕΝ ΛΟΓΩ Η ΕΡΓΩ ΠΑΝΤΑ ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΚΥ ΙΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝΤΕΣ ΤΩ ΘΩ ΠΑΤΡΙ ΔΙ ΑΥΤΟΥ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΙΣ ΙΔΙΟΙΣ ΑΝΔΡΑΣΙΝ ΥΠΟΤΑΣΣΕΣΘΕ ΩΣ ΑΝΗΚΕΝ ΕΝ ΚΥ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΑΓΑΠΑΤΕ ΤΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΚΑΙ ΜΗ ΠΙΚΡΑΙΝΕΣΘΕ ΠΡΟΣ ΑΥΤΑΣ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΥΠΑΚΟΥΕΤΕ ΤΟΙΣ ΓΟΝΕΥΣΙΝ ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ ΤΟΥΤΟ ΓΑΡ ΕΥΑΡΕΣΤΟΝ ΕΣΤΙΝ ΤΟΙΣ ΠΑΤΡΑΣΙΝ ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΜΗ ΕΡΕΘΙΖΕΤΕ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΥΜΩΝ ΙΝΑ ΜΗ ΑΘΥΜΩΣΙΝ ΟΙ ΔΟΥΛΟΙ ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ ΥΠΑΚΟΥΕΤΕ ΤΟΙΣ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΚΥΡΙΟΙΣ ΜΗ ΕΝ ΟΦΘΑΛΜΟΔΟΥΛΙΑΙΣ ΩΣ ΑΝΘΡΩΠΑΡΕΣΚΟΙ ΑΛΛ ΕΝ ΑΠΛΟΤΗΤΙ ΚΑΡΔΙΑΣ ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙ ΤΟΝ ΚΝ ΟΤΙ ΕΑΝ ΤΙ ΠΟΙΗΤΕ ΕΚ ΨΥΧΗΣ ΕΡΓΑΖΕΣΘΕ ΩΣ ΤΩ ΚΩ ΚΑΙ ΟΥΚ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΕΙΔΟΤΕΣ ΟΤΙ ΑΠΟ ΚΥ ΑΠΟΛΗΜΨΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙΝ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΤΩ ΓΑΡ ΚΩ ΧΡΙΣΤΩ ΔΟΥΛΕΥΕΤΕ ΟΣΟΝ ΔΕ ΑΔΙΚΕΙ ΚΟΜΙΣΕΤΑΙ Ο ΗΔΙΚΗΣΕ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΠΡΟΣΩΠΟΛΗΜΨΙΑ ΟΙ ΚΥΡΙΟΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΣΟΤΗΤΑ ΤΟΙΣ ΔΟΥΛΟΙΣ ΠΑΡΕΧΕΣΘΕ ΕΙΔΟΤΕΣ ΟΤΙ ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ ΕΧΕΤΕ ΚΥΡΙΟΝ ΕΝ ΟΥΡΑΝΩ ΤΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΟΛΗΜΨΙΑΝ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΠΑΡ ΑΥΤΩ ΤΟΥ ΛΟΙΠΟΥ ΕΝΔΥΝΑΜΟΥΣΘΕ ΕΝ ΚΥ ΚΑΙ ΤΩ ΚΡΑΤΕΙ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΑΥΤΟΥ ΤΗΝ ΠΑΝΟΠΛΙΑΝ ΤΟΥ ΘΥ ΕΝΔΥΣΑΣΘΕ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΥΝΑΣΘΑΙ ΥΜΑΣ ΣΤΗΝΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΜΕΘΟΔΕΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ ΟΤΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ Η ΠΑΛΗ ΗΜΙΝ ΠΡΟΣ ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΣΑΡΚΑ ΑΛΛΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΡΧΑΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ ΤΟΥΤΟΥ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΤΟΥ ΠΟΝΗΡΟΥ ΤΑ ΠΝΙΚΑ ΤΑ ΠΟΝΗΡΙΑ ΤΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΙΣ ΔΙΟ ΑΝΑΛΑΒΕΤΕ ΤΗΝ ΠΑΝΟΠΛΙΑΝ ΤΟΥ ΘΥ ΙΝΑ ΔΥΝΗΘΗΤΕ ΑΝΤΙΣΤΗΝΑΙ ΕΝ ΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗ ΠΟΝΗΡΑ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΑ ΚΑΤΕΡΓΑΣΑΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝΑΙ ΣΤΗΤΕ ΟΥΝ ΠΕΡΙΖΩΣΑΜΕΝΟΙ ΤΗΝ ΟΣΦΥΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΔΥΣΑΜΕΝΟΙ ΤΟΝ ΘΩΡΑΚΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΥΠΟΔΗΣΑΜΕΝΟΙ ΤΟΥΣ ΠΟΔΑΣ ΕΝ ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΕΝ ΠΑΣΙ ΑΝΑΛΑΒΟΝΤΕΣ ΤΟΝ ΘΥΡΕΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΕΝ Ω ΔΥΝΗΣΕΣΘΕ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΒΕΛΗ ΤΟΥ ΠΟΝΗΡΟΥ ΤΑ ΠΕΠΥΡΩΜΕΝΑ ΣΒΕΣΑΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΚΕΦΑΛΑΙΑΝ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΔΕΞΑΣΘΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΑΧΑΙΡΑΝ ΤΟΥ ΠΝΟΣ Η ΕΣΤΙΝ ΡΗΜΑ ΘΥ ΔΙΑ ΠΑΣΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ ΚΑΙ ΔΕΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΕΝΟΙ ΕΝ ΠΝΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΥΤΟ ΑΓΡΥΠΝΟΥΝΤΕΣ ΕΝ ΠΣΗ ΠΡΟΣΚΑΡΤΕΡΗΣΕΙ ΚΑΙ ΔΕΗΣΕΙ ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΕΜΟΥ ΙΝΑ ΜΟΙ ΔΟΘΗ ΛΟΓΟΣ ΕΝ ΑΝΟΙΞΕΙ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΜΟΥ ΕΝ ΠΑΡΡΗΣΙΑ ΓΝΩΡΙΣΑΙ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΥΠΕΡ Ο ΠΡΕΣΒΕΥΩ ΕΝ ΑΛΥΣΕΙ ΙΝΑ ΕΝ ΑΥΤΩ ΠΑΡΡΗΣΙΑΣΩΜΑΙ ΩΣ ΔΕΙ ΜΕ ΛΑΛΗΣΑΙ ΤΟΥΣ ΕΞΩ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ ΕΞΑΓΟΡΑΖΟΜΕΝΟΙ ΤΟΙΣ ΛΟΓΟΙΣ ΠΑΣΑ ΧΑΡΙΣ ΥΜΙΝ ΑΛΑΤΙ ΗΡΤΥΜΕΝΟΣ ΕΝ ΧΑΡΙΤΙ ΕΝ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙ ΕΝ ΠΝΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙ ΕΝ ΠΟΙΗΤΕ ΕΝ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΕΝ ΠΑΣΗ ΠΑΡΡΗΣΙΑ ΚΑΙ ΕΝ ΠΑΣΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙ ΠΕΡΙΠΑΤΕΙΤΕ ΕΝ ΠΑΣΗ ΣΟΦΙΑ ΤΟΥΣ ΕΞΩ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΝΤΑΣ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ ΕΞΑΓΟΡΑΖΟΜΕΝΟΙ ΤΟΙΣ ΛΟΓΟΙΣ ΠΑΣΑ ΧΑΡΙΣ ΥΜΙΝ ΑΛΑΤΙ ΗΡΤΥΜΕΝΟΣ ΕΝ ΧΑΡΙΤΙ ΕΝ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙ ΕΝ ΠΝΙ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙ ΕΝ ΠΟΙΗΤΕ ΕΝ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΕΝ ΠΑΣΗ ΠΑΡΡΗΣΙΑ ΚΑΙ ΕΝ ΠΑΣΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙ ΠΕΡΙΠΑΤΕΙΤΕ ΕΝ ΠΑΣΗ ΣΟΦΙΑ ΤΟΥΣ ΕΞΩ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥΝΤΑΣ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟΝ ΕΞΑΓΟΡΑΖΟΜΕΝΟΙ

ΝΟΣ ΤΟΥ ΧΥ· ΟΙΣ ΚΑΙ Δ. ΗΛΩΣΑΣ ΥΜΙΝ ΤΗΝ ΗΥΜΩΝ ΑΓΑΠΗΝ ΕΝΕΠΤΥΣΕ
τὴν διάκονον τοῦ θυσιαστηρίου. πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ἁγίων μυστηρίων τὸν ἀναγνώστην ἐπιλεξάμενος. ἵνα μὴ ἀπὸ τοῦ ἀναγνώστου τὸν ἱερέα γνῶμεν. ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἱερέως τὸν ἀναγνώστην. ὅτι ἐκεῖνος μὲν ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων τὴν ἐπιστήμην ἐκτήσατο. οὗτος δὲ ἐκ τῆς ἱερωσύνης τὴν ἀρετήν. ἐκεῖνος μὲν ἐκ τῶν γραμμάτων τὴν ἀκρίβειαν. οὗτος δὲ ἐκ τῆς ἁγιότητος τὴν ἀκρίβειαν. ἐκεῖνος μὲν ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων τὴν ἐπιστήμην. οὗτος δὲ ἐκ τῆς ἱερωσύνης τὴν ἀρετήν.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ.

ἀξίαν ἀποδεῖξαι τὴν ὁμοίαν τοῖς καθ' ὑμᾶς. διὸ καὶ ἀδιαφόρως πρὸς ἅπαντας ἔχω. εἰ τοῦ μόνου τὸ σοφίαν δωρεῖται τὴν τοῦ μαθητοῦ ἐπιθυμοῦντος τὸν κόσμον ἐξ οἰκείων ἀγαθῶν πλουτίζειν. καὶ τιμητέον ἐστὶ τὸν οἰκείως ἔχοντα πρὸς τὸν εὐεργέτην. τοῦ μὲν μόνου συμπαθοῦς ὄντος. χαίρει μόνου συμπαθοῦντος. ὁ δὲ καὶ τὸ σῶμα συμπαθὲς ἔχων πρὸς τὸν γενόμενον τὸ πρέπον ἀπὸ ἑαυτοῦ χαρίζεται τοῖς αἰτοῦσιν.

Περιπατήσαι ἡμᾶς ἀξίως τοῦ κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θεοῦ. ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς.

αὕτη γὰρ σοφία πρὸς μὲν ἐκεῖνο ἐκεῖνο καὶ πρὸς ἕκαστον ἕκαστον ἐστὶ τῷ μὴ γὰρ τὴν πρὸς θυμίαν τῷ ἄγαθῷ θεῷ βραχυλόγους εἶναι.

Εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί. ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ. ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν.

ἐξ. τοῦ τὴν ἐξουσίαν τοῦ θανάτου. καὶ βασανίζειν ἔχει. καὶ ἀναπαύειν ὁπόταν βούληται. ὃ οὐ μικρὸν ἐπίταγμα τοῦ κολάζειν ἐστίν. καὶ τὸ τοῦ τοιούτου ἰσχυροῦ θάνατος. οἱ δὲ τὴν ἐξουσίαν τὴν ἀποφυγόντες. τὸν ἄσωτον ἐμιμήσαντο. οἱ δὲ τὴν κατάστασιν τὴν ἀποφυγόντες. τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀσώτου. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἐπὶ τὸν πατέρα ἐπανῆλθεν. οὗτος δὲ ἐπὶ τὸν ἀδελφόν. ἐκεῖνος μὲν ἐπὶ τὸν πατέρα ἐπανῆλθεν. ἐπειδὴ τὸν ἀδελφὸν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἀναπαυομένων εἶδεν. οὗτος δὲ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἐπανῆλθεν. ἐπειδὴ τὸν πατέρα ἐν τῇ χώρᾳ τῶν βασανιζομένων εἶδεν. ἐκεῖνος μὲν ἐπὶ τὸν πατέρα ἐπανῆλθεν. ἐπειδὴ τὸν ἀδελφὸν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἀναπαυομένων εἶδεν. οὗτος δὲ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἐπανῆλθεν. ἐπειδὴ τὸν πατέρα ἐν τῇ χώρᾳ τῶν βασανιζομένων εἶδεν. ἐκεῖνος μὲν ἐπὶ τὸν πατέρα ἐπανῆλθεν. ἐπειδὴ τὸν ἀδελφὸν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἀναπαυομένων εἶδεν. οὗτος δὲ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἐπανῆλθεν. ἐπειδὴ τὸν πατέρα ἐν τῇ χώρᾳ τῶν βασανιζομένων εἶδεν.

ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου.

κ. τὴν χάριτος ἐξήγησις ἐστὶν ἡ ὑπὲρ λόγον ἀμαρτία. ἀπὸ γὰρ τῆς ὑπερβολῆς τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ τῆς ὑπὲρ τὴν παρουσίαν γινομένης τῶν ὑπὲρ τὴν παρουσίαν. οὐχ ἁρμόσει τὸ σωθῆναι καὶ ἐλεηθῆναι ὁλοσχερῶς τὸν ἀπὸ τοῦ τοιούτου ἰσχυροῦ θανάτου. ἵνα καὶ ὁ πολὺ βασανισθεὶς καὶ ὁ ἰσχυρὸν πῦρ αὐτὸν ἀναπαύσῃ καὶ τὸν ἐκ τοῦ πυρὸς ταύτην τὴν ἔχοντα πρὸς αὐτὸν οὐσιώδη ἀγάπην.

ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου.

Πρωτότοκος πάσης κτίσεως. ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι. τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται. καὶ αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων.

Ὁρᾶτε πῶς καὶ τὴν ὑδροποσίαν αὐτῶν προαιρουμένην μιμήσασθαι καὶ τὸν κτισμάτων αὐτὸν χαρίζεται. ἀφ' ὧν καὶ ἐτιμωρήθησαν. ἀλλὰ καὶ ὁ ἰσχυρὸς πῦρ αὐτοὺς ἀναπαύσει. καὶ ὁ ἐκ τοῦ πυρὸς ὄφις ἀμφίβληστρον αὐτοῖς γενήσεται. ἡ γὰρ σοφία αὐτῶν καὶ ἡ ἀλήθεια αὐτῶν ἐν αὐτῷ ἐστιν.

καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν. καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κε

ιβ΄ ἀλλὰ μᾶλλον ἐν ταύτῃ τῇ βαπτίσματι τῇ σωτηρίῳ τῇ σφραγῖδι
δούλους ἀληθεῖς ἀποφαίνεσθαι· ἵνα τοῦ μὲν ἀπολωλότος
ἀπολωμεν τὴν μνήμην· τοῦ δὲ σωτῆρος καὶ δεσπότου
μιμηταὶ γενώμεθα· καὶ τοῖς ἀγίοις τοῦ θεοῦ
συμπολῖται καὶ οἰκεῖοι γενώμεθα· καὶ τῆς ἀφθάρτου
καὶ ἀϊδίου ζωῆς κληρονόμοι· ἣν ὁ θεὸς ἡμῖν
δωρήσασθαι καταξιώσειεν· ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος·

ιγ΄ ὃ τι ἐν παντὶ οἴκῳ ἐπὶ πάντος πληρώματος ἢ φύσεως ἢ τέχνης ὡς
ἐν τῷ χαρακτῆρι καὶ τῇ μορφῇ τοῦ ἀρχετύπου καὶ τὸ ἀρχέτυπον
μήτε ὑπερβάλλειν μήτε ἐλλείπειν τὸν χαρακτῆρα· οὕτως καὶ
ἐν τοῖς ἁγίοις ἐκκλησίαις τοῦ θεοῦ ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ
καὶ οἱ προεστῶτες τῶν ἐκκλησιῶν τὸν τύπον τοῦ διδασκάλου
καὶ σωτῆρος ἐν τῇ διδασκαλίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφθορίᾳ καὶ ἐν τῇ
ἀγάπῃ καὶ ἐν τῇ ὑπομονῇ καὶ ἐν τῇ πραότητι καὶ ἐν τῇ
ἐλεημοσύνῃ καὶ ἐν τῇ ἁγνείᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφθαρσίᾳ καὶ ἐν τῇ
ἀφιλαργυρίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀκτημοσύνῃ καὶ ἐν τῇ ἀπαθείᾳ καὶ
ἐν τῇ ἀκακίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοκερδείᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοχρηματίᾳ
καὶ ἐν τῇ ἀφιλοδοξίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοπρωτείᾳ καὶ ἐν τῇ
ἀφιλοκοσμίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοσαρκίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοσωματίᾳ
καὶ ἐν τῇ ἀφιλοπαθείᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοκαλλωπίᾳ καὶ ἐν τῇ
ἀφιλοκομψίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοτρυφίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοπλουτίᾳ
καὶ ἐν τῇ ἀφιλοκτησίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοπραγμοσύνῃ καὶ ἐν τῇ
ἀφιλοκερδείᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοχρηματίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοδοξίᾳ
καὶ ἐν τῇ ἀφιλοπρωτείᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοκοσμίᾳ καὶ ἐν τῇ
ἀφιλοσαρκίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοσωματίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοπαθείᾳ
καὶ ἐν τῇ ἀφιλοκαλλωπίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοκομψίᾳ καὶ ἐν τῇ
ἀφιλοτρυφίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοπλουτίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοκτησίᾳ
καὶ ἐν τῇ ἀφιλοπραγμοσύνῃ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοκερδείᾳ καὶ ἐν τῇ
ἀφιλοχρηματίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοδοξίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοπρωτείᾳ
καὶ ἐν τῇ ἀφιλοκοσμίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοσαρκίᾳ καὶ ἐν τῇ
ἀφιλοσωματίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοπαθείᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοκαλλωπίᾳ
καὶ ἐν τῇ ἀφιλοκομψίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοτρυφίᾳ καὶ ἐν τῇ
ἀφιλοπλουτίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοκτησίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοπραγμοσύνῃ
καὶ ἐν τῇ ἀφιλοκερδείᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοχρηματίᾳ καὶ ἐν τῇ
ἀφιλοδοξίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοπρωτείᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοκοσμίᾳ
καὶ ἐν τῇ ἀφιλοσαρκίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοσωματίᾳ καὶ ἐν τῇ
ἀφιλοπαθείᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοκαλλωπίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοκομψίᾳ
καὶ ἐν τῇ ἀφιλοτρυφίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοπλουτίᾳ καὶ ἐν τῇ
ἀφιλοκτησίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοπραγμοσύνῃ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοκερδείᾳ
καὶ ἐν τῇ ἀφιλοχρηματίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοδοξίᾳ καὶ ἐν τῇ
ἀφιλοπρωτείᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοκοσμίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοσαρκίᾳ
καὶ ἐν τῇ ἀφιλοσωματίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοπαθείᾳ καὶ ἐν τῇ
ἀφιλοκαλλωπίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοκομψίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοτρυφίᾳ
καὶ ἐν τῇ ἀφιλοπλουτίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀφιλοκτησίᾳ καὶ ἐν τῇ
ἀφιλοπραγμοσύνῃ

Cap 3

ΓΙΟΥΝΕΥΝΗΣΕΡΘΗΤΕΤΩΧΩ ΤΑΛΗΘΩΖΗΤΕΙΤΕ ΟΥΟΧΕΣΤΙΝΕΝ
ΛΕΞΙΑΤΟΥ ΦΥΣΙΟΘΗΜΕΝΟΣ ΤΑΛΗΘΩ ΦΡΟΝΕΙΤΕ ΜΗΤΑΕΠΙ
ΓΗΣΗΣ ΑΠΕΘΑΝΕΤΕΙΓΑΡ ΚΑΙΗΖΩΗΗΜΩΝ ΚΕΚΡΥΠΤΑΙ
ΣΥΝΤΩΧΩΕΝΤΩΘΩ ΟΤΑΝ ΟΧΣ ΦΑΝΕΡΩΘΗΗΖΩΗ
ΗΜΩΝ ΤΟΤΕΚΑΙΥΜΕΙΣΣΥΝΑΥΤΩ ΦΑΝΕΡΩΘΗΣΕΣΘΕΕΝΔΟΞΗ
ΤΑΟΥΝ ΦΗΜΙΖΟΜΕΘΑ ΟΥΚΕΤΙ ΤΗΝΑΠΟΤΟΥΝΟΜΟΥ ΤΟΥΜΕ
ΤΑΤΗΝΑΠΑΝΤΩΝ ΗΜΩΝ ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΑΡΑΝΑΓΙΝΩΣΚΕΙΝ ΟΥΓΑΡ ΔΕΙΜΑ
ΤΟΜΑΤΙΟΥ ΜΟΝΟΝ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΜΕ
ΜΙΧΕΝ ΕΝΤΑΙΣ ΨΥΧΑΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ ΤΗΝ ΔΕ ΘΕΙΑΝ
ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΝΤΟΙΣ ΣΩΜΑΣΙ ΤΗΝ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΘΝΗΤΟΙΣ
ΔΙΑ Ο ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΜΕΤΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ ΟΥΚΕΤΙ ΤΗΝ
ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΗΜΙΝ ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΠΡΟΣΒΛΕΠΟΜΕΝ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ
ΟΥΔΕ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΗΜΙΝ ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΠΡΟΣΒΛΕΠΟΝΤΑΣ
ΔΙΚΑΙΟΥΜΕΝ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΟΥΔΕ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΗΜΙΝ ΑΜΑΡΤΙΑΝ
ΠΡΟΣΒΛΕΠΟΝΤΑΣ ΔΙΚΑΙΟΥΜΕΝ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΟΥΔΕ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΗΜΙΝ
ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΠΡΟΣΒΛΕΠΟΝΤΑΣ ΔΙΚΑΙΟΥΜΕΝ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΟΥΔΕ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥΣ
ΤΟΥΣ ΕΝ ΗΜΙΝ ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΠΡΟΣΒΛΕΠΟΝΤΑΣ ΔΙΚΑΙΟΥΜΕΝ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΟΥΔΕ
ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΗΜΙΝ ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΠΡΟΣΒΛΕΠΟΝΤΑΣ ΔΙΚΑΙΟΥΜΕΝ
ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ

ΗΔΙΣΕΣΥΠΟΤΑΣΣΕΣΘΕΤΟΙΣΓΥΝΑΙΣΙΝΩΣΚΑΙΤΟΙΣΑΝΔΡΑΣΙΝΩΣΚΑΙΝΙΨΕΣΘΕΝΙΣΩΝ
ΟΙΑΝΔΡΕΣΑΓΑΠΑΤΕΤΑΣΓΥΝΑΙΚΑΣΚΑΘΩΣΚΑΙΟΧΡΙΣΤΟΣΗΓΑΠΗΣΕΝΤΗΝΕΚΚΛΗΣΙΑΝ
ΚΑΙΕΑΥΤΟΝΠΑΡΕΔΩΚΕΝΥΠΕΡΑΥΤΗΣ·ΙΝΑΑΥΤΗΝΑΓΙΑΣΗΚΑΘΑΡΙΣΑΣΤΩΛΟΥΤΡΩ
ΤΩΥΔΑΤΙΕΝΡΗΜΑΤΙΗΝΑΠΑΡΑΣΤΗΣΗΤΑΙΑΥΤΟΣΕΑΥΤΩΤΗΝΕΝΔΟΞΟΝΕΚΚΛΗΣΙΑΝ
ΜΗΕΧΟΥΣΑΝΣΠΙΛΟΝΗΡΥΤΙΔΑΗΓΙΑΚΑΙΑΜΩΜΟΝΑΛΛΑΙΝΑΗΤΑΙΑΓΙΑΚΑΙΑΜΩΜΟΣ
ΟΥΤΩΣΟΦΕΙΛΟΥΣΙΝΚΑΙΟΙΑΝΔΡΕΣΑΓΑΠΑΝΤΑΣΤΑΣΕΑΥΤΩΝΓΥΝΑΙΚΑΣΩΣΤΑ
ΣΩΜΑΤΑΕΑΥΤΩΝΟΑΓΑΠΩΝΤΗΝΕΑΥΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑΟΥΔΕΙΣΓΑΡΠΟΤΕΤΗΝΕΑΥΤΟΥ
ΣΑΡΚΑΕΜΙΣΗΣΕΝΑΛΛΑΕΚΤΡΕΦΕΙΚΑΙΘΑΛΠΕΙΑΥΤΗΝΚΑΘΩΣΚΑΙΟΧΡΙΣΤΟΣΤΗΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΝΟΤΙΜΕΛΗ·ΕΣΜΕΝΤΟΥΣΩΜΑΤΟΣΑΥΤΟΥΕΚΤΩΝΟΣΤΕΩΝΑΥΤΟΥ·ΑΝΤΙ
ΤΟΥΤΟΚΑΤΑΛΕΙΨΕΙΑΝΘΡΩΠΟΣΤΟΝΠΑΤΕΡΑΚΑΙΤΗΝΜΗΤΕΡΑΚΑΙΠΡΟΣΚΟΛΛΗΘΗΣΕΤΑΙ
ΤΗΙΓΥΝΑΙΚΙΑΥΤΟΥΚΑΙΕΣΟΝΤΑΙΟΙΔΥΟΕΙΣΣΑΡΚΑΜΙΑΝΤΟΜΥΣΤΗΡΙΟΝΤΟΥΤΟ
ΜΕΓΑΕΣΤΙΝΕΓΩΔΕΛΕΓΩΕΙΣΧΡΙΣΤΟΝΚΑΙΕΙΣΤΗΝΕΚΚΛΗΣΙΑΝΠΛΗΝΚΑΙΥΜΕΙΣ
ΟΙΚΑΘΕΝΕΙΣΤΟΝΕΑΥΤΟΥΝΟΥΤΩΚΑΙΟΙΑΝΔΡΕΣΟΦΕΙΛΟΥΣΙΝΑΓΑΠΑΝΤΑΣΤΑΣΕΑΥ
ΤΩΝΓΥΝΑΙΚΑΣΩΣΤΑΣΙΔΙΑΣΣΩΜΑΤΑΟΑΓΑΠΩΝΤΗΝΕΑΥΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑΕΑΥΤΟΝΑΓΑΠΑ
ΟΥΔΕΙΣΓΑΡΠΟΤΕΤΗΝΕΑΥΤΟΥΣΑΡΚΑΕΜΙΣΗΣΕΝΑΛΛΑΕΚΤΡΕΦΕΙΚΑΙΘΑΛΠΕΙΑΥΤΗΝ
ΚΑΘΩΣΚΑΙΟΧΡΙΣΤΟΣΤΗΝΕΚΚΛΗΣΙΑΝΟΤΙΜΕΛΗ·ΕΣΜΕΝΤΟΥΣΩΜΑΤΟΣΑΥΤΟΥΕΚΤΩΝ
ΟΣΤΕΩΝΑΥΤΟΥ·ΑΝΤΙΤΟΥΤΟΚΑΤΑΛΕΙΨΕΙΑΝΘΡΩΠΟΣΤΟΝΠΑΤΕΡΑΚΑΙΤΗΝΜΗΤΕΡΑ
ΚΑΙΠΡΟΣΚΟΛΛΗΘΗΣΕΤΑΙΤΗΙΓΥΝΑΙΚΙΑΥΤΟΥΚΑΙΕΣΟΝΤΑΙΟΙΔΥΟΕΙΣΣΑΡΚΑΜΙΑΝ
ΤΟΜΥΣΤΗΡΙΟΝΤΟΥΤΟΜΕΓΑΕΣΤΙΝΕΓΩΔΕΛΕΓΩΕΙΣΧΡΙΣΤΟΝΚΑΙΕΙΣΤΗΝΕΚΚΛΗΣΙΑΝ
ΠΛΗΝΚΑΙΥΜΕΙΣΟΙΚΑΘΕΝΕΙΣΤΟΝΕΑΥΤΟΥΝΟΥΤΩΚΑΙΟΙΑΝΔΡΕΣΟΦΕΙΛΟΥΣΙΝΑΓΑΠΑΝ
ΤΑΣΤΑΣΕΑΥΤΩΝΓΥΝΑΙΚΑΣΩΣΤΑΣΙΔΙΑΣΣΩΜΑΤΑΟΑΓΑΠΩΝΤΗΝΕΑΥΤΟΥΓΥΝΑΙΚΑ
ΕΑΥΤΟΝΑΓΑΠΑΟΥΔΕΙΣΓΑΡΠΟΤΕΤΗΝΕΑΥΤΟΥΣΑΡΚΑΕΜΙΣΗΣΕΝΑΛΛΑΕΚΤΡΕΦΕΙΚΑΙ
ΘΑΛΠΕΙΑΥΤΗΝΚΑΘΩΣΚΑΙΟΧΡΙΣΤΟΣΤΗΝΕΚΚΛΗΣΙΑΝΟΤΙΜΕΛΗ·ΕΣΜΕΝΤΟΥΣΩΜΑΤΟΣ
ΑΥΤΟΥΕΚΤΩΝΟΣΤΕΩΝΑΥΤΟΥ·ΑΝΤΙΤΟΥΤΟΚΑΤΑΛΕΙΨΕΙΑΝΘΡΩΠΟΣΤΟΝΠΑΤΕΡΑΚΑΙ
ΤΗΝΜΗΤΕΡΑΚΑΙΠΡΟΣΚΟΛΛΗΘΗΣΕΤΑΙΤΗΙΓΥΝΑΙΚΙΑΥΤΟΥΚΑΙΕΣΟΝΤΑΙΟΙΔΥΟΕΙΣ
ΣΑΡΚΑΜΙΑΝΤΟΜΥΣΤΗΡΙΟΝΤΟΥΤΟΜΕΓΑΕΣΤΙΝΕΓΩΔΕΛΕΓΩΕΙΣΧΡΙΣΤΟΝΚΑΙΕΙΣΤΗΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΝΠΛΗΝΚΑΙΥΜΕΙΣΟΙΚΑΘΕΝΕΙΣΤΟΝΕΑΥΤΟΥΝΟΥΤΩΚΑΙΟΙΑΝΔΡΕΣΟΦΕΙΛΟΥΣΙΝ
ΑΓΑΠΑΝ

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α

φησὶν μ· ὁ δὲ δόλιος μαθητὴς μᾶς ὁ τῶν ἁγίων ἀριθμὸς ἦν γὰρ θεοφιλὴς καὶ συμμύστης μᾶς· ἀλλ' ἀπώλετο ἀφορμὴν δοὺς τῇ ἱερᾷ ὁμάδι.

ΧΧΙΙ Ἀγαπητοί, ἐμοῦ σπουδὴν ποιουμένου γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει· ἀσεβεῖς γάρ τινες παρεισεδύησαν ἄνθρωποι οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν καὶ τὸν μόνον δεσπότην καὶ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι. ὑπομνῆσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ τοῦτο ὁ κύριος λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν· ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχὴν ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν· ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τρόπον τοῖς οὗτοι ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἑτέρας πρόκεινται δεῖγμα πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι· ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι σάρκα μὲν μιαίνουσιν, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσιν, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν. ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος ὅτε τῷ διαβόλῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωϋσέως σώματος, οὐκ ἐτόλμησεν κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλὰ εἶπεν· ἐπιτιμήσαι σοι κύριος. οὗτοι δὲ ὅσα μὲν οὐκ οἴδασιν βλασφημοῦσιν, ὅσα δὲ φυσικῶς ὡς τὰ ἄλογα ζῷα ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθείρονται. οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Κάϊν ἐπορεύθησαν καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαὰμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κόρε ἀπώλοντο. οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες συνευωχούμενοι ἀφόβως ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες, νεφέλαι ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινὰ ἄκαρπα δὶς ἀποθανόντα ἐκριζωθέντα, κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας, ἀστέρες πλανῆται οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται. προεφήτευσεν δὲ καὶ τούτοις ἕβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἑνὼχ λέγων· ἰδοὺ ἦλθεν κύριος ἐν ἁγίαις μυριάσιν αὐτοῦ ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξαι πάσαν ψυχὴν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἠσέβησαν καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς. οὗτοί εἰσιν γογγυσταὶ μεμψίμοιροι κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελείας χάριν. ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ἔσονται ἐπ' ἐσχάτου χρόνου ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἰδίας ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβειῶν. οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχοντες. ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, τῇ ἁγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτούς, ἐν πνεύματι ἁγίῳ προσευχόμενοι, ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ θεοῦ τηρήσατε προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον. καὶ οὓς μὲν ἐλέγχετε διακρινόμενοι, οὓς δὲ σῴζετε ἐκ πυρὸς ἁρπάζοντες, οὓς δὲ ἐλεᾶτε ἐν φόβῳ, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα. τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταίστους καὶ στῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει, μόνῳ θεῷ σωτῆρι ἡμῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν δόξα μεγαλωσύνη κράτος καὶ ἐξουσία πρὸ παντὸς τοῦ αἰῶνος καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. ἀμήν.

ΧΧΙΙΙ Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ ἣν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει καὶ ἐσήμανεν ἀποστείλας διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ τῷ δούλῳ αὐτοῦ Ἰωάννῃ, ὃς ἐμαρτύρησεν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅσα εἶδεν. μακάριος ὁ ἀναγινώσκων καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας καὶ τηροῦντες τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα, ὁ γὰρ καιρὸς ἐγγύς ἐστιν. Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων ἃ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς. τῷ ἀγαπήσαντι ἡμᾶς καὶ λύσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν ἡμᾶς βασιλείαν, ἱερεῖς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ, αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν. ἰδοὺ ἔρχεται μετὰ τῶν νεφελῶν, καὶ ὄψεται αὐτὸν πᾶς ὀφθαλμὸς καὶ οἵτινες αὐτὸν ἐξεκέντησαν, καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς. ναί, ἀμήν. ἐγώ εἰμι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὦ, λέγει κύριος ὁ θεός, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ὁ παντοκράτωρ. ἐγὼ Ἰωάννης, ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν καὶ συγκοινωνὸς ἐν τῇ θλίψει καὶ βασιλείᾳ καὶ ὑπομονῇ ἐν Ἰησοῦ, ἐγενόμην ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Πάτμῳ διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ τὴν μαρτυρίαν Ἰησοῦ. ἐγενόμην ἐν πνεύματι ἐν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος λεγούσης· ὃ βλέπεις γράψον εἰς βιβλίον καὶ πέμψον ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις, εἰς Ἔφεσον καὶ εἰς Σμύρναν καὶ εἰς Πέργαμον καὶ εἰς Θυάτειρα καὶ εἰς Σάρδεις καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν καὶ εἰς Λαοδίκειαν. καὶ ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν ἥτις ἐλάλει μετ' ἐμοῦ, καὶ ἐπιστρέψας εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσᾶς καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν ὅμοιον υἱὸν ἀνθρώπου ἐνδεδυμένον ποδήρη καὶ περιεζωσμένον πρὸς τοῖς μαστοῖς ζώνην χρυσᾶν· ἡ δὲ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες λευκαὶ ὡς ἔριον λευκὸν ὡς χιών, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλὸξ πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ ὡς ἐν καμίνῳ πεπυρωμένης, καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν, καὶ ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ αὐτοῦ ἀστέρας ἑπτά, καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ῥομφαία δίστομος ὀξεῖα ἐκπορευομένη, καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ. καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός, καὶ ἔθηκεν τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπ' ἐμὲ λέγων· μὴ φοβοῦ, ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος καὶ ὁ ζῶν, καὶ ἐγενόμην νεκρός, καὶ ἰδοὺ ζῶν εἰμι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων καὶ ἔχω τὰς κλεῖς τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ᾅδου. γράψον οὖν ἃ εἶδες καὶ ἃ εἰσὶν καὶ ἃ μέλλει γίνεσθαι μετὰ ταῦτα. τὸ μυστήριον τῶν ἑπτὰ ἀστέρων οὓς εἶδες ἐπὶ τῆς δεξιᾶς μου καὶ τὰς ἑπτὰ λυχνίας τὰς χρυσᾶς· οἱ ἑπτὰ ἀστέρες ἄγγελοι τῶν ἑπτὰ ἐκκλησιῶν εἰσίν, καὶ αἱ λυχνίαι αἱ ἑπτὰ ἑπτὰ ἐκκλησίαι εἰσίν. τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν· οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπον καὶ τὴν ὑπομονήν σου καὶ ὅτι οὐ δύνῃ βαστάσαι κακούς, καὶ ἐπείρασας τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς ἀποστόλους καὶ οὐκ εἰσίν, καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς· καὶ ὑπομονὴν ἔχεις καὶ ἐβάστασας διὰ τὸ ὄνομά μου καὶ οὐ κεκοπίακες. ἀλλὰ ἔχω κατὰ σοῦ ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκες. μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκας καὶ μετανόησον καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποίησον· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσῃς. ἀλλὰ τοῦτο ἔχεις, ὅτι μισεῖς τὰ ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν ἃ κἀγὼ μισῶ. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ὅ ἐστιν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ θεοῦ μου. καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Σμύρνῃ γράψον· τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἔζησεν· οἶδά σου τὴν θλῖψιν καὶ τὴν πτωχείαν ἀλλὰ πλουτεῖς καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτοὺς καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ σατανᾶ. μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις πάσχειν· ἰδοὺ μέλλει βάλλειν ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακήν, ἵνα πειρασθῆτε, καὶ ἕξετε θλῖψιν ἡμερῶν δέκα. γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου. καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Περγάμῳ ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν· οἶδα ποῦ κατοικεῖς, ὅπου ὁ θρόνος τοῦ σατανᾶ, καὶ κρατεῖς τὸ ὄνομά μου καὶ οὐκ ἠρνήσω τὴν πίστιν μου καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς Ἀντιπᾶς ὁ μάρτυς μου ὁ πιστός μου ἀπεκτάνθη παρ' ὑμῖν, ὅπου ὁ σατανᾶς κατοικεῖ. ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα ὅτι ἔχεις ἐκεῖ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν Βαλαάμ, ὃς ἐδίδασκεν τῷ Βαλὰκ βαλεῖν σκάνδαλον ἐνώπιον τῶν υἱῶν Ἰσραήλ, φαγεῖν εἰδωλόθυτα καὶ πορνεῦσαι· οὕτως ἔχεις καὶ σὺ κρατοῦντας τὴν διδαχὴν τῶν Νικολαϊτῶν ὁμοίως. μετανόησον οὖν· εἰ δὲ μή, ἔρχομαί σοι ταχύ, καὶ πολεμήσω μετ' αὐτῶν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις· τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ τοῦ μάννα τοῦ κεκρυμμένου καὶ δώσω αὐτῷ ψῆφον λευκήν, καὶ ἐπὶ τὴν ψῆφον ὄνομα καινὸν γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ ὁ λαμβάνων. καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Θυατείροις ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὡς φλόγα πυρός, καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι χαλκολιβάνῳ· οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν διακονίαν καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ τὰ ἔργα σου τὰ ἔσχατα πλείονα τῶν πρώτων. ἀλλ' ἔχω κατὰ σοῦ ὀλίγα ὅτι ἀφεῖς τὴν γυναῖκα Ἰεζάβελ τὴν λέγουσαν ἑαυτὴν προφῆτιν καὶ διδάσκει καὶ πλανᾷ τοὺς ἐμοὺς δούλους πορνεῦσαι καὶ φαγεῖν εἰδωλόθυτα. καὶ ἔδωκα αὐτῇ χρόνον ἵνα μετανοήσῃ, καὶ οὐ θέλει μετανοῆσαι ἐκ τῆς πορνείας αὐτῆς. ἰδοὺ βάλλω αὐτὴν εἰς κλίνην καὶ τοὺς μοιχεύοντας μετ' αὐτῆς εἰς θλῖψιν μεγάλην, ἐὰν μὴ μετανοήσωσιν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῆς· καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς ἀποκτενῶ ἐν θανάτῳ, καὶ γνώσονται πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ ἐραυνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας, καὶ δώσω ὑμῖν ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα ὑμῶν. ὑμῖν δὲ λέγω καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς ἐν Θυατείροις, ὅσοι οὐκ ἔχουσιν τὴν διδαχὴν ταύτην, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν τὰ βαθέα τοῦ σατανᾶ ὡς λέγουσιν, οὐ βάλλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάρος· πλὴν ὃ ἔχετε κρατήσατε ἄχρι οὗ ἂν ἥξω. καὶ ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν ἄχρι τέλους τὰ ἔργα μου, δώσω αὐτῷ ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἐθνῶν, καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ ὡς τὰ σκεύη τὰ κεραμικὰ συντριβήσεται, ὡς κἀγὼ εἴληφα παρὰ τοῦ πατρός μου, καὶ δώσω αὐτῷ τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνόν. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ ἔχων τοὺς ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι ὄνομα ἔχεις ὅτι ζῇς καὶ νεκρὸς εἶ. γίνου γρηγορῶν καὶ στήριξον τὰ λοιπὰ ἃ ἔμελλον ἀποθανεῖν· οὐ γὰρ εὕρηκά σου πεπληρωμένα ἔργα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ μου. μνημόνευε οὖν πῶς εἴληφας καὶ ἤκουσας καὶ τήρει καὶ μετανόησον· ἐὰν οὖν μὴ γρηγορήσῃς, ἥξω ὡς κλέπτης, καὶ οὐ μὴ γνῷς ποίαν ὥραν ἥξω ἐπὶ σέ. ἀλλὰ ἔχεις ὀλίγα ὀνόματα ἐν Σάρδεσιν ἃ οὐκ ἐμόλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ περιπατήσουσιν μετ' ἐμοῦ ἐν λευκοῖς, ὅτι ἄξιοί εἰσιν. ὁ νικῶν οὕτως περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκ τῆς βίβλου τῆς ζωῆς, καὶ ὁμολογήσω τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ πατρός μου καὶ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖδα Δαυίδ, ὁ ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει, κλείων καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει· οἶδά σου τὰ ἔργα· ἰδοὺ δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἠνεῳγμένην, ἣν οὐδεὶς δύναται κλεῖσαι αὐτήν, ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου. ἰδοὺ διδῶ ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ σατανᾶ τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε. ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κἀγώ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου. ὁ νικῶν ποιήσω αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου τῆς καινῆς Ἰερουσαλὴμ ἡ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Λαοδικείᾳ ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ Ἀμήν, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ θεοῦ· οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός· ὄφελον ψυχρὸς ἦς ἢ ζεστός. οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ καὶ οὐ ζεστὸς οὐδὲ ψυχρός, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου· ὅτι λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι καὶ πεπλούτηκα καὶ οὐδενὸς χρείαν ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινὸς καὶ πτωχὸς καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός· συμβουλεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρὸς ἵνα πλουτήσῃς καὶ ἱμάτια λευκὰ ἵνα περιβάλῃ καὶ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνη τῆς γυμνότητός σου καὶ κολλούριον ἐγχρῖσαι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἵνα βλέπῃς. ἐγὼ ὅσους ἐὰν φιλῶ ἐλέγχω καὶ παιδεύω· ζήλευε οὖν καὶ μετανόησον. ἰδοὺ ἕστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτὸν καὶ δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ. ὁ νικῶν δώσω αὐτῷ καθίσαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς κἀγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἠνεῳγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἣν ἤκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγουσα· ἀνάβα ὧδε, καὶ δείξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι, καὶ ἰδοὺ θρόνος ἔκειτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον καθήμενος· καὶ ὁ καθήμενος ὅμοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι καὶ σαρδίῳ, καὶ ἶρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὅμοιος ὁράσει σμαραγδίνῳ. καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου θρόνοι εἴκοσι τέσσαρες, καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἴκοσι τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς, καὶ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ φωναὶ καὶ βρονταί, καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, ἃ εἰσιν τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ· καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου ὡς θάλασσα ὑαλίνη ὁμοία κρυστάλλῳ, καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῷα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν. καὶ τὸ ζῷον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῷον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῷον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἀνθρώπου, καὶ τὸ τέταρτον ζῷον ὅμοιον ἀετῷ πετομένῳ. καὶ τὰ τέσσαρα ζῷα ἓν καθ' ἓν αὐτῶν ἔχει ἀνὰ πτέρυγας ἓξ κυκλόθεν καὶ ἔσωθεν γέμουσιν ὀφθαλμῶν, καὶ ἀνάπαυσιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτὸς λέγοντες· ἅγιος ἅγιος ἅγιος κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος. καὶ ὅταν δώσουσιν τὰ ζῷα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, πεσοῦνται οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ προσκυνήσουσιν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων καὶ βαλοῦσιν τοὺς στεφάνους αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου λέγοντες· ἄξιος εἶ, κύριε καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ τὴν δύναμιν, ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ τὸ θέλημά σου ἦσαν καὶ ἐκτίσθησαν. καὶ εἶδον ἐπὶ τὴν δεξιὰν τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου βιβλίον γεγραμμένον ἔσωθεν καὶ ὄπισθεν, κατασφραγισμένον σφραγῖσιν ἑπτά. καὶ εἶδον ἄγγελον ἰσχυρὸν κηρύσσοντα ἐν φωνῇ μεγάλῃ· τίς ἄξιος ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ λῦσαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ; καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο ἐν τῷ οὐρανῷ οὐδὲ ἐπὶ τῆς γῆς οὐδὲ ὑποκάτω τῆς γῆς ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. καὶ ἐγὼ ἔκλαιον πολύ, ὅτι οὐδεὶς ἄξιος εὑρέθη ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον οὔτε βλέπειν αὐτό. καὶ εἷς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων λέγει μοι· μὴ κλαῖε· ἰδοὺ ἐνίκησεν ὁ λέων ὁ ὢν ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα, ἡ ῥίζα Δαυίδ, ἀνοῖξαι τὸ βιβλίον καὶ τὰς ἑπτὰ σφραγῖδας αὐτοῦ. καὶ εἶδον ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν τεσσάρων ζῴων καὶ ἐν μέσῳ τῶν πρεσβυτέρων ἀρνίον ἑστηκὸς ὡς ἐσφαγμένον, ἔχον κέρατα ἑπτὰ καὶ ὀφθαλμοὺς ἑπτά, οἵ εἰσιν τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ θεοῦ ἀπεσταλμένοι εἰς πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ ἦλθεν καὶ εἴληφεν ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ θρόνου. καὶ ὅτε ἔλαβεν τὸ βιβλίον, τὰ τέσσαρα ζῷα καὶ οἱ εἴκοσι τέσσαρες πρεσβύτεροι ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, ἔχοντες ἕκαστος κιθάραν καὶ φιάλας χρυσᾶς γεμούσας θυμιαμάτων, αἵ εἰσιν αἱ προσευχαὶ τῶν ἁγίων· καὶ ᾄδουσιν ᾠδὴν καινήν, λέγοντες· ἄξιος εἶ λαβεῖν τὸ βιβλίον καὶ ἀνοῖξαι τὰς σφραγῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐσφάγης καὶ ἠγόρασας τῷ θεῷ ἐν τῷ αἵματί σου ἐκ πάσης φυλῆς καὶ γλώσσης καὶ λαοῦ καὶ ἔθνους, καὶ ἐποίησας αὐτοὺς τῷ θεῷ ἡμῶν βασιλείαν καὶ ἱερεῖς, καὶ βασιλεύσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶδον καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀγγέλων πολλῶν κυκλόθεν τοῦ θρόνου καὶ τῶν ζῴων καὶ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν μυριάδες μυριάδων καὶ χιλιάδες χιλιάδων, λέγοντες φωνῇ μεγάλῃ· ἄξιόν ἐστιν τὸ ἀρνίον τὸ ἐσφαγμένον λαβεῖν τὴν δύναμιν καὶ πλοῦτον καὶ σοφίαν καὶ ἰσχὺν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν καὶ εὐλογίαν. καὶ πᾶν κτίσμα ὃ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς πάντα, ἤκουσα λέγοντας· τῷ καθημένῳ ἐπὶ τῷ θρόνῳ καὶ τῷ ἀρνίῳ ἡ εὐλογία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. καὶ τὰ τέσσαρα ζῷα ἔλεγον· ἀμήν. καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεσον καὶ προσεκύνησαν.

Καὶ εἶδον ὅτε ἤνοιξεν τὸ ἀρνίον μίαν ἀπὸ τῶν ἑπτὰ σφραγίδων, καὶ ἤκουσα ἑνὸς

λωλύουσι γὰρ αὐτοὺς σωθῆναι.

11 Ⲥφόδρα δὲ ἐπὶ ταύτης ὀργὴν εἶχε τέλος· ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, προσώπῳ οὐ καρδίᾳ, περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ· διὸ εὐδοκήσαμεν ἐπιμεῖναι μόνοι ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον, τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ θεοῦ καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι ὑμᾶς περὶ τῆς πίστεως ὑμῶν, τὸ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις· αὐτοὶ γὰρ οἴδατε ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα· καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν προελέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ οἴδατε. διὰ τοῦτο κἀγὼ μηκέτι στέγων ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν, μή πως ἐπείρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κόπος ἡμῶν. ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν καὶ ὅτι ἔχετε μνείαν ἡμῶν ἀγαθὴν πάντοτε ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς, διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν διὰ πάσης τῆς ἀνάγκης καὶ θλίψεως ἡμῶν διὰ τῆς ὑμῶν πίστεως· ὅτι νῦν ζῶμεν ἐὰν ὑμεῖς στήκετε ἐν κυρίῳ. τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ᾗ χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ ἡμῶν, νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν; αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς κατευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς· ὑμᾶς δὲ ὁ κύριος πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἁγιωσύνῃ ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

12 Λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν cap. 4
ⲓⲥ̄ⲱ̄ⲓ̄ⲩ̄ⲓ̄ⲥ̄ⲁ̄ⲑ̄ⲱⲥ παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν θεῷ, καθὼς καὶ περιπατεῖτε, ἵνα περισσεύητε μᾶλλον. οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ θεοῦ, ὁ ἁγιασμὸς ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας, εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν

ἁρχαὶ ὃν τοῦτον τοῦ συμποσίου τοῦ ὑμετέρου κλέος οὐ σμικρὸν ἀπὸ τῆς τιμωρίας ἐστὶ μετὰ πορφυρᾶς ἁμιλλᾶσθαι μοίρας. διὰ τοῦτο ἀφορμὰς ἐκκόπτω τοῖς ἐπιθυμοῦσι καινοτομεῖν τὰ ἐμὰ καὶ τὰ ἐμοὶ μὴ ποιοῦσι τὸν ἀμφιτάσσοντα ἀφορμὴν δώσω τοῦ λοιδορεῖν με. τὸ γὰρ ἐμὸν ἐν τοῖς ἐμοῖς ἐστιν ἀεί, ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀεὶ ἔσται. ἐὰν δὲ ἄλλου τινὸς ἐπιθυμήσω, ἐμαυτὸν ἐκβάλλω τοῦ κανόνος τῆς ἀληθείας. τοῦτο γὰρ ἐστὶ θέλημα τοῦ θεοῦ.

13 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρείαν ἔχομεν γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ θεοδίδακτοί ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὴν εἰς πάντας τοὺς ἀδελφοὺς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν καὶ πράσσειν τὰ ἴδια καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν, ἵνα περιπατῆτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω καὶ μηδενὸς χρείαν ἔχητε.

14 Οὐ θέλομεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κοιμωμένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη, οὕτως καὶ ὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον· ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτως πάντοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα. ὥστε παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τούτοις.

15 Περὶ δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν, ἀδελφοί, οὐ χρείαν ἔχετε ὑμῖν γραφεσθαι· αὐτοὶ γὰρ ἀκριβῶς οἴδατε ὅτι ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ οὕτως ἔρχεται. ὅταν λέγωσιν εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος ὥσπερ ἡ ὠδὶν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφύγωσιν. ὑμεῖς δέ, ἀδελφοί, οὐκ ἐστὲ ἐν σκότει, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ· πάντες γὰρ ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐσμὲν νυκτὸς οὐδὲ σκότους. ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ οἱ λοιποί, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτὸς καθεύδουσιν καὶ οἱ μεθυσκόμενοι νυκτὸς μεθύουσιν· ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας· ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς ὀργήν, ἀλλὰ εἰς περιποίησιν σωτηρίας διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ ἀποθανόντος περὶ ἡμῶν, ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν. διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους καὶ οἰκοδομεῖτε εἷς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ποιεῖτε.

16 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν καὶ προϊσταμένους ὑμῶν ἐν κυρίῳ καὶ νουθετοῦντας ὑμᾶς, καὶ ἡγεῖσθαι αὐτοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς.

17 Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. ὁρᾶτε μή τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινι ἀποδῷ, ἀλλὰ πάντοτε τὸ ἀγαθὸν διώκετε εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας.

18 Πάντοτε χαίρετε, ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, ἐν παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γὰρ θέλημα θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς.

19 Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε,

20 προφητείας μὴ ἐξουθενεῖτε,

21 πάντα δὲ δοκιμάζετε, τὸ καλὸν κατέχετε,

22 ἀπὸ παντὸς εἴδους πονηροῦ ἀπέχεσθε.

23 Αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς τῆς εἰρήνης ἁγιάσαι ὑμᾶς ὁλοτελεῖς, καὶ ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τηρηθείη. πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ ποιήσει.

24 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε καὶ περὶ ἡμῶν.

25 Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἁγίῳ.

26 Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν κύριον ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσιν τοῖς ἁγίοις ἀδελφοῖς.

27 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

ἀδελφὸν ἀγαπᾶν.

ἐρ. Ὁ πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστίν· καὶ οἴδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον μένουσαν ἐν αὐτῷ.

ἐρ. ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θεῖναι.

ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;

ἐρ. τεκνία, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ γλώσσῃ ἀλλὰ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.

ἐν τούτῳ γνωσόμεθα ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν

ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία ἡμῶν, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα.

ἐρ. ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν·

καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν.

καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν.

καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτός· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον.

ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν,

καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστιν· καὶ τοῦτο ἐστὶν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη.

ὑμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ.

αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει.

ἡμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν θεὸν ἀκούει ἡμῶν, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν θεόν.

ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν θεόν, ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν.

ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.

ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήκαμεν τὸν θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν.

θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐν ἡμῖν ἐστιν.

ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.

καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου.

ὃς ἐὰν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ.

καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει.

ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστιν καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ.

ἡμεῖς ἀγαπῶμεν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακεν τὸν θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακεν οὐ δύναται ἀγαπᾶν.

καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ χριστὸς ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ.

ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ, ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ποιῶμεν.

αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν,

ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.

τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ;

οὗτος ἐστὶν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι· καὶ τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια.

ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες,

τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσιν.

εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ ἣν μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν.

ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ.

καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν·

καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὃ ἐὰν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ᾐτήκαμεν ἀπ' αὐτοῦ.

ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει καὶ δώσει αὐτῷ ζωήν, τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον. ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ τις.

πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστίν, καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.

οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ ἑαυτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ.

οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.

οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἥκει καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν, καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος.

τεκνία, φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων. ἀμήν.

τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκεν, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς θεῖναι.

ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρείαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ;

τεκνία, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ γλώσσῃ ἀλλὰ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.

ἐν τούτῳ γνωσόμεθα ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν

ὅτι ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία ἡμῶν, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα.

ἀγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν·

καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν.

καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν.

καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτός· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον.

ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν,

καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστιν· καὶ τοῦτο ἐστὶν τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη.

ὑμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ.

αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσιν καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει.

ἡμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν θεὸν ἀκούει ἡμῶν, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν θεόν.

ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν θεόν, ὅτι ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν.

ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ.

ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήκαμεν τὸν θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν.

θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐν ἡμῖν ἐστιν.

ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν.

καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκεν τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου.

ὃς ἐὰν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ.

καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει καὶ ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ μένει.

ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστιν καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ.

ἡμεῖς ἀγαπῶμεν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

ἐάν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἑώρακεν τὸν θεὸν ὃν οὐχ ἑώρακεν οὐ δύναται ἀγαπᾶν.

καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ χριστὸς ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ.

ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ, ὅταν τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ποιῶμεν.

αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν,

ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν.

τίς ἐστιν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ;

οὗτος ἐστὶν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐν τῷ αἵματι· καὶ τὸ πνεῦμά ἐστιν τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ πνεῦμά ἐστιν ἡ ἀλήθεια.

ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες,

τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἕν εἰσιν.

εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ θεοῦ ἣν μεμαρτύρηκεν περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ θεός, καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστιν.

ὁ ἔχων τὸν υἱὸν ἔχει τὴν ζωήν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν ἔχετε αἰώνιον, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ.

καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐάν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ ἀκούει ἡμῶν·

καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὃ ἐὰν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ᾐτήκαμεν ἀπ' αὐτοῦ.

ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσει καὶ δώσει αὐτῷ ζωήν, τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον. ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ τις.

πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστίν, καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.

οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ θεοῦ τηρεῖ ἑαυτόν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἅπτεται αὐτοῦ.

οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται.

οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἥκει καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν, καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ ἀληθινῷ, ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος.

τεκνία, φυλάξατε ἑαυτὰ ἀπὸ τῶν εἰδώλων. ἀμήν.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄

ὧν ἡ πίστις καὶ ἡ ἀγάπη τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ἡμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς
Ἐφ. ὃν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς
καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ ἐστὶν καρποφορούμενον καὶ αὐξανόμενον καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν
ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ καθὼς ἐμάθετε
ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν ὃς ἐστὶν πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ
Χριστοῦ ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀφ'
ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι ἵνα
πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ
περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ κυρίου εἰς πᾶσαν εὐαρεστίαν ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφο-
ρούντες καὶ αὐξανόμενοι τῇ ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ
κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς εὐχαριστοῦντες
τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί ὃς
ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ
τῆς ἀγάπης αὐτοῦ ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ὃς ἐστὶν
εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου πρωτότοκος πάσης κτίσεως ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα
ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες
εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται καὶ αὐτός ἐστιν
πρὸ πάντων καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος
τῆς ἐκκλησίας ὃς ἐστὶν ἀρχή πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς
πρωτεύων ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκατα-
λλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ δι' αὐτοῦ
εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους
καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν ἐν τῷ
σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου παραστῆσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ
ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ εἴγε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἑδραῖοι
καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε τοῦ κηρυχθέντος
ἐν πάσῃ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος ὃς νῦν χαίρω
ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ
Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ ὅ ἐστιν ἡ ἐκκλησία ἧς ἐγενόμην
ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν
λόγον τοῦ θεοῦ τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν
νυνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ οἷς ἠθέλησεν ὁ θεὸς γνωρίσαι τί τὸ πλοῦτος
τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὅ ἐστιν Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἡ ἐλπὶς τῆς
δόξης ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ διδάσκοντες πάντα
ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ εἰς ὃ
καὶ κοπιῶ ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει
θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ ὅσοι
οὐχ ἑόρακαν τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν συμβιβα-
σθέντες ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πάντα πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως εἰς ἐπίγνωσιν
τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ Χριστοῦ ἐν ᾧ εἰσιν πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς
γνώσεως ἀπόκρυφοι τοῦτο δὲ λέγω ἵνα μηδεὶς ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ
εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἀπείμι ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν
τὴν τάξιν καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν καθὼς παρελάβετε τὸν
Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν κύριον ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι
ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι τῇ πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε περισσεύοντες ἐν εὐχαριστίᾳ
βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης κατὰ
τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν ὅτι
ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς καὶ ἐστε ἐν αὐτῷ πεπλη-
ρωμένοι ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ
ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκός ἐν τῇ περιτομῇ
τοῦ Χριστοῦ συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτισμῷ ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως
τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας ἐν
τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν συνεζωοποίησεν σὺν αὐτῷ
χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς
δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου προσηλώσας αὐτὸ τῷ
σταυρῷ ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ θριαμ-
βεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει καὶ ἐν πόσει ἢ ἐν μέρει
ἑορτῆς ἢ νουμηνίας ἢ σαββάτων ἃ ἐστιν σκιὰ τῶν μελλόντων τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ
μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων ἃ
ἑόρακεν ἐμβατεύων εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ οὐ κρατῶν
τὴν κεφαλήν ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἁφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ
συμβιβαζόμενον αὔξει τὴν αὔξησιν τοῦ θεοῦ εἰ ἀπεθάνετε σὺν Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοι-
χείων τοῦ κόσμου τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε μὴ ἅψῃ μηδὲ γεύσῃ μηδὲ θίγῃς
ἅ ἐστιν πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν
ἀνθρώπων ἅτινά ἐστιν λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρησκίᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ
καὶ ἀφειδίᾳ σώματος οὐκ ἐν τιμῇ τινι πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός εἰ οὖν συνηγέρθητε
τῷ Χριστῷ τὰ ἄνω ζητεῖτε οὗ ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθήμενος τὰ ἄνω
φρονεῖτε μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἀπεθάνετε γὰρ καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ
ἐν τῷ θεῷ ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ ἡ ζωὴ ὑμῶν τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθή-
σεσθε ἐν δόξῃ νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς πορνείαν ἀκαθαρσίαν πάθος
ἐπιθυμίαν κακὴν καὶ τὴν πλεονεξίαν ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ
θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε ὅτε ἐζῆτε ἐν
αὐτοῖς νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα ὀργήν θυμόν κακίαν βλασφημίαν αἰσχρο-
λογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν
ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς
ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν ὅπου οὐκ ἔνι Ἕλλην καὶ Ἰουδαῖος περιτομὴ
καὶ ἀκροβυστία βάρβαρος Σκύθης δοῦλος ἐλεύθερος ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν
Χριστός ἐνδύσασθε οὖν ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ θεοῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ
χρηστότητα ταπεινοφροσύνην πραΰτητα μακροθυμίαν ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ χαριζό-
μενοι ἑαυτοῖς ἐάν τις πρός τινα ἔχῃ μομφήν καθὼς καὶ ὁ κύριος ἐχαρίσατο ὑμῖν οὕτως
καὶ ὑμεῖς ἐπὶ πᾶσιν δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην ἥτις ἐστὶν σύνδεσμος τῆς τελειότητος καὶ
ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἑνὶ σώματι
καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν πάσῃ
σοφίᾳ διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς ψαλμοῖς ὕμνοις ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν
χάριτι ᾄδοντες ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν τῷ θεῷ καὶ πᾶν ὅ τι ἐὰν ποιῆτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν
ἔργῳ πάντα ἐν ὀνόματι κυρίου Ἰησοῦ εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ αἱ
γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν ὑμῶν ὡς ἀνῆκεν ἐν κυρίῳ οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς
γυναῖκας καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν κατὰ
πάντα τοῦτο γὰρ εὐάρεστόν ἐστιν ἐν κυρίῳ οἱ πατέρες μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν
ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν οἱ δοῦλοι ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα μὴ ἐν
ὀφθαλμοδουλείαις ὡς ἀνθρωπάρεσκοι ἀλλ' ἐν ἁπλότητι καρδίας φοβούμενοι τὸν θεόν
ὃ ἐὰν ποιῆτε ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις εἰδότες ὅτι ἀπὸ
κυρίου ἀπολήμψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας τῷ γὰρ κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε
ὁ γὰρ ἀδικῶν κομιεῖται ὃ ἠδίκησεν καὶ οὐκ ἔστιν προσωπολημψία οἱ κύριοι τὸ δίκαιον
καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε κύριον ἐν οὐρανῷ
τοῖς ἀντάρσεσιν προσκαρτερεῖτε γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ προσευχόμενοι
ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν ἵνα ὁ θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ
Χριστοῦ δι' ὃ καὶ δέδεμαι ἵνα φανερώσω αὐτὸ ὡς δεῖ με λαλῆσαι ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε
πρὸς τοὺς ἔξω τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι ἅλατι ἠρτυ-
μένος εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἑνὶ ἑκάστῳ ἀποκρίνεσθαι πάντα τὰ κατ' ἐμὲ γνωρίσει ὑμῖν
Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν κυρίῳ ὃν ἔπεμψα
πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῷ τὰ περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν
σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν πάντα ὑμῖν γνωρίσουσιν
τὰ ὧδε ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου καὶ Μᾶρκος ὁ ἀνεψιὸς
Βαρνάβα περὶ οὗ ἐλάβετε ἐντολάς ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς δέξασθε αὐτόν καὶ Ἰησοῦς ὁ
λεγόμενος Ἰοῦστος οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς οὗτοι μόνοι συνεργοί εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
θεοῦ οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος
Χριστοῦ πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς ἵνα σταθῆτε τέλειοι καὶ
πεπληροφορημένοι ἐν παντὶ θελήματι τοῦ θεοῦ μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει πολὺν
πόνον ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς
ὁ ἰατρὸς ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφοὺς καὶ Νυμφᾶν
καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή ποιήσατε
ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς
ἀναγνῶτε καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν κυρίῳ ἵνα αὐτὴν
πληροῖς ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου μνημονεύετε μου τοῦ δεσμοῦ ἡ χάρις μεθ'
ὑμῶν ἀμήν

καὶ διὰ παντὸς ἀφ' ἑαυτῶν ἀρουσίας γίνεται τοῦ κυ·

ιδ' ιγ' ΧΗ· ΘΩΝΤΗΝ ΑΓΑΠΗΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΣΤΙΣ ΕΑΝ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΗΣΗ ΚΑΤΑ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΑΥΤΟΣ ΜΟΥ ΕΣΤΙΝ ΑΔΕΛΦΟΣ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΗ ΚΑΙ ΜΗΤΗΡ ΟΥΤΟΣ ΓΑΡ ΕΣΤΙΝ ΟΣΤΙΣ ΕΑΝ ΜΗ ΚΑΤΑ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΟΙΗΣΗ ΑΔΕΛΦΟΣ ΜΟΥ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΟΥΔΕ ΑΔΕΛΦΗ ΟΥΔΕ ΜΗΤΗΡ ΑΛΛΑ ΔΙΚΗ ΕΣΤΙΝ ΤΗ ΑΓΑΠΗ

ιε' τοῦτο γὰρ αὐτοῖς τοῖς ἰουδαίοις λαλῶ κρύφα· ἀπὸ μέρους ἐθαύμασα τὸ ὁμοίως τοῦ πατρός μου λαλῆσαι ὑμᾶς· ἔδρασε δὲ τοῦτο διὰ τὸ μὴ ἀπὸ τοῦ θεοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοὺς ἀποθανατίσαι.

ιζ' ΜΕΙΖΩ ΔΕ Ὁ ΦΕΙΛΟΜΕΝΕΝ ΧΑΡΙΣ ΤΕΙΝΩ ΘΩΜΑΝ ΤΟΥ ΕΠΕΡΩΤΗΣΑΙ ΥΜΑΣ ΩΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΕΠΙΓΑΝΗΣΑΙ ΕΝΟΙΗΣΕΝ ΟΤΙ ΗΛΕΓΟΝ ΥΜΙΝ ΟΤΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΑΔΕΛΦΟΣ ΜΟΥ ΕΙ ΜΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ ΕΝΑ ΓΝΩΣΘΗ ΤΟ ΜΕΓΑ ΤΟΥΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΟΤΙ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΟΥ ΕΝ ΤΗ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΣΤΑΙ ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΠΝΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΧΥ.

ιη' διὰ ζηθῶ τὸ αὐτὸ τοῦτο ὃ καὶ ἐγὼ ἐποίησα μὴ διὰ ζῆν ἐμὲ ἀλλὰ διὰ ζῆν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸν θεὸν καὶ τὸν κύριον ἡμῶν ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ κυ

μενὑμῖν·ἐστὲὑμεῖς·θ·μὴμᾶς·ἰσαὶτὰρὸτὲἐμὲπροσὑμᾶς·
τοὺτοπαρηγγέλομενὑμῖν·ὁτιἐὰνἐσὸ·θ·ἐλεἐργάζες
θαι·μηδ,ἐὲς·θ·ἐὲς·θ·ἐὲτω·ἀισοὺομενηάρτιναεἰρηπτοῦν
τασὲνὑμῖνἀτάκτως·μηδ,ενἐργαζομένους·ἀλλαὶκαὶ
περιἐργαζομένους·τοῖςδ,ετοιούτοιςπαραγγέλομεν
καὶπαρακαλοῦμενδιὰτοῦκῦἠμῶνἸ̄Χ̄Ῡ·ἵναμετὰἡ
συχίαςἐργαζόμενοι·τὸνἑαυτῶνἄρτονἐσθίωσιν·

κ̄γ̄ρ ὁ γὰρ μὴθέλωνἐργάζεσθαιμηδὲἐσθιέτωσαν·ἀκούομεν
γὰρτινὰςπεριπατούντωνἐνὑμῖνἀτάκτως·μηδὲν
κ̄δ̄ῑ ἐργαζομένους·ὑμεῖςὲἀδελφοί·μὴἐκκακήσητεκαλοποιοῦντες·

κ̄ε̄ρ εἰὲτιςοὐχὑπακούειτῷλόγῳἡμῶνδιὰτῆςἐπιστολῆς·τοῦτον
σημειοῦσθε·μὴσυναναμίγνυσθαιαὐτῷἵναἐντραπῇ·
καὶμὴὡςἐχθρὸνἡγεῖσθε·ἀλλὰνουθετεῖτεὡς
ἀδελφόν·αὐτὸςὲὁκῦτῆςεἰρήνης·

κ̄ζ̄ρ δῴηὑμῖνὁκῦςἐνπαντὶτόπῳἐνπάντοτεἐνπαντὶτρόπῳ·ὁκῦς
μετὰπάντωνὑμῶν·ὁἀσπασμὸςτῇἐμῇχειρὶΠ̄ᾱύλου·

κ̄η̄ρ ὃςἐστὶσημεῖονἐνπάσῃἐπιστολῇ·οὕτωγράφω·ἡχάρις
τοῦ̄κ̄ῡἡμῶνἸ̄Χ̄Ῡ·μετὰπάντωνὑμῶνἀμήν·

ΠΡΟΣ ΕΦΡΑΙΟΥΣ

ὅμοιον ὡς σὺ λέγεις· μὴ θορυβεῖ· τοσοῦτον μόνον λέγε· τὰ σὰ ἁπλᾶ τὰ σὰ ἀληθῆ τοῦ
ἀμνοῦ γάρ εἰσι τὰ ῥήματα τοῦ σοῦ λυτρωτοῦ καὶ μισθοῦ τυγχάνεις αὐτὸς
δὲ τοῦ τοιούτου χαίρεται ὅτι δι' ἡμᾶς ὁ λύτρωτης καὶ
τοῦ τοιούτου εἰσὶ τὰ ῥήματα οὐδεμίᾳ ῥοπῇ

Προσγίνεται δὲ τῶν λεγομένων εἰρηκέναι τι καὶ ὑπὲρ ἰσχύος ὑπὲρ δὲ ἐξουσιῶν
λόγον εἶναι θαυμαστὸν οὐκ ὀλίγον τῶν πολλῶν

ἁπλᾶ μὲν τὰ λεγόμενα ἐστι τοῖς ἀκούουσιν ἐμφερῆ ῥήματα βοσκημάτων
θορυβοῦσι δὲ καὶ τὰ ἁπλᾶ τοὺς ἀκούοντας ὅτι μὴ ἐκ τῶν ἐκείνων ἐστὶ
προβάτων

Οὐχὶ ἁπλῶς ἐστὶ τὰ εἰρημένα τοῦ ῥητοῦ ἀπὸ τῶν ἐμφερομένων διὰ τοῦτο δεῖν ἡγεῖσθαι
ὁρᾶτε οὖν ὅσον μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν ἀμνὸν τὸν ὑμέτερον ὁ ποιμὴν ὁμοίως καὶ
ἀμνὸν ἐμφαίνει καὶ ποιμένα· ἀμνὸν μὲν ὡς ἀθῷον καὶ ἄκακον καὶ ἀπλοῦν
ποιμένα δὲ ὡς ἐπιμελούμενον καὶ ἀγρυπνοῦντα καὶ ἀγαθὸν καὶ ὑπὲρ τῶν
προβάτων ἑαυτὸν ἐκδιδόντα

Οὐχὶ ἁπλῶς εἰσὶ τὰ εἰρημένα ἀλλὰ δεῖ ἐπὶ πλέον ἐξετάζειν τὰ ῥητά
ὁρᾶτε οὖν ὅσον μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν ἀμνὸν τὸν ὑμέτερον ὁ ποιμὴν ὁμοίως καὶ
ἀμνὸν ἐμφαίνει καὶ ποιμένα· ἀμνὸν μὲν ὡς ἀθῷον καὶ ἄκακον καὶ ἁπλοῦν
ποιμένα δὲ ὡς ἐπιμελούμενον καὶ ἀγρυπνοῦντα καὶ ἀγαθὸν καὶ ὑπὲρ τῶν
προβάτων ἑαυτὸν ἐκδιδόντα

Οὐχὶ ἁπλῶς ἐστὶ τὰ εἰρημένα ἀλλὰ δεῖ ἐπὶ πλέον ἐξετάζειν τὰ ῥητά
ὁρᾶτε οὖν ὅσον μετὰ τὸ εἰπεῖν τὸν ἀμνὸν τὸν ὑμέτερον ὁ ποιμὴν ὁμοίως καὶ
ἀμνὸν ἐμφαίνει καὶ ποιμένα· ἀμνὸν μὲν ὡς ἀθῷον καὶ ἄκακον καὶ ἁπλοῦν
ποιμένα δὲ ὡς ἐπιμελούμενον καὶ ἀγρυπνοῦντα καὶ ἀγαθὸν καὶ ὑπὲρ τῶν
προβάτων ἑαυτὸν ἐκδιδόντα

Οὐχὶ ἁπλῶς εἰσ

μαίνεσθαι ὡσὶ τὰ ἀκούοντα θεοῦ ἀγγέλοις δι᾽ λόγου τὸ μόμον.

ΙΙ ΤΙΣ ΑΡΧΗΝ ΑΛΛΟΥ ΣΑΛΛΕΙΣ ΦΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΙΣΧΥΟΝΤΩΝ ΑΙΣΟΥΣΑΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΗΜΑΣ ΕΒΕΒΑΙΩΚΕΝ ΣΥΝΕΠΙΜΑΡΤΥΡΟΥΝΤΟΣ ΤΟΥ ΘΥ ΣΗΜΕΙΟΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΤΕΡΑΣΙ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΑΙΣ ΔΥΝΑΜΕΣΙ.

ἐι τὴν τῶν ἱερέων ὁ λόγος ἄρχειν· μᾶλλον δὲ τῶν ἀγγέλων διὰ σωτηρίαν ὁ λεῶ αὐτοῖς ἠρξατο· ἢ τὶ δὴ οἱ αὐτοὶ τοὺς λεῶ ἀλλοῦσαν τὸν ἡμᾶς ἢ ἑαυτῶν ἕνεκα μᾶλλον ἐσώθησαν ἂν· σὺν ὕβρει μαρτυρούμενος αὐτοῖς ἐν οὐδενὶ διὰ τὸ μέγεθος τῶν θαυμάτων· ὧν λύσιν τῶν θαυμάζόντων.

ΙΙΙ ΚΑΙ ΠΗΣ ΑΡΤΙΟΥ ΜΕΓΕΘΟΥΣ ΚΑΤΑΤΗΝ ΑΥΤΟΥ ΦΕΛΗΣΙΝ· ἀμφοῖν δὲ δόλω λέγω τὸ μὲν αὐ τὸ ἅγιον· τὸ μὲν μαρτυρηθῆναι· τὸ δὲ γλῶσσαν· τὸ δὲ χαρίσματα λέγω ἁμαρτῶν· ἄμφω ἄμφοτέρων τῶν χαρισμάτων.

Ὁ γὰρ ἀρχιερεὺς ὑπὲρ τῆς ἕνεκεν ἡμῶν ἐπουσιωθείσης ἡμῖν ἐμέλλουσαν περὶ ἡμῶν λαλοῦμεν· διὰ τοῦτο τὸ προσθεῖναι μὲν ἀναμφιβόλως ἡμᾶς ὀλεῖσθαι μὴ ἀναμφιβόλως δὲ ἡμᾶς ὀλεῖσθαι· ἀλλὰ τὸ μὲν ἀναμφιβόλως ἡμᾶς ὀλεῖσθαι μὴ ἀναμφιβόλως δὲ ἡμᾶς ὀλεῖσθαι· ὡς σάκι τι τῶν τοῦ μέλλοντος ἀορίστου τοῦ ἀδιαιρέτου τοῦ χύλαγμα· ταῦτα ὧν οὐ μὴ ἀγγέλοις ἐστὶ καὶ ἄλλα τὰ χά.

Διεμαρτύραντο λέγοντες τὰς τῶν ἀνθρώπων τὰς τῶν ἀνθρώπων ἐμιμήσης ἐν αὐτῷ ἡ ὑπερανόν ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν· ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ᾽ ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ· ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα· οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀνυπότακτον.

ἀορίστου τὴν μαρτυρίαν ἀφ᾽ οὗ· τὸ τίς ἀφ᾽ οὗ μου μάθωμεν· ὡσαύτως δὲ λέγω τὸν ἀόριστον διὰ τὸ γὰρ διαλέγεται.

ΙΙΙ ΝΗΣΕ ΟΥΤΩ ὁρῶν ΙΕΝΑΥΤΩΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΥΠΟΤΕΤΑΓΜΕΝΑ· ἐμαμὲ μάγου σὺν ἀσφαλοῦς ὄχυρούς ὄβριλιβὲ ὕσσον τοῦ ἐμὸ λαὸ αὐτοῦ· τὸ σαὶ τὰ πάντα ὑποχόμενα μὲ μοὶ· μὲν γὰρ ὄντος ἀλλοὶ οὐδὲν ὑποτεταγμένον· ὁ τὶ γὰρ δὴ ὕσσον τὰ

ἡμῖν διὰ ναρὶ ὑποφθὶ τὰ διὰ τοῦ τὸ ὄρητα.

ΙΘΚΗ Τ ΟΝΔΕ ΒΡΑΧΥ ΤΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΟΥΣ ΗΛΑΤΤΩΜΕΝΟΝ ΒΛΕΠΟΜΕΝΗΝ ΔΙΑ ΤΟ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ.

ΙΘΚΒ δι᾽ ἀτὸν τριήμορον φησὶν μὲν θάματον· ὑπὲρ δὲ αὐτοῦ σωτηρίαν μαίωσ ὕσσο φόρμ· μομοὶ σὶ χίμάγομ· ὃ ὁ προσλωμοῦ μέμος· ὦ ἀγγέλων μὲ μὲ σὺχ ὃ μ᾽ ἀρχὺ τὶ παρ᾽ ἀγγέλους σχήμ᾽ δι᾽ αὐτὸ· ἀπολωμὲ λλομεν οὐ ὁ τῶν μ᾽ ἀγγέλων μὲ ἡ τῶν μ᾽ ἀπαμ τὰ φόρμ ὃ φόρμο· δι᾽ αὐτόν.

ΙΘΚΓ ΔΟΞΗ ΚΑΙ ΤΙΜΗ ΕΣΤΕΦΑΝΩΜΕΝΟΝ ὍΠΩΣ ΧΑΡΙΤΙ Θ Ὑ.

ΙΘΚΔ δι᾽ ἡμᾶς ὑμῶν ὁ τὶ δὸς χαλὰ τὶ μὲ ὁ φόσ· ἄτιμ· ὦ ἀπόρουμὲ ἀὐτῷ ὀχὸ αὐτὸν οὐ τὸ λαμβάνειν· ἵ νὰ δοξασθῇ ὁ ὕσ· τοῦ ἀμοῦ· καὶ ὅδοξασθῇ ὁ ὕσ· τοῦ ἀμοῦ.

ΙΘΚΕ Υ ΠΕΡ ΠΑΝΤΟΣ ΓΕΥΣΗΤΑΙ Θ ΑΝΑΤΟΥ.

ΙΘΚΣ ὡ ἀπόρ γὰρ ὁ μ᾽ τοῦ σύσ· ἀμὲ μοσ· ὁὺ τοῦ μὲ ἡ ρὸ μὲ θ ἀὐτῷ· ὡὶ ὑσσο δι᾽ ἀχὶ μὲ ὦ σύθ ὑσσο ἀμὸς ἡ· τὸ μὲ μοὶ ὦ ἐὶ ᾧ ἀπ᾽ μὲ δι᾽ ἀτὸ· ἀπ᾽ θὶ μὲ ὦ τοὺ θ᾽ ἀ᾽ τοὺ· τὸ μὸ τοῦ θ᾽ ἀ᾽ τὸ μὸ τὸ ἡ᾽ μὸ· τὸ δὲ ᾧ ἀπ᾽ μὲ ἀγγέλω ν᾽ μὲ ρὶ ἀτὸ μ᾽ τὴν ἀμ᾽ ἀπ᾽ τὸ μ᾽ ὲ θ᾽ λὴ ὑσσο.

ΙΘΚΖ Β ΠΡΕΠΕΝ ΗΝ ΓΑΡ ΑΥΤΩ ΔΙ ὃν ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΚΑΙ ΔΙ ὃν ΤΑ ΠΑΝΤΑ.

ΙΘΚΗ ἐ σφ᾽ θαθ᾽ μαὶ τὸ φ᾽ λὴ μ᾽ τὸ λὴ λ᾽ θ᾽ μομὶ λὲ μαὶ ἀπ᾽ μὲ τοὺ ζὸ ὁ᾽ μ᾽ μὲ ἀφ᾽ μὲ γὸ μ᾽ τὶ θ᾽ λὲ δοὺ μαὶ τὸ μ᾽ ὺ ὕσ· φ᾽ ρ᾽ τὴ ᾧ μ᾽ λοὶ ἀπ᾽ μὲ μὲ ρὶ ἀσ᾽ μ᾽ τὸ ὅμαὶ ὕσ· φ᾽ ρ᾽ ἀπ᾽ λλῶ μ᾽.

ΙΘΚΘ ΠΟΛΛΟΥΣ ΥΙΟΥΣ ΕΙΣ ΔΟΞΑΝ ΑΓΑΓΟΝΤΑ.

ΙΘΚΙ λὲ μὲ ἀὐ τὸ σ᾽ ὕσ· λὲ μὲ μὲ ρὶ ᾧ σὶ οἱ· ἀμ᾽ ὁ μὲ μ᾽ σὺ ᾧ ἡμ᾽ ᾧ σὶ δὲ σὺ ᾧ ᾧ μ᾽ θ᾽.

ΙΘΚΑ Τ ΟΝ ΑΡΧΗΓΟΝ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΑΥΤΩΝ.

ΙΘΚΒ τοὺ τᾶ᾽ ζὶ· τὸ μὲ ᾧ ἡ ὁ μ᾽ τὸ ὶ σ᾽ ρὶ ᾧ σ᾽.

ΙΘΚΓ ΔΙΑ ΠΑΘΗΜΑΤΩΝ ΤΕΛΕΙΩΣΑΙ.

ΙΘΚΔ ἅ ρ᾽ ω· τὰ σὰ θ᾽ μὲ τὰ· τὸ λ᾽ ὠσὶ σ᾽ λὲ μὲ ᾧ ἡ᾽ μ᾽ τὸ λὶ ᾧ τ᾽ ρὶ ᾧ σ᾽· ὁ ρ᾽ ω· ὁ τὶ τὸ λὲ λ᾽ ὠσὰ θ᾽ μὲ οὺ λὶ σ᾽ μ᾽ ὁ ᾧ ὴ μὲ τὰ ρ᾽ ᾧ ὰ θ᾽ ω· τοὺ· τὰ ᾧ γὰρ ὁ ρ᾽ ω· τὰ ᾧ ὶ μὶ λὲ θ᾽ τὸ μ᾽ ὺ ὁ θ᾽ ω· ἡὸ δὲ μὲ ὰ ὰ θ᾽ μὲ τὰ μὲ ὰ᾽ ᾧ ὴ μ᾽ ὺ ὸ μ᾽ ᾧ ὰ ᾧ ὴ μ᾽ ὺ· ᾧ γὰρ ὁ μ᾽ τὰ ᾧ· τοὺ τὸ μὲ ὶ σ᾽ μὲ ὁ μ᾽ ὰ ὶ σ᾽ ὰ λὰ ᾧ ὶ μὲ ὴ ὁ μ᾽ τὰ ᾧ μ᾽ ὰ ρ᾽ ᾧ ὰ ᾧ· τὸ μὲ ὰ ᾧ ὰ ᾧ θ᾽ μὲ ὰ ὰ θ᾽ μὲ τὰ ᾧ ὰ θ᾽ μὲ ὰ τὲ μὲ ὰ᾽ ᾧ ὴ μ᾽ ὺ· ᾧ ὰ θ᾽ μὲ τὰ ᾧ

γὰρ ὁ μὴ λαβὼν τὸν τύπον.

λ21521 Ὁ ΔΕ ΑΡΧΙΠΟΥ ΑΓΓΕΛΩΝ ΕΠΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ· ΑΛΛΑ ΣΠΕΡΜΑΤΟΣ ΑΒΡΑΑΜ ΕΠΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ·

λ2152 ΟΥΚΟΥΝ ΟΦΕΙΛΕΙ ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΑ ΤΟΙΣ ΑΔΕΛΦΟΙΣ ΟΜΟΙΩΘΗΝΑΙ, ΙΝΑ ΕΛΕΗΜΩΝ ΓΕΝΗΤΑΙ ΚΑΙ ΠΙΣΤΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΝ ΕΙΣ ΤΟ ΙΛΑΣΚΕΣΘΑΙ ΤΑΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

λ2152 ΕΝ Ω ΓΑΡ ΠΕΠΟΝΘΕ ΑΥΤΟΣ ΠΕΙΡΑΣΘΕΙΣ ΔΥΝΑΤΕΙ ΤΟΙΣ ΠΕΙΡΑΖΟΜΕΝΟΙΣ ΒΟΗΘΗΣΑΙ.

λ2153 Ὁ ΘΕΝΩ ΦΕΙΛΕΝ ΙΣΑ ΤΑΠΑΝΤΑ ΤΟΙΣ ΑΔΕΛΦΟΙΣ ΟΜΟΙΩΘΗΝΑΙ ΙΝΑ ΕΛΕΗΜΩΝ ΓΕΝΗΤΑΙ ΚΑΙ ΠΙΣΤΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΝ ΕΙΣ ΤΟ ΙΛΑΣΚΕΣΘΑΙ ΤΑΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

λ2154 ΤΙ ΔΗΠΟΤΕ ΘΕΛΩΝ ΤΟΣΑΥΤΑ ΕΓΧΩΡΙΟΝ ΕΜΟΝ ΕΓΡΑΦΗ ΗΘΕΛΗΣΕΝ ΘΝ ΤΟΣΑΥΤΑ ΠΟΙΗΣΑΙ ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΤΙ ΕΣΤΙΝ ΕΙ ΜΗ ΤΟΙΣ ΑΔΕΛΦΟΙΣ ΟΜΟΙΩΘΗΝΑΙ ΘΕΛΗΣΕΙ ΓΑΡ ΟΜΟΙΟΣ ΤΟΙΣ ΑΔΕΛΦΟΙΣ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΕΣΤΙ ΤΟ ΤΑΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΙΛΑΣΚΕΣΘΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕΣΤΙ ΤΟ ΤΟΙΣ ΑΔΕΛΦΟΙΣ ΟΜΟΙΩΘΗΝΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕΣΤΙ ΤΟ ΤΟΙΣ ΑΔΕΛΦΟΙΣ ΟΜΟΙΩΘΗΝΑΙ ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕΣΤΙ ΤΟ ΤΑΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΙΛΑΣΚΕΣΘ

ΔΥΝΗΝΤΑΙ ΤΟΙΣ ΠΕΙΡΑΖΟΜΕΝΟΙΣ ΒΟΗΘΗΣΑΙ·

ὧν ἀρχὴ τὴν πρὸ μέσου μῆνα τοῦ μαΐου προθυμίαν ὁρᾶν ἔχουσαν τὴν

ΧΙΙ c. 3. Φ. ΕΝΑΔ. ΕΛΦΟΙ ΑΓΙΩΝΑΝ ΕΓΕΝΟΜΕΘΑ ΕΠΟΥΝΙΟΥ ΜΕΤΟΧΟΙ ΚΑΤΑΝΟΗΣΑΝΤΕΣ ΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΤΗΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΗΜΩΝ ΙΗΝ ΧΝ·

μᾶλλον αὐτὸν προθυμίαν τοῦ μὴ σῶσαι καὶ τὴν σύμβιον ποιήσασθαι·

ἢ τὸν ἱερῶν συμβόλων μόνον τὸν λόγον μηχανήσασθαι· ὃ δὴ καὶ ἱερὸν συμβόλων λόγος ἢ καὶ ὁμολογία ἁπλῶς ἂν

τοῖς πάντη καὶ πάντως·

ΙΙΙ ΠΙΣΤΟΝ ΟΝ ΗΓΗΣΑΤΟ ΠΟΙΗΣΑΣ ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ·

ἀπὸ τοῦ λόγου μὲν γὰρ χειρόν ἐστιν οὐδὲν γὰρ αὐτοῦ μείζονος ἐν ἀνθρώποις

ῥητέον· ἀλλ' ἀπὸ τῶν πραγμάτων καὶ αὐτῶν τῶν ἔργων·

ΧΙΙ ΦΕΙΣΑΙ ΜΗΝ ΟΥΝ ΕΝΟΛΩΤΩΝ ΟΙΚΕΙΩΝ ΑΥΤΟΥ· ΠΛΕΙΟΝΟΣ ΓΑΡ Δ' ΟΝΤΟΣ ΠΑΡΑ ΜΩΥΣΗΝ ΧΡΗΝΑΙ ΧΩΡΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΣΘΑΙ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΠΑΣΙ ΓΑΡ ΟΙΚΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΙΝΟΣ·

τοῦ πάντα δὲ κατασκευάσαντος θεοῦ πλεῖον θαυμαστέον τὸν ἐπὶ τοσοῦτον προελόμενον

ὧν μόνον ἐφικτὸν ἦν·

Δ ΕΠΑΝΤΑΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΑΣ Θ. Ε. ΚΑΙ ΜΩΥΣΗΣ ΜΕΝ ΠΙΣΤΟΣ ΕΝ ΟΛΩ ΤΩ ΟΙΚΩ ΑΥΤΟΥ ΩΣ ΘΕΡΑΠΩΝ·

οὗτος ἀρ' ἦν ὁ λόγος·

ΒΙΣ ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΩΝ ΛΑΛΗΘΗΣΟΜΕΝΩΝ·

ὃ οὖν μὴ λαμβάνουσιν μαρτυρόμενοι θεοῦ πάσαις μηχαναῖς

ἁμύνουσι·

ΧΡΗ ΔΕ ΠΡΟΤΟΝ ΟΝ ΗΓΗΣΟΝΑ ΥΤΟΥ· ΟΥ ΟΙΚΟΣ ΕΣΜΕΝ ΗΜΕΙΣ· ΕΑΝ ΠΕΡ ΤΗΝ ΠΑΡΡΗΣΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΥΧΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΒΕΒΑΙΑΝ ΚΑΤΑΣΧΩΜΕΝ·

ὁρᾶτε δὴ τοσοῦτοι ἡμᾶς καὶ τοσοῦτοι ἡ τῶν ἁγίων ἐκκλησία· καὶ οὐ μόνον κατὰ τὰς

ἀνὰ τὴν οἰκουμένην παροικίας ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν πόλιν· ἐν ἑνὶ δήμῳ καὶ

ἐν μιᾷ συνόδῳ τοσοῦτοι ἐσμεν· καὶ οὐδὲν ἡμᾶς ἐκ τοῦ μέσου ἀφανίζει·

ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς ἀνὰ μέσον χρόνοις ἐπὶ τῶν ἀσεβῶν βασιλέων τοσοῦτοι ἦμεν·

ἀλλ' ἐν τοσούτοις ἐκείνων διωγμοῖς καὶ ἀπειλαῖς καὶ ἐπιβουλαῖς καὶ ἐπαναστάσεσι

καὶ ἐπιδρομαῖς καὶ ἁρπαγαῖς καὶ ἀφαιρέσεσι καὶ ἀναθέσεσι καὶ ἐξορίαις καὶ

ἀνδραποδισμοῖς καὶ ἀναστάσεσι καὶ ἀπαγωγαῖς καὶ ἐπὶ τὰ δικαστήρια καὶ

ἐπὶ τὰ βασίλεια καὶ ἐπὶ τὰ πρόστιμα καὶ ἐπὶ τὰς ζημίας καὶ ἐπὶ τὰς

ἀποτιμήσεις καὶ ἐπὶ τὰς ἀποδημίας καὶ ἐπὶ τὰς ἐπιστροφὰς καὶ ἐπὶ τὰς

ἀναβάσεις καὶ ἐπὶ τὰς καταβάσεις καὶ ἐπὶ τὰς ἐπιβάσεις καὶ ἐπὶ τὰς

ἐκβάσεις καὶ ἐπὶ τὰς ἐπιστάσεις καὶ ἐπὶ τὰς ἀναστάσεις καὶ ἐπὶ τὰς

ἀποστάσεις καὶ ἐπὶ τὰς ἀναχωρήσεις καὶ ἐπὶ τὰς ἀναπαύσεις καὶ ἐπὶ τὰς

ἀναπαύσεις καὶ ἐπὶ τὰς ἀναπαύ

ΤΙΣΙΝ ΔΕ ΠΡΟΣΩΧΘΗ ΕΝΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΕΤΗ· ΟΥΧΙ ΤΟΙΣ ΑΜΑΡΤΗΣΑΣΙΝ ὩΝ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ὩΛΕΣΕΝ ΕΝ ΤΗ ΕΡΗΜΩ· ΤΙΣΙ ΔΕ ΩΜΟΣΕ ΜΗ ΕΙΣΕΛΕΥΣΕΣΘΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΑΥΣΙΝ ΑΥΤΟΥ· ΕΙ ΜΗ ΤΟΙΣ ΑΠΕΙΘΗΣΑΣΙ· ΚΑΙ ΒΛΕΠΟΜΕΝ ὍΤΙ ΟΥ ΔΥΝΗΘΗΣΑΝ ΕΙΣΕΛΘΕΙΝ ΔΙΑ ΠΙΣΤΙΝ· ΦΟΒΗΘΩΜΕΝ ΟΥΝ ΜΗΠΟΤΕ ΚΑΤΑΛΕΙΠΟΜΕΝΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΙΣΕΛΘΕΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΑΥΣΙΝ ΑΥΤΟΥ· ΔΟΚΗ ΤΙΣΙ ΞΥΜΩΝ ΥΣΤΕΡΗΣΕΝΑΙ· ΚΑΙ ΓΑΡ ΕΣΜΕΝ ΕΥΗΓΓΕΛΙΣΜΕΝΟΙ ΚΑΘΑΠΕΡ ΚΑΚΕΙΝΟΙ· ΑΛΛ' ΟΥΚ ΩΦΕΛΗΣΕΝ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΑΚΟΗΣ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΜΗ ΣΥΓΚΕΚΡΑΜΕΝΟΥΣ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ ΤΟΙΣ ΑΚΟΥΣΑΣΙΝ· ΕΙΣΕΡΧΟΜΕΘΑ ΓΑΡ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΑΥΣΙΝ ΟΙ ΠΙΣΤΕΥΣΑΝΤΕΣ· ΚΑΘΩΣ ΕΙΡΗΚΕΝ· ΩΣ ΩΜΟΣΑ ΕΝ ΤΗ ΟΡΓΗ ΜΟΥ ΕΙ ΕΙΣΕΛΕΥΣΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΑΥΣΙΝ ΜΟΥ· ΚΑΙΤΟΙ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΑΠΟ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΚΟΣΜΟΥ ΓΕΝΗΘΕΝΤΩΝ· ΕΙΡΗΚΕΝ ΓΑΡ ΠΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΗΣ ΟΥΤΩ· ΚΑΙ ΚΑΤΕΠΑΥΣΕΝ Ο ΘΕΟΣ ΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗ ΕΒΔΟΜΗ ΑΠΟ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΑΥΤΟΥ· ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΠΑΛΙΝ· ΕΙ ΕΙΣΕΛΕΥΣΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΑΥΣΙΝ ΜΟΥ· ΕΠΕΙΔΗ ΑΠΟΛΕΙΠΕΤΑΙ ΤΙΝΑΣ ΕΙΣΕΛΘΕΙΝ ΕΙΣ ΑΥΤΗΝ· ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΘΕΝΤΕΣ ΟΥΚ ΕΙΣΗΛΘΟΝ ΔΙ' ΑΠΕΙΘΕΙΑΝ· ΠΑΛΙΝ ΤΙΝΑ ΟΡΙΖΕΙ ΗΜΕΡΑΝ ΣΗΜΕΡΟΝ· ΕΝ ΔΑΥΙΔ ΛΕΓΩΝ ΜΕΤΑ ΤΟΣΟΥΤΟΝ ΧΡΟΝΟΝ ΕΙΣΗΣ· ΚΑΘΩΣ ΕΙΡΗΤΑΙ· ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΑΝ ΤΗΣ ΦΩΝΗΣ ΑΥΤΟΥ ΑΚΟΥΣΗΤΕ· ΜΗ ΣΚΛΗΡΥΝΗΤΕ ΤΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΥΜΩΝ.

ΑΥΤΟ ΟΥΝ ΤΟΥΤΟ ΔΗΛΟΝ ΟΤΙ ΤΙΝΑΣ ΦΗΣΙ ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ ΕΙΣΕΛΘΕΙΝ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΟΥΤΟΥΣ ΟΥΚ ΕΙΣΕΛΘΟΝΤΑΣ ΔΙΑ ΠΑΡΑΚΟΗΝ· ΔΗΛΟΝ ΟΥΝ ΕΣΤΙ ΤΟΥΤΟ

τος· ἵνα λάβωμεν ἔλεον·

ιβ΄ιζ΄ θρόμος χάριτος ἀτίμ οὐθρόμος μερισθῶσ· ὁ μὲν γὰρ τὸ πρᾶγμα βλο
τιμᾶ ἀτίμως λαμβάνων μὴ τὰς ἁμαρτίας ἀφιεὶς·

ιθ΄ιζ΄ Καὶ χάριν εὑρωμένες εἰς εὐκαιρον βοήθειαν·

ιθ΄ιβ΄ μὴ οὖν ἁμαρτωλοὺς θῶμεν φησὶν μὴ τῷ λαμβάνειν χάριν λαὸς ἀφεσιν γὰρ
ἁμαρτίας· ἀμφότερα τοῦτο θῶμεν· οὐ λήψεται λαὸς γὰρ τὸ τῆς
προσδοκίας· οὐ λαὸς γὰρ τὸ τοῦθρόμος χάριτος· ἄμφω θρόμος μερι
σθῶσ· ἀμαρτωλὸς γὰρ ὁ θῶν φησὶν μεριμνῶν· τὸ δὲ μὴ ἁμαρτά
σας· ἀντὶ τοῦ μὴ ἔχοντος συμφέρον· ἀπομερίσῃ μηδὲν ἀφ ἑαυτοῦ
τῶν· οὐδὲν γὰρ ἁμαρτάνει ἁπλῶς ὁ τοιοῦτος ἁπλούστερος·
ἢ μᾶλλον μὴ ἀλλοῦσας ἀρχὴν θέσεως ὁμοίως ἔχοντα αὐτὸν· οὗτος
ὅταν τὸν θρόμον ἀμάρτῃ τὸ μᾶλλον· ὁρᾶς ὅτι τὸ γενέσθαι ἀρχὴ
ρόας οὐ φύσεως ἀτίμ ἀλλὰ σπουδῆς καὶ μεμαθήσεως·

κθ΄ιζ΄ Οὐ γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων κα
θίσταται τὰ πρὸς τὸν θεὸν· ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας
ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι
καὶ πλανωμένοις· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν· καὶ
διὰ ταύτην ὀφείλει καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ· οὕτω καὶ περὶ
αὐτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· καὶ οὐχ ἑαυτῷ τιμὴν λαμ
βάνει τὴν τιμὴν ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θῦ·

λα΄ιζ΄ σὺν μετριοπαθοῦμεν τῶν μὴ δυναμένων ἀγνοεῖν ἀπὸ τῆς ὑγρότητος
χάριν· ὀργάζεσθαι δὲ αὐτῶν τὸ σκληρὸν· ὁ μὲν γὰρ ἀγνοῶν ἁμαρ
τάνει· ὁ δὲ ἀμαρτάνων οὐκ ἀγνοεῖ· ὁ δὲ ἀγνοῶν μὴ θέλων σαφοῦς
γενόμενος· ὁ δὲ ἀμαρτάνων οὐ θέλων· οὐ γὰρ εὐρυθμὸς ὁμοίως τῆς ὁμολογίας·

λβ΄ιζ΄ ὥσπερ καὶ περὶ τοῦ λαοῦ οὕτω καὶ περὶ αὐτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· καὶ οὐχ ἑαυτῷ τιμὴν λαμ
βάνει τὴν τιμὴν ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θῦ·

λγ΄ιζ΄ Οὕτως καὶ ὁ χς· οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γενηθῆναι ἀρχιερέα· ἀλλ ὁ λαλήσας πρὸς αὐτὸν υἱός μου εἶ σύ·
τὸν αὐτὸν ἀλλαχοῦ μοι δοκεῖ τρόπον ἀποδοὺς ὁ τί ἀπὸ θῦ ἀποδεκτὸν ἐστὶν ὅτι
μόνον ἀλλὰ καὶ ὀφειλόμενον· ἐπεὶ καὶ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γενηθῆναι ἀρχιερέα·

λδ΄ιζ΄ Ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεήσεις τε πρὸς τὸν δυνάμενον σῶσαι αὐτὸν ἐκ θανάτου καὶ ἱκε
τηρίας προσενέγκας μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας·

λε΄ιζ΄ καίπερ ὢν υἱός ἔμαθεν ἀφ ὧν ἔπαθεν τὴν ὑπακοήν·

λϛ΄ιζ΄ καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο πᾶσιν τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου·

λζ΄ιζ΄ προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ·

λη΄ιζ΄ περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμήνευτος λέγειν ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς·

μ΄ιζ΄ καίτοι ὀφείλοντες εἶναι διὰ τὸν χρόνον διδασκάλους πάλιν χρείαν ἔχετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς τινὰ τὰ στοι
χεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ θῦ· καὶ γεγόνατε χρείαν ἔχοντες γάλακτος καὶ οὐ στερεᾶς τροφῆς·

μα΄ιζ΄ πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἄπειρος λόγου δικαιοσύνης· νήπιος γάρ ἐστιν·

μβ΄ιζ΄ τελείων δὲ ἡ στερεὰ τροφή τῶν διὰ τὴν ἕξιν τὰ αἰσθητήρια γεγυμνασμένα ἐχόντων πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ·

ϛ΄ιη΄ Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ χῦ λόγον ἐπὶ τὴν τελειότητα φερώμεθα μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι
μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων καὶ πίστεως ἐπὶ θεόν·

β΄ιη΄ βαπτισμῶν διδαχῆς ἐπιθέσεώς τε χειρῶν ἀναστάσεώς τε νεκρῶν καὶ κρίματος αἰωνίου·

γ΄ιη΄ Καὶ τοῦτο ποιήσομεν ἐάνπερ ἐπιτρέπῃ ὁ θς·

δ΄ιη΄ Ἀδύνατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου καὶ μετόχους γενηθέντας
πνεύματος ἁγίου·

ε΄ιη΄ καλὸν γευσαμένους θεοῦ ῥῆμα δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος·

ϛ΄ιη΄ καὶ παραπεσόντας πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θῦ καὶ παρα
δειγματίζοντας·

ζ΄ιη΄ γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ αὐτῆς πολλάκις ἐρχόμενον ὑετὸν καὶ τίκτουσα βοτάνην εὔθετον ἐκείνοις δι οὓς
καὶ γεωργεῖται μεταλαμβάνει εὐλογίας ἀπὸ τοῦ θῦ·

η΄ιη΄ ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀδόκιμος καὶ κατάρας ἐγγύς ἧς τὸ τέλος εἰς καῦσιν·

θ΄ιη΄ Πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν ἀγαπητοὶ τὰ κρείσσονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας εἰ καὶ οὕτως λαλοῦμεν·

ι΄ιη΄ οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν καὶ τῆς ἀγάπης ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ
διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες·

ια΄ιη΄ ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι
τέλους·

ιβ΄ιη΄ ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας·

ἐρ τοῦτο ἀρα λεγεται τὸ ὕσσω τοῦ χρόνου λυθῆναι.

ΧΒ ΙΣΕΙ Κατὰ τὴν τάξιν ἡμέαχι ἐδεῖς· ὅτε ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς
αὐτοῦ· δεήσεις τε καὶ ἱκετηρίας· πρὸς τὸν δυναμένον σῶζειν
αὐτὸν ἐκ θανάτου· μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσ
ενεγκας· καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας·

ΧΒ ἐρ ὅτι τῶν ὁμωμοῦ ἐρ οὐσῶν· ὅτι δι' αὐτοῦ λαοί μου γενώμεθα ἀμόζηρον·

ΧΓ ΙΣΕΙ Καὶ πεσὼν ἐνώπιος ἔμα θ· ἐνάφωνε πα θ· ἐν τῇ νυκτὶ τῇ σῇ καὶ σοὶ
ω θ· εἰς ἐγένετο τοῖς ψιλοῖς οὐ γὰρ εἶναι τῶν πάντων αἰτίαν ὡς
ρίας ἀνωθεν ὄν· προσαγορεύθεις ψιὸς τοῦ θ· ἀρχιερεὺς καταλειπ
τάξιν ἡμέαχι ἐδεῖς· περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ δυσερμη
νευτος λέγειν· ἐπεὶ νωθροὶ γεγόνατε ταῖς ἀκοαῖς· καίγε ὀ
φείλοντες εἶναι διὰ δ' ἀς καὶ διὰ τὸν χρόνον· πάλιν χρείαν ἔ
χετε τοῦ διδάσκειν ὑμᾶς· τίνα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν
λογίων τοῦ θ· καὶ γεγόνατε χρείαν ἔχοντες γάλακτος·
καὶ οὐ στερεᾶς τροφῆς· πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἄπει
ρος λογίου δικαίου γάρ· νήπιος γάρ ἐστι τέλειων δὲ ἐστιν ἡ
στερεὰ τροφὴ· τῶν διὰ τὴν ἕξιν τὰς φυτηρίας γεγυμνα
μένα ἔχόντων· πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ·

τοῦ τολμήσαμεν ἡμεῖς ὁμοπαρίστασι· καὶ τὸ σταυρώσαντας· ἑαυ
τοῖς υἱὸν τοῦ θ· καὶ παραδείγματι ἐκθέντας·

ΧΔ ΙΣΕΙ Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ χριστοῦ λόγον· ἐπὶ τὴν τελειότη
τα φερώμεθα· μὴ πάλιν θεμελιούμενοι μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων καὶ πίστεως ἐπὶ θ· βαπτισμῶν διδαχῆς
ἀρχὴν ἁφῆς μὴ τὸν θεμέλιον τὸν μὴ τὸν δὲ τὸν διὰ
θρυπτόμενα θεοῦ ἐπιτρέψωμεν·

ΧΕ ΙΣΕΙ Ἐπὶ θ· ἕξεως τε χειρῶν ἀναστάσεώς τε νεκρῶν καὶ κρίματος
αἰωνίου· καὶ τοῦτο ποιήσωμεν· ἐὰν περ ἐπιτρέπῃ ὁ θ· ς· ἀδύ
νατον γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας·

ἐρ οὐ τὸ γὰρ τὸ αὐτὸ βάπτισμα μου·

ΙΣΕΙ Γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπουρανίου·

ἐρ τοῦτ' ἔστι τὸ ἅπαξ ὅσα τὸ αἷμα τῆς διαθήκης·

ΙΣΕΙ Καὶ μετόχους γενηθέντας πνεύματος ἁγίου·

ἐρ οὐ χομὲν δὴ ἀπὸ χαρίσματος·

ΙΣΕΙ Καὶ καλὸν γευσαμένους θ· ῥῆμα·

ΧΖ ἐρ τὴν δὴ δικαιολογίαν τῆς ὁμολογίας·

ΧΗ ΙΣΕΙ Δυνάμεις τε μέλλοντος αἰῶνος· καὶ παραπεσόντας πάλιν·

ΧΗ ἐρ τοῦτο φησὶν δὴ ἀπὸ θαύματα τοὺς σταυρώσαντας ἑαυτοῖς τὸν υ· τ· θ·
γὰρ οἱ καταξιωθέντες χαρίσματος θεάματος· ὡς ἀδύνατον γὰρ τὸν ἅπαξ
ΧΘ ΙΣΕΙ Καὶ καινισθῆναι εἰς μετάνοιαν·

Ο ἐρ τοῦτ' ἔστιν δὴ ἀμφιβολίας· τοῦ τοιούτου λόγου· οἷς ὡς ὁ δεῖνα μὴ μὴ
μέλλησι τὸ· ἀλλ' ὡς σημαίνων τοῦ ὁμοίου τοῦ δὲ τοῦ
τροῦ ἁμαρτάνειν σημαίνων· δηλοῦ δὲ ὡς ἀδύνατον τὸν ἅπαξ φω
τισθέντα ἁμαρτάνειν σημαίνων· ἀλλ' ὡς ἀδύνατον τοῦ θεοῦ
τὸν ἁμαρτάνειν· τὸ γὰρ καινισθῆναι μὴ
ποιήσαι τοῦτον τροῦ μόνον ἔστιν ἁμαρτάνειν καινισθῆναι γὰρ ὡς ἀεὶ τοῦ
ἡμῶν τοῦ·

ΟΑ ΙΣΕΙ Ἀνασταυροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θ· καὶ παραδειγματίζοντας·

ΟΒ ἐρ τὸ αὐτὸ σημαίνει σταυροῦσθαι· καὶ συμφέρει σταυροῦσθαι ἡμῶν ἁμαρ
τωλοὺς· συμμορφοῦται γὰρ τὸ σταυρούμενον τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου
αὐτοῦ· καὶ ἁμαρτ· συμβαίνει γὰρ αὐτῷ δὴ ἁμαρτάνειν τοῦ σταυροῦσθαι
τὸν θάνατον· ὡς οὐκ ἔστιν δὴ ἀμφιβολίας τοῦ σταυροῦσθαι τὸν
χν· τοῦ τοιγὰρ παραδείγματι σαίνει τὸ ἅπαξ· ἐγγὺς θανάτου ἐστὶν
τοῦτο οὐ μεμισθωμένου· ἀλλὰ ἰδίου υἱοῦ· ὃ τὰ ἁμαρτάνειν σταυροῦσθαι τὸν
ἀποβαλόντα τὸν τρόπον· ὡς οὐκ ἔστιν δὴ ἀμφιβολίας τοῦ σταυροῦσθαι τὸν
χν· τοῦ τοιγὰρ παραδείγματι σαίνει τὸ ἅπαξ· ἐγγὺς θανάτου ἐστὶν· ἐγγὺς θανάτου ἐστὶν
τοῦτο οὐ μεμισθωμένου· ἀλλὰ ἰδίου υἱοῦ· ὃ τὰ ἁμαρτάνειν σταυροῦσθαι τὸν
ὁ τοίνυν δὴ τὸν τρόπον ἀπὸ νεκρῶν ἔργων καὶ πίστεως ἐπὶ θ· βαπτισμῶν διδαχῆς
ἀποβαλόντα τὸν τρόπον· ὡς οὐκ ἔστιν δὴ ἀμφιβολίας τοῦ σταυροῦσθαι τὸν
χν· τοῦ τοιγὰρ παραδείγματι σαίνει τὸ ἅπαξ· ἐγγὺς θανάτου ἐστὶν· ἐγγὺς θανάτου ἐστὶν
τοῦτο οὐ μεμισθωμένου· ἀλλὰ ἰδίου υἱοῦ· ὃ τὰ ἁμαρτάνειν σταυροῦσθαι τὸν

ΟΓ ΙΣΕΙ Γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλάκις ἐρχόμενον ὑετὸν καὶ τί
κτουσα βοτάνην εὔθετον ἐκείνοις δι' οὓς καὶ γεωργεῖται· μετα
λαμβάνει·

ΟΔ ἐρ οὗτον τὸν δὴ δασμὸν ἀμφιβολίαν φησὶν· ὃ σὺ ἀγαθὸν θεὸν τὸν δὲ οὐ μὴ γὰρ
ταῖς συμβεβηκυίαις· τὸ μὲν πρόσφατος ὁ αὐτὸς οὗτος ὃν θεὸν ταῦτα δὲ μὴ οἱ
ὁ τῶν δὲ ἀμφιβολίαν τοῦ συμβαίνον τὸν μὲν τοῦ καὶ οὐδὲν τῶν ἀπόντων
τοῦ· ἐρ οὖν τὸν ἀγαθὸν τὸν τῶν τοῖς ἀπόντων ἀσμοῖς·

ΟΕ ΙΣΕΙ Εὐλογίας ἀπό· ν·

ἐρ οὐ ταῦτα τὸν θεὸν φησὶν ἀγαθὸν τὸν τῶν ἀπόντων τὸν μὴ γενέσθαι· ἀλλ' οὐ μὴ
ρόμα τοὺς σὺν ἡμῖν· τοὺς τῶν δὲ ἀμφιβολίας τοῦ γὰρ τῶν ἀπόντων τὸν μὴ γενέσθαι·
ΟΖ ΙΣΕΙ Εἰς φέρουσα δὲ ἀκάνθας· ν·

ἐρ ὅσα καὶ ἁμαρτάνουσι τὸν τῶν τοῦ ἀμφιβολίας· οὐδὲν χρήσιμον τοῦτο

τὸ μὴ ἀσπάλη φορεῖν μήτε μόνον ἀσφαλῶς ὑποδεδέσθαι.

1351 Π. ΥΜΩΝ ΥΜΕΝΑ ΕΚΑΣΤΟΝ ΥΜΩΝ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΕΝΑΛΕΙΚΝΥΣΘΑΙ
σπουδὴν πρὸς τὴν ΠΑΡΟΥΣΑΝ ΠΡΟΦΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ ΑΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ

τοῦτο θαυμαστὸν ἀκμὴν καὶ τὴν αὐξουσαν ὁ τοιοῦτος μόχθος ἐμποιεῖ τοῖς τὸν ἀγῶνα ἀναδεξαμένοις. τὸ γὰρ ὡς ἐγγὺς εἶναι δοκεῖν τοῦ τέλους καὶ μὴ πόρρω ἀπωκίσθαι τῆς ἐλπίδος ἀναπτερῶσαι πως δύναται μᾶλλον ἡμᾶς. καὶ οἱ σφόδρα τοῖς ἀθλητικοῖς πόνοις ἐγκείμενοι τοῦτο μάλιστα πάσχουσιν. ὅταν ἐγγὺς ἀλλήλων ἀφικνῶνται τῶν ἀγωνιστῶν. τότε γὰρ ἐκεῖνοι μάλιστα τὸν ἀγῶνα ἐπιτείνουσιν. καὶ ἐπὶ τὸ πρόσω ἐκτείνονται θυμοῦμενοι.

1351 Ι ΝΑΜΗΝΟΦΡΟΝΕΙΤΕ ΦΑΙ.

καὶ θαυμάσῃς ἴσως μή ἀφ' ἡμῶν ἀρξάμενος τὸ σῶμα ὠνόμασα τῆς ἀρετῆς. οὐ τοῦ καὶ τυχὸν ἡγούμενος εἶναι τῆς ἀρετῆς τοῦ σώματος ἐπιδοῦναι τὸν ἀγῶνα ἀλλὰ καὶ μάλιστα ἀναγκαῖον τὸ κάλλος τοῦ σώματος θυμοῦσθαι μόνον.

1351 ΜΗ ΜΗΤΑΙ ΔΕ ΤΩΝ ΔΙΑΠΕΠΤΩΚΟΤΩΝ ΕΙΣ ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΥΜΑΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥΝΤΩΝ ΤΑΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

ἢ μᾶλλον ἐμὲ ὅσιον ἀνδρὸς ἀξιολόγου καταβροντηθέντα ἄχρι τοῦ θρασῦναι ἀπολογεῖσθαι τοῖς ἔχουσιν ὅτι τῶν μεγάλων ἀφαιρεθῶ.

1351 Τ ΩΙ ΓΑΡ ΑΒΡΑΑΜ ΕΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΟΣ Ο Φ.Ε. ΕΠΕΙΚΑΤΟΥΔΕΝΟΣ ΕΙΧΕΝ ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΟΜΟΣΑΙ ΩΜΟΣΕΝ ΑΦ' ΕΑΥΤΟΥ ΛΕΓΩΝ

καὶ θαυμάσομαι αὐτοῦ τὸ μεγαλόφρον. πάντων μὲν ὑπὲρ πίστεως ἀγωνιζομένων. ὁ δὲ καὶ τὸν ὅρκον ἐπὶ τῇ πίστει προσεδέξατο. τοσοῦτον ἀπέχων τοῦ ἀπιστεῖν ὥστε καὶ τὸν ὅρκον ἐπὶ τῇ πίστει προσεδέξατο. ἵνα μὴ ἐν ἀμφιβόλῳ τὸ πρᾶγμα ᾖ. ἀλλὰ καὶ ὅρκου καὶ ἐπαγγελίας τὸ βέβαιον ἔχῃ. καὶ ἐπειδὴ ἀνθρώπους ἐπαγγελλομένους ἐβλέπομεν ὀμνύοντας. καὶ τὸν θεὸν ὀμνύοντα ἐπαγγελλόμενον ἐθαυμάσαμεν. ἐπειδὴ τὸ μὲν ἀνθρώπους ὀμνύειν ἐπαγγελλομένους ἀνάγκης ἦν. τὸ δὲ θεὸν ὀμνύειν ἐπαγγελλόμενον ἐλέους ἦν.

1351 Η ΕΥΛΟΓΗΣΩΝ ΕΥΛΟΓΗΣΩ ΣΕ. ΚΑΙ ΠΛΗΘΥΝΩΝ ΠΛΗΘΥΝΩ ΣΕ.

λόγῳ τοσαύτῃ μεμίσθωται αὐτοὺς τὸ σπέρμα τοὺς ἀστέρας. ἀφ' οὗ μὴ ἐν χρόνῳ ἀριθμῷ ἀστέρων οὐ μείωσεν ἐποίησεν ὁ τοιοῦτος ὅρκος. οὐ μείωσεν ἀλλὰ πλῆθος ἐποίησεν ἀστέρων τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ.

1351 ΚΑΙ ΟΥΤΩΣ ΜΑΚΡΟΘΥΜΗΣΑΣ ΕΠΕΤΥΧΕ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ. ΑΝΘ' ΟΝ ΓΑΡ ΙΣΑ ΤΑ ΤΟΥ ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΟΜΝΥΟΥΣΙ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΥΤΟΙΣ ΑΝΤΙΛΟΓΙΑΣ ΠΕΡΑΣ ΕΙΣ ΒΕΒΑΙΩΣΙΝ Ο ΟΡΚΟΣ. ΕΝ ΩΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΣ Ο Θ.Ε. ΕΠΙΔΕΙΞΑΣΘΑΙ ΤΟΙΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ. ΤΟ ΑΜΕΤΑΘΕΤΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΑΥΤΟΥ. ΕΜΕΣΙΤΕΥΣΕΝ ΟΡΚΩ. ΙΝΑ ΔΙΑ ΔΥΟ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΑΜΕΤΑΘΕΤΩΝ ΕΝ ΟΙΣ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΨΕΥΣΑΣΘΑΙ Θ.Ν ΙΣΧΥΡΑΝ

ὁ μόναρχος ἐχρήσατο. ἁμαρτὶ διαφθείρουσα ἀλλ' ἁμαρτὼν ὡς ἀμφοῖν ποιητὴς θεμιτὰ ἐργάσουσα

1351 ΚΑΙ ΤΡΙΒΟΛΟΥ ΥΣΑΛΩΤΟΣ.

ἁμαρτωλοῦ γραφὴ καὶ ἁμαρτωλοῦ τὰ ἁμαρτήματα. ὡσπερεὶ δὲ διαδρήσῃ. ἄρα ἀρήσῃ ταῖς ἁμαρτίαις ὅμοιος τὰ ἁμαρτήματα. οὐ γὰρ ἀπολῶ ὡσπερ χόμητον. ἀμφίβολον γὰρ τὸ ῥῆμα. καὶ μὴ μέρος αὐτοῦ τοῖς σώμασι μόνῃ. καὶ μὴ ὡς ἀσαρκίαν τὴν ζωὴν ἀφεῖναι τὸ μέρος αὐτοῦ τὸ ἀμείνω. ὅμοιος καὶ ἁμαρτωλὸν ὄντα τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ τὸ χεῖρον μέρος. καὶ γὰρ μετὰ τοῦ ζῆν αἰρεθῆναι δεῖ καὶ τὸ χεῖρον μέρος. καὶ ἰατρεῦσαι. ὃ φθόνου καὶ βασκανίας οὐδὲν ἀρὶς τὸ ζῆν διὰ μόνον τὴν ἁμαρτίαν. ἀμφὶ καὶ τοῦ τοιούτου ἐπιμεληθῆναι τοῦ σώματος ἵνα καὶ ἐκ τούτου ἀφεθῇ ἡ ἁμαρτία.

ὁ δὲ πονηρὸς ἁμαρτίαν τρίτον ὁμολογεῖ ἁμάρτειν. ὁ θεὸς γὰρ αὐτῷ ἀμαρτάνοντος πολὺ τοῦ καὶ διαλύσας.

1351 ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΑΣΕΤΑΙ ΝΕ.

καταρᾶσθαι ὁ θεὸς οὐ καταρᾶται. ὁ δὲ μὴ δεόμενος ἀρᾶσθαι ἀρᾶται ὅμως. ἀλλ' ἄγνωστον ἡμῖν μένει. καὶ μάλιστα ἀγνοεῖσθαι δεῖ τὴν ἰσχύν.

1351 Η ΕΤΟΙΜΑΣΘΕΙΣΑ ΕΙΣΑΚΟΥΣΗ.

οὐ διὰ τοῦτο ἡτοιμάσθαι. ἀμφοτέρως δὲ τὸ ἡτοιμάσθαι ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ κακοῦ.

1351 ΠΕΠΙΣΜΕΝΑ ΔΕ ΠΕΡΙΥΜΩΝ ΗΓΑΠΗΤΟΙ ΤΑΙΣ ΠΡΕΙΣΣΟΝΩΣ ΚΑΙ ΕΧΟΜΕΝΑ ΣΩΤΗΡΙΑΣ. ΕΠΙ ΚΑΙΟΥΤΩ ΑΛΛΟΥΜΕΝΟΙ.

καταθαμβοῦμαι αὐτῶν τὴν ἀγάπην. θαρσοῦσι πάντα μᾶλλον καὶ ἐλπίδος ἔχονται. τί γὰρ φήσομεν. οὐχὶ θεὸν ἀγαπῶμεν τὸν τοιοῦτον. οὐ δικαίως ἀγαπῶμεν. ἀλλὰ δοκεῖ μὴ τοῦτο ἡμᾶς ἀγαθοὺς ποιῆσαι. ἐπειδὴ γὰρ ἀσθενεῖς ἐσμεν ἀγαθοὶ ὑμῶν τὰ σωτήρια καὶ ἐχόμενα σωτηρίας.

1351 Ο ΥΤΑΡ ΑΔΙΚΟΣ Ο Θ.Σ ΕΠΙΛΑΘΕΣΘΑΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΥΜΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΟΠΟΥ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ. ΗΣ ΕΝΕΔΕΙΞΑΣΘΕ ΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΥΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΗΣΑΝΤΕΣ ΓΕΓΕΣΤΟΙΣΑΓΙΟΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΟΥΝΤΕΣ.

καὶ οἱ πάσῃ ἀρετῇ ἐπιμελούμενοι καὶ ἐν πάσῃ ἀρετῇ ἐπιδιδόντες. τοῦ μὴ ἐπιλαθέσθαι ὑμᾶς τοῦ ἔργου τῆς ἀγάπης. τοῦ μὴ ἐπιλαθέσθαι ὑμᾶς τοῦ ἔργου τῆς ἀγάπης. ἐπειδὴ γὰρ ἐπιλαθόμενος ἐστὶν ὁ θεὸς ἀδικεῖ. ἐπιλαθόμενος δὲ ἐστὶν ὁ θεὸς ἐὰν μὴ ἐπιμελῶς ἐργαζώμεθα τὴν ἀγάπην.

παρακαθεσθενεχομενοικαταφυγοντες.

ἐμπαίζουσι ἐν ταύτῃ φρουρᾷ αὐτοὺς ὁ κύριος ὅτι πομπαῖος ὁδηγὸς εἰς σωτηρίαν
ἀναγγελία δηλονότι τυχίαν.

τοῦτο γὰρ τὸ ἁπλούστερον καὶ ὀρθότερον δηλοῖ τὸ μεταμελόμενον δηλοῖ δὲ φησὶν μεταμελόμενον
θυμίαν ἀπαραίτητον φθορᾶς μέλλει ποιεῖσθαι ἐπὶ τῷδε ἐναντίον τοῦ θεοῦ ὅτι
καὶ μάλιστα ἐνύβρισαν ἤτοι ἐμίανθησαν.

ιγ΄ κραυγὴ ἑλκυσθῆναι τὴν ἐστρουθευμένην ἐλπίδα· ἤκουσα μικρὰν ἐχόμενη
της ψυχῆς ἀσφάλειαν καὶ βεβαίαν.

ἀπὸ τοῦ τὰ ὑπὲρ φησὶν τὰ μὴ ὄντα λογιζόμενα ὡς ὄντα ἐν τοσούτῳ χρόνῳ ἐξενικήκαμεν
τὸν ἐχθρὸν καὶ τοῦτο ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλων
τῶν καὶ τοσαυτοκισχιλίων. ὃ φέρε πρὸς ἄλλα ἀμύνωμεθα.

ιδ΄ καὶ εἰς ἑρχομένην·

ἐμπαίζουσι τῷ λεγομένῳ ὅτι ἡμεῖς μὲν ἐσμεν οἱ ἐκλεκτοὶ ἐκείνοις ἐπαγγελίαι μόνοις
καὶ ὅλοι καὶ οὐδὲ ἀπὸ μέρους ἐκείνοις ἀλλὰ αὐτὴ ἡ σὴ ἐκείνη ἐρημία.
ἡ σὺ πρὸς ἄλλῃ ἐκείνῃ καὶ πολὺ μᾶλλον ἐρημία.

ιε΄ βίστοὲσωτερονγοῦνκαταπετάσματος·

ἀμνὶ τοῦ ἡγουμένου οὐρανίου·

ὁ πρόδρομος ῥητῶς ὑπὲρ πάντων εἰσῆλθεν κατὰ τὴν τάξιν ἀρχιερέως εἰς
τὰ ἅγια ἅγιων.

ἐὰν καὶ ἀπὸ τοῦ παρόδρομος ὁμοίως ἀπὸ καὶ ἐκεῖνο δηλοῖ τὸ πρόμαχον
ἡγεμόν· οὐ γὰρ ἐπὶ τοῦ προδρόμου καὶ τὸ ἀναβαῖνον ὁμοίως.

ἈΡΧΙΕΡΕΥΣ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ·

ἢ δοῦλοι καὶ ἔβραιοι παρὰ λοιποῖς· ἔχουσι δὲ οὐδὲν ὑβριστικὸν ἡμῶν καὶ τοῦ
τὸ παρὰ Ἰουδαίοις·

ιζ·7· ὃν γὰρ ὅλως ἀρχιερέα εἰς βασιλεῦσαλημ ἱερεῖς τοῦ θεοῦ τοῦ
ὑψίστου ὑπήντησαν Ἀβραάμ·

τὸ μὴ οὖν τὴν σύνοψιν ποιεῖται καὶ τὰ ἐπαναλαμβανόμενα ὁρᾷ
οὐ πανταχοῦ μὲν καὶ τοῦτο ἡμῖν τὸ τοσοῦτον ἐστὶν ἱεροσυμπεχυμένον·
τοῦτο γὰρ μόνον χιόνδρι ἐστὶν τὸ λεγόμενον καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ
ἱερὸν καὶ ἀπὸ τοῦ πρόσωπον· ὁ γὰρ μόνον χιόνδρι καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοίως·
ὁμόχιονδρι μεμορμυρισμένον· ἀγριωτέρα μὲν καὶ πλέον πρὸς

λαμπρὸν μέρος· καὶ τὸ θυμιᾶσαι τὴν ἀρχὴν λαμπρὸν ὅλον·
οὐδὲν γὰρ ἀπορίαν τοῦτο γνῶναι ἡγεμονικῶς ἐπιφανῶς τὸ ἐπὶ τοσοῦτον
ἢ τοιοῦτον τὸ τοσοῦτον· τὸ σωματικὸν ἢ ἀριθμητὸν τοῦτο
ὄχος· ὅτι δηλοῦσιν ἡμῖν ὁ μόνον χιόνδρι· ὅλως δὲ μόνον καὶ ἡ ὁρμὴ καὶ τοῦ
ἢ πρὸς αὐτόν· συνίδρυσις δὲ τοῦ ἀθρόως καὶ ταχὺ μεμφθῆναι
ὅλως· ὅτι τὰ θεῖα τοῦ ὁμοίως· τί σὺν γὰρ ἀσυμβούσῃ δηλαδὴ συμφωνίᾳ
ἢ ὅλως ἡμῶν· αὐτὸς γὰρ ὅλη μὲν ἀσυμβούσῃ ἡ ῥήμης· ἡ ῥήμης ποίᾳ
σθένει γὰρ τὰ θεῖα τοῖς οὐρανίοις καὶ τὰ ἐπὶ γῆς· αὖ τοσοῦτον καὶ
τοσοῦτον καὶ ἀμήτωρ ἀπάτωρ· καὶ τοσοῦτον ἀπαράδεκτον· αὖ τοσοῦτον
μεμηνύσαμεν τοῦμόνον· τὸν δὲ μηνύσαμεν γὰρ αὖ τοῦ ῥήμης· τί οὖν·
οὐ γὰρ δυνάμεθα ἀφ' ἑαυτῶν γνῶναι καὶ τοῦτο καὶ ἐκεῖνο·
καὶ τοῦτο οὐ λέγω ὅλως· τοῦτο· αὖ τοσοῦτον καὶ τοσοῦτον· καὶ τοῦτο ἀφ' ὧν·
ἡμῶν ὅλη.

ιη΄ ΠΟΣΤΡΕΦΟΝΤΙΑΠΟΤΗΣΚΟΠΗΣΤΩΝΒΑΣΙΛΕΩΝ· ΚΑΙΕΥΛΟΓΗΣΑΣ
ΑΥΤΟΝ· ΩΩΝΑΔΕΚΑΤΗΝΑΠΟΠΑΝΤΩΝΕΜΕΡΙΣΕΝΑΒΡΑΑΜ· ΠΡΩ
ΤΟΝΜΕΝΕΡΜΗΝΕΥΟΜΕΝΟΣ· ΒΑΣΙΛΕΥΣΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ· ΕΠΕΙΤΑΔΕ
ΚΑΙΒΑΣΙΛΕΥΣΣΑΛΗΜ· ὅΕΣΤΙΝΒΑΣΙΛΕΥΣΕΙΡΗΝΗΣ· ΑΠΑΤΩΡ·
ΑΜΗΤΩΡ· ΑΓΕΝΕΑΛΟΓΗΤΟΣ·

οὐ λέγει μὲν ἀφ' ἑαυτῶν ὅτι ὡσεμέσασχον τί τοῦ σαλήμ οὐδαμῶν·
διὰ γὰρ τοῦτο ἀφ' ἑαυτῶν ἡμῶν ἴσως ἔστω ῥῆμα τί·

ιθ΄ ΜΗΤΕΑΡΧΗΝΗΜΕΡΩΝ· ΜΗΤΕΖΩΗΣΤΕΛΟΣΕΧΩΝ· ἀφωμοιωμένος
ΔΕ ΤΩΥΙΩΤΟΝΜΕΝΕΙΙΕΡΕΥΣΕΙΣΤΟΔΙΗΝΕΚΕΣ· ΘΕΩΡΕΙ
ΤΕΛΕΙΝΑΤΟΣΟΥΤΟΣ· ΩΝΚΑΙΔΕΚΑΤΗΝΑΒΡΑΑΜΕΔΩΚΕΝ·

καὶ τοσοῦτον τὸ μὴ ὅλως ἐρᾶσθαι· μόνος οὖν ὁ τῷ ὄντι ἱερεὺς
τοῦ ὑψίστου· καὶ ὡς ὑπὸ τοῦ ὑψίστου ἱερεὺς ἐκλήθη· οὐ τὸ ἀρχὴν
μὲν ἐρᾶσθαι· οὐ τὸ ἀρχὴν γὰρ ἔχειν· ἵνα τὸ μὴ γεγράφθαι· οὐ τοσοῦτον
ἐρᾶσθαι· ἀλλὰ ἵνα τὸ μὴ γεγράφθαι· ἀλλὰ ἵνα τὸ μὴ ἔχειν· ὅλως μὲν γὰρ
καὶ ἵνα τοῦ τὸ ἄτοπον τοῦ μὴ γεγράφθαι· τοῦ τοῦ δὲ ἀμήτορα·
καὶ ἵνα τοῦ τὸ ἄτοπον τοῦ μὴ ἔχειν· ὡς τοῦ δὲ ἀπάτορα·
καὶ ἵνα τοῦ τὸ ἄτοπον τοῦ μὴ γεγράφθαι· τοῦ τοῦ δὲ ἀγενεαλόγητον·
ταῦτα μὲν γὰρ οὐσιωρίαι εἰσὶν καὶ ἀσυμβούσῃ δηλαδὴ καὶ οὐσίαι· καὶ
ἀσυμβούσῃ ἡμῶν· ὅλως δὲ ἀσυμβούσῃ ἡμῶν ἐστὶν ἀμήτορα·
ταῦτα μὲν γὰρ οὐσιωρίαι εἰσὶν καὶ ἀσυμβούσῃ δηλαδὴ καὶ οὐσίαι· καὶ

κ΄ ἹΣΤΟΥΝΗΛΙΟΣ ΟΝΗΙΩΝΟΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ·

ἀλλὰ προθήμια τὰ ἀφ' ὑμῶν μόνῃ.

Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν ὑιῶν Λευὶ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες ἐπὶ τοσοῦτον ἐξουσιάπολείσαι τοῦ νέμεσθαι τὰ ἐπιτήδεια παρὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον· τὸν δὲ Ἀβραὰμ ὁ ἐκ τούτων γενεαλογούμενος ἐξαιρεῖται τῶν ἀδελφῶν κατὰ τὸν νόμον· καὶ τὸν ἐχόντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλογεῖ. τὸ σὸν τοίνυν φῦλον μὴ τῶν ἱερωσύνης ἢ ὑπουργίας· ἀσυλίαν τοῦτο μοι μᾶλλον ἀπονέμουσι προγόνων· καὶ τὸν αὐτὸν ἔχοντας τρόπον· τοσοῦτοι γὰρ ἐσμὲν ἡμεῖς τῷ ἀριθμῷ· ὅσοι καὶ τὸν ἐκείνων ἐκεῖνοι· οὐδὲν ἐλάττους· οὐδὲ ἀσθενέστεροι· οὐδὲ ἀπορώτεροι· οὐδὲ ἀνιδρωτότ

τὰ λιβανωτὰ αὐτοῦ θυμιατήρια. θυμιατήριον δὲ ἐστὶ τοῦ θρόνου
τὸ μέγα λουτήριον τοῦ χαλκοῦ.

ζ΄ ΚΑΙ ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣ
ζ΄ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΥΣ ΠΟΙΗΣΕΙΣ ΠΑΝΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ ΤΟΥ ὈΜΟΙΩΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ.
ζ΄ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΕΣΤΑΙ ΠΑΣΙ ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ ΜΟΥ
ζ΄ ΘΥΜΙΑΜΑΤΑ ΛΙΒΑΝΩΤΟΥ ΘΥΜΙΑΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΘΥΜΙΑΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ.

ζ΄ ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΚΥΡΙΟΣ ΠΡΟΣ ΜΩΥΣΗΝ ΛΑΒΕ ΣΕΑΥΤΩ ΣΤΑΚΤΗΝ ΚΑΙ ΣΤΑΚΤΗ ΚΑΙ ΟΝΥΧΑ ΚΑΙ ΓΑΛΒΑΝΗ ΣΤΑΚΤΗ ΚΑΙ ΛΙΒΑΝΟΝ ΛΕΠΤΟΓΕΩΔΕΣ ΚΑΘΑΡΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΙΣΟΝ ΕΣΤΑΙ ΠΑΝΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΛΙΒΑΝΩΤΟΥ ΚΑΘΑΡΟΥ

ἀφ' ἡ τοῦ τὰ ὅλοκα.

Περὶ ὧν οὐκ ἔστιν ὑμᾶς εἰπεῖν κατὰ μέρος· τοῦτ' ὠνὰ ἐστὶν ἃ
τετύχευασμένων εἰς μέντοι τὴν πρώτην εἰσῆλθεν διάπαντος εἰσὶ
λειπόμενα ἐστὶ τὰ λατρεία ἐπιτελοῦντες εἰσὶ καὶ τὴν αὐτὴν ἀν-
σωμα ἱεροῦ δύο μέρη λόγου.

Ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς· οὐ χωρὶς αἵματος οὗ προσ-
φέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ ἀγνοημάτων· τοῦτο
δηλοῦντος τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου μήπω·

ἔτι μιᾶς σκηνῆς ὄντος μὴ πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδόν· ἔτι τῆς πρώτης σκη-
νῆς ἐχούσης στάσιν· ἥτις παραβολή·

καθ' ἣν δῶρά τε καὶ θυσίαι προσφέρονται αἱ μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶ-
σαι τὸν λατρεύοντα·

μόνον ἐπὶ βρώμασι καὶ πόμασι καὶ διαφόροις βαπτισμοῖς·
δικαιώματα σαρκὸς μέχρι καιροῦ διορθώσεως ἐπικείμε-
να· χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγα-
θῶν· καὶ ὑπὲρ ὅλον τὸν χρόνον τοῦ κόσμου· μᾶλλον οὖν
ὅτι ἀφθαρσίας·

διὰ τοῦ μείζονος καὶ τελειοτέρας σκηνῆς· οὐ χειροποίητον
τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως· οὐδὲ δι' αἵματος τράγων
καὶ μόσχων· διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἅφαπαξ

εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κε-
κοινωμένους ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα· πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ
χριστοῦ ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ θεῷ καθαρίσει
τὴν συνείδησιν ἡμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν θεῷ ζῶντι·

καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν· ὅπως θανάτου γενομένου εἰς ἀπολύ-
τρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κε-
κλημένοι τῆς αἰωνίου κληρονομίας·

ὅπου γὰρ διαθήκη θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου· διαθήκη γὰρ ἐπὶ νε-
κροῖς βεβαία· ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος·

ὅθεν οὐδὲ ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται· λαβὼν γὰρ μωσῆς πᾶσαν ἐντολὴν
κατὰ τὸν νόμον τοῖς παντὶ λαῷ εἶπε· τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἧς ἐνετείλατο
πρὸς ὑμᾶς ὁ θεός· καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας ὡσαύτως
τῷ αἵματι ἐρράντισε· καὶ σχεδὸν κατὰ τὸν νόμον πάντα καθαρίζεται ἐν αἵματι·
καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις·

ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τούτοις καθαίρεσθαι· αὐτὰ
δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας· οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα εἰσῆλθε
χριστὸς ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν· ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ
προσώπῳ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· οὐδὲ ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτόν· ὥσπερ ὁ
ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἀλλοτρίῳ· ἐπεὶ ἔδει
αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· νυνὶ δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν
αἰώνων εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται·

καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν· μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις·
οὕτως καὶ ὁ χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας· ἐκ
δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν·

διὰ τοῦτο

ΙΔ ιε ἐΙΣΤΑΧΑΓΙΑ·ΛΙΩΝΙΑΝΑΛΥΤΡΩΣΙΝΕΥΡΑΜΕΝΟΣ·ΕΗΓΑΡΤΟΑΙΜΑΤΑΝ
ΡΩΝΙΣΑΙΤΡΑΓΩΝ·ΚΑΙΣΠΟΔΟΣΔΑΜΑΛΕΩΣ·ΡΑΝΤΙΖΟΥΣΑΤΟΥΣ
ΙΣΡΕΙΣΟΙΝΩΜΕΝΟΥΣΑΓΙΑΖΕΙ·ΠΡΟΣΤΗΝΗΤΙΣΑΡΙΣΟΣΚΑ·ΦΑΡΟΥΣΗ
ΤΑ·ΠΟΣΩΜΑΛΛΟΝΤΟΑΙΜΑΤΟΥΧΥ·ΟΣΔΙΑΠΗΣΑΓΙΟΥΕΑΥΤΟΝΠΡΟΣ
ΗΝΕΓΙΣΕΝΑΠΑΞΠΑΣΙΝΤΩ·Φ·Ω·ΚΑ·ΦΑΡΙΣΕΙΤΗΝΠΡΟΣΕΝΕΙΔΗΣΙΝΥ
ΜΩΝΑΠΟΝΕΙΣΡΩΝΕΡΓΩΝ·

ΙΔ ιε τὴν σάρκα μου φάγεσθε μου ταύτα καὶ τὸ αἷμά μου πίεσθε εἰς
ΙΣ ΙΣΕΙ ἐμὲ λατρεύειν Φ·Ω·Ζ·Ω·ΗΤΙ·
ΙΣ ΕΡ ὃν ταύτα ὅταν ἀφαιρῶ ὁ τὴν μεθ' ἑαυτοῦ ἔργα ἔχοντα· οὐ μὴ ἀπολουσθήσῃ τῷ
Φ·Ω·Υ·Τὶ μὴ καὶ ἀπελθήσομαι·
ΙΣ ΙΣΕΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΟΥΤΟ ΔΙΑ·Φ·ΗΣΙΝ ΟΙ ΚΑΙ ΗΣΑΝ ΕΣΙΤΗΣΕΣΤΗΝ· ΟΠΩΣ·Φ·ΑΝΑ
ΤΟΥΓΕΝΟΜΕΝΟΥ·ΕΙΣΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΝ ΤΩΝ ΕΠΙΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΔΙΑ·Φ·Η
ΚΗΝ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ·ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ ΑΛΑΒΩΣΙΝ ΟΙΚΕΙΑΝ ΛΑΜΕΝΟΙ
ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΟΥ ΣΑΝΡΟΝΟΜΙΑΣ· ΟΠΟΥ ΓΑΡ ΔΙΑ·Φ·ΗΣΙΝ·Φ·ΑΝΑΤΟΝΑ
ΝΑΓΚΗΝ ΦΕΡΕΣ·Φ·ΑΙΤΟΥΔΙΑ·Φ·ΕΜΕΝΟΥ·ΔΙΑ·Φ·ΗΣΙΝ ΗΔΕΠΙΝΕ
ΙΚΡΟΙΣ ΒΕΒΑΙΑ·ΕΠΕΙΜΗΠΟΤΕΪΣΧΥΕΙ·ΟΤΕΖΗΟΔΙΑ·Φ·ΕΜΕΝΟΣ·Ο·Φ·ΕΝ
ΟΥΔΕΝΠΡΩΤΗΝ ΧΩΡΙΣ ΑΙΜΑΤΟΣ·

ΙΣ ΙΕΡ ᾧ λεο-λῶ-σομουσ-τοῦ ασθενοῦσ-θρεψω δια μενῶν μου· καὶ ατοὺ τοῦ
τολουτιλέγει τὸν λῃ· μαίνεται ἀπὸ τῆσ σωφροσύνησ αὐτοῦ·
ὁ τοίνυν ἀποστολοσ φησὶ μ· δηλ ατοῦ τοῦ μὴ μόνου ὑμῖν χρὴ θαρρεῖν· τὸ
συζῆν τοῦ τῷ δηλ ατὴ θυμῶν· ἀλλα καὶ τὴν ἰσχυραμεναν ου σῆν· ὁ δὲ
μοῦσ-οὐ τοσ βαπτίσματοσ φησὶ μὸ θσ· ᾧ τινα ἁμαρτάνομεν τὸν
οἱ ἁγίοι ωσι· οὐκ ἔστιν ἁμάρτοι οἱ τὴν βαπτίσμα ἁμαρ
λαμβάν· ἀλλα καὶ θαρεῖ τὸ θν· ἀπὸ ἁμαρτίαν καὶ ἀποθανόν· ἵ μα
καθαρισθῇ τὸν ἀπὸ οἱ γὸν ωμεν τὰ σὺν βαπτίσματο
λαμβάν·

ΙΣΣΕΙ ΓΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΗΣΤΑΙ· ΑΛΛΗ·Φ·ΕΙΣΙΝ ΟΙ ΓΑΡ ΠΑΣΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ ΚΑΤΑΝΟΜΟΝ
ΥΠΟΜΩΝΕΩΣ ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΛΑΩ· ΛΑΒΩΝ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΩΝ ΜΟΣΧΩΝ
ΚΑΙ ΤΡΑΓΩΝ· ΜΕΤΑΥ·Δ·ΤΟΣ ΚΑΙ ΕΡΙΟΥ ΚΟΚΚΙΝΟΥ·
τοῦ τάξιν μὴ ναι ἀγάπο μὴ μὴ λαζόλω ρω·θη·
ΙΣΣΕΙ ΚΑΙ ΥΣΣΩΠΟΝ ΑΥΤΟ ΤΕΤΟΒΙΒΛΙΟΝ· ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΕΡΡΑΝΤΙ
ΣΕΝ ΕΙΠΩΝ· ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΗΣ Δ·ΙΑ·Φ·ΗΣΗΣ ΗΣ ΕΝΕΤΕΙΛΑΤΟ ΠΡΟΣ

ΥΜΑΣ Θ·Σ· ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΚΗΝΗΝ ΔΕ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑΣ ΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΛΕΙ
ΤΟΥΡΓΙΑΣ· ΤΩΙ ΑΙΜΑΤΙ ΟΜΟΙΩΣ ΕΡΡΑΝΤΙΣΕΝ·
ΙΣΣΕΡ σύμμουρμ τοῦσωτ σ· θερμὴν γὰρ λέω ατωσσ· ὅμ γὰρ λαμ τοῦ ὕδωρ
σημαίνωμ τὴν δ ατοῦ μα ατισμα τοσ· λαθαρσ μ· λαμ τὸ θριομδὸ
ὀφθῆ κα τ σχυθαι τὸ αἷμα·
ΙΣΣΕΙ ΚΑΙ ΣΧΕΔΟΝ ΕΝ ΑΙΜΑΤΙ ΠΑΝΤΑ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ·
ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΙΜΑΤΕΚΧΥΣΙΑΣ· ΟΥ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΦΕΣΙΣ·
ΙΣΣΕΡ ὅσ δλλ' ὅλωσ μου οὐ λῶ λα θαρμὸσ· τὸ μοσ· οὐδὲ ἁφ ωσιο τὸ μοσ ω· ἀμ
λ μ λὸ ὁ σ· ωμ τὸ σχυθοῦ·
ΙΣΣΕΙ ΑΝΑΓΚΗ ΟΥΝ ΤΑΜΕΝΥΠΟΔ, ΕΙΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΟΥΝΟΙΣ· ΤΟΥΤΟΙΣ
ΚΑ·Φ·ΑΡΙΖΕΣ·Φ·ΑΙ·
ΙΣΣΕΡ οὗ τοίφησὶ λα θαροὶ· οἱ λα ταρόμομ τὸ λοὺ μόμοι ατοῦ σ· λῦσαμ·
ὅσ δλλ' λαμ τύσσο· λῦσαμ τὸ λοὺ μοι τῶμ μελλόμ τωμ·
ΙΣΛΓΣΕΙ Λ ΥΤΑΔΕ ΕΤΑΕΠΟΥΝΤΑ·
ΙΣΛΓΡ τὴν τὸ λελλησ αμ μ·
ΙΣΚΒΣΕΙ ΚΡΕΙΤΤΟΣΙ·Φ·ΥΣΙΑΙΣ ΠΑΡΑΤΑΥΤΑΣ·
ΙΣΚΒΡ τὸ τοίνυν λέγ ωρ ωμ α τοῦ αἵ μα ὄχρεί ομ τὸ· μύμδ ωμ τοῦ τοῦ χῦ·
ΙΣΚΓΣΕΙ Ο ΥΤΑΡΕΙΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΚΤΙΣΤΑ ΕΙΣΕΙΣΙΝ Δ·Φ·ΗΣΟΧΑΝΤΙΓΥΠΤΩΝ ΑΛΛΗ
Φ·ΗΣΙΝ ΩΝ· ΑΛΛ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΟΥΝΟΝ· ΗΥΝΕΜΦΑΝΙΣ Φ·ΗΝΑΙ·
ΙΣΚΓΡ τοῦ τοφησὶ γὸ ωρ δλὶ μαζω δφρόμουμ οἱ ἰουδαίοι ωσαν τὴν τοῦ μοῦ
λα τασ λυσὶ· ὥσ ὁμ μ δλ ὁμὶ τὸ ωσ ομ τοσ· τοι ούτου· ωσ μὴν οὐμ σιμ
λρισισ λα τὸ δ ἀφορομ ωμ ὁ ωσ ἀυτοσ· ὁ ουὸσ· τοῦ μοῦ·
ΙΣΚΔΣΕΙ Γ ΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΟΝ Θ·Ν ΥΠΕΡ ΗΜΩΝ·
ΙΣΚΔΡ ᾧ ωμ τὸ ὁμ φαν ισθῆναι· λα ὡδ ζασ τὴν ὁ ιομομίαν· λαὶ τὴν αὐτὴν
ὁωᾳ· ὁ τὶ τοῦ το ωσσ· ἡ ὁμ ὑωσ ρ λῖμ ωμ· ὁωᾳ λα τὸ ωσ ρ γοσ·
ωσ ωμ τὸ τὸ συμᾳ ἡ τῶ ωρ ι· ᾧ τὸ γὰρ φησὶ μὴ τῶ ωρ ι· λαὶ ὅ ωσ
τὴν ὁ ὑ ὁμ οἱ·
ΙΣΚΕΣΕΙ Ο ΝΔ, ΕΙΤΙΝΑ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΠΡΟΣΦΕΡΗ ΕΑΥΤΟΝ· ΩΣΠΕΡ Ο ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΕΙΣΕΡ
ΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΙΑ ΚΑΤ ΕΤΗΣΙΑΥΤΟΝ· ΕΝ ΑΙΜΑΤΙ ΑΛΛΟΤΡΙΩ· ΕΠΕΙ
ΕΔ, ΕΙ ΑΥΤΟΝ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΕΠΑ·Φ·ΕΙΝ· ΑΠΟΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΚΟΣΜΟΥ· ΝΥΝ
ΔΕ ΑΠΑΞ ΕΠΙ ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ·
ΙΣΚΕΡ ᾧ ωμ α τὶ ωσ ὰρ χλίω φησὶ μ τοῦ τοῦ ὑδ ρ μ ο· ᾧ τὰ οὐδ ᾧ ὁ τοῦ τ ωσ ὁμ
ὁμ ὁμ ὁμ ὰ ωσ ρ ᾳ τὸ γ ρ γοσ· ὁ ὶ γὰρ λῖμ ωμ δλυ α τὸμ δδ υ ὑδ ρ ομ ὰ
α ωσ θαμ ᾧ τ μ ὶ μα ωσ μ ὰ μ ωσ ομ θλὶ ὁωσ δλλὸ ὑ ὑδ ρ ομ ωσ μ ὰ λῖμ ωμ τὸ

κατηρτίσωμοι· θλοις αυτῶ ματα καὶ περὶ ἁμαρτίας· οὐ
ικεύδ, οἰκησας· τότε εἶπον ἰδοὺ ἥκω· ἐν κεφαλίδι βιβλί
ου γέγραπται περὶ ἐμοῦ· τοῦ ποιῆσαι ὁ θ̅ε̅ τὸ
. θ̅ε̅ λημα σου·
ιθθιρ τοῦ τ̅ο̅ῦ ου ἑαυτὴν τὴν ἁμαρτίαν· μισῆ δὲ τὴν θυσίαν καὶ τὴν
ἀφ' ὁσσω σ·
λ ιχη λὴν τερον λέγων· ὅτι θ̅υ̅σ̅ίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὁλοκαυ
τώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας οὐδὲ εὐδό
κησας· αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται· τό
τε εἴρηκεν· ἰδοὺ ἥκω·
λιρ δῆ λωσον τὸ θέλημά σου· ὁ καθαιρεῖ τὸ πρῶτον ἵνα
στήσῃ τὸ δεύτερον· ἐν ᾧ θελήματι ἁγιασμένοι ἐσμὲν διὰ
τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ ἰ̅υ̅ χ̅υ̅ ἐφάπαξ·
λλιχη τ ὸν μὲν πρῶτον θ̅υ̅σ̅ίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα
καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας οὐδὲ προσεδέξω· ἅτινα
κατὰ τὸν νόμον προσφέρεται· τότε εἴρηκα· ἰδοὺ ἥκω·
ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπταί περὶ ἐμοῦ· τοῦ ποιῆσαι
ὁ θ̅ε̅ τὸ θέλημά σου·
λλ ιθ ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ· ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμὲν διὰ
τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ ἰ̅υ̅ χ̅υ̅ ἐφάπαξ· καὶ πᾶς
μὲν ἱερεὺς ἕστηκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν καὶ τὰς αὐ
τὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας· αἵτινες οὐδέποτε
δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας· αὐτὸς δὲ μίαν ὑπὲρ ἁ
μαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκά θι
σεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θ̅υ̅· τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶ
σιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ·
λδιρ τοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τετελεί
λδιχη ωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους· μαρτυρεῖ δὲ
ἡμῖν καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι· αὕ
τη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς· μετὰ τὰς ἡμέ
ρας ἐκείνας λέγει κ̅ς̅· δώσω νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν· καὶ
ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· εἰς τῶν ἁμαρτιῶν αὐ
τῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν· ἔτι οὐ μὴ μνησθῶ· ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων οὐκέτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας·
λδιρ ἔχοντες οὖν ἀδελφοὶ παρρησίαν·

ἁμαρτήματα· ἐξ ἐτῶν τοῦτο τὸ αὖ
θις·
ἐκ δ̅ε̅ τῆς ἡμέρας·
τί οὖν ἀθέτησις· ἀπὸ τοῦ ἁπαξ προφέρεσθαι· οὐκέτι παρρησίαν
ἔχει ἁμαρτίαν· ἐκθέτη ταγὰρ ἁμαρτίαν· ἀφ' ἑαυτοῦ σα
μὴν ἀποφασιζόμενον· οὐκ ἀποφασιοῦσα δὲ· τοῦ τ̅ο̅ῦ
ιζ αὖθις αὖθις· ὁ τοῦ προσδέεσθαι ἐπισυναγωγὴν ταῖς ἁμαρτίαις· τὸ γὰρ
ἀφῃρῆσθαι·
ιη Διατῆς θ̅υ̅σ̅ίας αὐτοῦ πεφανέρωται·
ὑφ' ἁμαρτάνοντι τῷ θ̅ε̅ῷ καὶ προσιέναι·
ιθ Ἔχοντες οὖν ἀδελφοὶ παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν
τῷ αἵματι τοῦ ἰ̅υ̅·
κ ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν διὰ τοῦ καταπετάσματος
τοῦτ' ἔστι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ·
κα καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ θ̅ε̅ο̅ῦ·
κβ προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν πληροφορίᾳ πίστεως ῥεραντισμένοι
τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ λελουσμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ·
κγ κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ· πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος·
κδ καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων·
κε μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν καθὼς ἔθος τισίν· ἀλλὰ παρακαλοῦντες
καὶ τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσαν τὴν ἡμέραν·
κς ἑκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας·
κζ οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία· φοβερά τις δὲ ἐκδοχὴ κρίσεως καὶ πῦρ ζῆλος
μέλλον ἐσθίειν τοὺς ὑπεναντίους·
κη ἀθετήσας τις νόμον Μωσέως χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει·
κθ πόσῳ δοκεῖτε χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν υ̅ν̅ τοῦ θ̅ε̅ο̅ῦ καταπατήσας καὶ τὸ
αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγησάμενος ἐν ᾧ ἡγιάσθη καὶ τὸ πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας·
λ οἴδαμεν γὰρ τὸν εἰπόντα· ἐμοὶ ἐκδίκησις ἐγὼ ἀνταποδώσω· λέγει κ̅ς̅· καὶ πάλιν· κρινεῖ κ̅ς̅ τὸν
λα λαὸν αὐτοῦ· φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θ̅ε̅ο̅ῦ ζῶντος·
λβ ἀναμιμνήσκεσθε δὲ τὰς πρότερον ἡμέρας ἐν αἷς φωτισθέντες πολλὴν ἄθλησιν ὑπεμείνατε
παθημάτων·
λγ τοῦτο μὲν ὀνειδισμοῖς καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι· τοῦτο δὲ κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφομένων
γενηθέντες·
λδ καὶ γὰρ τοῖς δεσμίοις συνεπαθήσατε· καὶ τὴν ἁρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς
προσεδέξασθε· γινώσκοντες ἔχειν κρείττονα καὶ μένουσαν ὕπαρξιν·
λε μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν ἥτις ἔχει μεγάλην μισθαποδοσίαν·
λς ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν· ἵνα τὸ θέλημα τοῦ θ̅ε̅ο̅ῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν·

εφ ὥσπερ γὰρ αἱ σχίσμα φησὶν αἱ τὰ ἁμαρτήματα, οὕτω καὶ ἡ
ῥῆσις αὕτη τὸ πάντα ἀφ' ἑαυτῆς ἐκβάλλειν ἡμᾶς. διὰ συγκεκριμένους
γενέσθαι. διὰ τὸ σαυτὸν ἀπορραίνεσθαι ἀγάπαν.

ΣΕΙ ΕΙΣΤΗΚΕΙΣΑΝ ΟΠΙΣΘΕΝ ΤΩΝ ΚΛΙΝΩΝ ΕΝΤΩ ΑΙΜΑΤΙ ΤΟΥ ΝΙΝΕΥΗ ΕΝΕΚΑΛΙΣΕΝ
ΗΜΙΝ Ο ΔΟΝΤΟΣ ΠΡΟΣ ΦΑΤΝΗ ΚΑΙ ΖΩΣΑΝΔΙΑ ΤΟ ΥΙΟΣ ΑΥΤΟΥ ΑΠΕΝΤΑΣ
ΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΤΕΣΤΗΚΟΤΟΣ ΚΑΡΙΣΟΣ ΑΥΤΟΥ. ΚΑΙ ΕΡΕΑΝ ΜΕΓΑΝ
ΕΠΙΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΤΟΥ Ω Ν.

ερ τὸ μοῦ μὲν φησὶ μ.

ΣΕΙ Π ΡΟΣΕΡΧΟΜΕΘΑ ΜΕΤΑΧΑΝΑ ΦΗΝΗΣΙ ΚΑΡΔΙΑΣ ΕΝΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ
ΠΙΣΤΕΩΣ· ΕΡΡΑΝΤΙΣΜΕΝΟΙ ΤΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΑΠΟ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ
ΠΟΝΗΡΑΣ· ΚΑΙ ΛΕΛΟΥΜΕΝΟΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΥΔΑΤΙ ΚΑΘΑΡΩ· ΚΑ
ΤΕΧΩΜΕΝ ΤΗΝ ΟΜΟΛΟΓΙΑΝ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΟΣ ΑΚΛΙΝΗ· ΠΙΣΤΟΣ ΓΑΡ
ΕΣΤΙΝ Ο ΕΠΑΓΓΕΙΛΑΜΕΝΟΣ· ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΟΩΜΕΝ ΑΛΛΗΛΟΥΣ·

ερ δὲ ἡμᾶς νοεῖν ὡς διὰ τοῦ ὑδατος προσέχομεν καὶ διὰ τοῦ λογισμοῦ
καθαρὰν οὖσαν οὐσίαν τὴν ἐν τῷ μὴ ἔχοντι ῥύπον.

ΣΕΙ ΕΙΣ ΠΑΡΟΞΥΣΜΟΝ ΗΓΑΓΕΝ ΗΜΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΕΡΓΩΝ·

ερ ὃ τὸ μᾶλλον ἀγαπᾶν καὶ ἀγαπᾶσθαι.

ΣΕΙ Μ ΗΠΩΣ ΚΑΤΑΛΕΙΠΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΥΝΑΓΩΓΗΝ ΕΑΥΤΩΝ ΚΑΘΩΣ
ΕΘΟΣ ΤΙΣΙΝ· ΑΛΛΑ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΣΟΥΤΩ ΜΑΛΛΟΝ ΟΣΩ
ΒΛΕΠΕΤΕ ΕΓΓΙΖΟΥΣΑΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ· ΕΙΣΟΥΣΙΩΣΙ ΓΑΡ ΑΜΑΡΤΑ
ΝΟΝΤΩΝ ΗΜΩΝ ΜΕΤΑ ΤΟ ΛΑΒΕΙΝ ΤΗΝ ΕΠΙΓΝΩΣΙΝ ΤΗΣ ΑΛΗ
ΘΕΙΑΣ· ΟΥΚΕΤΙ ΠΕΡΙ ΑΜΑΡΤΙΩΝ ΑΠΟΛΕΙΠΕΤΑΙ ΘΥΣΙΑ· ΦΟΒΕ
ΡΑ Δ' ΕΣΤΙ ΣΦΟΔΡΑ ΟΧΛΗΣΕΩΣ ΠΥΡΟΣ ΖΗΛΟΣ ΕΣΘΙΕΙΝ ΜΕΛ
ΛΟΝΤΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΕΝΑΝΤΙΟΥΣ· ΛΘΕΤΗΣΑΣ ΤΙΣ ΝΟΜΟΝ
ΜΩΥΣΕΩΣ ΧΩΡΙΣ ΟΙΚΤΙΡΜΩΝ ΕΠΙ ΔΥΣΙΝ ΜΑΡ
ΤΥΣΙΝ ΑΠΟΘΝΗΣΚΕΙ· ΠΟΣΩ Δ ΟΙΕΙΤΕ ΧΕΙΡΟΝΟΣ ΑΞΙ
ΩΘΗΣΕΤΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑΣ·

ερ οἱ δὲ μὴ γὰρ ἀπὸ τῆς τοῦ ὕδατος ἀφέσεως τῶν ἁμαρτημάτων
ποιοῦσι τὴν ἄφεσιν ἡ ἐν τῷ ὕδατι συμφώνως τοῖς μεμυημένοις τὸ ὁμοίωμα
τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χ̄ῡ ἐνδύονται·

ΣΕΙ Β ΤΟΝ ΑΥΤΟΥ ΘΥΣΑΝΤΑ ΠΑΤΗΣΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΗΣΑΣ ΔΙΑ ΘΗΚΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΗΣΑΣ ΕΝΙΟΥΣ ΤΙΑΣ ΘΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΑ ΤΟ ΗΓΙΟΝ
ΡΙΨΑΣ ΕΝΥΒΡΙΣΑΣ· ΟΙΔΑ ΜΕΝ ΤΑ ΡΤΙΩΝ ΕΙΠΟΝΤΑ ΕΜΟΙ ΕΚΔΙ

ΚΗΣΕΙΣ ΕΓΩ ΑΝΤΑΠΟΔΩΣΩ ΛΕΓΕΙ ΚΣ· ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΚΡΙΝΕΙ ΤΟΝ
ΛΑΟΝ ΑΥΤΟΥ· ΦΟΒΕΡΟΝ ΤΟ ΕΜΠΕΣΕΙΝ ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΘΥ ΖΩΝΤΟΣ·

λειψ Ο ΤΑΜΙΑΣ ΓΑΡ ΑΥ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΣΧΟΝΤΑΣ ΤΟΙΣ ΜΥΣΤΗΡΙΟΙΣ· ΑΜΑΡΤΗΜΑ ΑΦΕ
ΣΗ ΤΑΙ· ΦΩΣΟΥ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΑΝΑΓΚΗ ΑΥΤΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΑΦΡΟΜΙΣΑΣ ΑΥΤΟΥ·

λειψ ΑΝΑΜΙΜΝΗΣΚΕΣΘΑΙ ΦΗΣΙ ΔΕ ΤΑΣ ΠΡΟΤΕΡΟΝΗΜΕΡΑΣ· ΕΝΑΙΣ ΦΩ
ΤΙΣΘΕΝΤΕΣ ΠΟΛΛΗΝ ΑΘΛΗΣΙΝ ΥΠΕΜΕΙΝΑΤΕ ΠΑΘΗΜΑΤΩΝ·
ΤΟΥΤΟΜΕΝ ΟΝΕΙΔΙΣΜΟΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΘΛΙΨΕΣΙ ΤΕΘΕΑΤΡΙΖΟΜΕ
ΝΟΙ ΤΟΙΟΥΤΟΙ ΓΕΝΟΜΕΝΟΙ ΚΟΙΝΩΝΟΙ ΤΩΝ ΟΥΤΩΣ ΑΝΑΣΤΡΕΦΟΜΕΝΩΝ
ΓΕΝΗ ΘΕΝΤΕΣ ΚΑΙ ΑΡΤΟΙΣ ΑΓΕΣΜΟΙΣ ΟΥΣΙ ΕΠΑΘΗΣΑΤΕ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΑΡΠΑΓΗΝ ΤΩΝ ΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝ ΥΜΩΝ·

λειψ ΟΤΑΝ ΔΗ ΑΜΕΛΗΣΩΜΕΝ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΟΡΑΤΕ ΟΠΩΣ ΑΥΤΟΥΣ
ΠΑΡΑΜΥΘΗΣΗΤΑΙ· ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΜΗ ΜΕΛΕΙΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΜΑΜΗΣΕΣΘΑΙ
ΓΑΡ ΦΗΣΙ ΤΑ ΠΡΟ ΤΟΥ ΔΡΑΜΕΙΝ ΟΠΩΣ ΤΑ ΑΠΟ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΝ
ΛΟΓΟΥ ΕΣΤΙ· Ο ΔΕ ΜΗ ΜΕΛΩΝ ΟΥΔΕ ΜΝΗΜΗΝ ΠΟΙΕΙΤΑΙ ΤΟΥ ΔΟΘΕΝΤΟΣ
ΜΟΙ ΣΗΜΕΙΟΥ· Ο ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΑΠΟΒΛΕΠΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ
ΠΑΡΑΓΙΝΟΜΕΝΟΝ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟΣ ΟΥΤΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ
ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΘΕΑΜΑΤΩΝ· ΔΙΟ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΕΦΗ ΜΗ ΜΕΛΕΤΩ ΣΟΥ
ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΑΠ' ΕΜΟΥ· ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕΣΤΙ ΜΗ ΜΕΛΕΤΩ ΣΟΥ
ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΑΠ' ΕΜΟΥ· ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕΣΤΙ ΜΗ ΜΕΛΕΤΩ ΣΟΥ
ΤΟΥ ΔΟΘΕΝΤΟΣ ΜΟΙ ΣΗΜΕΙΟΥ· Ο ΔΗΛΟΥΜΕΝΟΝ ΤΟΙΣ ΜΕΤΕΧΟΥΣΙ
ΜΑΘΕΙΝ ΤΟΥ ΔΟΘΕΝΤΟΣ ΣΗΜΕΙΟΥ ΤΟ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΔΟΘΕΝ ΜΗ ΜΕΛΕΤΗΣΑΙ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΑΝΤΟΣ·

ὁρᾶς Ὁ ΤΙ ΠΟΤΕ ΑΥΤΟΥ ΦΗΣΙ ΜΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΝ ΤΟΥ ΔΟΘΕΝΤΟΣ ΟΥ
ΤΟΣΟΥ ΔΕΗΘΗΣΟΜΕΘΑ ΔΙΔΟΜΕΝΟΥ ΜΑΛΛΟΝ ΔΕ ΤΟΥ ΔΟΘΕΝΤΟΣ
ΜΑΛΛΟΝ ΟΥ ΔΕΗΘΗΣΟΜΕΘΑ· Ο ΤΙ ΟΥΜΟΙ ΜΟΝΟΝ ΤΟΙΣ ΤΕΛΕΙΟΙΣ ΔΟΘΗΝΑΙ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΝ· ΑΛΛΟΥ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΣΑΡΚΙΝΟΙΣ ΕΓΚΥΘΗΝΑΙ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΝ·

ψαλμ ΜΕΤΑ ΧΑΡΑΣ ΠΡΟΣΕΔΕΞΑΣ Φ Ε ΤΙΝΩΣ ΙΣΟΝΤΕΣ ΕΑΥΤΟΙΣ
ΚΡΕΙΤΤΟΝ ΥΠΑΡΞΙΝ ΕΟΥΣΙ ΟΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΟΥΣΑΝ· ΜΗ ΑΠΟΒΑΛΗΤΕ
ΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΡΡΗΣΙΑΝ ΥΜΩΝ· ΗΤΙΣ ΕΧΕΙ ΜΙΣΘ· ΑΠΟΔΟΣΙΑΝ ΜΕ
ΓΑΛΗΝ· ΥΠΟΜΟΝΗΣ ΓΑΡ ΕΧΕΤΕ ΧΡΕΙΑΝ· ΙΝΑ ΤΟ Φ ΕΛΗΜΑ ΤΟΥ
Φ ΥΠΟΙΣΑΝΤΕΣ ΚΟΜΙΣΗΣ Φ ΕΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΝ ΕΠΙΤΑΡΑΠ
ΚΡΟΝΟΣ ΟΝΟΣΟΝ· ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ ΟΥ ΧΡΟΝΙΕΙ· ΟΔ ΕΔΗΚΑΙ
ΟΣΕΙ ΚΑΙ ΠΙΣΤΕΩΣ ΖΗΣΕΤΑΙ· ΚΑΙ ΕΑΝ Φ ΠΟΣΤΕΙΛΗΤΑΙ· ΟΥΚ ΕΥΔΟΚΕΙ
Η ΨΥΧΗ ΜΟΥ ΕΝ ΑΥΤΩ· ΗΜΕΙΣ Δ ΕΣΜΕΝ Φ ΥΠΟΣΤΟΛΗΣ ΕΙΣ Α

πωλειαν· ἀλλα πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς·

ἐστιν δὲ πίστις·

ὁ μὴ ἁρπάσας φρόνημα δίψυχον τὸ σχῆμα θεὸν τιμᾷ· καὶ ὁ τοῦ ζηλωτοῦ μιᾶς ἁμαρτωλὸς σοδόμων σάκκον τὸ παράπαν·

ἐλπιζομένων ὑπόστασις πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων· ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι· πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας ῥήματι θεοῦ· εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλεπόμενα γεγονέναι πίστει πλείονα θυσίαν ἀβὲλ παρὰ κάϊν προσήνεγκεν τῷ θεῷ δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιος μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ δι' αὐτῆς ἀποθανὼν ἔτι λαλεῖ· πίστει ἐνὼχ μετετέθη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον καὶ οὐχ ηὑρίσκετο διότι μετέθετο αὐτὸν ὁ θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως εὐηρεστηκέναι τῷ θεῷ χωρὶς δὲ πίστεως ἀδύνατον εὐαρεστῆσαι· πιστεύσαι γὰρ δεῖ τὸν προσερχόμενον τῷ θεῷ ὅτι ἔστιν καὶ τοῖς ἐκζητοῦσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται· πίστει χρηματισθεὶς περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασεν κιβωτὸν εἰς σωτηρίαν τοῦ οἴκου αὐτοῦ·

δι' οὗ κατέκρινεν τὸν κόσμον·

καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσύνης ἐγένετο κληρονόμος·

πίστει καλούμενος ἀβραὰμ ὑπήκουσεν ἐξελθεῖν εἰς τόπον ὃν ἤμελλεν λαμβάνειν εἰς κληρονομίαν· καὶ ἐξῆλθεν μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται· πίστει παρῴκησεν εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλοτρίαν ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ ἰσαὰκ καὶ ἰακὼβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας

λιας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γὰρ·

διὰ ταύτης ἐμαρτυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι· μερισθεὶς ἀπολαύσας πλούτου θησαυρῶν τοῦ χριστοῦ ὀνειδισμὸν ἡγήσατο·

ἰησοῦ τοῦ ἐσταυρωμένου ἀπόστολος· ἔχουσαν πόλιν·

τοῦ τεθειμελιωμένου ἀσάλευτον·

πίστει τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ θεός·

οὗ τὸν γαρακτῆρα θεὸς ἐνεργήσας ἐν τοῖς χαρίσασθαι ἁμαρτίαν ἐν τῷ ὀνόματι θεοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ μὴ ἐν φαινομένοις τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ἐνεργήσας·

πίστει καὶ αὐτὴ σάρρα στεῖρα δύναμιν·

ἐν τῷ ἐπαγγείλασθαι ἐπίστευσεν ἐν τῷ ἐπαγγείλασθαι ὁ μὴ ὢν ἐν τῷ ὄντι ἐν τῷ ὁμοίῳ τῷ ἀπὸ νεκρῶν ἐνὸς καὶ ταῦτα νενεκρωμένου ἐν τῷ ἀστέρι τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης ἀναρίθμητος·

πίστει ἀπέθανον πάντες· μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας·

οἱ πατέρες ἡμῶν·

ἀλλὰ πόρρω θεν αὐτὰς ἰδόντες καὶ ἀσπασάμενοι καὶ ὁμολογήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς· οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρίδα ἐπιζητοῦσιν· καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευον ἀφ' ἧς ἐξῆλθον εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακάμψαι· νῦν δὲ κρείττονος ὀρέγονται τοῦτ' ἔστιν ἐπουρανίου· διὸ οὐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν· ἡτοίμασεν γὰρ αὐτοῖς πόλιν·

τῷ αὐτὸ δίκαιον·

πίστει προσενήνοχεν ἀβραὰμ τὸν ἰσαὰκ πειραζόμενος· καὶ

εἰλεως· πιστει μωυσῆς μεγας γενόμενος·

ναζ ἵνας δὲ τὰ μὴ ἀγαθὰ ἐξ ἀμελείας οὐδεμιᾶς οὐδὲ ἡδονῆς· τοῦ
τοιχαρμιλαι ὑπερβολῆς ἀποκωλύσας ἀμάρτανειν θέσπιος·

νβ ἡ ρηνεκατολεγεσθαι ὑπὸ φαραὼ μᾶλλον ἐλόμενος συν
κακουχεῖσθαι τῷ λαῷ ἢ πρὸς ὀλίγον·

νγ τοῦ τοφρησιμηδὲ ἀσωμάτου τοὺς κατὰ δρομάδα τοὺς μὴ ἀδίκως
βιαζομένους τῷ τοῦ ἱσαακ χορηγῷ καὶ ἀφρικίου δίκην
τοῦ τοῦ ἱσαακ χορηγοῦ καὶ ἀφρικίου·

νδ οὐ μὴ κατολώσῃ φησίν· ἀμήχανον τοῦ τάγματος ἀποστρα
φῆναι· τοὺν γὰρ οὐκ οἰκτροὺς ἐμοὺς· ὥφρι τοῦ τομὴ ὧν κατασῴζει
θαυμαστῶς μάγματος·

νε ἡ προσισχύρονέχειν ἁμαρτίαν ἀπόλαυσιν· μεῖζον ἁπλοῦν τι ὂν
γνῶσαι μενος τῶν ἐναντίων θησαυρῶν·

νηβ ἁμαρτίας· τοῦ τομὴ θέλησαι τοῖς ἄλλοις συμβῆναι·

νηγ τὸν δὲ νιὸν ἰσμὴν τοῦ ΧΥ· ἀνέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαπο
δοσίαν· πίστει καταλέλοιπεν αἴγυπτον· μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ
βασιλέως·

νδ τοῦ τάγματος τοῦ μὴ δίκαιον εἶναι τοιαῦτα· οἷα οὐμᾶς σῴζεται τομὲν ὅτι
οἱ αἰγύπτιοι ὡμὴ δύναμαι τὸν θεὸν ἀδικοῦμεν τῷ διαπαντὸς μοχθεῖν
τοὺς ἐξ ἡμῶν ἀσωμάτους ἀμέμπτους σῴζειν·

νε τὸν γὰρ ἀόρατον ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρησε·

νς τὸ μὲν χωρεῖν ἡμᾶς ἀσωμάτως τοὺς ἐμοὶ τῷ λαῷ δίκαιον τοῦ τάγματος μόνον·

νζ πίστει ποιεῖ ἐκεν τὸ πάσχα· καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος· ἵνα
μὴ ὁ ὀλέθρευων ταπρωτότοκα ἅπτηται τῶν·

νη τὸ μὲν τοῦ τὸ μωσῆ φησιν ἀμήχανον τοῦ τάγματος· μέγα δὲ ὅτι ἡμῖν ἀσω
τὸ ὁροθυτῆν διασωτὴν ψυχῆς καὶ σώματος· τὸ ἄρνιον
ἔσφαξεν·

νθ πίστει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς

ξ ἃ πειρανλαβόντες οἱ αἰγύπτιοι κατεπόθησαν· πίστει τὰ
τείχη ἐρίχω ἔπεσεν κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας·

ξα ἔσῳ ξενοφῆσι τὸ μὴ εὐδοκιμῆσαι τῷ λαῷ ἀσωμάτως τῷ λαῷ ἀσωμάτῳ
γόντων ἃ καὶ λαὸς ἀσωμάτῳ ἐφόβου τὸ χοῦσι ἀδόμητο·

ΙΣΤΕΙΡΑΑΒ ἵππόριν· ὄγυναιῶλετοῖσἈπεθοῖσι· δεξαμε
νηγυσίσαγάσιοῦπουσμετέρινης· καὶτὲτιλέτω· ἐπιλείβει
γαρμεδιηγούμενοιὁχρόνος· περιγεδεῶν· Βαρὶστρε
καὶσαμθωιηκαὶτεφθάε· ἀλλ, τεκαὶσαμουναισαὶ
τῶνπροφητῶν·

ερ· οὐλεοῦμαισχρὸμθλοιμῆς· ἰαὶ· σωρμὸ· ἄσαι· τοτροιθαμιλῆται·

ΧΕΙ βιαδιαπιστρεωεκατηριωνίσαντοβασιλείας·

ερ· οἱ· σωρὶ· τὸμ γοδδομ·

τοῦτο γαρ· αἰτιο· ὁ· ταμ τὸ σαρ ἀγμα· ἰὰ· προ ὀδομαμ γὶ ορθωμιάμῃ·
ἰαὶ τὸ τεδδὶ· αἰ· ἡδυθμ· ὁ· γὶ ουδδομ ὅραμ τιομ γάρομδομ· ἀμμα
ταμ· ταμ· ἀλιορισθα·

βιργάσαντοδ, ικαὶοσύνην·

αὐτὶοὶου τοὶ· ταμμ· ἰὶ ἰαὶ· τὸμ δαδ ἐρθιμ·

ερ· πεπτυχονέναιτρελιῶν·

ΧΕΙ

ερ· διατιὼ ἡ τοὺσ ἔχθ μουσ· θὶ ιαὶ ασαμθυμο γιαμ· ἰὶ ἰαὶ θασι τοὺδαδ·
διατιὼ τοὺ σαρο μωμ· τοσ ιαὶ σὶ ἡ αμ·

ΧΕΙ βφραζανστόματαλεόντων·

ερ· ὡσοδαμιὴ·

ΧΕΙ βσεβεσανα, ύναμινπυρος·

ερ· ὅσσοὶ τρὶ ασαὶδδο·

ΧΕΙ βφυγονστόματαμαχαίρας·

ὡσσοὶ ἰσραὴλ ἡ ται·

ΧΕΙ βηδ, υναμῶ· φ· ησανἀπὸἀς· φ· ενεἵασεγενη· φ· ησανἰσχυροὶενπολέμῳ·
ὁ ἰαὶ τὰ· τὴὼ σαμοδομ ἡ ς· τὴὼ δ ἰαμα πωμ ὁ ρος· τὶ σγὰρ ἰἵ τοι
σθμ ἀπο· τὴσ· ἀἰ χμαωσίασ· ὅσα ρἰὶ ἰαμ ραὶ· τοὺσ· ἰαὶ οὐ ἰὰ σα
μἰἰαμμόμον· ἀμμα ἰαὶ· ἰ σχυροὺσ ὀγ ἡ σθαὶ ς ἰεμβμαμ σαρ θμιαμ ὁ σμοῦ·
Παρεμβολὰς εἵσ ικλιναὶ ἀλλοτρίων·
σαμ τομ·

χλαδηγηλίσες· ἐξαναστάσεωστουσηεἰσροὺς ἀντιῶν·
τομ ἰαὶ τὰ τοὺσ ωροδρὶ ἡ σασ θμ· ταὐθαμάς· τομ ἰἵμαν· τομ θμιασαἰομ·
μόἰ φοὺσ γὰρ ἀμ ἀ ἡ σαν·

χλλοιδ, ἑὐτυμπανίς· φ· ησαν· ὃν προσδεξάμενοιτὴν ἀπολν
τρωσιν· ἵναἰς ρεἵττονοσὰν ἀστάσεωστύχωσιν· ἕτεροιδ, ἑ
μπιμπλαμῶνεἰμαστίγωσινπεἰρανἔλαβον· ἕτεροιδ, ἐδ, ερμῶν

καὶφυλαξὶς· ἐλι· φ· ὰς· φ· ησαν· ἐπρὶς· φ· ησαν· ἐπειρά· φ· ησαν·
ἐν φρονιμαχαίρασπε· φ· ανον·

ἐλερ· τοὺσ ἀσωθαμόμ ταστ ωροφὶ ταστ φὶσὶμ· ἀ σομὶσαἰαμ ὁ πὶ σθ ζυ
λημ ὠσαρὶσθ ιωρὶομι·

ΧΕΙ ΙΙερὶπλ· φ· ονέ ημιλωταὶς· ἐναἰρεἰοισδ, ἑρμαχειν· ὕστερούμενοι·
φ· λιβόμενοιεἰσἰσουχούμενοι·

ἐπερ· τὸ ἐφ ἀμοσ· ἰὶ μέαω·

χΕΙ ΙΙ ηὐξησηνἐχιοσὶσοσμοσ· ἐνἐρημιαἰσπλανομένοιεἰσὶ ὄρεσι τοὺσ
ἰαὶσηιλαίοις· ἰαὶ ταὶσ ὀπλίσ τιῦσῆσ· ἰαὶ οὐ τοὶ πλ ντεσμαρ
τυρι· φ· ῆσ ητεδ, ιὰ τῆσ πὶ στρεωσ· ὁ ὑσ ἐσομαι σαν τοῦ τ ηνἐπαι
ρειλιαν· τοῦ· ὑ περὶ ἡμῶν· ἀ σρεῖ τ τὸν ἡ τ προβλ ψαμενον· ἵνα
μὴ χωρὶσἡμῶν τελε ω· φ· ὦσι· τοῦ παροὐσι λιπεῖσ· τοσοῦ
τονἐ χοντεσπερὶσειμενοἡμῖν φ· ῶσ· φ·

τὶ τοίνυν ἡ μεῖσ μᾶλλον δῦμ ταῦτ ἀσοραμεν αμ ἡμ· ἐσομ ἡμῶν δῦμ τοῦ
ποισ· τοῦσδῦμ· τὸ ἰόσμοσ ὁ σθ αν ἀρ ὰσ·

ΧΕΙ ΜΑρτύρωνὃ ἰσονἀπο· φ· εμενοπλάνητα·

μαρ τυρασσοὶχὶ· τοὺσ ὁμ· τὶ ἰαμ ἡ μέρασ μόμον· ἀλλ αὐ ἰαὶ τοὺσ ὁμ τὶ
σαλαμ αὐ· ἰαὶ γὰρ ἰαὶ αὐτοὶ ὁμαρ τύρ ισαν τὶ· τοῦτο ὑμ μεγαλιότητι·

ΧΕΙ ΙΧαὶ τηνὲ ὑπερὶσ· π τονὰμ αρτιαν· ἀ ἰ ὑπομονὴσ τρε χωμεν
τὸν προ ὶ ειμενονἡμῖν ἀ τῶνα· ἀ φορῶντεσ εἰσ τὸν τῆσ πὶ σ
τρεωσ ἀρχηγὸν ἰαὶ τελειωτὴν ἰ ησ ν·

ἐλερ· τὴὼ δυ ἰόμ ωσ· σωρὶ ἰ ταμ ὁμ ἰμ ὠμ ἰαὶ· ἰὶ· τὴὼ δυ ἰόμ ωσ σωρὶ ταμ ἡμ
δυμ αμὲν ἰ ωσασ ἀ ἡμ· μᾶμ ομδὸ· τοῦ· τοραὶ ομγὰρ θαὶ θ ἰ σαμθν
σωρὶ γὸμ σ θαι· τὴσ ἁμαρ τίασ·

ΧΕΙ βἁ ΝΤΙΓΗΣ προ ὶ ειμενησ ἀ ὐ τῷ χαρὰσ ὑ πεμειν ε σταυρον· ἀἰσ
· χ ν ησ ἰσατα· φρονησασ· ἐν δ, ε ξιὰ τοῦ τοῦ θ ρόνου τοῦ· θ ὑ ἰσε ἰα· θ ησεν·
ἐλερ· τοῦ· τοῖσ ἰ ξ ἡ ὶ ω ἀ ὐ τῷ μ ἰ δὲ ὁμ ἡ σα· θ ἡ μ ἁ σωρὶ ἰ ωὐ μέ ο· ὁ δὲ ἀμ τὶ τοῦ
τουτρὸμ ἰ ὶ ἀ θ μ ἁ μὲν· μ ἰ δὲ ὁμ ἡ μ ἁ ὐ ἰ ἁ ω μ ἁ μ ἁ γ ἰ ω ἰ ω τοῦ σαυ ρω· θ ἰ
μαι· σαυ ρω· θ ω γὰρ ἰ ὶ μ ω ἁ ὐ θ ἰὸ ω ἰ ὠν·

ΧΕΙ ΛΗλογήσασ· φ· εγὰρ τοὺσ ἀγ ω ηὐ ὑ πομενεν ησ ο ν αὐ ἰὸν τῶν
ἁμαρτωλῶν εἰσ ἑαυ τὸν ἀ ηγ ι α σ ω σαν· ἵ ναμ ὴ σ ἁμ ὴ τε ταὶς
· ψ υ χαὶς ὑμ ῶν εἰσ λυ ὁμενοι· ὃ ν τρόπ ω μ ἐ χρ ισ ἁ ι μ ἁ ρ τ ω σ ἁ ν τ ησ ἁ
τε σ τ ησ τε· πρὸς τ ὴν ἁμ ἁρ τ ι α ν ἀ ν τ ἁ γ ω ν ἰ ζ ὁμενοι· ἰ ἁ ι εἰς
λελησ· φ· ε τ ὴσ παρ ἁ ι σ ἁ ι ε ρε ω σ· ἡ τ ι σ ε ὑμ ῖν ὡσ γ ε γ ρ ἁ π τ ἁ ι·

τὸν μονογενῆ προσφέρειν ὁ τὰς ἐπαγγελίας ἀναδεξάμενος
πρὸς ὃν ἐλαλήθη ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα·
λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγεῖραι δυνατὸς ὁ θεός·
ὅθεν αὐτὸν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο·
τοῦ τάγματος ἀποδεχόμενοι τὸ σύμφωνον· καὶ τοῦ τόπου τὸ ἀκόλουθον·
τὸν τόπον προσαγορεύσαντες·

Πίστει καὶ περὶ μέλλοντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ καὶ
τὸν Ἠσαῦ· πίστει δὲ Ἰακὼβ ἀποθνήσκων ἑκάστου τῶν υἱῶν
Ἰωσὴφ ἐυλόγησεν·
ὅθεν ταῦτα φησὶ μυστικῶς τοῖς υἱοῖς τοῦ σὺ τὰ ἀγαθὰ ἡ ἀπὸ τοῦ
τοιούτου μέν τοῦ θεοῦ·

Καὶ προσεκύνησεν ※ ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς ῥάβδου αὐτοῦ· πίστει
Ἰωσὴφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσε·
ὅθεν ταῦτα φησὶ μυστικῶς τοῦ· ἀμφιλαφοῦς τοῦ ὄντος· ἀλλ' ὡς ἀγροῦ
πλοῦτος· ἀφ' οὗ ἀγροὶ ἀφ' ὧν ἀμπελὼν ἀπὸ δὲ ἀμπελῶνος τὴν οὐσίαν
ῥαιζόμενοι· θαυμαστοὶ παραπαίοντες ἡμῖν τοῦ·

Λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγεῖραι δυνατὸς ὁ θεός·
ὅθεν καὶ ἐν παραβολῇ αὐτὸν ἐκομίσατο· τραυματίαν γὰρ ἀνέλαβεν· καὶ
γραμμάτων· ὅτι ὀργὴν οὐκ ἔχει λόγου· καὶ σφάγια παρὰ
ναὸν ἱερώτατα·

Φθόνῳ ἀνῄρουν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο·
τοῦ τάγματος ἀποδεχόμενοι τὸ σύμφωνον· καὶ τοῦ τόπου τὸ ἀκόλου-
θον· τὸν τόπον προσαγορεύσαντες·

Πίστει καὶ περὶ μέλλοντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακὼβ καὶ
τὸν Ἠσαῦ· πίστει δὲ Ἰακὼβ ἀποθνήσκων ἑκάστου τῶν υἱῶν
Ἰωσὴφ ἐυλόγησεν·
ὅθεν ταῦτα φησὶ μυστικῶς τοῖς υἱοῖς τοῦ σὺ τὰ ἀγαθὰ ἡ ἀπὸ τοῦ
τοιούτου μέν τοῦ θεοῦ·

Καὶ προσεκύνησεν ※ ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς ῥάβδου αὐτοῦ· πίστει
Ἰωσὴφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσε·
ὅθεν ταῦτα φησὶ μυστικῶς τοῦ· ἀμφιλαφοῦς τοῦ ὄντος· ἀλλ' ὡς ἀγροῦ
πλοῦτος· ἀφ' οὗ ἀγροὶ ἀφ' ὧν ἀμπελὼν ἀπὸ δὲ ἀμπελῶνος τὴν οὐσίαν
ῥαιζόμενοι· θαυμαστοὶ παραπαίοντες ἡμῖν τοῦ·

Λογισάμενος ὅτι καὶ ἐκ νεκρῶν ἐγεῖραι δυνατὸς ὁ θεός·
ὅθεν καὶ ἐν παραβολῇ αὐτὸν ἐκομίσατο· τραυματίαν γὰρ ἀνέλαβεν· καὶ
γραμμάτων· ὅτι ὀργὴν οὐκ ἔχει λόγου· καὶ σφάγια παρὰ
ναὸν ἱερώτατα·

Φθόνῳ ἀνῄρουν καὶ ἐν παραβολῇ ἐκομίσατο·
τοῦ τάγματος ἀποδεχόμενοι τὸ σύμφωνον· καὶ τοῦ τόπου τὸ ἀκόλου-
θον· τὸν τόπον προσαγορεύσαντες·

σιλέως· πίστει μωυσῆς μέγας γενόμενος·
ὅσος δὴ τοῦ ἀγαθοῦ βίος μοῦ θέατον οὐσ ἐφάμιλλον αὐδάμῶν δλμὸν· τοῦ
τοιούτου χαριμιαίου τοῦ βίου ἀσήμους ἀμοιρασ πιθοσμ·

Ῥημασι τολέγεσ θαι ὑσ θυγατρὸσ φαραὼ μᾶλλον ἐλόμενοσ συν-
κακουχεῖσ θαι τῷ λαῷ ἢ πρόσκαιρον ἁμαρτίασ ἀπόλαυσιν·

τοῦ τοιούτου δὴ δλμοῦ ἀσωμαῦ τοὺσ διὰ τάφρου μαγίαν τοῦ διὰ μιᾶσ δλμο
μᾶς βοὴ τῷ τῶν ὕδατοσ χοῦ τοῦ ἀναφανέντοσ· ὅ ἀσωμῦσ τὸ ὑσ θῶ δλα
πάντα· τοὺσ ναυμιμοὺσ ἐξ ὑμῶν θέσαυρούσ·

οὐ διὰ τοῦ σώματοσ δηλοῦμ· ἀμφιβόλωσ τοῦ τάγματοσ ὑμῖσ σύμβιαν ἀπο-
τραφῆ· τοῖσ γὰρ οὐ μοιπορολισ μένου· ἀφ' ὑ τοῦ τομῶν γαμασ ἡφα
θαυμάζῃ μαί γνάμου·

Προσῆμαρτε χειν ἁμαρτίασ ἀπολαυσιν· μειζονα πλοῦτον ἡγ-
σάμενοσ τῶν ἐν αἰγύπτῳ θησαυρῶν·

ἁμαρτιαμᾷ· ἀσυ τὸ μυθεῖσθαι τοῖσ ἄρροσι συγκακο θεῖν·

Τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ χν· ἀνέβλεπε γὰρ εἰσ τὴν μισ θαπο δοσίαν·

πίστει καταλέλειπεν αἴγυπτον· μὴ φοβη θεὶσ τὸν θυμὸν τοῦ
βασιλέωσ·

τοῦ τάγματοσ τὸ μυθολογῆσ θαι τοιαῦτα· οἱ αὖμᾷ σθαι τοῦ χν· λό-
οἱ αἰγύπτιοι ὡμιλῆσαι τὸ μῦθ ἀδήλουν τοῦ βίου καὶ τὰ τοῦ
τοῦσ ζῆν ὡσ μιλευμάμου σωζῆν·

Τὸν γὰρ ὁρατὸν ὡσ ὁρῶν ἐκαρτέρησε·

τὸ μῦθ χωρεῖ μόγα τὸν θν· τῆ λαῷ δγα ταῦτα δὲ ὡσ μᾶ·

Πίστει πεποίηκεν τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματοσ· ἵ
να μὴ ὁ ὀλεθρεύων τὰ πρωτότοκα θίγῃ αὐτῶν·

τὸ μωσῆ· τῶν μυστηρίων ταῦτα ἀριθμᾷ μέγα· μέγ δὲ ὁ πίστασα-
τὸν ὁμοθυτῆ λῶν δυσωσ ασ ῆ μᾶσ σωζῆ μᾶσ τὸ γένοσ· τὸ ἄρριον
ἐσφαγῆν·

Πίστει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν ὡσ διὰ ξηρᾶσ

ἀσάμυδ σαοὶ ὁρῶμενοι μὴ φοβεῖσθαι· τὴν μίμησιν· ἵ γα μιμήσωσι· ὑμᾶσ
δυνάμενοι βαδίζειν τὰ τοῦσ ἀγίουσ γενέσθαι·

Ἧσ πειραν λαβόντεσ οἱ αἰγύπτιοι κατεπόθησαν· πίστει τὰ
τείχη Ἰερειχὼ ἐκύκλωθησαν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρασ·

ὅθ ἐν ὁ ἡσιμὸσ τοῦ διαρλῶν δγα τοῦ θμασσου τῶν λιαῖσ ἀσσ ωμῆ
γμ· τῶν δ λιαῖσ τα μοῦ λισμοῦ· ἐρρὸ· τὸ ρομ τεῖχοσ ἐδμομ το·

ΙΙ ΙΣΤΕΙΡΑΑΒ ΙΙΠΟΡΙΗΝ ΟΥΣΥΝΑΠΩΛΕΤΟ ΤΟΙΣ ΑΠΕΙΘΗΣΑΣΙ ΔΕΞΑΜΕ
ΝΗ ΤΟΥΣ ΙΣΑΤΑΣΙΣ ΟΠΟΥΣ ΜΕΤΕΙΡΗΝΗΣ ΙΣΑΥΤΕΙΡΙΑΣ ΤΩ ΘΕΩ ΕΠΙΛΕΙΨΕΙ
ΓΑΡ ΜΕΔΙΗΓΟΥΜΕΝΟΝ ΟΧΡΟΝΟΣ ΠΕΡΙΓΕΔΕΩΝ ΒΑΡΑΙΝΕΤΑΙ
ΚΑΙ ΣΑΜΨΩΝΙ ΚΑΙ ΙΕΦΘΑΕ ΔΑΔ, ΤΕΙΣ ΚΑΙ ΣΑΜΟΥΗΛ ΚΑΙ ΣΑΙ
ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ.

ερ. οὐ μοῦ μαι σχρομβρίσειμ ἡ μᾶς μᾶλλον ἄπαι τοὺς προ ἱ βαμιλῆ τας.

ΧΕΙ ΒΙΑ, ΙΑΠΙΣΤΕΩΣ ΙΣΑΤΗΝ ΩΝΗΣΑΝΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

ερ. οἱ πρὸ ἱ τοὺς θεόν.

τοῦ τοῦ γὰρ αἰτίους ὁ ταμ τὰ σαρά μα τὰ προ ὁδόν μαμ τὴ ὁμοίωμα μᾶς
μᾶλ τὸ τὸ δίκαι αἰ τοῦ θμ. ὁ γὰρ οὐδὲν ἁμαρτίαν γάνορθρ. ἀλλα
πάμ τα ἁμορ ουσθαι.

ΕΙΡΓΑΣΑΝΤΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ.

αὐτοὶ οὐ τοι πάμμ ἴ μᾶς τὸν θεὸν βλέ πειν.

ΕΡ ΙΣΕΙ ΒΙΕΓΥΧΟΝΕΝ ΑΙ ΤΕΛΕΙΩΝ.

ΙΣΕΙ ΔΙΑ ΤΙΝΩ Ϛ ΤΟΥΣ ΑΓΝΟΜΟΥΣ ΘΕΛΗΣΑΣ ΘΥΜΟΡΙΑΝ ΙΔ ΙΝΑ ΘΕΟΙ τοῦ θαδ.
ΔΙΑ ΤΙΝΩ ΤΟΥ ΣΑΡΚΟΜΟΝ ΤΟΣ ΠΑΣΗΣ ΑΝ.

ΙΣΕΙ ΓΕΦΡΑΞΑΝ ΤΟ ΜΑ ΤΑΛΕΟΝ ΤΩΝ.

ΕΡ ΩΣ ΟΝ ΑΜΙΝΔΑΒ.

ΙΣΕΙ ΔΕΒΕΣΑΝ ΑΝΔΝΑΜΙΝ ΠΥΡΟΣ.

ΩΣ ΟΙ ΤΡΙ ΑΣΑΙΔΟΝ

ΕΡ ΖΦΥΓΟΝ ΕΣΤΟΒΙΑ ΤΑΜΙΑ ΧΑΙΡΑΣ.

ΩΣ ΟΙ Ϊ ΣΡΑΗΛΙΤΑΙ.

ΕΡ ΗΔΥΝΑΜΩΘΗΣΑΝ ΑΠΟΔΑΣ ΘΕΝΕΙΑΣ ΕΓΕΝΗΘΗΣΑΝ ΙΣΧΥΡΟΙ ΕΝ ΠΟΛΕΜΩ
Ο ΙΑ ΤΑ ΤΑ ΤΩΝ ΘΑΜΟΔΟΜΑΣ ΤΩΝ ΘΕΜΑ ΤΟΣ ΤΙ ΣΥΝΑΡ ΙΘΜΟΙ
ΟΥΜ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΙ ΧΜΑΛΩΣΙΑΣ ΕΘΑΜΒΙΛΙΑΣΑΝ ΤΟΥΣ ΙΑ ΟΥΔΕΝΑ
ΜΙΝΑ ΜΟΝ. ΑΛΛΑ ΙΑΙ Ϊ ΣΧΥΡΟΥΣ ΝΤΙ ΜΕΘΗΣ ΖΗΤΗΣΑΝ ΤΑΡΟΜΑΣΘΟΝ.

ΙΙ ΑΡΕΜΒΟΛΑΣ ΕΙΣ ΙΣΑΙΝΑΝ ΑΛΛΟΤΡΙΩΝ.

ΣΑΜΨΩΝ.

ΕΛΑΒΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΞ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΑΥΤΩΝ.

ΤΟΝ ΙΑ ΤΑ ΤΟΥ ΣΑΡΟΔΟΜΗΤΑΣ ΘΥ ΤΑΥΘΑ ΜΕΝΗΣ ΤΟΝ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ΤΟΝ ΘΕΟΔΟ
ΜΕΙ ΚΡΟΥΣΑΝ ΑΡ ΑΥΤΗΣΑΝ.

ΧΑΛΟΙΔΕΕΤΥΜΠΑΝΙΣΘΗΣΑΝ ΟΥΠΡΟΣΔΕΧΑΜΕΝΟΙ ΤΗΝ ΑΠΟΛΥ
ΤΡΩΣΙΝ ΙΝΑ ΙΣ ΡΕΙΤΤΟΝΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΥΧΩΣΙΝ. ΕΤΕΡΟΙ ΔΕ
ΕΜΠΑΙΓΜΩΝΙΣΑΙΜΑΣΤΙΓΩΣΙ ΠΕΙΡΑΝ ΕΛΑΒΟΝ. ΕΤΡΙΤΟΙ ΔΕ ΔΕΡΜΩΝ

ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙΣΙ ΕΝ ΕΦΥΛΑΞΑΝ ΕΠΡΙΣΘΗΣΑΝ ΕΠΕΙΡΑΣΘΗΣΑΝ
ΕΝ ΦΟΝΩΜΑΧΑΙΡΑΣΑΠΕΘΑΝΟΝ.

ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΘΑΜΟΥΜΕΝΟΥΣ ΑΠΟ ΦΗΝΑΣΘΑΙ ΤΟΥΣ ΦΗΣΙΝ ΟΜΟΙΟΥΣΘΑΙ ΟΥ ΤΙ ΟΥΜ ΖΥ
ΛΙΜΩ ΔΙΟΡΙΣΘΗΝΑΙ ΟΡΙΟΥΜΙ.

ΕΡ ΙΣΕΙ ΙΙ ΕΡΙΗΛΘΟΝ ΕΝ ΗΜΙΛΩΤΑΙΣ ΕΝ ΑΙΓΕΙΟΙΣ ΔΕΡΜΑΣΙΝ ΥΣΤΕΡΟΥΜΕΝΟΙ
ΘΛΙΒΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΟΥΧ ΟΥΜΕΝΟΙ.

ΕΕΡ ΤΟΥΣ ΘΕΡΑΠΟΝΤΑΣ ΙΛΙΜΑΣ.

ΙΣΕΙ (Ι) ΠΟΥ ΟΙ ΚΗΤΑΙ ΧΙΟΣ ΟΙ ΟΣΚΗΤΟΝ ΕΝ ΕΡΗΜΙΑΙΣ ΠΛΑΝΩΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΟΡΕΣΙ + τοὺς ΙΛΙ
ΙΣΙ ΚΑΙ ΣΠΗΛΑΙΟΙΣ ΙΣΑΥΤΑΙΣ ΟΥΝ ΕΙΣΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΚΑΙ ΟΥΤΩ ΠΑΝΤΕΣ ΜΑΡ
ΤΥΡΗΣΑΝΤΕΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΟΥΚ ΕΙΣΟΜΕΘΑ ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΕΠΑΓ
ΓΕΛΙΑΝ ΤΟΥ ΦΥΠΕΡ ΗΜΩΝ ΧΡΕΙΩΝ ΤΟΝ ΠΡΟΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΙΝΑ
ΜΗ ΧΩΡΙΣΘΩΜΕΝ ΤΕΛΕΙΩΘΩΣΙ ΤΟΥ ΑΡΟΥΝΤΑΙ ΗΜΕΙΣ ΤΟΣΟΥ c. 12.
ΤΟΝΕΧΟΝΤΕΣ ΠΕΡΙΚΕΙΜΕΝΟΝ ΗΜΙΝ ΝΕΦΟΣ.

ΕΡ ΤΙ ΤΟΙΝΥΝ ΜΗ ΜΑΛΛΟΝ ΤΑΥΤΑ ΑΠΟΡΑΜΕΝ ΑΜΕΘΑ ΜΗ ΟΜΟΙΟΥΜΕΝΟΙ ΤΟΥ
ΤΟΙΣ ΤΟΙΟΥΤΟΥΣ ΤΟΙΟΥΣΔΕ ΟΙΟΝΤΑΙ ΑΡΕΣΘΑΙ.

ΕΡ ΙΣΕΙ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΔΕ ΙΣΟΝ ΑΠΟΦΕΡΕΙ ΝΟΝ ΠΑΝΤΑ.

ΕΡ ΜΑΡΤΥΡΑΣΙ ΟΥΧΙ ΤΟΥΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΜΟΝΟΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΜΟΓΕ
ΝΕΙΣ ΑΛΛΑ ΓΑΡ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΟΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝ ΤΗ ΤΟΥΘΥΜΑΡΙΟΤΗΤΙ.

ΙΣΕΙ ΙΣΑΥΤΗΝ ΕΥΠΕΡΙΣΠΑΤΟΝ ΑΚΜΑΡΤΙΑΝ ΔΙ ΥΠΟΜΟΝΗΣ ΤΡΕΧΩΜΕΝ
ΤΟΝ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ ΗΜΙΝ ΑΓΩΝΑ ΑΦΟΡΩΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣ
ΤΕΩΣ ΑΡΧΗΓΟΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΩΤΗΝ ΗΣΥΝ.

ΕΡ ΤΩΝ ΟΥΝ ΟΜΟΣΑΝΤΩΝ ΑΜΕΡΙΜΝΩΣ ΗΜΑΣ ΙΔ ΤΩΝ ΟΥΝ ΟΜΟΣΑΝΤΩΝ ΑΜΕΡΙΜΝΩΣ
ΔΥΝΑΜΕΘΑ ΗΜΑΣ ΑΥΤΟΥΣ. ΜΑΛΛΟΝ ΔΕ ΤΟΥ ΤΟ ΡΑΔΙΟΝ ΓΑΡ ΘΑΡΡΟΥΝΤΑΣ
ΑΜΕΡΙΜΝΗΣΕΙΝ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ.

ΕΡ ΕΙΣΑΝΤΙ ΤΗΣ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΗΣ ΑΥΤΩ ΧΑΡΑΣ ΥΠΕΜΕΙΝΕ ΣΤΑΥΡΟΝ ΑΙΣ
ΧΥΝΗΣΕΙΣ ΤΑΦΡΟΝΗΣΑΣ ΕΝΔΕΞΙΑ ΤΕΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΘΙΣΕΝ.

ΕΡ ΤΟΥ ΤΟΝ ΑΙΤΙΟΝ ΗΜΩΝ ΑΥΤΟΝ ΜΙΔΟΝΤΑ ΑΘΑΝΑΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΘΑΝΑ
ΤΟΥ ΓΕΥΣΑΣΘΑΙ ΤΟΥΤΟΥ ΔΕ ΑΡΤΙ ΤΟΥ ΤΟΥΤΟΥ ΟΥΚΑΝΟΜΕΝΟΥ ΟΥΔΕ
ΜΑΙ ΣΤΑΥΡΟΘΗΝΑΙ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΘΕΝΤΟΣ ΜΙΔΟΝΤΑ ΑΥΤΟΝ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΘΗ
ΝΑΙ. ΑΝΑΣΤΑΝΤΑ ΓΑΡ ΑΥΤΟΝ ΟΥΚΕΤΙ ΘΝΗΤΟΝ ΟΥΔΕ ΠΑΘΗΤΟΝ ΕΥΡΗΣΕΙΣ.

ΕΡ ΗΛΛΟΤΡΙΩΣΑΣ ΘΕΟΥ ΓΑΡ ΤΟΝ ΤΟΙΑΥΤΗΝ ΥΠΟΜΕΜΕΝΗΚΟΤΑ ΑΥΤΟΥ ΤΩΝ
ΑΜΑΡΤΩΛΩΝ ΗΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΑΝΗΓΑΓΟΝ ΙΑΝ ΕΝΑΜΙΣΑΜΕΝΟΣ ΤΕΛΕΙ
ΦΥΧΑΙΣ ΥΜΙΩΝ ΕΙΣΛΥΟΜΕΝΟΣ. ΟΥΠΩ ΜΕΧΡΙΣ ΑΙΜΑΤΟΣ ΑΝΤΕΣΤΗ ΣΑ
ΤΕ ΣΤΗΤΕ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΜΑΡΤΙΑΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΕΙΣ
ΛΕΠΟΣ ΘΕΟΥ ΗΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ ΗΤΤΗΣΘΕ ΥΜΙΝ ΩΣ ΥΙΟΙ ΓΑΡ ΔΙΑΛΕΓΕΤΑΙ

ὑμεῖς μὴ ὀλιγωρεῖτε παιδεύειν αὐτούς· μηδὲ εἴπῃ τις ὑμῶν· ἐὰν ἁμαρτάνῃ τις ἢ ἐξαμαρτάνῃ, τί ἐστιν ἐμοὶ καὶ τῷ ἀλλοτρίῳ; ἐὰν γὰρ ἁμαρτάνῃ τις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν τῇ ἐμῇ ἁμαρτάνει· ἐὰν δὲ ἐν τῇ ἐμῇ, καὶ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ· ἐὰν δὲ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ, καὶ ἐν τῇ τοῦ πλησίον. ἐὰν δὲ ἐν τῇ τοῦ πλησίον, καὶ ἐν τῇ τοῦ πλησίον τοῦ πλησίον· καὶ ἐν τῇ τοῦ πλησίον τοῦ πλησίον, καὶ ἐν τῇ τοῦ πλησίον τοῦ πλησίον τοῦ πλησίον· καὶ οὕτως ἐπὶ πάντας ἐκτείνεται ἡ ἁμαρτία. ἐὰν γὰρ ἐν τῇ ἐμῇ ἁμαρτάνῃ τις, ἐμοὶ ἐστὶν ἡ ἁμαρτία· ἐὰν δὲ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ, ὑμῖν· ἐὰν δὲ ἐν τῇ τοῦ πλησίον, ἐκείνου· ἐὰν δὲ ἐν τῇ τοῦ πλησίον τοῦ πλησίον, ἐκείνου

γ1321 γ ΓΑΜΟΣ ΟΓΑΜΟΣ ΕΝΠΑΣΙ ΙΣΑΝΙΣΟΙΤΙΝΑΜΙΑΝΤΟΣ· ΠΟΡΝΟΥΣΔ Ε
ΙΣΑΙΜΟΙ ΧΟΥΣΙΣΡΙΝΕΙ Ο Θ Ε· Α ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣΟΤΡΟΠΟΣ· ΑΡΙΣΟΥΜΕ
ΝΟΙΤΟΙΣΠΑΡΟΥΣΙΝ· ΑΥΤΟΣΓΑΡ ΕΙΡΗΝΙΣΕΝΟΥΜΝΙΣΕΑΝΩ· ΟΥΔ, ΟΥ
ΜΝΙΣΕΕΤΙΣΑΤΑΛΕΙΠΩ· ΩΣΤΕ Φ ΑΡΟΥΝΤΑΣΙΝΜΑΣΛΕΓΕΙΝ· ΙΣΤ
ΕΜΟΙΒΟΗ Φ ΟΣΙΚΑΙΟΥ ΦΟΒΗ Θ· ΗΣΟΜΑΙΤΙΠΟΙΗΣΕΙΜΟΙΑΝΘΡΩ
ΜΝΗΜΟΝΕΥΕΤΕΤΩΝΗΓΟΥΜΕΝΩΝΥΜΩΝ· ΟΙΤΙΝΕΣΕΛΑΛΗ
ΣΑΝ ΥΜΙΝΤΟΝΛΟΓΟΝΤΟΥ· Θ· Υ·

γ Ερ. γνῶσθω φίλοι μ τίμιοσ καὶ μιμόμενόσθω τὶ ωροσ ἐραμίωμεν·

γ1321 ΩΝ ΑΝΑ Φ ΕΩΡΟΥΝΤΕΣΤΗΝΕΙΚΑΣΙΝΤΗΣΑΝΑΣΤΡΟΦΗΣ· ΜΙΜΝΕΙΣ
Θ ΕΤΗΝΠΙΣΤΙΝ· ΙΣΧΣ Χ Θ ΕΣΙΚΑΙΣΗΜΕΡΟΝ· ΟΛΟΥΤΟΣΙΚΑΙΕΙΣΤΟΥΣ
ΑΙΩΝΑΣ· Δ, ΙΔ, ΑΧΑΙΣΠΟΙΣΙΑΛΛΙΣΙΚΑΙΞΕΝΑΙΣΜΗΠΑΡΑΦΕΡΕΣ Θ Ε· ΙΚΑΛΟΝΤΑ

γ Ερ. Θωροῦμ τὸν αὐτὸν τρόπον ἵνα καὶ τὶ ωασμ τῆ φιλίᾳ μμιμῆσθαι
τὶ ωαῖσι τὶ τάξιμ ἀμαθωροῦμ τὸν· συμβχῶσ ἀρβόφομ τὸν
ὁμοίουτοῖσ ἐξ ἑαυτῶν λογιζόμενοι μιζῆ τοῦμ τὸν ἄλφι
ωᾶσ ωασαρίζομ τὸν· ὁ· τὶ τέλοσ χρὴ κομεῖν τοῦμ ἕξῆ ἐμ αἰτροφῆ·

γ1321 ΧΑΡΙΤΙ ΒΕΒΑΙΟΥΣ Θ· ΑΙΤΗΝΗΣΑΡΔΙΑΝ

γ Ερ. ἀμ τὶ τοῦτο ἴσῃ·

γ1321 Ο ΥΒΡΩΜΑΣΙΝ ΕΝΟΙΣΟΥΣΙΝ ΩΦΕΛΗ Θ· ΗΣΑΝ ΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΗΣΑΝΤΕΣ·
ΕΧΟΜΕΝ Θ· ΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΝ· ΕΞΟΥΣΙΑΝ ΦΑΓΕΙΝ ΟΥΚΕΧΟΥΣΙΝ ΕΞΟΥΣΙΑΝ·
ΟΙΤΙΝΕΣΤΗΝΣΚΗΝΗΛΑΤΡΕΥΟΝΤΕΣ· ΩΝΓΑΡ ΕΙΣΦΕΡΕΤΑΙ ΖΩΩΝ ΤΟΥΤΩΝ
ΜΑΠΕΡΙΑΜΑΡΤΙΑΣ· ΕΙΣΤΑΓΙΑ ΔΙΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ· ΤΟΥΤΩΝ
ΤΑΣΩΜΑΤΙΚΑΣΤΑΙΣΚΑΙΕΤΑΙ· ΕΞΩΤΗΣΠΑΡΕΜΒΟΛΗΣ· ΔΙΟΣΚΑΙΠΡ·
ΗΝΑΓΚΑΣΘΗ ΔΙΑΤΟΥΙΔΙΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΟΥΘΕΟΥ ΛΑΟΝ·

γ Ερ. ἵν ρθμωσῶμέν τὰ τῆσ τὶ ωωσαρκὸσ τὸν ωνευμάτοσ ἀγίασμ τασ·

γ1321 Ω ΣΩΤΗΣΠΥΛΑΣΕΠΑ Θ· ΕΝ· ΤΟΙΝΥΝ ΕΞΕΡΧΟΜΕ Θ· ΑΠΡΟΣΑΥΤΟΝ· Ε
ΞΩΤΗΣΠΑΡΕΜΒΟΛΗΣ· ΤΟΝΟΝΕΙΔΙΣΜΟΝ ΑΥΤΟΥ ΦΕΡΟΝΤΕΣ· ΟΥ
ΓΑΡ ΕΧΟΜΕΝ ΩΔΕ ΜΕΝΟΥΣΑΝ ΠΟΛΙΝ· ΑΛΛΑΤΗΝ ΜΕΛΛΟΥΣΑΝ Ε
ΠΙΖΗΤΟΥΜΕΝ· ΔΙΑΥΤΟΥΟΥΝ ΑΝΑ ΦΕΡΟΜΕΝ Θ· ΥΣΙΑΝ ΑΙΝΕΣΕΩΣ·
ΔΙΑΠΑΝΤΟΣΤΟΥ Θ· Υ· ΤΟΥΤΕΣΤΙΚΑΡΠΩΝ·

γ Ερ. τοῦ τοῦτ μ τὰ αὖ τὰ ωασχομ τὸν ἵνα μ ωαγίσωμέν τοῖσ ωαθήμασιμ τοῖσχῦ·

γ1321 ΧΕΙΛΕΩΝ· ΟΜΟΛΟΓΟΥΝΤΩΝ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΙΑΥΤΟΥ· ΤΗΣΑ, ΕΕΝ
ΠΟΙΑΣΙΚΑΙΣΟΙΝΩΝΙΑΣΜΗΕΠΙΛΑΝ Θ· ΑΝΕΣ Θ· Ε· ΤΟΙΑΥΤΑΙΣ
ΓΑΡ Θ· ΥΣΙΑΙΣΕΥΑΡΕΣΤΕΙΤΑΙ Ο Θ· Σ·

γ1321 ΥΠΕΡ ΤΟ ΤΙΩΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΩΝ ΑΦ ΟΡΜΗΣ ΜΕΓΑΣ ΚΑΙ ΗΔΥΜΑΙ ΑΙΩΝ ΑΝΑΜΑΡΤΑΦΟΡΜΗΝ·

ιβ΄ 15 ΠΕΙΘΕΣΘΕ ΤΟΙΣ ΗΓΟΥΜΕΝΟΙΣ ΥΜΩΝ ΚΑΙ ΥΠΕΙΚΕΤΕ· ΑΥΤΟΙ ΓΑΡ ΑΓΡΥΠΝΟΥΣΙΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ ΥΜΩΝ· ΩΣ ΛΟΓΟΝ ΑΠΟΔΟΥΣΟΝΤΕΣ· ΙΝΑ ΜΕΤΑ ΧΑΡΑΣ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΩΣΙ ΚΑΙ ΜΗ ΣΤΕΝΑΧΟΝΤΕΣ· ΑΛΥΣΙΤΕΛΕΣ ΓΑΡ ΥΜΙΝ ΤΟΥΤΟ· ΠΡΟΣΕΥΧΕΣΘΕ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ· ΠΕΠΟΙΘΑΜΕΝ ΓΑΡ· ΟΤΙ ΚΑΛΗΝ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ ΕΧΟΜΕΝ ΕΝ ΠΑΣΙΝ· ΙΚΑΛΩΣ ΘΕΛΟΝΤΕΣ ΑΝΑΣΤΡΕΦΕΣΘΑΙ· ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΣ ΔΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΗΣΑΙ· ΙΝΑ ΤΑΧΙΟΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΩ ΥΜΙΝ· ΟΔΕ ΘΕΟΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ· Ο ΑΝΑΓΑΓΩΝ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ ΤΟΝ ΠΟΙΜΕΝΑ ΤΩΝ ΠΡΟΒΑΤΩΝ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ· ΕΝ ΑΙΜΑΤΙ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΑΙΩΝΙΟΥ· ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ· ΚΑΤΑΡΤΙΣΑΙ ΥΜΑΣ ΕΝ ΠΑΝΤΙ ΕΡΓΩ ΑΓΑΘΩ· ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΙΗΣΑΙ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΑΥΤΟΥ· ΠΟΙΩΝ ΕΝ ΗΜΙΝ ΤΟ ΕΥΑΡΕΣΤΟΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΑΥΤΟΥ· ΔΙΑ ΙΗΣΟΥ ΧΡΥ· ΩΙΝΤΟ ΔΟΞΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΑΜΗΝ· ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΔΕ ΥΜΑΣ ΑΔΕΛΦΟΙ· ΑΝΕΧΕΣΘΕ ΤΗΣ ΛΟΓΟΥ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ· ΚΑΙ ΓΑΡ ΔΙΑ ΒΡΑΧΕΩΝ ΕΠΕΣΤΕΙΛΑ ΥΜΙΝ· ΓΙΝΩΣΚΕΤΕ ΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΤΙΜΟΘΕΟΝ·

ιγ΄ 16 ΤΟΝ ΟΥΝ ΦΙΛΟΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΗΜΑΣ ΑΓΑΠΗΤΟΝ ΑΔΕΛΦΟΝ ΤΙΜΟΘΕΟΝ ΕΠΕΣΤΕΙΛΑ ΥΜΙΝ· ΙΝΑ ΓΝΩΣΘΗ ΤΑ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ· ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΛΗΘΩΣΙ ΤΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΥΜΩΝ· ΔΙΑ ΤΟΥΤΟΥ· ΚΑΙ ΣΥΜΠΑΡΑΚΛΗΤΟΙ ΜΟΙ ΤΟΥΤΟΥ· ΚΑΙ ΣΥΜΠΑΡΑΚΛΗΤΟΙ ΜΟΙ ΤΟΥΤΟ ΔΙΑ ΤΟ ΤΑΧΙΟΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΘΗΝΑΙ ΜΕ ΠΡΟΣ ΥΜΑΣ· ΚΑΙ ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΔΕ ΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ· ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ· ΔΙΑ ΤΟΥΤΟΥ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΥΜΑΣ· ΚΑΙ ΓΑΡ ΑΥΤΟΣ ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ· ΚΑΙ ΕΠΕΜΨΕΝ

τοῦ λιμοῦ τούτου τοῦ χθεσινοῦ.

ΤΙΣΕΙ Ὁ ΘΕΛΟΝΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΝΟΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ· ΜΗΝΟΥΝΤΕΣ ΜΗ ΤΕΛΕΓΟΝ ΣΙΝ· ΜΗΤΕ ΠΕΡΙΤΙΘΕΝΤΑΙ ΔΙΑΒΕΒΑΙΟΥΝΤΑΙ·

ΤΕΡ. Ὁ γὰρ θρασὺς τῆς φιλαρχίας ἁμαρτάνει τὸ τοιοῦτο διδασκάλων ἁμαρτάνειν.

ΤΑΙΣΕΙ Ὃ ΙΔΙΑ ΜΕΝΑ, ΕΦΗ, ΤΙΣΑΛΟΣ ΟΝΟΜΟΣ· ΕΑΝ ΤΙΣ ΑΥΤΩ ΝΟΜΙΜΩΣ ΧΡΗΤΑΙ· ΕΙΔΩΣ ΤΟΥΤΟ ΝΤΟ.

ΤΑΙΣΕΡ. ΤΟ ΜΕΝ ΜΕΣΟΝ ἈΜΦΙΤΙ ΤΟΥ ΔΗΘΡΥΑΜΒΟΥ ΑΥΤΟ ΜΑΛΗΡΕΙ· ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΟΝ ΤΟ ΜΕΝ ΜΕΣΟΝ ΟΤΑΝ ΤΙΣ ΑΥΤΟ ΑΠΤΗΤΑΙ ΜΟΝΟΜΑΧΕΙ· ΚΑΙ ΔΗΘΥΜΒΟΣ ΑΥΤΟ ὁ ΔΗΘΥΡΑΜΒΟΣ ΜΟΝΟΜΑΧΗΣ· ΚΑΙ ΤΟ ΑΘΡΟΙΣΑΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ ΗΜΑΣ ΜΑΘΕΙΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΟΝΤΟΣ·

ΤΑΙΣΕΙ Ὃ ΤΙΔΙΣΑΙ ΩΝΟΜΟΣ ΟΥΚ ΕΙΣΕΙΝΑΙ·

ΤΑΙΣΕΡ. ΚΑΙ ΤΑΜΕΝ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΟΝ ΟΜΟΙΟΝ ΤΟΥ ΜΗ ΔΙΔΑΣΚΕΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΘΕΟΥ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΘΡΟΙΣΑΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ ΗΜΑΣ ΜΑΘΕΙΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΗ ΔΙΔΑΣΚΕΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΘΕΟΥ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΘΡΟΙΣΑΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ ΗΜΑΣ ΜΑΘΕΙΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΟΝΤΟΣ·

ΤΑΙΣΕΡ. ΤΑΥΤΑ ΟΥΔΑΙΟΥΣ ΒΛΗΤΕΑ· ΟΥΤΑΡ ΓΑΡ ΙΩΣΑΦΑΜΟΙΑΣΤΑ ΔΟΞΑ ὁ ΜΕΝ ΘΑΡΑΣΥΝΩΝ ΔΙΟ ΚΑΙ ΣΦΟΔΡΟΣ ΑΥ ΤΟΙΣ ΕΞΩΘΕΝ ΟΜΟΣ ΚΑΙ ΖΗΛΟΝ ΠΑΡΑΠΕΜΠΕΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΤΑΥ·

ΤΑΙΣΕΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΗΣΔ, Ὃ ΧΗΣΤΟΥ ΜΑΙ ΚΑΡΙΟΝ· Ὃ ΥΠΕΡ ΟΥ ΕΠΙΣΤΕΥΘΗΝ ΕΓΩ· ΚΑΙ ΧΑΡΙΝΕΧΩ ΤΩ ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΑΝΤΙ ΜΕ ΧΩΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΩΝ ΗΜΩΝ·

ΤΑΙΣΕΡ. ΘΥ ΑΓΩΝΙΟΜΕΘΑ ΔΟΞΗΣ· ΑΥ ΤΟΛΜΗΣΑΣ, ΔΙΟΥ ΔΗΘΥΡΟΜ, ΑΜΦΙΤΙ ΠΡΟΣΟΥΣ ΑΙ ΣΥΜΦΟΡΑΙ ΟΥΣ ΘΗΣΕΤΑΙ ΤΟΙΣ ΑΓΑΘΟΙΣ ΤΟΥ ΧΥ· ΙΝΑ ΤΑΧΑ ΚΑΙ ΑΦΙΞΙΝ ΤΩΝ ΜΕΛΛΟΝΤΩΝ ΤΥΧΩΜΕΝ ΑΓΑΘΩΝ·

ΤΕΙΣΕΙ Ὁ ΤΙΠΙΣΤΟΝ ΗΓΗΣΑΤΟ ΦΕΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΔΙΑΙΣΘΗΣΙΑΝ· ΤΟΝ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΟΝΤΑ ΒΛΑΣΦΗΜΟΝΙΣΑΙ ΔΙΩΙΣΤΗΝΙΣΑΙ ΥΒΡΙΣΤΗΝ· ΑΛΛΑ ΝΥΝ ΕΦΗ ΟΤΙ ΑΓΝΟΩΝ ΕΠΟΙΗΣΑ ΕΝ ΑΠΙΣΤΙΑ· ΥΠΕΡΕΠΛΕΣΘΗ ΔΕ ΜΟΙ ΚΑΙ Η ΧΑΡΙΣ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΜΕΤΑ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ ΤΗΣ ΕΝ ΧΩ ΙΥ·

ΤΕΙΣΕΡ. Ἃ ΜΕΝ ΟΥΝ ΕΓΩ ΕΠΟΙΗΣΑ ΕΝ ΤΗ ΔΟΞΗ ΤΑΥΤΗ ΤΟΥ ΘΥ ΜΕΛΟΝ ΤΑ ΔΟΞΑΣΘΗΝΑΙ ΤΟΥ ΘΥ· ΙΝΑ ΔΙΔΟΞΗ ΜΕΓΑΡΘΗΣΗΤΑΙ· Ἴ ΜΑΜΙ ΤΗΝ ΔΟΞΗΝ ΕΞΑΚΟΥΟΙΣΑΣ ΤΟΥΤΟ

τον η θεντα εγραφη απο νικοπολεως της μακεδονιας στι ξζ

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

Παυλος δεσμιος ιυ χυ και τιμοθεος ὁ ἀδελφος φιλημονι τῷ ἀγαπητῷ και συνεργῷ ἡμῶν και ἀπφια τῇ ἀγαπητῇ και ἀρχίππῳ τῷ συνστρατιώτῃ ἡμῶν και τῇ κατ οἶκον σου ἐκκλησίᾳ χάρις ὑμῖν και εἰρήνη ἀπο θυ πρς ἡμῶν και κυ ιυ χυ

εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε μνείαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν κν ἰν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργὴς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς χν ἰν χάριν γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπαυται διὰ σοῦ ἀδελφε διὸ πολλὴν ἐν χω παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον ἀλλὰ διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ τοιοῦτος ὢν ὡς παῦλος πρεσβύτης νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος ἰυ χυ παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου ὀνησίμου ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου ὀνήσιμον τὸν ποτέ σοι ἄχρηστον νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὔχρηστον ὃν ἀνέπεμψά σοι σὺ δὲ αὐτὸν τοῦτ ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα προσλαβοῦ ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῇ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι ἵνα μὴ κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾖ ἀλλὰ κατὰ ἑκούσιον τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς οὐκέτι ὡς δοῦλον ἀλλ ὑπὲρ δοῦλον ἀδελφὸν ἀγαπητόν μάλιστα ἐμοὶ πόσῳ δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κῳ εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνὸν προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ εἰ δέ τι ἠδίκησέ σε ἢ ὀφείλει τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει ἐγὼ παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί ἐγὼ ἀποτίσω ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυ

τόν μοι προσοφείλεις φησὶ κύριος ναί σου ὀναίμην ἐν κῳ ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν κῳ πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ἃ λέγω ποιήσεις ἅμα δὲ καὶ ἑτοίμαζέ μοι ξενίαν ἐλπίζω γὰρ διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσεσθαι ὑμῖν ἀσπάζεταί σε ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν χῳ ἰυ μᾶρκος ἀρίσταρχος δημᾶς λουκᾶς οἱ συνεργοί μου ἡ χάρις τοῦ κυ ἰυ χυ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἀμήν

πρὸς φιλημονα ἐγράφη ἀπὸ νικοπόλεως τῆς μακεδονίας

τῶν ἁγίων τὰς προσευχὰς ἐντεύξεις εὐχαριστείας ὑπὲρ πάντων ἡμῶν

ἵνα μὴ ἀναπαύσωσιν τοὺς φησὶν ἀλλ ἵνα ἀναπαύσωσιν οὐ γὰρ ἔλεγεν ἵνα μὴ ἀναπαύσωσιν τοῦ τοσούτου μισθοῦ

ὑπὲρ βασιλέων καὶ πάντων τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων ἵνα ἡρέμιον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι τοῦτο γὰρ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι εἰς ἐπίγνωσιν ἀλήθειας ἐλθεῖν εἷς γὰρ θεός εἷς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἄνθρωπος χριστὸς ἰησοῦς

ἵνα δὴ τοῦτο μάλιστα ἀδηλώτερον ἡμῖν τοῦ φθόνου ὄντος ἀπαθεῖς ἀλλήλους ἐπιδεικνύμενοι καὶ ἀφιλονείκητοι καὶ ἀκρόδρυα τοῦ ἐρίφου προσφερόμενοι καὶ τὸν ἀμνὸν ἐσθίοντες καὶ τοῦ τράγου γευόμενοι

ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων τὸ μαρτύριον

ὁ μέλλων φιλοσοφήσειν ἑαυτοὺς ἔσεσθαι τῶν ἁμαρτημάτων ἀλλ ἀφ ἡδονῆς μόνον τοῦ βάθους τοῦ πλούτου

καιροῖς ἰδίοις ἐκεῖνο ἐντεῦθεν ἡ ἐργώδης καὶ ἀπόστολος ἀλήθεια καὶ ἀψευδὴς διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας

τοῦτο προσηλόω

ἐν παντὶ τόπῳ ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ

δι ἡμῶν μὲν ὡδὶ διατίθησιν αὐτοῖς τοῖς χυ ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ θεὸς οἱ οὐκ ἐθέλουσιν ἡμῶν μνησθῆναι ἐν ταῖς προσευχαῖς ἐν ταῖς εὐχαῖς ἐν ταῖς δεήσεσιν ἐν ταῖς θυσίαις ἐν ταῖς λειτουργίαις ἐν ταῖς μνήμαις τῶν μαρτύρων τὸ δὲ χωρὶς ὀργῆς τοῦ θεοῦ τὸ διαλογισμοῦ τὸ ἀμφιλόγου ἀμφιλογία ἐστὶν ὁμοῦ τὸ διαλογισμοῦ τὸ ἀμφιλόγου ἀμφιλογία ἐστὶν ὁμοῦ τὸ διαλογισμοῦ τὸ ἀμφιλόγου

ὡς αὐτοὺς καὶ τὰς γυναῖκας ἐν κατα στολῇ κοσμίῳ μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτὰς μὴ ἐν πλέγμασιν ἢ χρυσῷ ἢ μαργαρίταις ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ ἀλλὰ ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν δι ἔργων ἀγαθῶν

τοῦτο ἁμαρτάνοντα ἐλέγχεσθαι ἵνα φόβον σημαντικόν

χρίσεραι. ἀλλ' εἰ μὲν εἰς ἄμαχον ἀφιλάργυρον ἴδιόν οἶκον ἐκαλῶ
ἴστε μὴ τοῦτο θαυμάσητε ὀργὴν ταῖς οἰκίαις ἐπαγόμενον· ἧς
παρασκευάζει διαπορθμεῖν τὸν ναυαρχοῦντα διάβολον ὅσῳ
μᾶλλον ἀδικεῖται μᾶλλον ὀργίζεται. Γέγονε δὲ ἡ ὑποταγὴ μετὰ πάσης σεμνότητος· ἵνα εἰς τὸν
ἴδιον οἶκον προσκτήσηται ἀνδρὸς εὐσεβείας φιλέπιμελες τὰ
δέοντα γὰρ αὐτὸν οἴεσθαι παρασχεῖν τὰ παραδείγματα· ὡσανεὶ φῶς
μὴ ὑπὸ τὸν τοῖχον τιθέμενος μᾶλλον.
Μηνεύφυτον ἵνα μὴ τὸν φῶς·
τὸν μὲν οὖν ἐπὶ τῇ χηρείᾳ μόνῃ τὸν μόχθον ὑφορῶν τῆς ἡμέρας·
ἔστι δὲ ἐπὶ πρίμα ἐμπίπτοντα νῦν διάβολον·
τοῦ πατρὸς ἀπὸ τῶν καταδίκων ταῦτα ὑποβλέψας ἀπὸ τῶν ἀπορρήτων
Δεῖ δὲ ἐν ἀγῶνι καὶ μαρτυρίᾳ καὶ κλήνῃ ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξω φέν-
ναμὴ εἰς ὄνειδισμὸν ἐκπέσῃς καὶ παγίδα τοῦ νῦν διάβολον· διαίτης
νοῦ σὺν αὐτῷ σεμνοὺς· κοσμίους· μὴ οἴνῳ πολλῷ προσέ-
χοντας· μὴ αἰσχροκερδεῖς· ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως
οὐ τοσοῦτον ἀφῇ μᾶφ ἵνα θαυμαστὸς ᾖ καὶ δόλιος ὁ σωσίβιος τοῦτο
χθρουσαι τῷ μαρτυρίῳ· ὁμοίως δὲ τὸ μὴ διπλοῦν τὸ φῶς τοῦ μὴ
προσβῆναι τῷ ἀνδρί.
Σπεῦσαι φάρσυνειδήσει καὶ οὗτοι δὲ δόκιμοι γένοιντο πρῶτον
ἔπειτα διάκονείτωσαν ἀνέγκλητοι ὄντες· γυναῖκας ὡσαύ-
τως σεμνάς· μὴ διαβόλους· νηφαλίους· πιστὰς ἐν πᾶσιν·
διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες· τέκνων καλῶς προ-
ϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων· οἱ γὰρ καλῶς διακο-
νήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται καὶ
πολλὴν παῤῥησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ· ταῦτά σοι γράφω·
ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σὲ τάχιον· ἐὰν δὲ βραδύνω· ἵνα εἰ-
δῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι· ἥτις ἐστὶν ἐκ-
κλησία θεοῦ ζῶντος· στῦλος καὶ ἑδραίωμα τῆς ἀληθείας καὶ
τοῦ ταπεινοφρονεῖν τὸν ἀδελφὸν ταπεινοῦσθαι καὶ μὴ δοκεῖν ἑαυτῷ
Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶν τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον·
θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί·
μὴ μοιχεύσῃς· τοῦτο τοὺς οἰκοδομοῦντας φιλεῖν μὴ δῷς αὐτοῖς τὸν ἀργὸν μὴ δῷς

Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ· γυναικὶ
δὲ οὐκ ἐπιτρέπω οὐδὲ αὐθεντεῖν ἀνδρός· ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ·
Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη εἶτα Εὔα·
καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη· ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει
γέγονεν· σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας ἐὰν μείνωσιν
ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἁγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης·
πρὸς ἀσυγκρίτως τῶν γυναικῶν ὅσῳ φησὶν αὐτὸν μὴ δεῖν ἁπτεσθαι· καὶ
λυμβοῦνται οὐ τοῦ ἁμαρτεῖν ἕνεκα ἀλλὰ τοῦ ἁπτεσθαι· καὶ
ἀλλαχοῦ φησὶν τοῦ ἁμαρτεῖν ἕνεκα καὶ ἁπτεσθαι· καὶ ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν
ὡσαύτως ἐὰν μὴ ἐπιτρέψῃ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀλλὰ τῷ γυναικὶ τῷ σώματι·
Γυναῖκας ὡσαύτως μετὰ σωφροσύνης· πιστὰς ὅλους·
Ὁμοίως σὺν μέτρῳ φησὶν μὴ ἁπτεσθαι· ὅτι τοῦτο ὑμῶν ἁμαρτία ἐστὶν
ται· ὅλως μὴν ὑμῖν ὁ θεὸς ἵνα ἐν ἑνὶ ἀφορμὴν ἀφορμῆς τῶν παιδο
τροφίαν· ὡς ἐμοὶ μὲν ὁμοίως ἑαυτὸν ἁπτεσθαι καὶ ἐν ἑνὶ ἀφορμὴν ἀφορμῆς
σωθῆναι· οὕτως ὁ λόγος· μονομοιχῆσαι μὴ δῷ αὐτῇ
τοῦ φιλῆσαι μὴ ἁπτεσθαι ἐρωτικῶς ἀσωθῆναι· οὐ γὰρ ἄλλην τοῦτον
ἱερόν· τὸ τὰ δοθέντα παραιτεῖσθαι παρ' αὐτοῦ ταῦτα αὐτῷ ἁρπαστέα·
Ἐπίσκοπὴ σόρεται καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ δεῖ οὖν
τὸν ἐπίσκοπον·
Οὐ λιθαστὰς ἀλλὰ πρεσβύτερον· παρὸ τὰ στάσιν γὰρ ἔρχονται· ὃ τὰ αὐτὰ ἐν οἴκοις
πρὸς θυμὸν ἀλλὰ τὸ μὴ τύπτειν χεῖρα καὶ τὸ ἀπὸ αὐτῶν τὸ μὴ
σθαι μόνον· ἀλλὰ καὶ τὸ παρὸ τὰ στάσιν οὐ λιθαστὰς· ἐπιεικῆ μὴ αὐ
σθαι· ἀφιλάργυρον τοῦτον ἔχοντα τὸν τρόπον τὸν θεὸν τὸν ἐν οἴκοις
φοῦς αὐτοῦ·
Ἀνεπίληπτον εἶναι·
δι' ἁμαρτάδας λέγεσθαι· ἁπλῶς δὲ αὐτὸν ἁμαρτάδα ἔχειν·
Μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα· νηφάλεον· σώφρονα· κόσμιον· φιλο
ξένον· διδακτικόν· μὴ πάροινον· μὴ πλήκτην· μὴ αἰ

ἀρχιερέα· τὸ μὲν σῶμα τὸ οἰκεῖον μόνον ἠθέλησεν καὶ μυρίαι
ὁμοίαι καὶ μείζους καὶ θεῖαι ἂν μυστήριον καὶ ὁμοίως γενόμενον
οὐχὶ τοῦ μόνου ἂν ἁμαρτίαν ἀφεῖλεν.

ϛ. ΑΓΙΑΣΑΙΤΩ ΦΝΕΥΜΑΤΙ·

τοῦτο φησὶν ἡ μὲν σὰρξ αἷμα καὶ σάρκα καὶ ὀστᾶ ἀναπλάττει τὸν
ἄνθρωπον, οὐ μέντοι καὶ τὴν ἁμαρτίαν· οὐδὲ θεότητος ὄγκον τὸ
σῶμα τοῦτο.

ΩΦΘΗ ΑΓΓΕΛΟΙΣ· ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν· ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ·
ἀνελήφθη ἐν δόξῃ· τοῦτο ἐπῆλθε· ῥητῶς λέγει· ὅτι ἐν οἷς τε
ρόσι καὶ οἷς ἀποστόλοις καὶ τοιούτοις ἐκηρύχθη πίστεως.

ὧν τὰ μὲν ἀγγέλοις μόνοις ἦν ὁρατὰ τὰ δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις.

ΠΡΟΣΕΧΟΝΤΕΣ ΠΝΕΥΜΑΣΙΝ ΠΛΑΝΟΙΣ· ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΙΣ ΔΑΙΜΟΝΙ
ΩΝ· ἐνύποις ρίσει· ψευδολόγων· κεκαυτηριασμένων τὴν
ἰδίαν συνείδησιν· κωλυόντων γαμεῖν· ἀπέχεσθαι βρω
μάτων· ἃ ὁ θεὸς ἔκτισεν εἰς μεταλήψιν μετὰ εὐχαριστίας·
τοῖς πιστοῖς οἷς καὶ ἐπέγνωσις ὅσιν τῆς ἀληθείας.

ὅτι πᾶν κτίσμα θεοῦ καλὸν· καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον· μετὰ εὐχα
ριστίας λαμβανόμενον· ἁγιάζεται γὰρ διὰ λόγου θεοῦ καὶ
ἐντεύξεως· ταῦτα ὑποτίθου τοῖς ἀδελφοῖς· κα
λὸς ἔσῃ διάκονος Χυ.

δύο τὰ θεσπισθέντα ὑφ' ἡμῶν· ὑμεῖς δὲ τοὺς δύο ἐπισφαλεῖς μόνον·
δεύτερον δὲ ἡ καὶ γόητας τὴν ὑποκρίσει μόνον· ἀμφοῖν τὸ
φάρμακον σφραγίσασιν συνειδήσει μόνον· δόξασον τὸν θν καὶ
τὰ ὅσια καθαρσίαν ἀφηκάτω.

ϛ. ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως· καὶ τῆς καλῆς διδα
σκαλίας· ἣν παρηκολούθηκας.

τὸ δὲ ἡρῷον τῆς ἀστοιαύτης ἀφορισμοῦ χωρὶς μνήμης.

Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους φεῦγε παραιτοῦ
τὰ σωματικὰ γυμνάζε ἑαυτὸν πρὸς
τὸ γυμνάζομενος ἢ λόγῳ τὰ σὺν τοιούτοις.

Πρὸς εὐσέβειαν.

τοῦτο δὲ ἡμῖν ἡ μία θεραπεία καὶ μόνη.

ϛ. Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ
εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμος ἐστιν·

ϛ. ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης.

ϛ. ἁρμόζει καὶ ἐν τούτοις ἐν οἷς μάλιστα χρῄζεται· ὁ γὰρ μισθὸς
αὐτῷ συμφέρει· καὶ ἐν τούτοις γάρ οἱ ταῦτα· ὡς τὰ πολλὰ οὗ μισθὸ
ρὸς καὶ ἐν τούτοις ὠφελεῖσθαι.

ϛ. Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος·

ϛ. τοῦτο γὰρ μάλιστα δεῖ καὶ ἐν τούτοις καὶ ὑπὲρ τούτων.

ϛ. Ἵστε γὰρ τοὺς ἀρίστους μισθοὺς ἐπιζητοῦντες· ὅτι ἐπὶ πᾶσιν
ἐπὶ τῷ ζῶντι· ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων μάλιστα πιστῶν·
παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε·

ϛ. τοῦτο γὰρ τίμιος γὰρ ὁ μισθὸς ἑαυτοῦ· ἀμελητὰ μὴ
τὰ πρὸς ὀφειλούμενα.

ϛ. Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονείτω· ἀλλὰ τύπος γίνου
τῶν πιστῶν· ἐν λόγῳ· ἐν ἀναστροφῇ· ἐν ἀγάπῃ· ἐν πί
στει· ἐν ἁγνείᾳ· ἕως ἔρχομαι· πρόσεχε τῇ ἀναγνω
σει· τῇ παρακλήσει· τῇ διδασκαλίᾳ·

ϛ. μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος· ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας·
μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου· πᾶν
τα μελέτα ἐν τούτοις ἴσθι·

ϛ. τῇ διδασκαλίᾳ σου ἔχου αὐτῶν καὶ τῇ

ϛ. ἃ σοὶ ἐν πᾶσιν ἐπιφανερὰ ἔστω πᾶσιν· ἐπέχε σεαυτῷ καὶ τῇ
διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν καὶ σε
αυτὸν σώσεις καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

ϛ. μὴ ἐν τῷ ὁμοίῳ ἀμφοῖν ἐν τῷ λόγῳ τῇ διδασκαλίᾳ.

λεγει γὰρ γράφη· βουνὰ λοιῶν τὰ οὐφιμώσεις· καὶ ἀξιος
ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ· κατὰ πρεσβυτέρου κατηγο
ρίαν μὴ παραδέχου εἰς τὸ σὲ εἶναι ἐπὶ γόνατα μαρτύ-
ρων· τοὺς γὰρ μαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλεγχε· ἵνα
καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσιν· διαμαρτύρομαι ἐνώπιον
τοῦ θῦ καὶ κῦ ἡ̄ῦ χ̄ῦ· καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀγγέλων·
ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προκρίματος· μηδὲν ποιῶν κα
τὰ πρόσκλισιν· χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει· μη
δὲ κοινώνει ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις· σεαυτὸν ἁγνὸν
τήρει· μηκέτι ὑδροποτεῖ· ἀλλὰ οἴνῳ ὀλίγῳ χρῶ· διὰ τὸν
στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας· φιλῶν c.6.
ἀνῶν ἁμαρτήματα πρόδηλα ἐστὶν· πρόδηλα ἐστὶ καὶ εἰς κρίσιν·
τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν· ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ
ἔργα πρόδηλα· καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆ
ναι οὐ δύνανται· ὅσοι εἰσὶν ὑποζύγιον δοῦλοι τοὺς
ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν·
ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφη
μῆται· οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας μὴ κατα
φρονείτωσαν ὅτι ἀδελφοί εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον δουλευ
έτωσαν ὅτι πιστοί εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας
ἀντιλαμβανόμενοι· ταῦτα δίδασκε καὶ παρακάλει· εἴτις
ἑτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσιν λόγοις τοῖς τοῦ κ̄ῦ
ἡμῶν χ̄ῦ· ἰ̄ῦ τοῖς κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ τετύφωται μηδὲν ἐπιστά
μενος ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας ἐξ ὧν γίνεται φθόνος ἔρις βλασφη
μίαι· ὑπόνοιαι πονηραὶ· παραδιατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ ἀπὸ
τερημένων τῆς ἀληθείας νομιζόντων πορισμὸν εἶναι
τὴν εὐσέβειαν· ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων· ἔστι δὲ
πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας· οὐδὲν εἰ
σηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον· δῆλον ὅτι οὐδὲ
ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα· ἔχοντες δὲ διατροφὰς
καὶ σκεπάσματα τούτοις ἀρκεσθησόμεθα· οἱ δὲ
βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν
καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ

51 πρεσβυτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς· ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα· νεωτέρους
ὡς ἀδελφούς· πρεσβυτέρας ὡς μητέρας· νεωτέρας ὡς ἀ
δελφὰς· ἐν πάσῃ ἁγνείᾳ· χήρας τίμα· τὰς ὄντως χήρας·
εἰ δέ τις χήρα τέκνα ἢ ἐκγόνα ἔχει· μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν καὶ ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγό
νοις· τοῦτο γάρ ἐστιν ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ θῦ·
ἡ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη· ἠλπικὲν ἐπὶ τὸν
θὸν καὶ προσκαρτερεῖ ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς· ἡ δὲ
σπαταλῶσα· ζῶσα τέθνηκεν· καὶ ταῦτα παράγγελλε· ἵνα ἀνεπίληπτοι ὦσιν·
εἰ δέ τις τοὺς ἰδίους καὶ μάλιστα τοὺς οἰκείους οὐ προνοεῖ·
τοὺς οἰκείους προνοεῖ· τὴν πίστιν ἤρνηται· καὶ ἔστιν ἀπίστου χείρων· χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἑξήκοντα γεγονυῖα ἑνὸς ἀνδρὸς γυνή· ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη· εἰ ἔτεκνοτρόφησεν· εἰ ξενοδόχησεν· εἰ ἁγίων πόδας ἔνιψεν· εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν· εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησεν· νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ χ̄ῦ γαμεῖν θέλουσιν· ἔχουσαι κρίμα· ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν· ἅμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσιν· περιερχόμεναι τὰς οἰκίας· οὐ μόνον δὲ ἀργαὶ ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περίεργοι· λαλοῦσα τὰ μὴ δέοντα· βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν· τεκνογονεῖν· οἰκοδεσποτεῖν· μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν· ἤδη γάρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ σατανᾶ· εἴ τις πιστὸς ἢ πιστὴ ἔχει χήρας· ἐπαρκείτω αὐταῖς· καὶ μὴ βαρείσθω ἡ ἐκκλησία· ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ· τοὺς καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι· διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν· μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλία·

πιστηνηστοχησαν· ἡχαρισμεγαλουαμην·
ὑπερ ὁυδενὸςαστουἁμαρτωλουπαραιτησομαιἀλλὰκρι-τὴν παρα-μοῦ λημψομαι·
Προστιμο·θεον ϛ· ἐγραφηαπολλοδισειαςἡτισεστινκλινητρο
πολισφρυγιαςτηςκαπατιανης· στιχων ϛχ·

ΠΡΟΣΤΙΜΟΘΕΟΝ ϚΒ

Γραφασαυτωωςἀφιξεταιπροςαυτον·ενεπομδις·θ·ηδ·ε·θεις
ἐισρωμην·διοκαιδ·ευτεραςαυτωἐδ·ενεπιστολης·

Παυλοςαποστολοςχυγδια·θ·ελληματος·θ·υ·κατεπαγγελι
αν ζωηςτηςενχω ιυ· τιμο·θ·εωἀγαπητωτεκνω· χαριςελεος
ειρηνηαπο·θ·υπρεσβ·χυ ιυ του κυημων· χαριν ἐχωτω·θ·ω·
λατρευωἀποπρογονωνενσυνειδησει·ωςἀδιαλει
πτονἐχωτηνμνειανενταιςδεησεσιμου· νυκτος
καιημερας·επιπο·θ·ωνσε ἰδ· εἰν· μεμνημενοςσουτωνδακρυ
ων· ἵναχαραςπληρω·θ·ω· ὑπομνησινλαμβανωντηνεν
σοιανυποκριτουπιστεως· ητισενωικησενπρωτονεντη
μαμμησουλωϊδι· καιτημητρισουευνικη· πεπεισμαι δ·οτι
καιενσοι·δ·ιὁν ἀναμιμνησκωσεδιαζωπυρειντο
χαρισματου·θ·υ· ὁστινενεστοιδιατησεπι·θ·εσεωςτωνχειρωνμου· δυ
γαρεδωκενημινὁ·θ·εὐπνδειλιας· ἀλλαδυναμεωςκαιαγαπηςκαι σωφρονι
σ
τοῦτοσαμψοθησεταιμοιμελλοντοσουμαθητου· ὁ·γλ·ἀμω·θεραπαινοειμιασοι
τωχω·λαμβανουσης·

Μηουνεπαισχυνθ·ηςτομαρτυριοντουκυημων· μηδεεμετον
δεσμιονἀυτου· ἀλλασυγκακοπα·θ·ησοντωευαγγελιω· κα
τα δυναμιν·θ·υτουσωσαντοσημαςκαικαλεσαντος
κλησειαγια· ουκατατα ἔργαημ· ἀλλακατιδιανπρο·θ·εσιν καιχα
ριν· τηνδ·θ·εισανημινεν χω ιυ προχρονωναιωνιων·
καιφανερω·θ·ησανδενυν· διατησεπιφανειαστουκυημωνιυ
χυ· καταργησαντοσμενονθ·ανατον· φωτισαντοσδε
ζωηνδιαφ·θ·αρσιανδιατουευαγγελιου· εις ὁετε·θ·ηνεγω

κὴρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. διὰ ταύτην
καὶ ταῦτα πάσχω· ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ᾧ πεπι-
στευκα καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστιν τὴν παραθήκην μου
φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων
λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν χῷ ἰῷ·
τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοι-
κοῦντος ἐν ἡμῖν. οἶδας τοῦτο ὅτι ἀπεστράφησάν με πάν-
τες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ὧν ἐστὶ Φύγελος καὶ Ἑρμογένης. δῴη ἔλεος
ὁ κς τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ· ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξεν καὶ
τὴν ἅλυσίν μου οὐκ ἐπησχύνθη· ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώ-
μῃ σπουδαιότερον ἐζήτησέν με καὶ εὗρεν· δῴη αὐτῷ ὁ κς
εὑρεῖν ἔλεος παρὰ κυ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ
διηκόνησεν βέλτιον σὺ γινώσκεις. σὺ οὖν τέκνον μου·
c. 2. ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν χῷ ἰῷ· καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ
διὰ πολλῶν μαρτύρων· ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις· οἵ-
τινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι· σὺ οὖν κακοπά-
θησον ὡς καλὸς στρατιώτης ἰῦ χῦ· οὐδεὶς στρατευόμε-
νος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις· ἵνα τῷ στρα-
τολογήσαντι ἀρέσῃ· ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται·
ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ· τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶ-
τον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν· νόει ἃ λέγω· δῴη γάρ
σοι ὁ κς σύνεσιν ἐν πᾶσι· μνημόνευε Ἰῦ χῦ ἐγηγερμένον ἐκ
νεκρῶν ἐκ σπέρματος Δαυίδ· κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου· ἐν ᾧ
κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ
θῦ οὐ δέδεται· διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλε-
κτούς· ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσιν τῆς ἐν χῷ ἰῷ· μετὰ δό-
ξης αἰωνίου· πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπεθάνομεν καὶ συ-
ζήσομεν· εἰ ὑπομένομεν καὶ συνβασιλεύσομεν· εἰ ἀρνού-
μεθα κἀκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς· εἰ ἀπιστοῦμεν ἐκεῖ-
νος πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν οὐ δύναται· τὰν
ταῦ ὑπομίμνησκε διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ κυ·
μὴ λογομαχεῖν ἐπ' οὐδὲν χρήσιμον ἐπὶ καταστροφῇ τῶν
ἀκουόντων· σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι
τῷ θῷ· ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον· ὀρθοτομοῦντα τὸν λό-

γον τῆς ἀληθείας· τὰς δὲ βεβήλους φωνὰς περιΐστα
σο· ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας· καὶ ὁ λόγος αὐτῶν
ὡς γάγγραινα νομὴν ἕξει· ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Φίλητος·
οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἠστόχησαν· λέγοντες τὴν ἀνά-
στασιν ἤδη γεγονέναι· καὶ ἀνατρέπουσιν τινῶν τὴν πίστιν·
ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ θῦ ἕστηκεν ἔχων τὴν σφρα-
γῖδα ταύτην· ἔγνω κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ· καὶ ἀποστήτω
ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα κῦ· ἐν μεγάλῃ δὲ
οἰκίᾳ οὐκ ἔστιν μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ· ἀλλὰ καὶ
ξύλινα καὶ ὀστράκινα· καὶ τὰ μὲν εἰς τιμήν· τὰ δὲ εἰς ἀτι-
μίαν· ἐὰν οὖν τις ἐκκα-θ-αρῇ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων ἔσ-
ται σκεῦος εἰς τιμὴν ἡγιασμένον καὶ εὔχρηστον τῷ δε-
σπότῃ· εἰς πᾶν ἔργον ἀγα-θ-όν ἡτοιμασμένον· τὰς δὲ ἐνεω-
τερικὰς ἐπι-θ-υμίας φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην· πίστιν·
ἀγάπην· εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν κὸν ἐκ κα-
θ-αρᾶς καρδίας· τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παρ-
ραίτου· εἰδὼς ὅτι γεννῶσιν μάχας· δοῦλον δὲ κυ οὐ δεῖ μάχε-
σθαι· ἀλλ' ἤπιον εἶναι πρὸς πάντας· διδακτικὸν· ἀνεξίκακον·
ἐν πραΰτητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατι-θ-εμένους· μήπο-
τε δῴη αὐτοῖς ὁ θ̄ς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀλη-θ-είας· καὶ ἀνα-
νήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος· ἐζωγρημένοι
ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θ-έλημα· τοῦτο δὲ γίνωσκε τε-
τ. 3. τιέναι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις· ἐνστήσονται καιροὶ χαλεποί· ἔσον-
ται γὰρ οἱ ἄνθρωποι φίλαυτοι· φιλάργυροι· ἀλαζόνες· ὑπερή-
φανοι· βλάσφημοι· γονεῦσιν ἀπειθ-εῖς· ἀχάριστοι· ἀνόσιοι·
ἄστοργοι· ἄσπονδοι· διάβολοι· ἀκρατεῖς· ἀνήμεροι· ἀφι-
λάγα-θ-οι· προδόται· προπετεῖς· τετυφωμένοι· φιλήδο-
νοι μᾶλλον· ἢ φιλό-θ-εοι· ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας·
τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι· καὶ τούτους ἀπότρε-
που· ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ
αἰχμαλωτεύοντες γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτί-
αις· ἀγόμενα ἐπι-θ-υμίαις ποικίλαις· πάντοτε μανθ-ά-
νοντα· καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀλη-θ-είας ἐλ-θ-εῖν
δυνάμενα· ὃν τρόπον δὲ Ἰάννης καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν

μωνεὶ ὁ ὑπ' ὠισὶ λόγος τοιαύτη ἡ ἀλήθεια ταύτης ἡ ἀλήθεια ἀπὸ ἰσκα
τε φ φ ἁρμένοι τοίνυν ἀδοίσιμοι περὶ τὴν πίστιν ἀλλὰ δὴ
προισόφρουσι γὰρ ἄνοι ἀλλ' ὑμῶν ἔσεσθαι πλοσέστατοι
πᾶσιν ὡς καὶ ἡ εἰς εἰρήνην γένετο συνδεπαρισολούφ ἡ ἰσάς
μου τὴν διδασκαλίαν τὴν ἀγωγὴν τὴν προφέρει τὴν πίστιν τὴν
μακροφυμίαν τὴν ἀγάπην τὴν ὑπομονὴν τοῖς διωγμοῖς τοῖς πα
φ ἡμασιν οἷα μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐν Ἰκονίῳ ἐν Λύστροις
οἵους διωγμοὺς ὑπήνεγκα
αἱ δ' ἀπὸ τῶν βεβεμαρασσόμου θ ἀγρ
καὶ εἰς πάντων μὲν ἔρρυσατο οἷς καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσε
βεῖν ζήσεται ἐν Χ̄ῳ Ἰ̄ῳ διωχθήσονται
τοῦτο παρὰ σοὶ θαρρῶμεν τῶν ἐμπροσθεν τὰ δὲ ἄμεινα ἀφ' ἡμῶν ἀπὸ σημά
ρι μεν ὁμοίως τῷ ἀμβρί
Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον
πλανῶντες καὶ πλανώμενοι σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώ
θης εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους
τὰ ὅσια τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν δι
ὰ πίστεως τῆς ἐν Χ̄ῳ Ἰ̄ῳ
τὸ μὲν μοιλαι τοῦ ἀποστόλου ὁ τί μᾶς αὐτὸ μόνον
ἀλλὰ καὶ τὸν λόγον τοῦ κυ ὃς καὶ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ
ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις βιβλίοις ἐν οἷς ἐνετρέφου ἐκ βρέφους
Πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὠφέλιμος πρὸς διδασκα
λίαν πρὸς ἔλεγχον πρὸς ἐπανόρθωσιν πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δι
καιοσύνῃ ἵνα ἄρτιος ᾖ ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος πρὸς πᾶν ἔργον ἀγα θὸν
ἐξηρτισμένος διαμαρτύρομαι οὖν ἐνώπιον τοῦ θ
καὶ τοῦ κυ ἡμῶν Ἰ̄ῳ Χ̄ῳ τοῦ μέλλοντος κρίνειν
σοὶ μὲν παρακαλῶ ἐγὼ ἤδη σπένδομαι καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεώς μου ἐφέστηκεν
τὸν καλὸν ἀγῶνα ἠγώνισμαι τὸν δρόμον τετέλεκα
τὴν πίστιν τετήρηκα λοιπὸν ἀπόκειταί μοι ὁ τῆς δικαιο
σύνης στέφανος ὃν ἀποδώσει μοι ὁ κς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ δι
καιοκρίτης οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκό
σιν τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ ἐπιοῦσάν σπούδασον ἐλθεῖν πρός με τα
χέως Δημᾶς γὰρ με ἐγκατέλιπεν
τὰ ἀβυμιαμαραμυθήσασθαι ὡσαύτως καὶ τοὺς μα θη τοῦ θαρρῆμι μὴ τοῦ
ὠμὼ σθαι φθαρμακατοτου τοσαυτου ὡσαυτως καὶ τοῦ κυ χυ
ρᾳμφ ἡσυμῆ οὐ μαρτύρῃ
Ἀσπάζου Πρίσκαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὀνησιφόρου
τοῦ τάξιν τὸν ἀποστολικὸν τὸν ἁγιώτατον τὸν δρόμον τετέλεκα
Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν

Προστιμο·θ·εον Βεγραφηαπορωμηνεστιχοι ρπ·

Απορωμηνεγραφηντηνεπιστοληνηνδεδερμοιςεχομενος·ο
μουσημαινωνταυτηντεπροτεραναυτωγενομενηναπο
λογιαν·καιτηνπαραπολαστελιωσιν·εγωγαρφησιν
ηδηδιεσπενδομαικαιοιςαιροστηςαναλυσεωςμου·εφεστηκεν·

ΠΡΟΣΙΤΩΝ

Παυλος δουλος θυ· αποστολος δε κατα πιστιν εκλεκτων
θυ· και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν· επ ελπι·
δι ζωης αιωνιου ηνεπηγγειλατο ο απευδης θς προ χρονων
αιωνιων· εφανερωσεν δε καιροις ιδιοις τον λογον αυτου εν
κηρυγματι ο επιστευθην εγω κατ επιταγην του σωτηρος ημων
θυ· τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν·
Χαρις ελεος ειρηνη απο θυ πρς και κυ ιυ χυ του σωτηρος ημων·
τουτου χαριν κατελιπον σε εν κρητη· ινα τα λειποντα
επιδιορθωσηι και καταστησηις κατα πολιν πρεσβυτερους
ως εγω σοι διεταξαμην· ειτις εστιν ανεγκλητος· μιας
γυναικος ανηρ· τεκνα εχων πιστα· μη εν κατηγορια
ασωτιας· η ανυποτακτα· δει γαρ τον επισκοπον ανεγ
κλητον ειναι ως θυ οικονομον· μη αυθαδη· μη οργι
λον· μη παροινον· μη πληκτην· μη αισχροκερδη·
αλλα φιλοξενον· φιλαγαθον· σωφρονα· δικαιον· οσιον· εγ
κρατη· αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου·
ινα δυνατος ηι και παρακαλειν εν τηι διδασκαλιαι την υγιαινου
σαν· και τους αντιλεγοντας ελεγχειν· εισιν γαρ πολλοι και ανυ
ποτακτοι· ματαιολογοι και φρεναπαται· μαλιστα οι εκ περι
τομης· ους δει επιστομιζειν· οιτινες ολους οικους ανα
τρεπουσιν· διδασκοντες α μη δει· αισχρου κερδους χαριν·
ειπεν τις εξ αυτων· ιδιος αυτων·
ουτος υμας ελεγχει ινα υγιαινητε εν τηι πιστει· μη προσεχοντες ιουδαικοις μυθοις· και εντολαις
προφητης· κρητες αει ψευσται· κακα θηρια· γαστερες αργαι·

ΗΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΥΤΗ ΕΣΤΙΝ ΑΛΗΘΗΣ· Δ, ΙΝΑ ΑΡΤΙΑΝ ΕΛΕΓΧΕΛΥΤΟΥΣ
ΑΠΟΤΟΜΩΣ· ΙΝΑ ΥΓΙΑΙΝΩΣΙΝ ΕΝΕΝΤΗ ΠΙΣΤΕΙ· ΜΗ ΠΡΟΣΕΧΟΝΤΕΣ ΕΣΙΟΝ
Δ, ΑΪΣΚΟΙΣΜΥΘΟΙΣΚΑΙ ΕΝΤΟΛΑΙΣ ΑΝΘΩΝ· ΑΠΟΣΤΡΕΦΟΜΕΝΩΝ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ· ΠΑΝΤΑ ΔΕ ΚΑΘΑΡΑ ΤΟΙΣ

προφήτων δε ταύτα τα τοιαυτα ην· ο γαρ προφητης τοις μαχομενοις δια τι δε
τη μαρτυρια αυτου· ο μεν μαχεται τοις δε μαχομενοις παρακελευεται·

ΚΑΘΑΡΟΙΣ ΤΟΙΣ Δ, ΕΜΕΜΙΑΣΜΕΝΟΙΣ ΚΑΙ ΑΠΙΣΤΟΙΣ ΟΥΔ, ΕΝΙ ΚΑΘΑ-
ΡΟΝ· ΑΛΛΑ ΜΕΜΙΑΝΤΑΙ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ Ο ΝΟΥΣ ΚΑΙ Η ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΣ· ΘΕΟΝ ΟΜΟ-
ΛΟΓΟΥΣΙΝ ΕΙΔΕΝΑΙ· ΤΟΙΣ Δ, ΕΡΓΟΙΣ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ· ΒΔΕΛΥΚΤΟΙ ΟΝΤΕΣ·
ΚΑΙ ΑΠΕΙΘΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΠΑΝ ΕΡΓΟΝ ΑΓΑΘΟΝ ΑΔΟΚΙΜΟΙ· ΣΥΔ, ΕΛΑΛΗΚΕ·
ΝΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΤΗΝ ΥΓΙΑΙΝΟΥΣΗΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ· ΠΡΕΣΒΥΤΑΣ ΝΗΦΑΛΕΟΥΣ
ΕΙΝΑΙ· ΣΕΜΝΟΥΣ· ΣΩΦΡΟΝΑΣ· ΥΓΙΑΙΝΟΝΤΑΣ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ· ΤΗ ΑΓΑΠΗ·
ΤΗ ΥΠΟΜΟΝΗ· ΠΡΕΣΒΥΤΙΔΑΣ ΩΣΑΥΤΩΣ· ΕΝΙΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΙ ΙΕΡΟ-
ΠΡΕΠΕΙΣ· ΜΗ Δ, ΙΑΒΟΛΟΥΣ· ΜΗ ΟΙΝΩ ΠΟΛΛΩ Δ, ΕΔ, ΟΥΛΩΜΕΝΑΣ· ΙΣΑΛΟ
Δ, ΙΔ, ΑΣΚΑΛΟΥΣ· ΙΝΑ ΣΩΦΡΟΝΙΖΩΣΙΝ ΤΑΣ ΝΕΑΣ· ΦΙΛΑΝΔ, ΡΟΥΣ ΕΙΝΑΙ·
ΦΙΛΟΤΕΚΝΟΥΣ· ΣΩΦΡΟΝΑΣ· ΑΓΝΑΣ· ΟΙΚΟΥΡΟΥΣ· ΑΓΑ· ΘΑΣ· ΥΠΟΤΑΣΣΟ-
ΜΕΝΑΣ ΤΟΙΣ ΙΔΙΟΙΣ ΑΝΔ, ΡΑΣΙΝ·

ΟΥ ΠΑΡΑ ΤΑ ΩΦΕΛΙΜΑ ΦΥΣΙΝ· ΑΛΛΑ ΠΑΡΑ ΤΑ ΩΡΟΜΑΙΡΟΥΣΙΝ ΤΟ ΜΕΛΑ-
ΝΑΜΜΑΡΟΝ ΤΟΥΤΟ·

ΙΝΑ ΜΗ ΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ· ΘΥ ΒΛΑΣΦΗΜΗΤΑΙ· ΤΟΥΣ ΝΕΩΤΕΡΟΥΣ ΩΣΑΥΤΩΣ
ΠΑΡΑΚΑΛΕΙ ΣΩΦΡΟΝΕΙΝ· ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΑΣ ΕΑΥΤΟΝ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟΣ ΤΥ-
ΠΟΝ ΚΑΛΩΝ ΕΡΓΩΝ· ΕΝ ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ· ΑΦΘΟΡΙΑΝ· ΣΕΜΝΟΤΗ-
ΤΑ· ΛΟΓΟΝ ΥΓΙΗ ΑΚΑΤΑΓΝΩΣΤΟΝ· ΙΝΑ Ο ΕΞ ΕΝΑΝΤΙΑΣ ΕΝΤΡΑΠΗ·
ΜΗΔ, ΕΝΑ ΕΧΩΝ ΠΕΡΙ ΗΜΩΝ ΛΕΓΕΙΝ ΦΑΥΛΟΝ· Δ, ΟΥΛΟΥΣ· ΙΔ, ΙΟΙΣ Δ, ΕΣ-
ΠΟΤΑΙΣ ΥΠΟΤΑΣΣΕΣΘΑΙ· ΦΑΣΙ ΓΑΡ ΤΙΝΕΣ ΕΥΑΡΕΣΤΟΥΣ ΕΙΝΑΙ· ΜΗΔΕΝΤΙ ΛΕ-
ΓΟΝΤΑΣ· ΜΗΔ, ΕΝΟΣ ΦΙΖΟΜΕΝΟΥΣ· ΑΛΛΑ ΠΙΣΤΙΝ ΠΑΣΑΝ ΕΠΙΔ, ΕΙ-
ΚΝΥΜΕΝΟΥΣ ΑΓΑΘΗΝ· ΙΝΑ ΤΗΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΘΥ· ΚΟΣΜΟΥ ΣΙΝΕΝΠΑΣΙΝ· ΕΠΕΦΑΝΗ ΓΑΡ Η ΧΑΡΙΣ ΤΟΥ ΘΥ ΗΜΩΝ ΣΩ-
ΤΗΡΙΟΣ ΠΑΣΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ ΠΑΙΔ, ΕΥΟΥΣΑ ΗΜΑΣ· ΙΝΑ ΑΡΝΗΣΑΜΕ-
ΝΟΙ ΤΗΝ ΑΣΕΒΕΙΑΝ· ΚΑΙ ΤΑΣ ΚΟΣΜΙΚΑΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ· ΣΩΦΡΟΝΩΣ
ΚΑΙ Δ, ΙΚΑΙΩΣ ΚΑΙ ΕΥΣΕΒΩΣ ΖΗΣΩΜΕΝ ΕΝ ΤΩ ΝΥΝ ΑΙΩΝΙ· ΠΡΟΣ-
Δ, ΕΧΟΜΕΝΟΙ ΤΗΝ ΜΑΚΑΡΙΑΝ ΕΛΠΙΔ, Α· ΚΑΙ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΝ ΤΗΣ
Δ, ΟΞΗΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ· ΘΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ·

ΤΙΝΑ ΜΟΙ ΠΡΟΣΟΦΕΙΛΕΙΣ ΝΥΚΤΑΛΗΘΕΣ ΕΡΩΣΑ ΓΟΝΑΙ ΚΑΙ ΜΗΝΗΝ ΚΑΙ
ΥΠΟΡΔΟΥΛΟΥΜΕΝ ΓΡΑΦΗ ΦΙΛΟΤΙΜΟΤΕΡΟΝ ΤΑΥΤΑ ΑΠΟΔΡΑΣΑΙ ΤΟΣ-
ΑΥΤΑΙΣ ΓΕ ΜΑΣΤΙΣΙ ΜΑΣΤΙΣΘΕΙΣ ΤΟΣΟΥ· ΑΦΘΟΝΟΥ ΜΕΝ ΟΥΔΕΝΟΣ
ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥΔΕ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ· ΠΟΛΛΑΧΟΥ ΔΕ ΤΑΥΤΗΝ ΤΑ ΧΡΗΣΙΜΑ· ΕΜΟΙ ΜΕΝ
ΠΡΟ ΤΟΥ ΤΟ ΠΟΥΔΑΙΟΝ ΕΙΝΑΙ ΜΗΔΕΝΑ ΕΙΔΕΝΑΙ ΜΗΔΕΝΑ· Ο ΓΑΡ ΜΗΔΕ
ΜΟΣ ΕΝΑΠΟΔΡΑΣΑΣΘΑΙ ΜΕΛΛΟΝ ΜΗΔΕΝΑ ΕΙΔΕΝΑΙ ΜΗΔΕΝΑ ΠΟΙΕΙ· ΝΥΝ
ΔΕ ΠΑΝΤΑ ΕΙΔΕΝΑΙ ΜΟΙ ΔΟΚΕΙ· ΟΥΚΟΥΝ ΟΥΔΕ ΤΟΥΤΟ ΜΟΙ ΔΟΚΕΙ ΤΟ ΜΗ
ΠΑΡΑΙΤΗΣΑΣΘΑΙ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ· ΕΠΕΙΔΗ ΚΑΙ ΤΟΥΤΟ ΕΙΔΕΝΑΙ ΜΟΙ ΔΟΚΕΙ
ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ· ΤΡΙΤΟΝ Ο ΤΙ ΤΟΙΟΥ
ΔΟΥΛΟΥΣΘΑΙ ΤΟΣΟΥΤΟΥ ΔΕΙΤΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΗΚΟΝΤΟΣ· ΕΓΩ ΓΑΡ ΟΥΔΕ
ΟΥ ΤΟΣΟΥΤΟΝ ΘΑΡΡΩ ΤΟ ΦΙΛΟΤΙΜΟΝ ΤΟΥΤΟ ΜΟΥ ΤΟΣΟΥΤΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ ΑΥ-
ΤΩ ΟΥΔ' ΑΝ ΤΟΣΟΥΤΟΝ ΠΡΟΣΘΕΙΗ ΜΟΙ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΠΛΗΘΟΣ ΟΣΟΝ ΤΟΥ
ΤΟΥΤΟΥ ΜΟΙ ΠΕΡΙΓΕΝΕΣΘΑΙ ΔΟΚΕΙ· ΟΥΔΕ ΓΑΡ ΘΑΥΜΑΤΟΣ ΑΞΙΟΝ ΕΙΝΑΙ
ΜΟΙ ΔΟΚΕΙ ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΗΣΑΝΤΑ ΠΑΡΑ ΤΟΣΟΥΤΟΝ ΤΟΥ ΤΟΙΟΥΔΕ ΤΟΥ ΑΝΔΡΟΣ
ΤΥΧΕΙΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΔΕ ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΣΙΝ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΠΟΙΗΣΑΝΤΟΣ ΕΙΝΑΙ
ΔΟΚΕΙ ΤΟΙΣ ΟΥΤΙΝΟΣΟΥΝ ΑΞΙΟΙΣ ΑΝΔΡΩΝ ΤΟΙΟΥΤΩΝ ΑΡΧΕΙΝ ΤΥΧΟΝΤΑΣ·

ΑΝΑΠΑΥΣΟΜΑΙ ΟΥΝ ΤΑΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΕΝΙΚΩΝ ΠΕΠΟΙΘΩΣ ΤΗ ΥΠΑΙΤΟΝΟΥ
ΕΓΡΑΨΑΣΙΝ· ΕΙ ΑΩΣΟΝ ΤΙ ΤΥΓΧΑΝΕΙ ΥΠΕΡΟΛΕΓΩ ΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣ· ΑΛΛΑ ΔΕΙΣΑΙ
ΕΤΕΡΑΙΣ ΔΕΗΣΟΜΕΝΟΣ ΕΝΙΑΝ· ΕΛΠΙΖΩ ΓΑΡ ΟΤΙ ΔΙΑ ΤΩΝ ΠΡΕΣΒΕΥΧΩΝ
ΥΜΩΝ ΧΑΡΙΣ ΘΗΣΕΤΑΙ ΜΟΙ ΕΝΙΑΝ· ΑΣΠΑΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΕΠΑΦΡΑΣΟ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΧΑΛΚΩ ΤΟΣΟΥΤΩ ΕΝΕΧΩΝ· ΜΑΡΚΙΩΝΟΣ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ ΑΝΔΡΟ-
ΝΙΚΟΣ· ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΟΙ ΜΟΥ· Η ΧΑΡΙΣ ΤΟΥ ΚΥ ΗΜΩΝ ΙΥ ΧΥ ΜΕΤΑ
ΤΟΥ ΠΝΟΣ ΥΜΩΝ Η ΧΑΡΙΣ

ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ΤΗΝ ΧΑΡΙΝ ΟΥΔΕΝΟΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΙΛΗ ΜΟΝΑ ΕΓΡΑΦΗΝ ΠΟΡΩΜΗΣ C ΤΙΧΟΙ ΡΛΒ

Ο ΟΙ ΠΑΝΤΕΣ C ΤΙΧΟΙ ΠΕΝΤΑΚΙΣΧΙΛΙΟΙ ΤΡΙΑΚΟΣΙΟΙ ΡΛΗ

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE
SERVICE PHOTOGRAPHIQUE

FIN

SERVICE PHOTOGRAPHIQUE
REPRODUCTION INTERDITE
BIBL. NAT.
PARIS

See 702.

Fe 1
à 434

R. 14.752.

-7.313-
: 12,50